GRAMMATICA DELLA LINGUA ITALIANA DI SPIRIDIONE BALDI ... GRAMMATIKE...

Spiridione Blandi

6-5-0-1-1m

GRAMMATICA

DELLA LINGUA ITALIANA

DI SPIRIDIONE BLANDI

Edizione Sesta

Di varie necessarie nozioni accresciuta ed in fine alcune regole intorno la Sintassi.

TPAMMATIKH

ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΣΠΤΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΝΤΗ.

"E x 80016 "ExTN.

Διαφόροις αναγκαίαις είδησεσιν έπαυξηθάσα κε εν τῷ τέλα μετά Κανόνων τινῶν Συντάξεως.

EN BENETIA.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΛΤΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1821.

Ο Τυπογράφος Νικόλαος Γλυκύς τοις εντάξομένοις Φιλολόγοις.

E. C. C. Trade

Il rapidissimo ésito-ottenútosi anche colla passata Edizione, mi ha indotto ad aggiúngere nella presente molte altre nozioni, tratte da' migliori Grammátici : dimodochè si può affermare che quest' Opera potrà ora servire agli studiosi della lingua Italiana anche in luogo della Grammatica del Corticelli, che per essere prolissa, non è gran fatto adattáta a' principianti. Si procurò qui di adoperare la maggior chiarezza e brevità, nè si ebbe altra mira, che il solo profitto degli Scolari.

Oltre la presente Grammatica, non trascu-

Η παχίστη πώλησις, τω όποίαν έλαβε κ ή απερασμένη Εκδοσις, μέ κατέπεισε να προσθέσω eic The Taperan Tolkac άλλας είδήσεις, έρανισuciac and Touc Soulμωτέρους Γραμματικές. ώστε πώρα διώαταί τις να είπη ότι το Βιβλίον τούτο διώαται να χενσιuston eig reg ausbalorτας περί τω Ιταλικίω YNEWSON NO SIG TO TOP THE тв Кортивжив Гранца-TINNE, h omola we exteταμοίη, δον είναι τόσον άρμοδία είς τους άρχαelsc. Edw ETEMENNOn-עבר דחי במסחינומו, אל סטי-Toular, STE all as onords έλάβαμεν, είμη μόνον την επίδοσιν το μαθητών.

Έκτος δε τῆς παρέσ σης Γραμματικῆς, δού 2 3

scurai di ristamparne un' altra Francese-Greca, come utilissima a quelli, che bràmano d' imparare la Lingua Francese, avéndola fatta esattamente corréggere da non pochi erróri; come anche in quella Greca Literale del Lascari. ultimamente ristampata, si troveranno di molte aggiunte, che furon credute necessarie. Offro inoltre alla mia Na zione tre Léssici. Il primo è Francese-Greco, cioè incomincia dal Francese, e spiega le voci in lingua Greca. Il secondo è quello del Signor Blandi, Italiano-Greco; ma arricchíto in modo, che per la Lingua Italiana, oso dire che non avremo quasi mestiéri di altro Dizio. nàrio. Il terzo incomincia dal Greco, e spiega i vocaboli in Francese, ed Italiano, sicchè serve per tutte e tre le dette lingue, ed in luogo del Lessico Vendoti.

ωπνδισα να μετατυπώσω n) anlw Famino-reamiκήν, ώς χησιμωτάτην είς τές ποθέντας μανθαύειν την Γαλλικίω διάλεκτον. κάμνωντας πρώτον να κα-Βαριδή από όχι όλίγα σφάλματα καθώς ακό-עות פוב דחי טקבססדטדנש בוσων πέ Λασκάρεως, θέλεν dipedi momai mpodinai, αι οποίαι ενομίδησων άναγκαΐαι. "Ετι προσφέρω είς το Γούος με εία Λεξικά. Το Α'. είναι Γαλλικο-γεαικικόν, ήγεν αρχίζει από το Φραντζέ-Cinor, is c'Enger ras heξεις είς την γλωσσαν μας. Το Β'. είναι το του Κυείε Βλαντή, Ιταλικο-Γραικικόν, όμως πλετισμένον είς ξόπον, ώσε δια τω Ιταλικω γλώσσαν τολμω είπειν ότι χεδον δον θέλει μας χειάζεται άλλο Λεξιπών. Το Γ΄: άρχεται άπο το Γραικικον, η Εξηγεί τας λέ-Eug eig to Falkinov, ng Ι'παλικόν, ώσε χενσιμείει मुक्षे ठावे क्यंद्र क्रांड् वर्णायेद γλώσσας, ησή είς τόπον TE AEZINE BONTOM. GRAM-

GRAMMATICA

DELLA LINGUA ITALIANA.

Delle Léttere dell' Alfabéto.

I.

La Grammatica è un' Arte Liberále, che insegna a parlare ed a scrivere correttamente.

Le Lettere degl' Italiani sono venti, e non più, cioè: a, b, c, d, e, f, g, h, i, l, m, n, o, p, q, r, s, t,

u, z.

Tre sono i Carátteri
da' Latini, che gl' Italiani non úsano: cioè,
k, x, y; perchè potendosi in altra maniera supplire al lor mancamento, non sono ad essi necessari.

In vece del K, lettera Greca, gl' Italiani si servono del C, o del Ch. Πεεὶ τζο Γραμμάτων τῆς Αλφαβήτε.

A'.

Η' Γραμματική είναι μία τέχνη Έλοθθέρα, διδάσκεσα να όμιλη τις η να χεάφη όρθως.

Τὰ Γράμματα τῶ Ἰταλῶν εἰναι εἰκοσι, καὶ
ὅχι περιανόπερα, ἤχεν:
a, b, c, d, e, f, g,
h, i, l, m, n, o, p,
q, r, s, t, u, z.

Τεία είναι τὰ Γράμματα τζο Λατίνων, τὰ όποῖα οἱ Ἰπαλοὶ δεν συνηθίζουσι, k, x, y. επειδή δυνάμενοι νὰ αἰαπληρώσωσι κατ ἄλλον ξόπον τω τέπων ελλει
ψιν, δεν είναι εἰς αὐτὸς αὐτὸς

'Αντί το Κ, σοιχείου Ε'λληνικό, οί 'Ιταλοί μεταχειείζονται το C, η πο

T P A M M A T I K H

Ch. Per esempio le parole Kalenda, Kyrie, si scriveranno così Calén-

de, Chirie.

La forza dell' X, la sógliono esprimere, con la S, o semplice, o raddoppiáta, come nelle parole exémplum, Alessánder, ch' essi dicono, esémpio, Alessándro. Se ne sérvono contuttoció alcuna volta per iscrivere alcune parole pure Latine, come expropósito, exabrúpto. Usano talvolta l' X, per profferire que' pochi nomi forestieri, che cominciano da tal lettera, come Xanto, per isfuggire l'equivoco della parola Santo.

L'Y l'esprimono con l'I vocale, come gyrus, e stygius, ch'essi dicono giro, e stigio.

Le Lettere si dividono in Vocáli ed in ConCh. Παραδείγματος χάειν αὶ λέξεις Καλοίδαι, Κύειε, γράφονται οῦτω· Calende, Chirie.

ΤΙω διώαμιν του Χ, סעשות ונצסו עם דעש פאφράζουσι με το S, είτε απλέν, είτε διπλέν, ωσαν είς τας λέξεις, εxemplum, παράδειγμα, Alexander, 'Αλέξανδρος, άτινα λέγεσιν αυτοί, esempio, Alessandro. Meταχειείζονται όμως το Χ, καμμίαν φοραί, δια να ρεά ψου τινάς λέξεις κα-Βαράς Λατινικάς, ώσων exproposito, en 78 mponespeis, exabrupto, ex mpoxeips. Sundiceon ένίστε το X, δια να προφέρωσιν ολίγα τινά ξονα ονόματα, αρχόμονα από τοιούτον στοιχείον, ωσων Ξαίθος, δια να απορύγωσι το αμφίβολον λέξεως "Αγιος.

Τό Υ, το προφέρουσι με το Ι, φωνής, ώσαν γύρος, η σύγιος, ατινα αυτοί λέγκσι, giro, και stigio.

Τά Γράμματα διαιρενται είς Φωνήοντα, κ

619

sonánti. Le Vocali so- | είς Σύμφωνα. Τά Φωno cinque: a, e, i, o, u. Le Consonanti sono le rimanenti Lettere, le quali unite con le Vocali, formano suono e voce.

Dalle Lettere si formano le Sillabe, come Cie-lo, An-ge-lo. Dalle Sillabe și formano le parole, come, Ciélo, Angelo, ec. E dalle Parole si forma il perfetto Discorso, come Umana cosa è aver compassione degli afflitti.

Nota che il V. v. fatto in questa maniera, è consonante, e corrisponde al B. B. greco.

L'altro U. u. che si scrive e si pronunzia in altro modo, è lettera vocale, la quale corrisponde al Dittongo Greco 8.

vnevta elvae Terte a. e, i, o, u. Τά Σύμφωνα είναι τα επίλοιπα γεάμματα, τα όποια είωμενα με τα φωνή εντα αποτελέσιν ήχον κή φωνήν.

'Από τα γεάμματα γίνονται αι Συλλαβαί, ώour Cié-lo, An-ge-lo. Α΄ πό τάς συλλαβάς γίνονται αί Λέζεις, ώσαν Ούρανός, Αγγελος, κήτ. Καί από τας Λέξεις γίνεται ο τέλειος Λόγος, ώσων Ανθρώπινον είναι να έ-XI TIS OUNTADERAN TO πεθλιμμούων.

Σημείωσαι ότι το V. v. καμωμενον είς τέτον τον ξόπον, είναι Σύμφωνον. L antamongiveral HE TO E'Alwinor B. B.

Το δε άλλο U. u. γεαφόμανον κ) προφερόμανον κατ άλλον βόπον, είναι parner, & artamoneiveται με τω ε Δίρθον. you .

Delle Parti dell' Orazione | Heel To Mepor To Aoe dell' Articolo.

II.

Le parti dell' Orazióne, ovvéro Discorso, sono nove: Artícolo, Nome, Pronôme, Verbo, Particípio, Preposizione, Avverbio, Congiunzióne, ed Interjezióne.

Le prime cinque sono Declinábili, e le altre quattro sono Indeclinábili .

L' Articolo è una parte del Discorso, che si declina per Casi, Numeri, e Generi. I Casi sono sei, cioè Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo, Vocativo, e Ablativo. I Generi sono tre, Mascolino, Femminino, e Comúne. I Numeri sono due, Singolare, e Plurale, come vedréte ne' seguénti esempj.

γε, κ) πεεί "Αρθοε.

Ι α μέρη το Λόγε, ήyer mg Ouiliag, eivas covéα· "Αρθρον, "Ονομα, Α'ντωνυμία, 'Ρημα, Μετοχή, Πρόθεσις, Έπίρρημα, Σωίδεσμος, καί Παρεμβολή.

Τά πρώτα ποίπε είναι Κλιτά, τα δε άλλα τέωταρα είναι "Ακλιτα.

To "Ap Poor eivas pieρος τε Λόγε, το οποίον κλίνεται δια Ππόσεων, A'elduwr, ray Torar. Αί Ππώσεις είναι έξ, ήyer Ovomasinn, Tonκή, Δοτική, Αιτιατική, Κλητική, κ Αφαιρετική. Tà Toin eiva Gia, Apσενικόν, Θηλυκόν, ησή Koudv. Oi 'Api Duoi ei-Πληθυντικός, ώς θέλετε ion eig ma eveknig mapaδείγματα.

Ap-

AIKH.
Α Ι Α Η. ΙΙ
Ένικός.
Ο'νομαςική ο Γονική το (είς τον Αιτιατική το ο
Α'φαιρετική από τον
παρά 😼
Πληθιωτικός.
Ο'νομ. οἱ Γον. τῶν Δοτ. τοῖς. (εἰς τὸς Αἰτ. τὰς Α΄φ. ἀπὸ τὰς παρὰ τῶν
Evenós.
Air. 70v A'φ. ἀπὸ τον
παρά το
100 g

12	Г	P	A		M						
Dat.				á	gli gli gli	Δο	T .		7015.	(eig	
Accus. Ablat.				14	gli	A	T.			άπὸ	785
Ablat.				Qa	gn	A	ρ.		,	ταρά	

Articolo Femminino.
Singolare.

"Αρθρον Θηλυκόν. Ένικός.

Nom.		la
Gen.		délla
Dat.	4.0	álla
Accus.		la
Ablat.		dálla

Plurale.

TIAN DEWT.

le
délle
álle
le
dálle

Ο'νομ. αἰ Γον. τῶς. (εἰς τὰς Αἰτ. τῶς Α'φ. ἀπὸ τὰς παρὰ τῶν.

Dell' uso degli Articoli.

Tiel Zhoews "Apopar.

L'Articolo mascolino il, si usa davanti a tutti i nomi mascolini, che cominciano da semplice consonante, come il Sole, il siore, il libro.

Τὸ ἀρσωνικὸν "Αρθρον

Η, τὸ μεταχειείζονται με
ὅλα τὰ ἀρσωνικὰ ὀνόματα, τὰ ἀρχόμωνα ἀπὸ ἀπλῶν σύμφωνον, οἶον il
Sole, κὸτ. ὁ "Ηλιος, τὸ
αἰθος, τὸ βιβλίον.

Si eccéttua il Plurále Déi, che quantúnque incomínci da sémplice consonánte, va precedúto dall'articolo gli: onde si dice, gli Dei, o gli Díi, non i Déi, ovvero i Dii.

Si scrive 'l (coll' apostrofo alla sinistra) dopo le particélle e, o, tra: per esempio, tra 'l padre e 'l figlio, o, 'l riso, o 'l piánto.

L'Articolo mascolino lo, si adópera davanti a tutti i Nomi mascolini, che cominciano da vocale, ovvero da s, seguitáta da altra consonante, ed anche dopo la particella per: come lo uono, lo albero, lo amore, per lo quale, ovvero pel, e nel Plurale, pe', ovvero per gli.

Nel Singolare si può troncàr la vocale dello articolo, ponéndovi l'apostrofo. Così invece di dire lo nomo, dello nomo, si dice l' nomo, dell' nomo, ec. l'albero, dell' albero, ec. Έξαιρείται το Πληθ. Déi (Θεοί) ὅπερ, αὶ κὸ ἀρχεται ἀπὸ ἀπλῶν σύμφανον, πρέπει τὰ ἔχη πρὸ αὐτῶ τὸ ἄρθρον gli τος, ἢ gli Dii, ὅχι i Déi, ἢ i Díi.

Τράφεται τὸ, Ἰ (μεταὶ τὰ αποςρόφε ἐν τἢ ἀξιςερᾶ) μεταὶ τὰ μόξια ε,
ο, tra. παραδείγ. χάειν, tra Ἰ padre e Ἰ figlio, o Ἰ riso, o Ἰ

piánto.

Το αρστικον άρθρον lo, το μεταχειείζονται με όλα τα αρστικά όνόματα, τα αρχόμονα άπο φωνίτον, η άπο s, επομένε άλλου συμφώνε, έτι δε κ) ύσερα άπο το μόειον per. οίον, lo uomo, lo albero, lo amore, per lo quale, η pel, κ) επί Πληθωνικέ, pe', η per gli.

Είς το σύικον διώσται να άφαιρεθή το φωνίσε το άρθρε, βανωντας τον άπός ροφον. Οῦτως αὐτὶ να εἰπη τις lo uomo, dello uomo, κὸτ. λέγει l'uomo, dell'uomo, κὸτ.

Ma

TPAMMATIKH

Ma nel Plurale l'articolo si lascia sempre intiéro, gli uomini, gli alberi, gli amori, e mài gl'uomini, gl'alberi, ec. nè si mette l'apostrofo, sennon quando il nome incominciasse da i, come idolo, ingegno ec. Nel Plurale gl'idoli, gl'ingegni, ec.

Così si deve dire lo specchio, lo strepito, lo spirito, ec. perchè tali nomi incominciano da s, seguita da altra consonante.

Per lo quale, per lo contrario, e non per il quale, per il contrario, perchè abbiamo detto che l'articolo lo si deve usare anche dopo la particella per.

L'Articolo Lo si può usare anche innanzi a nome, che incominci dalla lettera z. come lo zecchino, lo zio, ec.

Finalmente l'articolo Fem-

'Αλλ' εἰς τὸ πληθωντιπὸν τὸ ἀρθρον ἀφίνεται παίποτε ολόπληρον,
gli uómini, gli álberi,
gli amóri. οἱ αῦθρωποι,
τὰ δεὐδρα, οἱ ἔρωτες, τὸ
ποτὲ γλεόμιτοι, τὸτ. μήτε τίθεται ὁ ἀπόςροφος,
πάρεξ ὅτὰν τὸ ὄνομα ἀρχηνὰ ἀπὸ ἱ. οἶον, idolo,
εἶδωλον, ἀγχίνοια. Εἰς
τὸ πληθυντιπὸν gl' idoli,
gl' ingégni, τὸτ.

Ούτω ωρέπει να λέγη τις, lo spécchio, καὶτ. ὁ καθρέπτης, ὁ κτύπος, τὸ πνευμα, κὴτ. διὰ τὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀρχίωδν ἀπὸ s, ἐπομούε

ams συμφώνε.

Per lo quale, per lo contrário, ε δχι per il quale, per il contrário, επειδη είπαμον ὅτι τὸ lo ἄρθρον πρέπει τὰ τὸ μεπαχειρίζεται τις ες υς ερα ἀπὸ τὸ μόριον per.

Τὸ ἄρθρον Lo διώασα νὰ τὸ μεταχειειδῆς τὸ πρὸ ἐνόματος ἀρχομέν να ἀπὸ z. οἶον lo zecchino, (τὸ φλωείον) lo zio, (ὁ θειος) τὸς.

Τέλος παίπων το Эн-

Digitized by Googl

pera con tutti i nomi Femminini, la donna, la casa, l'anima, l'erbe: e nel Plurale le donne. le anime , l'erbe .

Del Nome .

III.

Il Nome è parte del Discorso, con cui si nóminano le cose; ed è di due sorti, Sostantivo, e Aggettivo, o Addiettivo.

Nome Sostantivo quello, che significa cosa, o sostanza. v. g. Dio, Angelo, Uomo, ec. e può star nell'orazione senza il concórso di Nome Aggettivo.

Il Sostantivo poi è di due sorti, Próprio, e Eppellativo. Nome Sostantivo Proprio è quello, che accénna una persona, o una cosa particolare e distinta, come! Dio

Femminino la, si adó- (Aunou ap Ppor la, to usταχειείζονται με όλα τα Απλυκά ονόματα, la donna; xir. n youn, n oinia, in Luxi, in Borá-שו אים פוב דל אאשעט-Tixor, le donne, le anime, l'érbe.

Πιεί 'Ονόματος.

Ι ο Όνομα είναι μέρος τε Λόγε, με το οποίον ονομάζονται τα πράγματα, κ) είναι δύο λογιών. Ουσιαστικόν, και Έπί-SETON .

"Ovona Oudiasinov ei-ขณ то บานฉังงง เคลาua. n ovolar. h. y. Θεός, Αγγελος, Ανθρω-मठद , भ्रेम. भ्रे भ्रामकाल एवं sadi eig rov hogor yaels mir ourspouler Oróματος Έπιθέτε.

To de Ouvrasinos eiναι δύο λογιών, Κύριον, n Προσηγορικόν. "Ονομα Ougrasmon Kueson eivan to onpairor solar islar αίδς προσώπου, ή αίδς σράγματος, ώσαν Θεός,

Giacomo, Venezia, Padova, ec. Nome Sostantívo Appellatívo è quello, ch'è comune a molte persone, o cose. v. g. Uomo, Donna, Città, Fiume, Fonte, ec.

Nome Aggettivo è quello, che accenna la qualità, e' il modo della cosa, v. g. grande, buóno, cattivo, ec. e non può sussistere nell' orazione senza il concorso di qualche Sostantivo.

I Generi sono tre, cioè, Mascolino, come, il Padre. Femminino, come, la Donna. Comune, come il, e la fel'ice ec. l' A'quila, la Lépre, la Vipera, la Rón. dine, ec. Questi ultimi si dicono anche di genere Promiscuo.

Nota che i nomi Addiettivi, che finiscono in el e dinótano qualità, si úsano in amendúe i Generi, cioè sono di Genere Comune, come parente; nobile, illustre, gran-

Dio, Maria, Pietro, | Μαθία, Πέτρος, Ίακωβος, Βενετία, Πατάβιον, ητ. "Ονομα Ουσιαςικου Προσηγοεικόν είναι το δη-Noun ovolar nourle eic πολλά πρόσωπα, η πράγματα. λ. χ. Ανθρωπος, Γιωή, Πόλις, Ποταμός, Пири, жт.

Επίθετον "Ονομα είναι TO THE TOLOTHτα, και τον τρόπον του πράγματος, λ. χ. μέγας, nados, nanos, nair. nai Ser Suvarai và sadi eis τον λόγον χωρίς την συνδρομήν τινός Ουσιας ικά.

Tà Icin eval reia. nyer to Apoculato, aσαν, ό Πατήρ. το Θηλυκόν, ώσαν, ή Γυμή. το Kowov, wow, o nai n δίδαίμων, κρτ. ο 'Αετός, ο Λαγωός, ή Έχιδνα, ή Χελιδών, κρτ. Ταῦτα τα ύστερα λέγονται γα ycies Eminoive.

Σημείωσαι ότι τα είς ε, λήγοντα Επίθετα, ησι σημαίνοντα ποιότη-Ta, ourn S (Corrai sig αμφότερα τα Γούη, ήyer drau Koirs Tciec, ofor parente, our young,

grande. I Numeri so- | δίγενής, λαμπρός, μέno due, il Singolare, γας. Oi 'Aci θμοί είναι come il Padre, ed il δύο, ο Ενικός, ώσαν ο Plurále, come i Padri. I casi sono sei, come gina ro. Il quinto Ca-

De'Nomi Positivi, Comparativi, Superlativi, e Diminutivi .

11 Nome Addiettivo si divide in Positivo Comparativo, e Superlativo. Quando significa semplicemente qualche qualità, o accidente, senza relazione, od eccesso, chiámasi Positivo, come buono, cattivo, grande.

Se significa qualche accrescimento, o diminuzione in confronto al Positivo, si chiama Comparativo; come più, o men buono, più, o men cattivo, più, o men grande.

Πατήρ, κ) ο Πληθωντιπός, ώσαν οί Πατέρες. abbiamo detto alla pá- Ai Птю се сеган ев, каθώς είπαμος σελ. 10. so, cioè il Vocativo, Η πέμπτη πτώσις, ηnon ammétte Articolo, yeu n' Kantinn, der exes ma bensi riceve l'O, Αρθρον, αλλα δέχεται το, Avverbio di vocazione. α, Επίρρημα πλητικόν.

> Περι 'Ονομάτων Θετικών, Συγκειτικών, Υπερθετιnav, n' Tronocisinav.

Ι ο Έπίθετον "Οκομα διαιρείται είς Θετικόν, Συγκειτικόν, και Υπερ-Sετικόν. "Όταν σημαίνη άπλως παμμίων ποιότητα, η συμβεβηκός, χωρίς αναφοραί, η ύπερβολίω, λέγεται Θετικόν. οίον καλός, κακός, μέγας.

Έων δε σημαίνη αὐξησιν, η ελάττωσιν τινά פוב סטץ אףוסוי זצ שבדואסט, καλείται Συγκειτικόν . οίον μαλλον, η ήττον καλός, κακός, μέγας, nair.

8 PAMMATIKH

I Comparatívi dunque nella lingua Italiana si fórma no con aggiúngere le particelle pià, o meno, le quali significano accresciménto, o diminuzióne.

I Comparativi maggióre, minóre, miglióre, peggióre, méglio, o péggio, conténgono in se le particélle più o meno, le quali perciò non débbono esprimersi.

Se poi significa tutto l'effetto del créscere, o dello scemáre, si chiáma Superlativo; come buonissimo, cattivissimo, grandissimo.

De'Superlativi ne abbiamo alcúni da'Latini, i quali non finiscono in issimo: come óttimo, péssimo, mássimo, mínimo, suprémo, infimo.

Gli altri Superlativi éscono tutti in issimo, come grandissimo, bel-lissimo, ec.

Alcuni Positivi amméttono bensì il ComΤὰ Συγπειτικὰ λοιπόν
εἰς την Ἰταλικιω γλώσσαν
γηματίζονται ποροθέσει
τίδ μοείων, μάλλον, η
ήττον, τὰ όποῖα σημαίνεσιν αὐζησιν, ἡ μείωσιν.

Τά Συγκειτικά μεγαλήπερος, μικρόπερος, καλήπερος, χειρόπερος, καλήπερον, χειρόπερον, πεειέχεσιν εν έαυτα τα μόρια, μάλλον, η ήπτον, τα όποια διά πτο δεν πρέπει νά προφέρωται.

Έαν δε σημαίνη όλον το άποτέλεσμα της αυξήσεως, ης) ελατπώσεως,
καλείται Υπερθετικόν,
οίον καλώτατος, κακώτατος, μεγαλώτατος.

Έκ το Υπερθετικών έχομον όλίγα τινά από τος Λατίνες, άτινα δού λήγεσιν εἰς issimo. οἷον άριστος, κάκιτος, μέγιτος, ελάχιτος, ὑπέρτατος, καπώτατος.

Τὰ ἄλλα Υπερθετικά λήγεσιν ὅλα εἰς ἔσιμο, οἶον μεγαλώπανος, δίμορφόπος, καὶτ.

Τινά Θετικά δέχονται το Συγκριτικόν με το μό-

pa-

parativo colla particel- | elor μαλλον, η ήττον, la più o meno, ma invéce di avere il Superlativo in issimo, lo hanno in érrimo, e sóno quelli, che finiscono in bre. p. e. il Positivo salúbre, ha il Comparativo più salubre, ma il Superlativo salubérrimo; il Positivo célèbre, ha il Comparativo più célebre, ma il Superlativo celebérrimo, ed altri pochi, fra i quali déesi méttere anche il Positivo áere. (quantúnque non finisca in bre) che ha il Superlativo acérrimo.

Quando i Nomi invéce di significare accrescimento esprimono diminuzione, hanno una desinénza divérsa, e si chiamano Diminutivi.

Si adóperano questi alle volte per sémplice vézzo, e alle volte per disprégio. Per sémplice vezzo, finiscono in ino e ina, come fanciullino e fanciullina; in etto e in etta, come gio- fanciullina . viç etto, vinétto e giovinétta; in

άλλ αντίς να έχεν το Υπερθ. eic issimo, έχεσιν auto eic érrimo, x) eivat τα ληγοντα eic bre. π. y. To Ostinor salubre (Uzierog) Exer to Duyκειτ. più salubre · άλλά το Υπερ. S. salubérrimo. no Gerinde célebre (cibogos) Exer To Suyneur, più célebre, and то ЧтерЭ. celebérrimo, κ) άλλα τινά, μεταξύ τῶν ठेमाठी का कार्यमास एवं पर 3 में ni to Ostinor acre (deiμύςς αν και μη ληγον eig bre) & Trep Derende n acérrimo

"Όται τα Όνοματα αν-דו שם החשמיצע מטצוקנים. φανερώνεν μείωσιν, ήτοι όλιγός δίσιν, έχυσι διά-מסססט מנודמ אוצור, או אב-LOVIAL THOROGISINA.

Ταυπι μεπαχειείζονπαι of Irahol eviore mer apos άπλεν υποχορισμόν, ένίστε δέ πρός καταφρόνησιν. Έπι υποκορισμού λήγεσιν eig ino γαὶ eig ina, ofor fanciullino, ny eig etta. ofor gioviello e in ella come con- nétto, zai giovinétta. tandinéllo e contadinélla, in otto e in otta come ragazzótto e ragazzótta; e qualche volta si fa un dóppio diminutivo. dicéndosi cosettina, casset-

Per disprégio poi términano in astro e astra, come giovinástro e giovinástra, in accio, e accia, come libráccio, cartáccia; in uzzo, o uccio, e uzza, o uccia, come regalúzzo. o regalúccio, cosúzza o cosúccia.

Vi sono anche delle Pegaltre maniere di plebagiorativi, come glia, popolázzo, casipola donniciuóla, omicciáto, oppure omicciátolo, medicónzolo, ec.

Finalmente altra terminazione, che significa al tempo stes. so diminuzione e peggioramento, ed è in igno o iccio pei mascolini, in igna o iccia pei femmimini, come rossigno, o rossiccio, rossigna o ros-

eis ello, is eis ella, olor contadinéllo, rei contadinélla. eic otto 2) otta, olov ragazzótto, na ragazzótta. Eviore yiverat R SITTABL UTTOROGISINON . cosettina, cassettina.

Έπι καταφρονήσεως δε λήγουσιν eig astro και astra, olov giovinástro rai giovinástra. eic accio x) accia, olor libraccio, cartáccia. es uzzo, n uccio, x uzza, n uccia, olov regalúzzo, n regalúccio, cosúzza, n cosúccia.

Είναι και άλλοι τρό-TOI, OF TIVES Pareparous 1όγον, η καταφρόνησιν. olov plebáglia, popolázzo, casípola, donniciuóla, omiciáto, no omicciátolo, medicónzolo, xir.

Τέλος είναι άλλη μία κατάληξις, σημαίνεσα είς τον αυτον καιρόν μείωσιν, મુલો ડ્રેજ્ડ, મુલો લેંપલા લંદ igno, η iccio, επί αρσονικών, είς igna, n iccia, emi Indunar, olor rossigno n rossiccio, rossigna, n rossiccia, onsiccia, che significa cosa μαῖνον πράγμα κοκκίνε. di colòr rosso, ma spa- χώματος, άλλ άχαμνοῦ rúto e cattivo.

De' Segnacasi, o Articoli Heel Moelwo Deuxtinav Indeterminati.

terminazione de' passando dal Singolare al Plurale, onde diciamo p. e. nel Singolare, uomo, donna, e nel Plurale, nomini, donne; ma non ha varietà alcúna ne casi di ciascún numero, servéndo una sola invariáta voce al Singolare, ed un'altra sola al Plurale.

Laonde gl'Italiani per conoscere i casi adóperano alcune preposizió ni, le quali aggiunte a'nomi, mostrano i casi, e perciò si chiámano Segnacási.

Tre sono i Segnacasi, cioè Di, che mostra il Genitivo. A, che

μαί φαύλε.

To ATWOEWY.

H' κατάληξις του Ίτα-Nomi Italiani è vária λικών 'Οτομάτων είναι διάφορος όταν μεταβαίτη από το Ενικόν είς το Πληθ. όθεν λέγομεν π. χ. είς το evinor, uómo, dónna, κ eic το πληθ. uémini, donne · alla bor ixes διαφοραν είς πάς ππώσεις έκαςου αριθμέ, επειδή μία μόνη αμετάξεπτος garn genoupsies eig to évinov, n ann pla eig το πληθωντικόν.

"Ofer of 'Irakol rapos διάπρισιν τ ππώσεων μεταχειείζονται τινάς προθέσεις, αι όποῖαι προ-51 Dépende eig Tà oropaτα, δείχνουσι τάς πτώσεις, א δια τέτο λέγον-Tau Segnacási.

Τεία είναι τα δεικτικά μόρια των πτώσεων : Di, όπερ δείχνει Ь 3

22 PAMMATIKH

che mostra il Dativo.

Da, che mostra l'Ablativo; e questi sérvono
ad amendúe i numeri.

Il Nominativo e l' Accusativo non hanno Segnacaso, perchè agevolmente si conóscono; e così parimente il Vocativo, il quale è contrassegnato dall'o, avverbio di vocazione.

Si declinano adunque i Nomi col Segnacaso così:

Singolare.

Nom. Uómo, dónna. Gen. d'uomo, di donna. Dat. ad uomo, a donna.

Accus. uomo, donna. Voc. o uomo, o donna. Ablat. da uomo, da donna.

Plurale.

Nom. Uómini, dónne. Gen. d'uomini, di donne. Dat. ad uomini, a donne.

Ac-

την Γονικίω. Α, την Δοτικίω, Da, την Αφαιρετικήν τ) αυτά χενσιμού μσιν είς άμφοτέρες τές άριθμές.

Ή Ονομας ική, καὶ κ Αιτιατική, δοὶ ἔχυσι σημετον, διὰ τὶ δικόλως διακείνονται κὶ ἔπω παρομοίως ἡ Κλητική, ἡ όποία γίνεται δῆλος διὰ τὰ ὡ, κλητικέ ἐπιρρήματος.

Κλίνονται έν τὰ ὀνόματα με τὰ δεικτικά μόρια, οὕτω.

Erixós.

Ο'νομ. ανήρ, γωνή. Γεν. ανδρός, γωαικός. Δοτ. ανδρός, (είς ανδρα) γυναικά. (είς γυναϊκα.) Αίτ. ανδρα, γωαϊκα. Κλη. ω ανερ, ω γύναι. Α'ς αιρ. παρά ανδρός, παρά γυναικός, (ἢ άπὸ ανδρα, απὸ γωαϊκα.

HANDUTTINGG.

Ο'νομ. αἴδρες, γυναϊκες. Γον. αἴδρῶν, γυναικῶν. Δοτ. αἰδράσι (εἰς αἴδρας) γυναιξὶ (εἰς γυναϊκας) Αἰτ. Accus. uomini, donne. Voc. o uomini, o donne. da uomini, Ablat.

da donne.

Nota che i nomi Propri delle persone, o delle cose, non si úsano mái coll' articolo, ma col segnacaso. v. g. non si deve dire il Páolo, del Paolo ovvero la Maria, della Maria, o la Venézia, della Venezia, ec. ma bensì Paolo, di Paolo, a Paolo, ec. Venezia, di Venezia, a Venezia, ec.

I Segnacasi si possono anche chiamare Articoli indefiniti.

Non solo i Nomi Propri, ma qualunque altro Nome, quando è usato indefinitamente, si dée declinare col Segnacaso.

> Delle Declinazioni de Nomi.

> > VI.

Αίτ. αίδρας, γιωαίκας. Κλη. ω αίδρες, ω γυναίκες. Α φαιρ. παρ ανδρών, παρα γυναικών, η από.

Σημείωσαι ότι το Κύρια 'Ονόματα αι Βρώπων, ກິ ໝາ ແງ μάτων, δον συυν-Βίζονται με το άρθρον, άλλα με τα δειπτικά μόρια. λ. χ. δού πρέπει να λέγης ο Παυλος, τε Παυ-As. n' n Maeia, This Maelas, n' n Bereria, ms Βονετίας, κρτ. άλλα Παῦλος, Παύλου, Παύλω. Beveria, nair.

Τάς Προθέσεις Di, A, Da, διώαται να ονομάση TIG x) "Apopa abelsa.

Όχι μόνον τα Κύρια, αλλά κή οποιονδήποτε άλλο "Ονομα όταν έκφέρηται αρείστως, πλίνεται με τέτα τα τρία μόρια.

> Tiel Khioswy To Ονομάτων.

Declinazióni de' Ai Khious To Ovopásono quattro . Two sivat to apec. H wpw-

24 FPAMMATIKH

La prima contiéne Nomi Mascolini, che términano nel Singolare in A, come il Profeta, il Monarca, ec. e nel Plurale in I, come, i Proféti, i Monárchi, ec.

πη περιέχει Ονόματα Αρστικά, λήγοντα είς τον Ενικόν Αριθμόν είς α, οΐον il Proféta, il Monárca, κ)τ. κ) είς τον Πληθυντ. είς i, οΐον i Proféti, i Monárchi, ηκ)τ.

Singolare.

Evinos.

Nom.	Il Profeta.	OVOL
Gen.	del Proféta.	TCV.
Dat.	al Proféta.	Δοτ.
Accus.	il Profeta.	Air.
Voc.	o Profeta.	Кант
Ablat.	dal Profeta.	A'q.
		1/2

Ονομ. ο Προφήτης.
Γεν. τε Προφήτου.
Δοτ. τω Προφήτην.
είς τον προφήτην.
Αίτ. τον Προφήτην.
Κλητ. ω Προφήτα.
Α΄φ. παρά τε Προφήτε,
η από τον προφήτω.

Plurale.

Nom. i Proféti. Gen. déi, î de' Proféti. Dat. ái, î a' Proféti.

Accus. i Proféti. Voc. o Proféti. Abl. dái, n da' Profeti.

Πληθυντικός.

Ο'νομ. οἱ Προφήται.
Γεν. τῶ Προφητῶν.
Δοτ. τοῖς Προφήταις,
ἢ εἰς τὰς προφήτας.
Αἰτ. τὰς Προφήτας.
Κλητ. ὧ Προφήται.
Α΄φ. παρά τῷ Προφητῶν,
ἢ ἀπό τὰς προφήτας.

Singolare.

Nom. l'Anatomista. Gen. dell'Anatomista. Dat. Evinos.

Ο'νομ. ο Ανατομιτής. Γον. τε Ανατομιτέ . Δοτ. Dat. all' Anatomista . | Dor.

l' Anatomista . Voc. o Anatomista. Abl. dall' Anatomista.

Plurale.

Nom. gli Anatomisti. Gen. degli Anatomisti. Dat. agli Anatomisti.

Accus. gli Anatomisti. o Anatomisti. Abl. dagli Anatomisti.

La Seconda Declinazione contiéne Nomi Femminini, che términano nel Singolare in A, come la Donna, e nel Plurale in E, come le Donne, ec.

Singolare.

Nom. la Dónna. Gen. della Donna. Dat. alla Donna.

Accus. la Donna. Voc. o Donna. Ablat.

Plus

TIS Avatouisn. ω 'Ανατομιςά. KANT. Α'φ. παρά τε Ανατομις ε, . n and tor watouistes.

Πληθαυτικός.

Ο'νομ. οί 'Ανατομιταί. Γον. Τω Ανατομις ών. Δοτ. τοίς 'Ανατομιςαίς. में संद कड़ वर्षवाक्षाइवंद. Αίτιατ. τές Ανατομις άς. Κλητ. & Ανατομις αί. Α'φ. παρά τ' Ανατομις ών. η από τές ανατομιτάς. Η' Δοιπέρα Κλίσις πεειέχει Ονόματα Θηλυκά, λήγαντα είς τον Ένικον A'estudo eis a, olor la Donna, n' eis von IIAn-Duntinor eic e, olor le Donne, yourh'.

Evizóc.

O'ropi. . i Town. Tcv. ms Tunaixos. DOT. TH Tuvaini. n eig rlu zuwaina. The youaina. Air. Кант. ω Γιώαι. dalla Donna. A'φ. παρά της Γιωαικός, . η από τω γυναϊκα. $\Pi \lambda n$ -

26 FPAMMATIKH

	Plurale.	Πληθιωτικός.
Nom.	le Donne	O'rou. ai Tunaixec.
Gen.	delle Donne.	Ο'νομ. αι Γωναϊκες. Γω. τω Γωναικών.
Dàt.	alle Donne.	Δοτ. ταις Γυναιξί,
25,000	une Donne	મેં લંદુ જારે મુખ્યાં માલુ.
Accus.	le Donne.	Αίτ. τας Γυναϊκας.
Voc.		Α'φ. παρά τω Γυγαικών.
Ablat.		η άπο τας γιωαϊκας.
	Singolare.	Erinos.
Nom.	l' A'nima.	ο'νομ. ή Ψυχή.
Gen.	dell' Anima.	Ter. The Yuxue.
Dat.	all' Anima.	Dor. Th Yuxh.
Accus.	l' Anima.	Αίτ. τω Ψυχω.
Voc.	o Anima.	Κλητ. ο Ψυχή.
Ablat.	dall' Anima.	Α'φ. παρα της Ψυχής.
-	Plurale.	Πληθωτικός.
Nom.	le A'nime.	Ο'νομ. αὶ Ψυχαί.
Gen.	delle Anime.	Ter. The Yuxar.
Dat.		
Accus.	le Anime.	
Voc.	o Anime.	KANT. & Tuxal.
Ablat.	dalle Anime.	Α'φ. παρά το Ψυχών.
	Singolare.	Ένικός.
Nom.	l' E'rba.	Ο'νομ. ή Βοταύη (ήτος το χόρτον).
Gen.	dell' Erba.	Γον. της Βοταίης.
	Dat.	Δοτ.

		,	,	
Dat.	ITAA all'Erba.		•	7
	l' Erba.			
Voc.	o Erba.		вото	zón.
Ablat.			ρα της Βοτα	
Pi	urale.	Пλ	ηθωτικός.	•
Nom.	l' E'rbe.	O'rop.	ай Вота	íae .
Gen.	dell' Erbe .	Гст.	Ж Вота	w.
Dat.	all' Erbe. l'Erbe. o Erbe.	Δοτ.	ταίς Βοταν	us.
Accus.	l'Erbe.	Air.	rac Boras	aç.
Voc.	o Erbe.	KANT.	а Вота	ia.
Abl.	dall' Erbe.	Αφ. πα	ρα τω Βοται	wy.
La Ter	za Declinazio-	'H T	eim Khiois.	78-
ne contiér	ne Nomi Ma-	STEXES (θνόματα Αρο	TEV1-
scolini c	Femminini,	xà, x	Θηλυκά, λή	201-
	nano nel Sin-			
golare in	E, come il	mor ess	e, olov il Pa	dre,
Padre, la	Madre, ec. e	la Madr	e, ngir. ngi	615
nel Plura	le in I , co-	τον Πλη	SWITING !	5 2,
me i Pad	ri, le Madri,	olov 1 F	adri, le Ma	idri,

CC. Singular

Singolare. 'Erne

Nom.	il Pádre.	O'vou.	ο Πατήρ.
Gen.	del Padre.		78 Παξός.
Dat.	al Padre.		τω Πατεί.
Accus.	il Padre.		τον Πατέρα.
Voc.	o Padre.	Кант.	ω Πάπρ.
Ablat.	dal Padre.		παρά το Παβός.

Plus

TIAH-

•	Plurale.	Πληθιωτικός.
Dat. Accus. Voc. Abl.	i Padri. o Padri.	Γον. το Πατέρων. Δοτ. τος Παξάσι. Αίτ. τος Πατέρας. Κλυτ. & Πατέρες. Α΄ φ. παρά το Πατέρων.
Nom. Gen. Dat. Accus. Voc. Ablat.	della Madre. alla Madre. la Madre. o' Madre. dalla Madre.	Κλητ. ὧ Μῆτερ. Α'φ. παρά τῆς Μητρός.
	Plurale.	
Nom.	le Mádri.	Ο'νομ. αι Μητέρες.
Gen.	delle Madri.	Γον. τω Μητέρων.
Dat.	alle Madri.	
Accus.	le Madri.	Αίτ. πάς Μητέρας.
Voc.	o Madri.	Κλητ. ω Μητέρες.
Ablat.	dalle Madri.	Α'φ. παρά τη Μηπέρων.
	Singolare.	Evinós.
Nom.	l' Autóre.	Ο'νομ. ο Αίτιος, η ο Συγ-
Gen.	dell' Autore.	γαφούς. Γον. το Αίτία.
Dat,	all' Autore.	Δοτ. το Αίτίω.
a AL	mil 31010101	TO

	ITAA		. 29
Accus.	l' Autore .	Air.	Tov AlTIOV.
Voc.	o Autore.	KANT.	& AlTIE.
Ablat.	dall'Autore.	A'0. :	παρά τε Αίτίε.
	Plurale.	Пλ	ηθωτικός.
Nom.	gli Autóri.	O'rous	01 Al T101 .
Gen.	degli Autori.		To Airiws.
Dat.	agli Autori.	Δοτ.	τοις Αιτίοις.
Accus.	gli Autori.	Air.	mie Airling.
Voc.	o Autori.	Κλητ.	τές Αιτίες. δ Αίτιοι.
Ablat.			W Altiol.
Abiat.	dagli Autori.	Αφ. π	apa th Airlwr.
pro-	Cingolana		'm /
	Singolare.		Erinoc.
Nom, I	Estensione, 9nh.	O'vou.	-n "Entaric.
Gen.	dell' Estensione.	Ter.	The Entragewe.
Dat.	all'Estensione.	Δοτ.	τῆς Ἐπτάσεως. τῆ Ἐπτάσει.
Accus.	l' Estensione.	Air.	τω "Εκπασιν. ω "Εκπασις.
Voc.		Кант.	ExTRACA
Abl.	dall' Estensione.	Δ'0 77 00	of The Furnitages
		A y. nup	a my Driadewy.
	Plurale.	ПУ	ηθωντικός.
S.T	1777	1:	
	l'Estensióni.		ai Extaveig.
Gen.		Tev.	τω Έκτασεων.
Dat.	all' Estensioni.	$\Delta o\tau$.	ταῖς Ἐπτάσεσι.
	l' Estensioni.	Air.	τας Έκτασεις.
	o Estensioni.	KANT.	ω Έκτασεις.
Abl.	dall' Estensioni.	Α'φ. παρ	α τω Έκτασεων.
La	quarta Declina-	Н Т	τάρτη Κλίσις πε-
zione	contiene Nomi		νόματα Αρσ. κ
Mascol	ini e Femmini-	Ond. To	όποια τελειώνε-
	e términano nel	OID eic	tor Evinde eig
-1	Sin-		0.
	- 444		- ,

FPAMMAT Singolare in O, come 1 Mano, ec. e nel Plu- eig ron Hand. eig i, oior rale in I, come gli Uo- gli Uómini, i Cápi, le mini, i Capi, le. Ma .. ni, ec.

o, vior l' Uómo, il Cáil Cápo, la po, la Máno, κ τ. λ'. Máni.

Singolare.

Evinoc .

Nom.	l' Uómo.
Gen.	dell' Uomo.
Dat.	all' Uomo .
Accus.	l' Uomo.
Voc.	o Uomo.
Ablat.	dall' Uomo.

o "Aνθρωπος. τε 'Ανθρώπε. Tcv. Av Dowity. Ανθρωπον. ά "Ανθρωπε. Α'φ. παρά τε 'Αιθρώπε.

Phurale.

IIAN SULTINGE.

Nom.	gli	Uómini.
Gen.	degli	Uomini.
Dat.		Uomini.
Accus.		Uomini.
Voc.	0	Uomini.
Ablat.	ďagli	Uomini.

of "Ar Sparrot. O'rou. Ανθρώπων . Tcv. Ανθρώπες. Αφ. παρά Τ'Ανθρώπων.

Singolare.

Nom.	il Cápo.	O'vou. n Ksoa	λή.
Gen.	del Capo.	Tor. The Kegah	ñs.
Dat.	al Capo.	Δοτ. τη Κεφα	λÑ.
Accus.	il Capo.		
Voc.	o Capo.		4
Ablat.	dal Capo.	Α'φ. παρά της Κεφαλ	ที่5.

Plu.

Пай-

Plurale.

Πληθαυτικός.

Nom, i Cápi	O'rou. ai Kegahai.
Gen. dei, n de' Capi	Γον. τω Κεφαλών.
Dat. ai, na Capi	Δοτ. ταις Κεφαλαίς.
Accus. i Capi	Αίτ. πος Κεφαλάς.
Voc. o Capi	Κλητ. ω Κεφαλαί.
Ablat. dai, n da' Capi	Α'φ. παρά τω Κεφαλών.

Singolare.

Erixós .

Nom.	la Máno, 9nh.
Gen.	della Mano.
Dat.	alla Mano.
Accus.	la Mano.
Voc.	o Mano.
Ablat.	dalla Mano.

Ο'roμ. ή Χείρ. Γον. ής Χειρός. Δον. τη Χειρί. Αίτ. τω Χείρα.

KANT.			ŵ	Xeip	
Α'φ.	παρά	mis	X	espós	

Plurale.

Πληθωτικός.

Nom.	le	Máni.
Gen.		Mani.
Dat.	alle	Mani.
Accus.		Mani.
Voc.	0	Mani.
Ablat.	dalle	Mani.

O'vou.	ai Keipeg.
Ter.	M Xerpar.
Dor.	rais Xepoi.
Air.	ras Xeipas.
KANT.	a Xeipes.
Αφ. παρ	र्व में Хырыт.

Singolare.

Erinos.

Ο'10μ.

Tcv.

Δοτ. Αίτ.

lo Spírito.
dello Spirito.
allo Spirito.
lo Spirito.
Voc.

το Πνεύμα.
το Πνόματος.
το Πνούματι.
το Πνούμα.
Κλητ.

52 ГРАММАТІКН

Voc. ο Spirito. Κλητ. ω Πνευμα. Ablat. dallo Spirito. Α'φ. από τε Πνουματος.

Plurale.

Πληθωντικός.

Nom. gli Spiriti.
Gen. degli Spiriti.
Dat. agli Spiriti.
Accus. gli Spiriti.
Voc. o Spiriti.
Abl. dagli Spiriti.

Ο τομ. τὰ Πνούματα. Γεν. τὰ Πνούματων. Δοτ. τὰ Πνούμασι. Αίτ. τὰ Πνούματα. Κλητ. ὧ Πνούματα. Α'φ. ἀπὸ τὰ Πνουμάτων.

Alcúni Nomi da scriversi per esercízio.

Ο νόματα τινά διά νά γράφωνται πρός γύμνασιν.

Mascolini della Prima.

Α'ρσ ενικά της Πρώτης.

Legísta.
Patriárca. mhu9. chi
Sofista.
Geómetra.
Eremíta.
Citarísta.

Νομικός. Πατειάρχης. Σοφισής. Γεωμέξης. Ε'ρημίτης. Κιθαεισής.

Femminili della Seconda.

Θηλυκά της Δοιτέρας.

Cása. Amicizia. Innocénza. Giornàta. Manna. Ambasciáta. Οίκία. Φιλία. Α' Θωότης. Η΄ μέρα. Το Μαίνα. Πρεσβεία.

Ma-

Ap-

Mascolini e Femminili della Terza.

Mascolini.

Véntre. Onóre. Ingannatóre.

Femminini .

Páce. Elezióne. Séte.

Mascolini della Quarta.

Laménto. A'lbero. Légno. Stúdio. Stólto.

I Femminili in o, sono rari.

Si póssono declináre anche coll' articolo indefinito, cioè col Segnacaso, togliéndo via l' articolo; e ponendo il Segnacaso ne' Genitivi, Dativi, ed Ablativi di ciascùn numero. A'pocund n) Ondund mg Teims.

'Apocina.

Κοιλία. Τιμή. Απαπών.

Θηλυκά.

Εἰρθώη. Εἰκλογή. Δ/ ζα.

Α'ρστικά της Τετάρτης.

Παράπονον. Δεύδρον. Ξύλον. Σπεδή. Μωρός.

Τὰ Θηλυκὰ εἰς ο, εἰ-

Κλίνονται κ) με το άδειτον άρθρον, ήγουν με τώς προθέσεις di, a, da, άφαιρέσει τε άρθρε, ητή προθέσει της προθέσεως, είς τώς Γενικάς, Δοτικάς, ητώ 'Αφαιρετικάς έκάτου άριθμε.

De'

C

Пе-

De' Nomi Indeclinabili .

VII.

Nomi indeclinábili sono quelli, che con una sola invariáta voce sérvono ad ambidúe i numeri; onde quale è il numero Singolare, tale è anche il Plurale, cioè in quella lettera, che términa il Singolare, in quella stessa finí sce anche il Plurale.

Tali sono 1. le parole tronche, che han no l'accénto grave sull' ultima sillaba, come la Città, l' Autorità, il Piè . ec. della Città , dell' Autorità, ec. Così in tutti i casi del Singolare. Nel Plurale parimente diciamo, le Città, le Autorità, i Piè. ec. Quando però tali Nomi si réndono intiéri, come la Cittade, l' autoritade, il piede, ec. si declinano secondo la terza Declinazione de' Nomi.

2. So-

Περι' Ακλίτων Ονομάτων.

Z'

Αναλιτα 'Ονόματα λέγονται όσα με μίων μόνίω άμετά ξεπτον φωνίω
κησιμού εσιν-είς άμφοτέρες τες άριθμές όθου
όποιος είναι ό Ένικος 'Αειθμός, τοιέτος είναι κ)
ό Πληθωντικός, δηλαδή
με έκειο τὸ τοιχείον, είς
δ λύγει ὁ Ένικὸς, είς ἀυτὸ τελειώνει κ) ὁ Πληθ.

Τοιαυτα είναι ά. τα κατά συγκοπίω, έχοντα Bapeiar eig The Anzouσαν, οίον ή Πόλις, ή Εξουσία, ο Πές, πτλ. της Πόλεως, της Έξουσίας, ήτ. Ούτως είς ότ λας τὰς ππώσεις τε Έvins. Eig Tov Handicuτικόν 'Αριθμόν όμοίως λέγομον, αι Πόλεις, αι Ε'ξεσίαι, οι Πόδες, πτλ'. Ο ταν όμως τα τοιαυτα Ο νόματα γίνωνται τέ-भेसव, क्लाक्र महिन्स में हैं. κλίνονται κατά την τείτην Κλίσιν τω 'Ονομάτων.

2. Sono ancóra Indeclinabili i nomi forestiéri, finiénti in consonante, come Natan, Gerusalem, Gabriel, Rafael. Se poi véngon ridótti a desinenza nostrále, come Natánno, Gerusalémme, Gabriéllo, Rafaéllo, divéngono declinabili.

3. Sono indeclinabili anche i Nomi, che nel singolare finiscono in I. come Parigi, Nápoli, ec. così pure i nomi spézie, superfizie, série.

4. Sono indeclinabili tutti i monosillabi, come, re, gru, ec.

De Nomi Eterocliti.

VIII.

Eterócliti si chiámano que' Nomi, che nella loro declinazione éscono dalle regole degli al tri. Vi sono adunque alcuni nomi, che hanno dóppia terminazióne nel Plurale. v. g. Il bráccio, che nel Plu-

β΄. Εἶναι Ακλιτα κὰ τὰ εἰς σύμφωνον λήγοντα ξεὐα ὀνόματα, οἶον Ναβαὶ, Ἱερουσαλήμ, Γαβειὴλ, Ῥαφαήλ, Ἐαὰ δὲ φέρθωται εἰς Ἰταλικην κατάληξιν, οἶον Ναtánno, Gerusalemme, Gabriello, Rafaéllo, τότε γίνονται Κλιτά.

γ΄. Εἶναι ἄπλιτα κὴ τὰ ἐπὶ τῶ Ένικο λήγοντα εἰς
Ι. οἶον Παείσιον, Νεάπολις, πτλ'. ἔτι δὲ κὰ τὰ
τεία ταῦτα ὀνόματα, εἶδος, ἐπιφαύεια, σειρά.

δ'. Εἶναι "Ακλιπα ὅλα
πὰ μονοσύλλαβα, οἶον
βασιλούς, γερανὸς, κὴτ.

Περί Έπεροκλίπων.

H'.

Ε΄ περόκλητα καλώνται όσο α΄ Ονόματα είς τον κλίστινο εκβαίνεστιν άπο τός όρες της άπλων ονομάτων. Είναι λοιπόν κάποια Όνόματα, έχοντα διπλίω κατάληξιν είς το Πληθυντιείν, π. χ. ό βραχίων είς το Πληθυντιείν είς το πληθυντιείν, αλν,

rale fa, i brácci, e le bráccia, il dito, i diti, e le dita, il muro, i muri, e le mura, il ciglio, i cigli, e le ciglia, il ginócchio, i ginócchi, e le ginócchia il corno corni, e le corna, il filo, i fili, e le fila. il fondamento, i fondamenti, e le fondamenta, il riso, i risi, e le risa, il calcágno, i calcágni, e le calcágna, l'anéllo, gli anélli, e le anélla, il castéllo, i castélli, e le castella, il cuojo, i cuoj e le cuoja, il tergo, le terga, il frutto, i frutti, e le frutta, il gesto, i gesti, e le gésta, (che significa anche fatti gloriosi) il légno, i legni, (significa la matéria sólida degli álberi. (le legne, e le legna (il legname da bruciáre) il lábbro, i lábbri, e le lábbra, l'ósso, gli óssi, e le óssa, il vesúgio, i vestigi, le vestigia, e vestigie, il mémbro, i mémbri, e le mémbra.

I seguénti hanno più terminazióni nel Singo-

xòr, i brácci, ap. xì le braccia, Энд. о бантиλος, οι δάκτυλοι, το τείχος, τα τείχη, ή όφρυς, αί οφρύες, το γόνα, τα γόνατα, το κέρας, τα κέρατα, το νημα, τα νήματα, το θεμέλιον, τά θεμέλια, το γέλοιον, τα γέλοια, η πτέρνα, το Santunidion, to opselor, το δέρμα, ο νώτος, τα νωτα, ο καρπός, οι καρποί, το νεύμα, η ή χειρονομία (όπερ επί Энλυκοῦ πληθυμτικοῦ σημαίνει έτι κο σίδοξα έργα.) το ξύλον, τα ξύλα. To uci, i légni, ap. onμαίνει τω σερεαί υλίω To Scropar to Si, le légne vai le légna, Sul. σημαίνει τα ξύλα, δια τω σωτίας το χείλος, τα χείλη, το κόκκαλον, τα κόπκαλα, το ίχνος, τα ίχνη, το μέλος, το μέλη.

Τὰ ἀκόλουθα ἔχουσι πλείονας καπαλήξεις είς

lare, 'ed una sola nel | rov Evinov 'Acidudo, no Plurale. Cavalière, ca. valiéro, console, consolo. pensière, pensièro, scoláre, scoláro, destriére, destriéro, leggére, leggiéro, e leggiéri, mestiére, mestiéro, mestiéri. Nel Plurale tutti finiscono in I.

Alcúni hanno dóppia terminazione in ambidúe i numeri, come Sing. ále, ála. Plurale áli, ále. Sing. árme, árma, Plur. ármi, árme. Sing. canzone, canzona. Plur. canzóni, canzóne. Sing. dote, dota. Plur. doti, dôte. Sing. fronde, fronda. Plur. frondi, fronde . Sing. tosse, tos. sa. Plur. tossi, tosse, Sing. veste, vesta. Plur. vésti, véste. Sing. fróde, fróda. Plur. fródi, frode.

Ci sono de' nomi, i quali nel Singolare finiscono in O, e nel Plurale in A. con l'articolo femminino. Così centinajo, e migliajo, nel Plurale sanno le centinaja, le migliaja, mi-

glio .

μίαν μόνου είς το Πληθυντικόν ιππούς, υπατος, σοχασμός, μαθητής, ίππος, (ήτοι άλογον) ελαφρός, χεία, η τέχνη. Είς δε του πλη-DUNTINON aciduon Angesσιν όλα είς Ι.

Τινά έχουσι διπλίω κατάληξιν είς άμφοτέρες महेंद्र वंश्रमिष्ठद्र, गिरा माहρου, ππερά, οπλου, οπλα, ώδη, ώδαι, προϊκα, προίκες, φύλλον, φύλλα, βήχας, βηχες, φόρεμα, φορέματα, άπάπ, άπάται. Είναι δε όλα γείες

Snouns.

Είναι τινα ονόματα είς uci tor ciendo aces uor λήγοντα είς Ο, είς δέ Tov Thin Durando eig A. με το Απλυκον άρθρον. Ούπως, έκατοντάς, κ) χιλιάς, είς το πληθωντιnov, le centinaja, le mi-- c 3

glio, le miglia, móggio, gliája, na Dois no ra. le mozgia, stájo, le stá- ulition, modion, enteus, ja, pájo, le pája, novo, Colyder, auzór. le nova.

De' Nomi, che nel Singolare finiscono in co, altri nel Plurale finiscono in cr, ed altri in CHI.

In ci, términano i se. guénti: Gréci, amíci, dimestici, nemici, pubblici, trágici, canónici, chérici, mónaci, médici, erétici, pórci, ebráici.

In chi, éscono i seguénti : fichi, antichi, ábbachi, fuóchi, cuóchi, biéchi, ciéchi. Alcúni éscono all' uno, e all' altro modo. Così diciámo, prátici, e práticbi : salvátici, e salvátichi: mendici, e mendichi.

De' nomi terminàti nel Singolare in co, alcúni éscono nel Plurale in GI, come teólogi, astrólogi, spáragi: altri in GHI, come alberghi, drághi, funghi, sacrileghi, spághi, vághi. Altri sono indifferenti, come

· 'Από τα λήγοντα ονό-*<u><u><u>uata</u>* संद के ट्रांप्रकें संद</u></u> co, alla eic to mand. λήγεσιν είς CI, γαὶ άλλα eig CHI.

Eig CI λήγεσιν "Ελληvec, pixos, oineios, ex-Βροί, δημόσιοι, βαγιnoi, navovinoi, naneinoi, μοναχοί, ίαξοί, αίρετικοί, χοϊροι, έβραϊκοί.

Eig CHI Anysoi To Eξης συκα, παλαιοί, άβακες, φωτίαι, μάγειροι, λοξοί, τυφλοί. Τι-וע אוץ צדו אל פוב דטי כוום κ) είς τον άλλον τρόπον. Ούτω λέγομον, πρακτικοί, άγειοι, πτωχοί.

Από τα λήγοντα ονόματα eis το chinor eis GO. useind hizovous eig to πληθυντικόν είς GI, οίον Θεολόγοι, αστρολόγοι, συαράγγια 'άλλα είς GHI, οίον ξονοδοχεία, δράποντες, μανιτάρια, ίερόσυλοι, σπάγοι, πλαίοι.

dittongi, e dittonghi, diálogi, e diáloghi, análogi,

ed análoghi.

Quelli, che avanti al co e Go, hanno una consonante, nel Plurale préndono l' H. come pálco, sácco, fúngo, trónco, árco, bósco, ec. nel Plurale, pálchi, sácchi, funghi, trónchi, árchi, boschi, ec.

Non prendono l' H, quelli, che avanti al co e go hanno una vocale, come médico, amico, mó-

naco, ec.

Questa regola peráltro ha delle eccezióni, che s'impareránno colla frequente lettura de-

gli Autóri.

Nozze, spézie, (per mescúglio d'arómati) eséquie, parécchi, e parécchie, molle, o molli, tutti questi non hanno Singolare. Próle, progénie, stirpe, e mane, non hanno Plurale.

Nota per último che questi tre nomi, método, período, sinodo, sono mascolini . Eclissi

poi

Αλλα είναι αδιάφορα ofor Sip Doggoi, γοι, κ) ανάλογοι.

"Όσα πρό του co και GO, έχουσι σύμφωνον, είς το Πληθυν. δέχονται τό Η οίον σανίδωμα, σακπίον, μανιτάρι, στέλεχος, τόξον, δάσος, καίτ. eig to Man Down palchi; sácchi, fúnghi, trónchi, árchi, bóschi.

Δον δέχονται το Η, ο-जय कार्व गर CO भे GO है 28σι φωνηςν, οίον, ιαξός, φίλος, Μοναχός, κτλ'.

Ο Κανών ούτος έχει όμως έξαιρέσεις τινάς, αί όποιαι μαν θανονταί με τω σωεχη ανάγνωσιν τζό Συγγεαφέων.

Γάμοι, η το, spézie, (όταν σημαίνη άρώματα) τα εντάφια, μεριnoi, is useenai, i muράγρα, όλα παύπα δον έχουσιν ενιπόν . Γονή . yevea, yevos, is augh, אלעו באצו חאוששעד.

Σημείωσαι τέλος ότι τα τεία ταυτα, μέθοδος, περίοδος, σύνοδος, είναι apocvina. Enderfis de, T P A M M A T I K H

poi è mascolino, ma | άρσονιπόν · άλλα Παρού-Paréntesi, è femminino.

I Nomi degli álberi gli usiámo mascolini, e quando l'álbero, ed il frutto hanno lo stesso nome, noi facciámo mascolino l'álbero, e femminino il frutto, dicéndo, v. g. il pero, l' álbero: la pera, il frutto: e così il melo, la mela, il noce e la noce, ec. Si eccéttuano Quércia, ed E'lce, che sono femminini.

Il Fico non cámbia genere, nè desinénza, o spiéghi la piánta o spiéghi il frútto; così il cédro, l'aráncio, e pochi altri.

De' Nomi Numeráli.

IX.

Nomi Numeráli sono quelli, che significano número, e sono di tre sorti. Altri chiámansi Cardináli, perchè significano Numero asso. lutamente, e senza ordi.

θεσις, θηλυκόν.

Τά 'Ονόματα τω δού-בשו דם סנטושלונצסוו מףσevená · oran δε το δονδρον, γαι ό καρπός έχεσι το αυτον ονομα, κάμνεσιν άρσ. το δούδρον. κ) Δηλ. του καρπόν . λ. χ. il péro, ή απιδία, la péra, το απίδι ούτως il mélo, n unhéa, la mela, w undor, n naρυδιά, το καρύδι, καιτ. Εξαιρένται δρύς, η σρίνος, άτινα είναι θηλυκά.

Τό, Fico δον μεταλλάττει γούος, μήτε κατάληξιν, σημαίνον τω συκίαν κὸ τὸ σύκον. Οῦ-TW may to nifor, to veραίτζι, κ άλλα ολίγα.

Heel 'Aciduntinar.

A'elduntina 'Ovopara eivas ooa Snasow Aerdμον, κ) είναι τειών λογιών. Αλλα παλούνται Απολελυμούα, διατίσημαίνεσιν 'Αριθμόν άπολελυμοίως, η χωείς τά-ELV,

dine, v. g. uno, una, ξιν, λ. χ. είς, μία, δύο, due, tre, quáttro, cinque, sei, sette, otto, nóve, diéci, undici, dodici, trédici, quattordici, qu'indici, sédici, diciasétte, diciótto, diciannove, venti, ventuno, ventuna, ventidue, ec. trênta, trentúno, trentúna, trentadie, ec. quaránta, quarantuno, ec. cinquánta, cinquantuno, ec. sessanta, sessantúno, ec. settánta, settantauno, ec. ottánta, ottantauno, ec. novánta, novantúno, ec. cénto, duecénto, trecento, quattrocento, cinquecénto, seicento, settecénto, ottocento, novecento, mille, ec.

Nota che quando il Mille è accompagnato da altro número, se tal Numero si métta innánzi, allora si dice Mila; se dopo, dicesi mille. Cen. tomila, mille e cénto.

Altri si chiámano Ordinativi, e significano Numero con órdine, come, primo, pri-

τρείς, τεία, πέσσαρες, πούτε, έξ, έπτα, όχτω, ζυνέα, δέκα, είδεκα, δώδεκα, δεκατεία, δεκατέσσαρα, δεκαπούτε, δεκαέξ, δεκαεπτά, δεκαοπτώ, δέπα ζονέα, είποσι, είς η είκοσι, είκοσι μία, είκοσι δύο, κρτ. Ειάκοντα, τειάποντα είς, τειάκοντα μία, ξιάκοντα δύο, μαίτ. πεσσαράκοντα, κίτ. मा द्राप्ति मा का मा कि कि नि κουτα, παιτ. έβδομήκοντα, κίτ. ογδούκουτα, κίτ. ουνουπιοντα, κρτ. έκατον, ησίτ. διαπόσιοι, τειαπόσιοι, πετρακόσιοι, ποντακόσιοι, έξακόσιοι, έππακόσιοι, οκπακόσιοι, έννεακόσιοι, χίλιοι, ήτ.

Σημείωσαι ότι όταν ro, Mille, ouvobleras με άλλον άριθμον, εαν ο างเรางร ลยเป็นอัร สองทุวทีται, τότε λέγεται, mila · έων δε έπηται, λέγε-Tat, mille. Exarormaniχίλιοι, χίλιοι κο έπατόν.

Αλλακαλένται Τακτιna, x) σημαίνεσιν 'Aeigμον μετα τάξεως, οίον πρώτος, πρώτη, δέντε-

ma,

ma, secóndo, térzo, quárto, quínto, sésto, séttimo, ottávo, nóno, décimo, o undécimo, duodécimo, o decimo primo, decimo secondo, terzo, ecvigésimo, trentésimo, quarantésimo, cinquantésimo,
sessantésimo, settantésimo, ottantésimo, novantésimo, centésimo, ec-

Altri finalmente si dícono Distributivi; i quali significano distribuzione, o quantità numerata: come, decina, ventina, il centinajo,

il migliájo, ec.

Del Pronome .

X.

Pronóme è parte del Discorso, che tiéne la véce del Nome. Si declína per Artícoli, Casi, Númeri, Géneri, e Persone. Tre sono le Persone: nel Sing. la prima è quella, che parla, come Io: la seconda è quella, alla quale si parla, co

ρος, τείτος, τέταρτος, πέμπτος, εκτος, εβδομος, όγδοος, εκτος, δέδοκατος, ένδεκατος, δωδέκατος, η δέκατος πρώτος, ήτ. είνος ός, Ειακος ός, τεσσαρακος ός, πεντικος ός, έξηκος ός, έβδομηκος ός, όγδοηκος ός, εννενηκος ός, έκατος ός, κτλ.

Αλλα τέλος παίτων λέγονται Διανεμητικά, όσα σημαίνεσι διανομίω, η ποσότητα άριθμημοίην, οΐον δεκάς, είκος άς, έκατοντάς, χιλιάς, κτλ.

- Πεεί 'Αντωνυμίας.

I'.

Α'ντωνυμία εναι μέρος τε Λόχε, ή όποια επέχει τον τόπον τε Ονόματος, Κλίνεται δι' Αρθρων, Πτώσεων, Άριθμών, Γετων, ή Προσώπων. Τρία εναι τα Πρόσωπα. Είς το Ένικον, το ά. εναι εκώνο, όποῦ όμιλει, ώσαν Έχω το β΄. εκείνο, πρὸς το όποῖον όμι-

me Tu: la terza è quel- λεμον, ωσαν Σύ το γ. la, della quale si parla, come egli, ella. Nel Plutale, Noi, voi, églino, n essi.

I Pronomi sono di varie sorti. Altri sono Primitívi, Io, come Tu , Se. Altri sono Derivativi, come mio, mia, túo, túa, súo, súa, nóstro, nóstra, vóstro, vóstra, che si chiámano anche Possessivi. Altri sono Dimostrativi, come quésti, quésto, quésta, costúi, costéi, égli, élla, colúi, coléi, ésso, éssa, désso, déssa, stésso, stéssa, medésimo, medésima, quégli, quéllo, quélla. Altri si dicono Relativi, e sono, il quále, la quale, che, cui, chi. Altri si dicono Universáli, e sono, úno, úna, ognúno, ognúna, alcúno, alcuna, ciascuno, ciaschna, nessúno, nessúna, niuno, niuna, neuno, neu na, verúno, verúna, qualcuno, qualcuna, ogni, tútto, tútta, alquanto, alquánta, tále, cotále, chi-

eneivo, meel is onole de μιλείται, ώσαν έκειτος, eneinn. Eig to Mang. nmeis, क्लंड, हमलेग्ठा.

Αί Αντωνυμίαι είναι διαφόρων λογιών. "Αλλαι είναι Πρωτότυποι, ωσων Έγω, Σύ, Έαυτο Αλλαι Παράγωγοι, ώσων έμος, έμη, σος, ση, έδς, έη, ημέτερος; ήμετέρα, υμέτερος, υμετέρα, αι όποῖαι λέγονrat ny Kratinal . Amai είναι Δεικτικαί. ούτος, αύτη, αυτός, αυτή, exervos, exelvn, o autos, n auth, o ibios, n ibia, ο ίδιος, ο αυτός, ή αυτη , η ίδια, εκείνος, εneivn. AMai Avagoesκαί, ο οποίος, ή οποία, το όποιον, και ποίος. Α' λαι λέγονται Καθόλου, είς, μία, καθείς, παθεμία, πάποιος, πάποια, καθείς, καθεμία, έδεις, εδεμία, naveras, πάμμια, τίς, καθούας, κάθε μία, όλος, όλη, όλη, τοιος, τέτοια, τοιούτος, τοιαύτη, όςις, όποιος κ

TPAMMATIKH unque, qualunque, qual- an eival, onolos, onola sisia, qualsivóglia, chic- nei ai eiva, οποίος δήchessia, altrettánto, al- ποτε, άλλος τόσος, άλλη trettánta, ec. Altri usáti neutralmente, come questo, quello, ciò, tutto, ec. mio, tuo, ec. niente, nulla, che, ec. Altri finalmente Monosíllabi, e sono questi: il, lo, li, gli, le, mi, ti, ci, me, te, ce, ve, ne, ec.

De Pronomi Primitivi .

Di prima Persona.

Singolare.

Nom. Gen. Dat. a me, mi, me. Dor. me, mi. Air. Accus. Ablat.

Plurale.

nói. Nom. Gen. Accus. noi, ci, ce, ne. Air. Ablat. da noi.

τόση, κ)τ. "Αλλαι ουδετέ» ρως λαμβανόμεναι τέτο, έκεινο, όλον, κρτ. εμον, σον, ηρώτ. ούδον, το όποῖον, κζτ. "Αλλαι τέλος Μονοσύλλαβοι το, τές, ταῖς, έμε, σε, ήμεῖς, ήμας, σας, εμέ, σέ, ήμίν, ύμιν, είς ήμας, σας, ημίν, πτλ.

Περί των Πρωτοτύπων.

Πρώτε Προσώπε.

Evinos .

Io. O'vou. di mè. Tev. da me. A'o. παρέμε, από εμε.

Πληθυντικός.

O'vou. nuert. di noi. Ter. Dat. a noi, ci, ce, ne. Dor. huir, eig huag. Αφ. παρ ημών, από ημας.

DOL-

Di seconda Persona.	Δελπέρε Προσώπε.
Singolare.	Ένιπός.
Gen. di tè. Dat. a te, ti, te. Accus. te, ti. Voc. o tu.	The second secon
Nom. vói. Gen. di voi. Dat. a voi, vi, ve. Accus. voi, vi, ve. Voc. o voi. Ablat. da voi. Di terza Persona.	Ο'νομ. ύμᾶς, σᾶς. Γον. ύμῖν, εἰς σᾶς. Αἰτ. ὑμᾶς. Κλητ. ὡ ὑμᾶς. Αἰφ. παρύμῶν, ἀπὸσᾶς.
Singolare.	Ένικός.
Gen. di sè. Dat. a se, si. Accus. se, si. Ablat. da se. Plurale.	Δοτ. έαυτώ, η. Αίτ. έαυτον, Ιώ.
Gen, di se . Dat. a se , si , Ac-	

PAMMATIKH 46 se, si. | Air. Accus.

έαυτές, άς. αφ' έαυτών . da se. A 0. Ablat.

Ouesto Pronome non ha Nominativo.

Nota che tutti i Pronomi, come anche i Nomi, sono di persona terza, eccettuáto il Pronome 10, ch'è di persona prima, ed il Pronome Tu, ch'è di persona seconda.

De' Pronomi Derivativi, e Possessivi.

Singolare.

Nom. il mio. del mio. Gen. Dat. al mio. il mio. Accus. o mio. Voc. Ablat. dal mio.

Plurale.

Nom. i miéi. de' miei . Gen. Dat. a' miei . Accus. i miei. o miei. Voc. da' miei, Ablat. Sin-

Αυτη ή Αντωνυμία δον Exer Ovopasiali.

Σημείωσαι ότι όλαι αί A'vrovupiat, nados vai THE OVOLUTTO, GIVEN FITTE σροσώπε, πλίω της Έyes, HTIS elval apartou προσώπου, και τῆς Σὐ, ἥτις εἶναι δοιτέρου προσώπε.

Περί Παραγώγων, κα . Κπτικών Αντωνυμιών.

Evinoc.

Ο'ν. ο έμος, ο έδικός με. 78 EU8. TCV. ELLW. DOT. Air. à épos. KANT. παρά τε εμε. A o.

TAN DUNTINGG.

O'v. oi èpoi, oi edixol us. To ELW. TCV. rois emois. $\Delta o\tau$. TEG EUEG. Air. à emoi. Кант. mapa To Euwr. A'0.

Singolare.

Evinog.

Nom	la mí	a. O'r.	ท์ อันท์ , ท์ อังเหท์ แร.
Gen.	della mi	a. Icv.	ที่ รับที่รู อันที่รู .
Dat.		a. Dor.	ชที่ ธนที่.
Accus.		a. Air.	The Epiles.
Voc.	o mi	а. Кхит.	ω έμή.
Ablat.	dalla mi		mapa mg sung.
The second second			Control Control (Sec.)

Singolare.

Πληθωντικός.

Nom.	le mie.	O'v. ai e juai, หู อธิเหลัง แช.
Gen.	delle mie:	Гст. ஆற கம்லா.
Dat.	alle mie.	Δοτ. ταις έμαις.
Accus.	le mie.	Αίτ. πας έμάς.
Voc.	o mie.	Κλητ. ω έμαί.
Ablat.	dalle mie.	Α'φ. παρα τω έμων.

Singolare.

Evinos

Nom.	il túo.	Ο'νομ. ό σός, ό έδικός σε.
Gen.	del tuo.	Гст. 78 ов.
Dat.	al tuo.	
Accus.	il tuo.	
Ablat.	dal tuo.	Α'φ. παρά το σο.

Plurale.

Πληθωντικός.

	400.0	A CORDINATION THE RESIDENCE
Nom.	i tuói.	O'v. oi σοί, οί έδικοί σε.
Gen.	de' tuoi.	Ter. As owr.
Dat.	a'tuoi 4	
Accus.	i tuoi.	
Ablat.	da'tuoi.	Α'φ. παρά των σων.
1 010	Sin-	Evi-

48 FPAMMATIKH

•	(%)			,
Sin	golare.			Evenós.
Nom.	la	túa.	O'rou.	ท์ อที , ท์ ฮ่อีเมท์ ฮษ.
Gen.	della			วที่ เ เ หัว .
Dat.	alla	tua.	Aor.	
Accus.			Air.	
Ablat.				παρά της σης.
Ph	urale.		n	ίλη θιωτικός.
Nom.	le	túe.	O'v. a	ี่ ธนใ, ที่ รู้อีเหตุเรธร.
Gen.		tue.		ชีย เชลัง.
Dat.			Air.	
Accus.	le	tue.	Air.	τας σάς.
Ablat.			Α'φ.	παρά τω σων.
. Sing	golare.			Ένικός.
Nom.	il	súo.	O'vou.	. o έδς, ο έδικός T8 .
Gen.			Tcv.	78 88.
Dat.	al	suo.	Δοτ.	म्ब्री हं हुँ .
Accus.	il	suo.	Air.	TOV SOV .
Ablat.			Α'φ.	मक्रिये गर्ड हिंहे.
Pl	urale.		. I	Ιληθιωτικός.
Nom.	i	suói.	O'r. 6	oi éoi, oi édinoi re.
Gen.	de'	suoi.	TCR.	τω έων. τοῖς έοῖς.
Dat.	a'	suoi.	DOT.	7015 8015 .
Accus.	i	suoi.	Air.	गरेद इंडंद
Abl.	da'	suoi.	A'0.	मावार्व मेर्ड हंकंग.
				7-1

Digressing Google

	. ITA	1 K H .: 1	49
S. Nom.	la súa.	Εν' Ονομ. ή εή Γων. Δοτ. Αίτ. Α'φ. παρ	ท์ ออิเมท์ าย
Gen.	della sua.	Tev.	mic sinc.
Dat.	alla sua.	Δοτ.	रमें हमें .
Accus.	la sua.	Air.	rle slei.
Ablat.	dalla sua.	Αφ. παρ	à The Engl
	e 1.	/ x - t - '.	• 1
P. Nom.	le súe.	Π. Όν. αί έαὶ, ο	u soixal rs.
Gen.	le súe.	Tcv.	Typ. sav.
Dat.	alle sue.	Γού. Δοτ. Αἰτ:	rais éais.
Accus.	le sue:	Alti	rac sas.
Ablat.	dalle sue.	A Q. Tape	try savi
Nello s	tesso modo si	Kand Tor	αυτέν τρό-
declinano	anche i Pro-	TOV ANIVOTTOL	TOPOGETI X
nomi, nos	tro, nostra,	ai Armeruplai	, nué repos
vóstro, vós	stra, ec.	τέρα, υμέτερος	, τέρα, κ)τ.
Dimo	strativi.	Δεικτικ	al
S. Nom. Q	uésto (quésti	E'r. 'Ov. 8705 (w. guésti
significa:	quest' uomo.)	. μόνον έπί α	DOWNE).
	di quésto.	Tcv.	7878 ·
Dat.	· a questo.	Δοτ.	THETOL
Accus.	questo.	Air.	TETOV ?
Ablat.	da questo:	Αίτ.	rapa rerei
		21 21 2 1 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	
P. Nom.	quésti.	Па. Огон.	ษ์ ชาง .
Gen.	di questi.	Ter.	. TETWP .
Gen. Dat. Accus.	. a questi.	Δοτ. Αίτ.	י זאַדטוכ .
Accus.	questi.	Air.	7878¢ .
Abl.	da questi.	Α'φ π	apa remen.
â	, 1		1 1.35.
S. Nom.	quésta.	E'r. 'Orop.	ฉบัวท 🖫
Gen.	di questa.	Гсе.	ταύτης.
Dat.	a questa.	Δοτ.	΄ ταύτη.
	Ac-		Air.

50 TPAMM	ATIKH
Accus. questa.	Air. morle.
Ablat. da questa.	Αίτ. παύτω. Α'φ. παρά παύτης.
	2:
P. Nom. quéste.	Πλ. Όνομ. αῦται. Γαι. πέπων.
Gen. di queste.	Гси. тытыч.
Dat. a queste.	Δοτ. παύταις.
Accus. queste.	
Ablat. da queste.	
Aprate an instant	
S' Nom costúi.	Πλ. 'Qvou. ένος.
S. Nom. costni. Gen. di costui, ec.	Ген. тетв, жт.
Cicli. di costui i cei	100.
P. Nom. costóro.	TIA 'Onou. Smi. eximi.
Gen. di costoro, ec.	Ton The TOUT - No.
Gen. di castoro, cc.	1 Cr.
S. Nom. costéi.	E'. Orall all The ETETH
Gen. di costei, ec.	En multic XIT.
Gen. ar coster, cc.	10,
D 17	TIN 'Che willen in Tale
P. Nom. Costoro.	Πλ. 'Ον. αύται, επέταις. Γον. πέτων, ης.
Cen. di costoro, ec.	10%
27 (11 (1 2)	n' lo / luciros
S. Nom. egil, el, e.	E'r. 'Ονομ. ἐκενος. Γον. Δοτ. ἐκενος. Αἰτ. ἐκενον. Αἰτ. ἐκενον.
Gen. di mi.	1 cp.
Dat. a lui, gil.	Δοτ.
Accus. lui, il, io.	Air.
Ablat. da lui.	A'o. Tap excive.
P. Nom. églino, égli, e'.	Πλ. Όνομ. ἐκείνοι. Γον. ἐκείνων.
Gen. di loro.	For. Exercit.
Date a Joro.	Dor. Excivois.
Accus. loro, li, gli.	Will.
Ablat. da loro.	Α'φ. παρ εκείνων.
Nota che le particél-	Σημείωσαι ότι τα μό-
le lo, il, li, gli, le, la,	era lo, il, li, gli, le, la
quan-	ő-

so i Nomi, sono Articoli, ma quando si trovano presso i Verbi, diventano Pronomi.

Gli, nel Sing, sta per a lui, come gli darò la risposta, cioè a lui darò. Le, nel Singol. sta invéce di a la, come le dirò la mia opinione, cioè a lei dirò. Si noti di non dir mai gli per Dativo plurale, ma loro, e senza segnacaso, come Scrisse lolo, cioè scrisse a loro. o ad essi.

Suo; sua, suoi, sue, hanno propriamente relazione al Sing. p. e. il maestro co' suoi scolá m: e quando la relazione si fa ad un caso del plurale s' adópera loro: gli scolári col loro maestro .

Lui, lei, loro, sono casi obbliqui, nè mai possono usarsi per Nominativo, se non Verbi E'ssere, e Crédere. Non è lei, fu creduto

quando si trovano pres- oras xeivras orud eic mi Ονόματα, είναι Αρθρα: מאל סדעו בלפוסאשודמו סוud eig ra Phuara. 21νονται 'Αντωνυμίαι.

Gli, en' Evine, eirau εύχεης ον αντί τε, a lui, ofor JEXW THE SWOEL THY מחסתפוסוי, אין צי פוב בֹּתפֹיvor. Le, emi Evina, susensor auti te, a lei, olor שלע דו פודון דחי שישים μω μου, nyow eig iνείνην . Σημείωσαι ότι δοί λέγεται ποτέ gli, έπέ This. Acr. and loro, x) and movie, ofor role isealor, is ur eig exeis ruc, esc autec.

Suo, sua, suoi, suc, έχεσιν αναφοραν πυρίως us tor Erinor apidude, π. χ. ο διδάσκαλος με τές פונגשק זש עם שחדם כי אי סב ταν αναφέρωνται είς μίαν yetal loro: oi madniai με τον διδάσκαλον αυτώ.

Lui, lei, loro, erau πλάγιαι ππόσεις, έπε εί-שמנ חסדב בט אחסדםו בחו Ο νομας. πάρεξ μόνον μι ra Phuar. Eivae & IIIsolew och einal eneinn

TPAMMATIKH

Ini. E nella esclama- | enis d'on enerros n'ene zioni; beato lui! fortuna- enquenoswo . Manaeros ei loro! ed anche dopo exervoc! d'ruyer exervo!! le particelle come, siccome : Gli stimo come lui .

Singolare.

Nom. élla. O'rou. enciun . di léi. Gen. TCV. EXCIPAC. a léi, la. léi, la. Dat. DOT. EXCIPH . Air. encirlu. Accus. da léi. παρ exelvac. Ablat. A 0.

Phurale.

Nom. élle, o élleno. di loro. Gen. a loro. Dat. loro, le. Accus. da loro. Ablat. Nota che Egli, ed Ella alle volte núlla óperano nel discorso, e si úsano come Ripiéni per sola proprietà di linguággio.

Singolare.

colúi. O'vou. Nom. di colui ec. Gen. TCV.

Plu-

κ) μετά τα μόρια come, siccome res TIME es 1-

RETTOY .

Erixós.

Πληθυυτικός.

O'vou. EXCAPOLL . excivar . Tcv. DOT. Air. Excipac . A'o. map exciver. Enuelwood or to E'gli E'lla culote der crep-200011 είς του λόγου, άλλ' έκλαμβαίονται ώς Α'ναπληρωματικά μόνον κατ ίδιωτισμόν.

Erixóc.

exervos . exeirs, xt.

Πλη-

Plurale.

IIAn Daurinoc .

Nom. Gen.

coloro . O'vou. di coloro, ec. For.

EXCLUOI . encivar, xit.

Singolare.

Evinos .

Nom. Gen.

di colei, ec. Ic.

coléi. O'vou.

· excipi. Excepts, xit.

Plurale.

Πληθυυτικός.

Nom.

Gen.

colóro . O'vop. Gen. di coloro, ec. [cv. neivav, 2)7.

exerval.

Singolare.

di esso, ec. Icv.

Evixoc.

Plurale.

esso, o désso. O'v. auros, auros o idios. auts, Mit.

Gen.

Nom. éssi, o dessi. O'v. autol, autol oi loioi. di essi. ec. | Ic.

Πληθωυτικός.

autho. xir.

Singolare.

Erixbe .

Nom. éssa, o déssa, ec. O'v. aum, aum n idla, vyr. Désso, e déssa non si usano che nel solo Nom. ora movor ini Oromas. e co' verbi Essere e Pa- με τα Ρήμ. είναι, φαίνεrére: come mi par dés- rai, oior us pairerai auti sa, egli è désso.

Désso x Déssa, eu zenή ίδία, લેναι αυτός ό ίδιος.

Sin-

TPAMMATIKH 54

Singolare. Erinos . lo stesso. O'vou. o autos, o idios. Nom. dello stesso, ec. Icr. דצ מטדצ , איד. Gen. Πληθιωτικός. Plurale. gli stéssi. O'vou. oi autoi, oi idioi. Gen. degli stessi, ec. Icr. The autwr, mit. . Singolare . Erixoc. la stéssa. O'v n auth, n idia. Nom. Gen. della stessa, ec. Icv. THE QUITE, NIT. Πληθυντικός. Plurale. le stesse, ec. O'v. ai aurai, n'idiaic, xir. Nom. Singolare. Erixóc . Nom. il medésimo. Ο'νομ. ὁ ἀυτὸς, ὁ ἴδιος. Gen. del medesimo, ec. Γεν. τε ἀυτε, τε ίδιε, κρτ.

Plurale.

i medésimi . O'rou. oi autoi, oi loioi. Gen. de' medesimi, ec. Fcr. 76 aurs, 76 idion.

Singolare.

Gen. della medesima, ec. [cv. mg avmg, mg idiag. Plu-

Evixóc.

Πληθωντικός.

la medésima. O'vou. n auni, n ibla.

Plurale.

Nota che Medémo, è

voce bárbara, e Medésmo, è voce Poética.

Singolare.

Nom. quello, (quégli O'rop. di quello . Tor. Gen. a quello. Dor. Dat. quello . Air. Accus. Ablat. da quello . A'e.

Plurale .

Nom. quélli, quei . O'rop. que', quéglino. Gen. di quelli. I'cv. a quelli. Dat. Accus. quelli . Ablat. da quelli.

Singolare.

Nom. di quella, ec. Icr. Gen. Plurale.

quélle, ec. Nom.

Πληθιωτικός.

Nom. le medésime. O'vou. ai aurai, n'idiaus, Gen. delle medésime, ec. For. The auror, The idiar. To ped Medémo, eras βάρβαρον το δέ, Μεdésmo, Hointinov.

Evixóc.

excivos. parlandosi d' uomo.) (n'quégli, in l'aiθρώπε.) excivo. EXCIVOR . map exeirs.

Πληθωυτικός.

exciroti. Excipat. excipois. DOT. Aire exeivat. παρ εκείνων. A'o.

Erinoc.

quélla . O'vou. Excipn . Excivic, xit. Πληθιωτικός. O'vou. skeiral, Ar.

Relativi .

Singolare.

Nom. il quale, la quale.

Gen. del quale, della quale.

Dat. al quale, alla quale.

il quale, la Accu. quale.

Ablat, dal quale, dalla quale.

Plurale.

Nom. i quáli, le quáli.

Gen. de' quali, delle quali.

Aceus. i quali, le quali. Air. voiç onolouç, miç

Ablata quali.

Il Che, quando si ri-

Anapoeinai.

Evinoc .

Ον. ο οποίος, ή οποία, TO OTTOIOV . OC . N . O .

Fer. TE OTTOIR . THE

DOT. The omoig, TH omoia.

Αίτ. τον όποῖον, την ό-

Αφ. παρά τε όποίε, παpà mis omolas.

Πληθυντικός.

Ον οι όποιοι, αι όποιαι. τὰ όποῖα. οί, αὶ, ά.

Ter. if onolwr. is o-

Dat. a' quali, alle quali. | Dor. wie onolois, rais

oποίας . da'quali, dalle A'p. παρα τω οποίων.

To Che, (1) ax little ws 70,

⁽¹⁾ Όμοιον κ ισοδιώ αμον το Che τέτο, υπάρχει κ το πμέτερον σιώτομον όπου, το σρό πολλού εν χρήσει είς όλον το Γενος μας. Δια τί λοιπον τόσον μίσος τη τε αθώς ישרשן לומ דו זמ לציי במצושה מדו מדו מדו אם בשות און בילשו אמס sai mas ; rie n' de aute Comia;

ferisce a cosa, è comu- to, onou, une avagence ne al mascolino e fem- ucror eis apaqua, eiras minino, in tutti i numeri e casi. Quando poi eig reg δύο αριθμές, κ si riferisce a persona, si ολας τας πτώσεις. Aadópera nel Nominativo, ναφερόμονον δε είς πρόed Accusativo d'ambedúe i Numeri.

Cui, mascolino, e fem. non ha Nominativo.

Singolare.

a cui, al cui. Accus. cui. Ablat. da cui, dal cui. Così anche nel Plurale. Si declina anche senza il Segnacáso.

Onde, si úsa in véce del Pronome del quale, de' quali, della quale, delle quali, dalla quale, dalle quali. Attendo l' ajúto, onde ho bisogno. Le speránze, onde mi nutro. La prigione, onde uscirono.

chi, Gen, di chi, ec. Così anche nel Plurale.

ποινόν έπι άρσ. θηλ. κ, έδ. σωπον, είναι εύχενστον ETTI Ovou. Ny Aireat. ET αμφοτέροις τοις Αριθμοίς.

Cui, apocuado, xi. In-Auxor, Sch Exer Oropas.

Evinoc.

Gen. di cui, e del cui. | Icr. 18 onole, me onolas. Δ. τω όποίω, τη όποία. A. Tov onoior, The onolar. Α'φ. παρά τε όποίε, ας. Ούτω ηςι είς το Πληθ. Κλίνεται του ανου τω

Moelwr.

Onde, EURNSON WITE της Αντωνυμ. τε όποίε, τω οποίων της οποίας, नी वंत्रवांका, तकार मेंद्र वंποίας, παρά τζο οποίων. A vaucie The Bonderas. της όποίας έχω χείαν. Ai innides, of De Geφομαι. Η φυλακή, έξ ng exBinau.

Ον. τίς, ποίος, οποιος: (έπι αίθρώπε.) . צוגה לה בוב עם נפון שדטס

Pronomi Universáli, che non hanno Numero Plurale, ma solo il Singolare.

Sing. Nom. Chiúnque.
Gen. di chiunque, ec.
Sing. Nom. qualúnque.
Cen. di qualunque.
Sing. Nom. Qualsisía.
Gen. di qualsisía, ec.

Pronomi neutralmente usáti.

Pronomi neutralménte usáti póssono éssere i seguénti: questo, quello, ciò, il, lo, mio, tuo, suo, nostro, vostro, checchè, ciocchè, mente, nulla. Questo è mio, quello è tuo, suo, ec. Ciò che è ráro, è buono; non vóglio mente, non cerco nulla, ec. il sò, il dico, il farò, ec.

Pronomi Monosillabi .

I Monosillabi sono i seguenti: il, lo, li, gli. le. I Pronomi, il, la, si danno all' Accus. sing.

Γονικαὶ, ἢ Καθόλου Α'ντωνυμίαι, μὴ ἔχυσαι Πληθυντ. ἀλλὰ μόνον Ἑνικόν.

Ε΄νικ. 'Ον. ὅεις, πᾶςτις. Γον. ἐτινος, ἦς τινος. Ε΄νικ. 'Ον. πᾶς ἔκατος. Ε΄νικ. 'Ον. ὅεις ἔν. Ο΄λαι εἶναι κοινᾶ γένες.

'Αντωνυμίαι έδετέρως λαμβανόμοναι.

Αντωνυμίαι οὐδετέρ. λαμβανόμεναι διώανται εἶναι αἰ έφεξης τόπο, ἐκεῖνο, τόπος, τόκεῖνο με, σε, τε, μας, σας. ὅ,τι κὶ ἐκεῖνο όπε, τίποτες, ἐδεί. Τετο εἶναι ἐδικόν με, ἐκεῖνο ἐδικόν σε, τὶ, τὸ τὸ ἀναι καλόν δοὶ θέλω, δοὶ ζητῶ τίποτες, κὸτ. τὸ ἀξοίρω, τὸ λέγω, θέλω τὸ κάμη, κὰρτ.

MovorumaBos.

Αί Μονοσύλλαβοι εἰναι αί ἐφεξῆς τον, τὰς, τάς. Αί Αντων. τον, τὸν, δίδονται τῆ Ένικῆ Αίτιατ. J Pronomi, li. gli, le, si dánno al Dat. e Accus. plur. I Pronomi, mi, me, ti, te, si danno al Dat. ed Accus. sing. I Pronomi, ci, ce, vi, ve, ne, si danno al Nomin. al Dat. ed all' Accus. Plurale.

Nota che avanti la, lo, le, li, gli, quando significano quella, quello, quelle, quegli, quelli, cioè quando sono presso i Verbi, il mi, ti, ci, vi, si cámbia in me, te, ce, ve, ed anche avanti la particella ne. Domandái al maéstro la carta, ed egli me la diéde. Tu avévi il fazzolétto e un ládro te lo rubò. Noi avevámo alcune case, ed il fuoco ce le abbruciò. Io ho questi frutti, e ve li dono, o ve gli óffro. Io me ne vo; tu te ne accorgi.

Mel, tel, cel, vel, mascolini, si úsano innánzi a consonante, invéce di me lo, te lo, ce lo, ve lo. Nel femm. scrivesi me la, te la, ce la, ve la. te la, ce la, ve la.

Ai 'AUTON: TE;, TOG, TH Δοτ. ηαι Αιτιατ. Πληθ. Αί Αντων. εμέ, σέ, τη Дот. и Агтат. Егия. Ai Artwr. hueis, buas, ύμεις, ύμιν, ύμας, δίδονται τη Όνομ. τη Δοτ. ησή τη Αίτιατ. τε Πλη-SUNTINE .

Πρὸ τῶ la, lo, le, li, gli, oran onpaireoir exeivn, eneivos, eneivai, é-หลังอเ, ที่วุธง อัสฉง ชบุรรง σιμά eiς Pnμα, το, mi, ti, ci, vi, Gemeral eig me, te, ce, ve w mpò τε μορίου ne. Εζήποα τω διδασκάλφ το χαρτί, η εκείνος μοι το έδωκε. Συ είχες το μαντήλι, κ ένας κλέπτης σοί το έκλεψεν. Είχαμον τινά όσυ ήτια, n) i paria 1225 tà enauσον. Έχω τέτα τὰ όπωρικά, κ) σας τα χαείζω, η σας τα προσφέρω. Αναχωρώ σύ το άπεικά-(सद, क्लं वां में वां मियां हर वां .

Mèl, tèl, cèl, vèl, άρσ. εύχενε κ προ συμφώvou, avri ro me lo, te lo, ce lo, ve lo. En θηλ. γράφεται me la,

TPAMMATIKH

Il nè, coll'accento grave, è particella negativa.

Il ne senza accento, e senza apóstrofo, è particella relativa, e significa di questa, o di quella cosa, da questo, o da quel luogo. p. e. Io stetti a Venezia più me-

si, ed ora ne vengo, cioè da quella Città. Ho cercáto le frutta, che mi ordináste, ma non ne trovái, cioè di quelle.

Il ci, significa in questo luogo; ed il vi, significa in quello. Non c'è, vuol dire qui; non vi è, vuol dire ivi, ossia là. p. e. Io parto da Venezia, e non ci torno, significa non torno quì; sono partito da Pádova, e per ora non ci torno, significa non torno là.

Cogli Articoli si suol congiúngere la particella in una voce sola. e si fa nel, néllo, nélla, néi, négli, nélle, non dicendosi in lo, in la, in

gli, ec.

инте, вте.

aragoeixor, onpairor, าธาช , ที่ อันต์ขน าธี เลกล์วματος, από τέτον, η ά-TTO ENGIVOV TOV TOTTOV. TI. 2. DIÉTEL La eig Boretian πολλές μίνας, κ) πώρα εκείθου έρχομαι, ήγεν απο exerbe τω πόλιν. Ε'ζηποατα οπωρικά, οπε

To, nè pi Bapeiar,

To, ne xwels tovor,

मवा प्रकरांद्र वंगठंडा. संगवा

είναι μόριον αρυητικόν,

με έπαραγγείλαπ, άλλά δον εύρηκα από αυτά.

To, ci, onuaives eic τούτον τον τόπον το δε vi, ormaires eig enervor. Der eival ci, nyev eda. Dol eirat vi, ny sv exer . T. χ. Αναχωρώ από Βονετίαν, κ δον έπισρέφωι, में गा हिला हमाइक्ष्म हिला . ανεχώρησα από το Πατάβιον, κ κατά το παρον δον επισρέφω, ήτοι έχει.

ME TO "Ap Spa Exave" ται το μόριον ΙΝ είς ular portu higer, nat viveral eig Tov, eig To, संद कांग, संद कड़, संद क्यंद्र, energh mi, in lo, in la, in gli, પ્રોમ. લેંગ્લા તે રૂશ્મક્ત 🧓

Similménte per dolcézza di discórso si sógliono uníre cógli Articoli -le particelle per, con, su, scrivéndosi pel, col, cóllo, cólla, sul, súllo, súlla; e così nel Plur. péi, cói, súi, cógli, súgli, ed anche accorciáti, pe', co', su', e pe' femminíli cólle, súlle, ec. terminando sempre secóndo la régola degli Articoli sémplici.

Anche méco, téco, séco, sono compósti da con me; con te, con se, con noi,

con voi.

Del Verbo .

XI,

Il Verbo è una parte del Discorso, che accénna o il fare, o il patíre; e congiúnto col Nome, fa il parláre perfétto. Si declína per Modi, Tempi, Númeri, e Persóne, come accúso, sóno accusáto. Il Verbo è di due sor-

Παρομοίως διφραδείας χάριν ενώνονται με τὰ ἄρβρα τὰ μόρια per, con,
su, κὶ ρεάφεται διὰ τὸν,
διὰ τὸ, μὲ τὸν, μὲ τὸ, μὲ τὸν, εἰς τὸν, εἰς τὸν, εἰς τὸν, εἰς τὸν,
εἰς τὸν ἔπωνω εἰς τὸν τὸν, εἰς τὸν,
μὲ τὰς, ἐπανω εἰς τὸς, κὶς τὰν,
μὲ τὰς, ἐπανω εἰς τὸς, κὶς τὰν,
μὰ τὰς, ἐπανω εἰς τὸς, κὶς τὰν,
μὰ τὰς, ἐπανω εἰς τὸς, κὶς τὰν,
κὰν ἐκὶ Θυλ. cólle, súlle, κὸτ.
λύγοντα παύτοτε κατὰ τὸν
κανόνα τὰ ἀπλῶν ᾿Αρθρων.

Kal nd méco, téco, séco, nósco, vósco, esrau στωθετα παρατε μετ' έμοῦ, σε, μεθ' έαυπῦ, μεθ' ἡμῶν, ὑμῶν.

Πεεί Ρήματος.

IA'.

Ρ΄ ημα ές ὶ μέρος Λόγε, τὸ ὁποῖον δείχνει, ἢ τὸ πάθος, τὸ σωεζουγμενον μὲ τὸ Ο΄ νομα, ἀποτελεί τὸν λόγον τέλειον. Κλίνεται δί Ε΄ γκλίσεων, κὰ Προσώπων, οῖον, κατηγορῶ, κατηγορῶμαι. Δύο εἰναι

ti : Personale ed Impersonale. Verbo Personale è quello, che ha tre distinte Persone in tutti due i Númeri. v. g. io amo, tu ami, ésso ama: nei amiamo, voi amáte, éssi ámano. Verbo Impersonale è quello, che non ha più, che la sola terza Persona del Numero Singolare. v. g. piove tuóna, lampeggia, nevica, ec. conviene, disdice, appartiéne, ec.

I Módi del Verbo sono cínque: l'Indicativo, l'Imperativo, o Comandativo, l'Ottativo, o Desiderativo, il Congiuntivo, o Soggiunti-

vo, e l'Infinito.

I Tempi sono cinque: cioè il Presénte, che accénna l'azione, che si fa adésso, come io léggo. Il Passato Imperfétto, che dimostra un'azione incominciata, e non perfezionata, come io leggeva. Il Pass. Perfétto, il quale significa un'azione passata, o che

τα είδητε, Προσωπικόν, κ Απρόσωπον. Προσωminde einau to exor bia ξεχωριστά Πρόσωπα κ) eig reg δύο 'Apidusc. λ. χ. έγω άγαπω, σὶ άyamas, sueivos ayama: ήμεις αγαπώμεν, σεις वंश्वमवार, इप्रसंग्ठा वंश्वπωσιν. Απρόσωπον είναι το μη έχον παρά μόνον το Chor Redowner To Entns . λ. χ. βρέχει, βρον-नवे, वेड pd मन्स, xioviçes, मुक्ता. कार्यमा , ४ कार्यमा , mpoonnes, mair.

Αί Έχκλίσεις το Ύνοματος είναι πούτε: ή Όριστική, ή Προς απτική ,
ή Εύκτική, ή Έπιθυμητική, ή Υποταπτική, είτε Συζουπτική, κ) ή Α-

παρέμφατος.

παρεμφαίος.

Το Χρόνοι είναι πούστο, δηλαδή ο Ενέςως, ό δείχνων τω δνέργειαν, ήτις γίνεται τώρα, οίον είνω διαβάζω. Ο Παραπατικός, ό δείχνων διέργειαν μη πεπλειωμοίω, οίον είνω εδιάβαζα. Ο Παρακείμονος, δηλών έργον ἀπερασμούον, ή όπο ἀπό ήμᾶς ήδη επλειώ θη

che da noi già si féce, In, olor eya ediábara. come ie lessi, ed ho letto, Il Pass, più che Perfetto, che indica un'azione fatta già da gran tempo, come io aveva letto; ed il Futuro, che spiéga un'azione, che ha da venire, e che uno prométte di fare, come io leggerò, ec.

I Númeri del Verbo sono due: Il Numero Singolare, che accénna una persóna sola, come to amo, tu ami, esso ama; ed il Numero Plurale, che accenna molte persone, come noi amiámo, voi amáte, essi amano.

Le Persone sono tre, nel Sing, La prima, io ámo, la seconda, tu ámi, la térza, esso áma. Nel Plur. La prima, noi amiámo, la seconda, voi amáte, la terza, essi amano.

La differenza tra il Nome ed il Verbo consiste in questo, che il Nome significa semplicemente la cosa, o la per-

Ο' Υπεσιμπελικός, δείχνων έργον καμωμεύου από πολύν καιράν, οίον eye eixa diaBaon. ο Μέλλων, Εξηγών έργον, όπε έχει να έλθη, में रंगरण टाँबद म्लंक्स म्ले κάμη, οίου έγω θέλω διαβάσει, γαντ.

Oi 'Aer Duoi To 'Pipaπς eivat δύο. Ο Ένιχ. ο όποιος φανερώνει ο Πρόσωπου μόνου, έγω αγαπῶ, σῦ αγαπας, εκείvos ayama · o Ilang. δείχνων πολλά Πρόσωπα, ofor hueis ayanauce, ज्हाद वेश्वमवाह , exerpor ayaxwoi.

Τα Πρόσωπα είναι Εία, eig to Erin. To a. eya αγαπῶ τὸ β΄. σὐ αγα-πᾶς. τὸ γ΄. ἐκεῖνος αγαπά. Είς το Πληθιω. d. ημείς αγαπώμεν. β. ज्याद वेश्वमवार . Y. Exeiνοι αγαπώσι.

Ή διαφορά μεταξύ 'Ονόματος, κ Ρήματος ύ-क्रिंद्रवाधा संद गाँग के का। के μον όνομα σημαίνει à-मिर्मेंद्र में कार्बेर्मिय, में में persona (s'è Sostantivo) o la qualità della
cosa, o della persona
(s'è Addiettivo); ma
il Verbo significa il mo
to della cosa, o della
persona, vale a dire l'
azione. Le azioni o sono fatte da noi agli altri; o dagli altri a noi,
o fatte da noi, réstano
in noi. Quindi hanno
origine tre sorte di Verbi, Attroi, Passivi, e
Néutri.

I verbi Attivo significano le azioni da noi fatte agli altri, ossia che passano sopra un oggetto fuori di noi, che la riceve in se. Per esempio se dico, io accusai mio fratello, ecco che indico l'azione di accusare fatta da me, che andò a cadere sopra mio fratello. Dúnque accusai sarà Verbo Attivo.

Per Verbo Passiva io inténdo quello, che indica un azione, la quale vien fatta da qualcheduno, e términa in me,

πρόσωπον (ἐαὐ ἐναι Οὐσιας.) ἢ τὴν ποιότητα τὰ πράγματος, ἢ τὰ προσώπου (ἐαὐ Ἐπίθ.) τὸ δὲ Ρ'ῆμα σημαίνει τὴν κίνηστιν τὰ πράγματος, ἢ τὰ προσώπε, δηλ. πὴν ἐνέργειαι γίνονται ἀπὸ ἡμᾶς πρὸς ἀλλες, ἢ ἀπὸ ἀλλες πρὸς ἀμᾶς. Ἡ γινόμεναι ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐπ τὰτε ἐχεσιν ἀρχίω τεία εἰδη Ρ΄ημ. ἢχεν Ἐνεργηνίας, Παθητ. ης) Οὐδεπρα.

Τά Ένεργητ. σημαίνεστ τὰς ἐνεργείας, ὅσαι γίνονται ἀπὸ ἡμᾶς πρὸς ἄλλες,
ἢ μεταβαίνεστ εἰς οὐ ὑποκείμενον ἔζω ἀπὸ ἡμᾶς,
δεχόμονον ἀυτίω τίω ἐνέργειαν ἐν ἐαυτιβ. Ἐαὐ ἐπω κατηγόρησα τὸν ἀδελφόν με φανεροῦνω πὸν ἐνέργειαν τὸ κατηγόρουν,
ἱω ἔκαμα ἐγω, τὰ μετέβη εἰς τὸν ἀδελφόν με.
Αρα τὸ, κατηγόρησα εἰναι Ἐνεργητικόν.

Υημα Παθητικόν είναι έκεινο, όπο δείχνει μίαν ενέργειαν, πον όποίαν κάμνει άλλος τις, ης πελειώ νει είς εμέ, όπου των

che

che la sóffro, sicchè vén- | πάσχω, ώσπ κατά τινα go ad éssere in certo modo il paziénte: p. e. Io fui bastonáto dal Padre per la mia insolénza. Chi è quégli, da cui fu fatta l'azione di bastonare? Il Padre. Dunque il Padre è l'Agénte. Chi è quegli, sopra di cui andò a cadére l'azione del bastonare? Io. Dunque io sono il paziénte.

Néutro propriamente vuol dire nè l'uno, nè l'altro, cioè nè Attivo, nè Passivo; ma per esprimermi con chiarézza dirò, che il Verbo Neutro è quello, che indica un'azione, che factio io, e che resta in me. Se dico, io dórmo, ognun capisce, che l'azione di dormire la faccio io, e resta in me, nè può ella passare in qualche altro, che dorma invéce di me. Così se dico: Io corro, l' azion di correre la faccio io, e résta in me. Questi dunque si] dico-

τρόπον γίνομαι ο πάσχων π. χ. έγω έδάρθω άπο τον Πατέρα δια τω αυθάδειαν μου. Τίς είναι εκείνος, οπου έκαμε τω ενέργειαν του δέρειν; Ο Πατήρ. "Αρα ό Πατήρ είναι ό Ένεργων. The cival encivos, emain είς τον οποίον ύπηγε να महरम में टेग्हिंगुस्त के हैंρειν; έγω. "Αρα έγω είμαι ο πάρων.

Ουδέπερον πυρίως σημαίνει ούπε το ού, ούτε το άλλο, ήγεν έτε Ένερунт. ойт ПаЭнт. ажа Sid và c'Enynda pà oaφιωειαν λέγω, ότι εδέτερον Ρημα είναι το δείχυου μίαν ενέργειαν, όπε κάμνω έγω, κ μούει είς έμε . Έων είπω έγω κοιµहम्मा, मबरेलेड के गठलें हैंगा क्षेर टेर्ग्डिंग्स्वर के स्टाम्बेरिया την κάμνω έγω, κ) μούει είς εμέ, μήτε δωύαται να περάση είς άλλον, όπε να ποιμαται δια έμέ. Ο μοίως έων είπω, τρέ-אם שו באלף ארומו זה לניχειν, τω πάμνω έγω κ μονει είς εμέ. Αυτά έν 511 . C

Neutri, anzi Neutri

ssoluti.

C'è poi un'altra classe di Neutri, che si dícono Neutri Relativi, perchè l'azione, quantúnque résti in chi la fa, pure ha relazione a qualche altra cosa, o persóna. p. e. quando dico: Io mi ricórdo, ognún mi potrébbe ricercare: Di qual cosa? oppure: chi? Questa COdunque, o questa persona, alla quale ha relazione il Verbo, fa che sia Neutro Relati-200 .

Delle Conjugazioni de' Verbi .

Ouáttro sono le Conjugazióni de' Verbi, le quali si conóscono dal Presente dell' Infinito.

La Prima Conjugazione términa nel Predell' Infinito A'RE, come amáre, portare, ec.

La Seconda términa in 'ERE, con l'accénto sulla

λέγονται Ουδέτερα, μάλιςα Απολελυμενα.

Eiva de x ano eidos Ούδετέρων, καλυμένων Αναφοεικών, δια τι ή ένέρ-प्रसंब, को मुद्रों µcin संद हκώνον, όπε τω κάμνει, όμως έχει σχέσιν αρός anori mpayua, n mpóσωπον. π. χ. όταν λέγω. ένθυμεμαι, καθείς έδύrato va pe sperion · Tivos פספים שמים בי אל דל מסך שףםσώπε; Τέτο το αράγμα λοιπον, η τούτο το πρόσωπον, πρός ο έχει χέσιν το 'Ρημα, κάμνει να ήναι Ουδέπερον 'Αναφοριnov .

Heer Duluyian To Ρημάτων .

Téarapes eivat ai Euζυγίαι των 'Ρημάτων , γνωειζόμαναι από τον Ένες ώτα τε Απαρεμ.

Η Πρώπ Συζυγίαπ-Actives eig Tor Everita τε 'Απαρεμφάτου είς 'Αρε, ώσαν αγαπάν, φέper, xTh'.

Ή Δουτέρα λήγει είς E'ps, us the office eig

sulla penúltima, come temére, godére, ec.

La Terza termina in ERE, con l'accento sull'antepenúltima, come léggere, scrivere, ec.

La Quarta termina in 'IRE, come sentire, udire, partire, ec.

Prima però che pogniamo le quattro Conjugazioni, stimiamo ben fatto di porre la Conjugazione del Verbo Sustantivo 'Essere, e quella del transitivo Avére.

Questi due Verbi sono Ausiliari degli altri, i quali non avendo tutte le voci pure, e sémplici, che si richiéggono a formare i loro tempi, ne' passati e ne' futuri, préndono in prestánza delle voci da Essere, e da Avere, e declinándole per persone e per numeri, le accompágnano col proprio Participio, come vedremo.

Per contrário i due Verbi Essere ed Avere, per formare i loro temτών παραλήγεσαν, ώσαν φοβείδαι, χαίρειν, πτλ'.

Ή Τείτη λήγει είς Ερε, με τω όξειαν είς την προπαραλήγουσαν, οίον αναγινώσκειν, γεάφειν.

Ἡ Τετάρτη τελειάνοι εἰς Ἰρε, οἶον αἰσ Βαίεσ-Βαι, ἀκθειν, αἰαχωρείν.

Πεὶν ὅμως νὰ ἐκθέσωμεν τὰς τέαταρας Συζυγίας, κεἰνομον εὔλογον νὰ προβάλωμον τὰν
κλίσιν τὲ Ουσιασικέ Ῥήματος Εἶναι, κὰ τωὰ τῶ
μεταβατικέ Έχειν.

Τὰ δύο ταῦτα Ρήματα εἶναι Βοηθητικά τη άλλών, τὰ ὁποῖα μὴ ἔχοντα
ὅλας τὰς φωνὰς καθαρὰς
ὰ ἀπλᾶς, ὅσαι χειάζονται πρὸς χηματισμόν τη
χόνων, εἰς τὰς με λλοντας,
δανείζονται μερικάς φωνὰς
ἀπό τῶ, Εἶναι, ἡ ἀπό τῶ,
Ε΄ χειν, ἡ κλίνοντάς τας
διὰ προσώπων, ἡ δί ἀριθμῶν, συνάπτωσιν ἀυτὰς μὲ τὸιν ἐδικού των
Μετοχήν, ὡς θέλομεν ἰδῆ.

Έξ ἐναντίας τὰ δύο Ρ΄ ήματα Εἶναι, κζ. Έχειν, πρὸς χηματισμὸν τζί ἰε 2

pi,

pi, non hanno molto bisógno di altri Verbi, ma da se soli suppliscono al difétto delle púre voci espressíve de tempi: salvo il Verbo Essere, il quale non avendo Particípio próprio, si sérve di quello del Verbo Stáre.

E' adunque necessario il premettere la cognizione di questi due Verbi Anomali, i quali fra gli altri s'intra-

méttono.

Conjugazione del Verbo

Modo Indicativo.
Tempo Presénte.
Sing. Io ho.
tu hai.
esso ha.
Plur. Noi abbiamo.
voi avéte.
essi hánno.

Passato Imperfetto.

Sing. Io avéva, o avéa. tu avévi. esso avéva, o avéa. Plur.

δίαν χόνων, δεν έχεσε πολλω χείαν άλλων Ρημάπων, άλλ άφ έαυτε των αναπληρούσι τω έλλειξιν της καθαρών φωνών δηλωτικών τών χόνων πλω τοῦ Είναι, το όποῖον μη έχον ίδιαν Μετοχω , μεταχειρίζεται των πέ 15 αναι.

Είναι λοιπόν αναγκαίον να προεκθέσωμον τω γνώσιν το δύο τέπων Ανωμάλων Ρημάτων, όπε εμβαίνεσιν είς τω κλίσιν το άλλων.

Κλίσις τε 'Ρήματος ΕΧΕΙΝ.

"Εγκλησις 'Ορισική .
Χρόνος 'Ενεσώς .
Ε'νικ. 'Εγω έχω .
συ έχεις .
ἐνεῖνος έχει .
Πληθ. 'Ημες έχομον .
σεις έχετε .
ἐκεῖνοι ἔχεσι .

Παραπατικός.

Ε΄νικ. Έχω είχα.

συ είχες

εκείνος είχε.

Πληθ.

Plur. Noi avevámo. voi aveváte. essi avévano, o avéano.

Passato Perfetto.

Sing. Io ébbi, ed ho Evix. Eyw ¿λαβα. avúto. tu avésti, ed hai avuto. esso ébbe, ed ha avuto.

Plur- Noi avémmo, ed] abbiamo avuto. voi avéste, ed avéte avuto. essi ébbero, ed hanno avuto.

Passato più che Perfet.

Sing. Io avéva avúto. tu avévi avuto. esso aveva avuto. Plur. Noi avevámo avuto. voi aveváte avuto. essi avévano avuto.

Futuro.

Sing. Io avrd.

Πληθ. Ήμεις είχαμον. जबाद संश्रहतह. exerior eixar.

Hapanei ucroz.

συ έλαβες.

enerveg enaße.

Πληθ. Ήμεις ελάβαμεν. σεις έλάβετε. Excipos Exabar.

Υπερσυμπελικός.

Ε΄νικ. Ένω είχα λάβη. συ είχες λάβη. εκείνος είχε λάβη. Πληθ. Ήμεις είχαμον λάβη. σεις είχετε λάβη. επείνοι είχαν λάβη.

México.

Έρω θέλω έχη,

FPAMMATIKH 70 tu avrái.

esso avrà. Plur. Noi avrémo. voi avréte. essi avránno.

Nota che la prima Persona dell'Imperativo manca sempre ed in questo, ed in tutti gli altri Verbi, nel Presente, e nel Futuro del Numero Singolare.

Sing. Abbi tu. ábbia esso. Plur. Abbiámo noi. abbiáte voi. abbiano essi.

Futuro.

Sing. avrái tu. avrà esso. Plur. avremo noi. avrete voi. avránno essi.

Si traláscia il Modo Ottativo in questo, e negli áltri Verbi, perchè questo Modo ha la mede-

où Déheit Exy. exervos Deder Exn. Πληθ. Θέλομον έχη. σείς θέλεπε έχη. exervoi Déder exp.

Modo Imperat. Presente. E'zxà. Προς ακ. Ένες ως.

Σημείωσαι ότι το ά. Πρόσωπον το Προςακτι-मह में में मान महामा में से दे τέτο, κ) είς όλα τα άλλα 'Ρήματα, είς τον Ένες ώτα, κή είς τον Μέλ-NOVTO TE EVINE.

E'vix. Exe ou. as exy exervos. Πλ. "Ας έχωμον ήμεις. ac exert ous. वेद है रूक्ष र स्टार्ग .

México.

Ε΄νικ. Βέλεις έχη σύ. अहंत्रेस ह्रम इससंग्रह. Πλ. Βέλομον έχη ήμας. Déhete exp oeiç. Jéder exp excivot.

Παραλείπεται ή Ευχτική Εγκλισις είς τέτο, κή είς όλα τ άλλα Υήμασα, हमस्वीमें वंगमें हैं दूस मदे वर्ष- desime voci del Soggiun- | τας φωνάς τῆς Υποτακτ. tivo in tutti i Tempi; καθ' όλους πος Χρόνες, e solamente si distingue καὶ μόνον διακείνεται έκ col preméttervi le par- τω μοείων, Dio voglia, ticélle, Dio vóglia, o n Dio volésse, i o o o ura-Dio volésse che, espri- μούντων τῷ, Είθε, à ménti desidério.

Le particelle Che , Se, Quándo, próprie del Soggiuntivo, esprimono condizione.

Modo Soggiuntivo. Presente.

Sing. Chè, se, quándo E'vix. ori, éai, orar io ábbia. tu ábbia. esso ábbia. Plur. noi abbiámo. voi abbiáte. essi ábbiano.

Passato Imperfetto.

Sing. Io avéssi, ed avréi. tu avéssi, ed avrésti. esso avésse, ed avrébbe, o avria. Plur. Noi ayéssimo, ed avrémmo. voi avéste, ed avréste. essi avéssero, ed avrébA unones.

Ta poera "Ori, Edr, O'tar, Toia mis Trotaπτικής, δηλούσιν ύπό-

JE511 .

Έγκλ. Υποπακτική. Ereswic.

Eyw ra Exw. סט שמ בצאק. excivos và exp. Πληθ. ήμεις να έχωμα. σείς να έχητε. exervoi và exur.

Παρατατικός.

E'vix. Eyw eixa, x n-SEXA EXH. eixes is in Jehes exy. exerves eixer, & note-ACU EXH. Πληθ. Ήμῶς είχαμαν, ησι ηθέλαμον έχη. ज्संद संश्रहतः, मुक्के मं 9 ई-AFTE EXM .

72 FPAMMA rébbero, avrébbono, o avríano.

Passato Perfetto.

Sing. Io ábbia avúto.
tu abbia avuto.
esso abbia avuto.
Plu. Noi abbiámo avuto.
voi abbiáte avuto.
essi ábbiano avuto.

Passato più che Perfetto.

Sing. Io avéssi, ed avréi avuto.
tu avessi, ed avresti avuto.
esso avesse, avrebbe, o avría avuto.
Plur. Noi avéssimo, ed avrémmo avuto.
voi aveste, ed avreste avuto.
essi avessero, avrébbero, avrébbero, avréano avuto.

Futuro.

Sing. Io avrò avuto.
tu avrái avuto.
esso avrà avuto.
Plu. Noi avrémo avuto.
voi

A Τ Ι Κ Η ἐκῶνοι ἐχαν, κ) ἤΘελαν ἔχη.

Παραπείμονος.

Ε΄νικ. Έαν έγω έλαβα.
συ έλαβες.
έκεινος έλαβε.
Πληθ. Ήμεις έλάβαμεν.
σεις έλάβετε.
έκεινοι έλαβαν.

. Υπερσωπελικός.

Ε΄νικ. Έαὐ ἐγὼ ἔχα, ἢ ἢθελα λάβη, ἢ ἔχη.

τὰ ἔχες, ἢ ἤθελες λάβη, ἢ ἔχη.

ἐκεῖνος ἔχου, ἢ ἤθελε λάβη, ἢ ἔχη.
Πληθ. Ἡμεῖς ἔχαμου,
ἢ ἡθέλαμου λάβη.

σεῖς ἔχετε, ἢ ἠθέλετε λάβη.

ἐκεῖνοι ἔχαν, ἢ ἤθελαν λάβη, ἢ ἔχη.

Méxwy.

Ε΄νιπ. Έγω θέλω λάβη.
συ θέλεις λάβη.
εκεῖνος θέλει λάβη.
Πληθ. Θέλομον λάβη.
σεῖς

TTANIKH.

voi avréte avuto. essi avránno avuto.

Infinito.

Presente ed Imperfetto.

Perfetto, e più che Perfetto.

S. e P. aver avuto, ec. E'v. x Hang. và saba.

Futuro.

S. e P. aver ad avere, dover, o esser per avere, ec. Gerundio: Avéndo. Participio. Avénte. Pass. Avuto. Impersonalmente. Si ha, ovvéro Hássi.

TO THE WAY TO THE THE THE THE THE

Conjugazione del Verbo Essere .

Indicativo, Presente.

Sing. Io sóno. tu séi, o se'. esso è. Plur. Noi siamo

voi

σείς θέλετε λάβη. exervoi Dener habn.

Απαρέμφατος.

Ε'νεςως, κ Παραπατικός...

Sing. e Plur. Avere, ec. E'vin. 2) IIA. "Exer, nrh'.

Παρακείμονος, κ) Υπερσωντελικός.

Méxau.

E'vix. x) IIAng. và exa, να λάβω. Συνοχή. Εχων, εσα, χον. Μετοχή. ο Έχων, ατλ'. Παθ. ο λαβών. Α' προσώπως . "Εχεται, Exer Tics

MUNICANTANA

Kalous TE Phylatos Eivat.

Opisuxi. Evesais.

E'vin. Eyw sina. ou esoal. ร่หลังอุ ล้งผ. Πληθ. Ήμες εμεθα.

TPAMMATIKH voi siéte. essi sóno.

Passato Imperfetto.

Sing. Io éra. tu éri. esso éra. Plur. Noi eravámo. voi eraváte. essi érano.

Passato Perfetto.

Sing. Io fúi, e sono stato. tu fosti, e sei stato. esso fu ed è stato. Plur. Noi fúmmo e siamo stati. voi foste e siete stati. essi fúrono e sono stati.

Pass. più che Perfetto.

Sing. Io era stato. tu eri stato. esso era stato. Plur. Noi cravámo stati. voi eravate stati. essi érano stati.

Futuro.

Sing. Io sarò.

जबंद संबेह. exervoi errai.

Παρατατικός .

E'vix. Eyw Husr. ou ที่อยง . exervos ntov . Πληθ. Ἡμᾶς ἤμεθα. σεiς no€. exervoi noas .

Παρακείμονος.

E'vix. Eyw esaslw. où isádns. อนดีของ อรล์วิท. Πληθ. Ήμεις ές άθημεν .

σεις εςάθητε. exervoi es adnoan.

Υπερσυμτελικός.

E'rix. Eyw eixa sadn. où संत्रह 5a3 में. energe eige sabn. Πληθ. είχαμον ταθή. जलंद संप्रहार द्वारे . हंप्रसंग्रा संपूर्ण हक्री .

MEXICE.

E'vix. Eya Stha dipar.

tu sarái. esso sarà. Plur. Noi sarémo. voi saréte. essi saránno.

Imperativo. Presente.

Sing. síi, o sía tu. sia esso. Plur. Siámo noi. siáte voi. síano, o síeno essi.

Futuro.

Sing. sarái tu. sarà esso. Plur. Sarémo noi. saréte voi. saránno essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Chè, se, quando
io sià.
tu sii, o sia.
esso sia.
Plur. Noi siámo.
voi siáte.
essi siano.

Passato Imperfetto.

Sing. Io fossi, e saréi.

ού ઝેર્રસિલ લેંગ્લા. દેરલેંગ્લ ઝેર્રસિલ લેંગ્લા. Πληઝ. Θέλομαν લેંઝિલા. οલું ઝેર્રસેન્ટલ લેંઝેર. દેરલેંગ્લ ઝેર્રસેક્ટલ લેંઝિલા.

Προς ακτική . Ένες ώς.

E'vix. Âς edom oú.
Âς edva exeros.

Πληθ. "Ας edueda ήμες.
Âς edde oeg.
Âς edva exeroi.

MEXX OV .

E'rıx. ઝિર્કાસનુ લેંજવા જઇ. ઝિર્કાસ લેંજવા રેપ્સલેંગ્લર. Πληઝ. ઝિર્ફાસ્ક્રિયર લેંજીવા. ઝિર્ફાસ લેંજીક જલેંદ્ર. ઝિર્ફાસ્ક્રિયા રેપ્સલેંગ્લા.

Υποτακτική. Ένες ώς.

E'vix. "Oti, éad, ötas

e'ya va fima.

où va foai.

exervoç va fivai.

Ilà. Huerç va fimedor.

oeiç va fide.

exervoi va fivai.

Παρατατικός.

E'vix. ที่ผุนหา, ที่มีรถ่า ที่ผุนทา

76 **TPAMMATIKH** tu fóssi, e sarésti. esso fosse, e sarébbe. Plur. Noi fossimmo, e sarémmo. voi foste, e saréste. essi fossero, e sarébbono, o sarébbero, o sariano.

Passato Perfetto.

Sing. Io sia stato. tu sii stato. esso sia stato. Plur. Noi siamo stati. voi siáte stati. essi siano stati.

Pass. più che Perfetto.

Sing. Io fossi, e saréi stato. tu fossi. sarésti stato. esso fosse, e sarebbe stato. Plur. Noi fossimmo, e sarémmo stati. voi foste, e saréste stati. essi fóssero, o sarébbono, o sarébbero, o sariano stati.

อบ ทอยท, ที่ ที่ 9 EX ที่อยท. ที่ของ, ที่ ที่ ปี ธุล ที่ของ. Πληθ. Ήμεῖς εἰμεδον, कलंद में केह, में में प्रहरें में केह. ะหลังos ที่งav. ที่ ที่งิ€-· A noav .

Παρακείμενος.

E'vix. Eyw isablu. .où esádne. อนคังอธุ อัฐส์วิท. Πλ. Ήμεις ές άθημον. σεις ες άθητε . exervos es adnoav.

Υπερσωντελικός.

E'vix. Eyw eixa, no note-Au sadn. συ eixes, x no no horas 5adi. exervos eixer, is indens 5 a. 2 n. Πληθ. Ήμεις είχαμον, κ ηθέλαμον ταθή. σείς είχετε, ny nθέλετε 5a. 9 n. हमसंग्रा संत्रा, में में निश-New sadi.

Fu-

Μέλ-

Futuro.

Sing. Io sarò stato. tu sarái stato. esso sarà stato. Plur. Noi sarémo stati. voi saréte stati. essi saránno stati.

Infinito.

Presente ed Imperfetto. Ε'νεςως, κ) Παραπατικός.

Sing. c Plur. Essere, ec. Evin. non Mang. Elvai,

Perfetto, e più che Perfetto.

S. e P. Essere stato, ec.

Futuro.

S. c P. Dovèr essere, aver da essere, ec. Gerundio. Esséndo. Part. Stato, stata.

Talora si può dir Fia e Fie, invéce di Sarà, e Fieno, per Saránno; ma Fúro per Fúrono, e Fóra per Sarébbe, sono manière Poétiche.

Avé.

MEXX WE.

Ε΄ νικ. Έγω θέλω σαθή. συ θέλεις saθη. exervos Seder รลงที. Πληθ. Θέλομεν ςαθή. oeig Jehere sadn. ลักลังงเ วิธ์มิยง รูลวิทิ.

Απαρέμφατος.

Παρακείμονος, κ Υπερσωπελικός.

Ε'ν. κ Πλ. να εςάθω.

MEXLON

Ε'ν. κ) Πλ. να έχω, ή μέλλω να ήμαι, ήτ. Σιωοχή. ων, έσα, ον. Μετοχή. Σπαθείς, σα, εί.

Ενίστε λέγεται Γία, Rie, airi Te Sarà, x Fieno, airl To Saránno and Furo, airi Furono By Fora, airi Sarébbe, είναι τρόποι Ποιητικοί. Ave-

78 FPAMMATIKH

Avémo per Abbiémo tróvasi sì in verso che in prosa. I Poéti, dícono éve per ha.

I Verbi intransitívi, che si cónjugano coll' Essere, accórdano in Génere, ed in Numero il Participio colla persona del Verbo: Il Padre è amato: i figliuóli sono amáti. Ne' Vérbi transitívi, che si cónjugano coll' Avere, il Participio résta indeclínabile: l'uomo, gli uomini, la donna, le donne ha, hanno amato.

CONJUGAZIONE

PRIMA.

Che sinsce nel Presente dell' Infinito in ARE come AMARE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io ámo. tu ámi. esso áma. Plur. Noi amiámo.

Avemo, airi Abbiamo supare eic to melov RE EIG TO MOINT. OI HOIMταὶ λέγεσιν ave witi ha. Είς τα αμετάβατα 'Ρήμ. Ta did To Essere nhirousνα, ή Μετοχή πρέπει να συμφωνή κατά γούος κ αριθμόν με το πρόσωπον TE Phu. O mamp cival aγαπημούος: τὰ τέννα είναι άγαπημούα. Είς δε τα μεταβατικά, τα διά τε Avere κλινόμονα, ή Μετοχή μενει άκλιτος. o ainp, oi aiopes, in yuvn, ai zuwaines ha, hanno amato, temúto.

ΣΥΖΥΓΙΑ

протн

Λήγεσα είς τον Ένες ώπα τε Απαρεμ. είς ΑΡΕ, οίον ΑΓΑΠΑΝ.

'Oeisinh. Evesws.

Ε΄νικ. Έγω άγαπω.
σὸ άγαπᾶς.
ἐκῶνος άγαπᾶ.
Πλ. Ἡμῶς άγαπῶμον.
σῶς

voi amáte. essi ámano.

Passato Imperfetto.

Sing. Io amáva. tu amávi. esso amáva. Plur. Noi amavámo. voi amaváte. essi amávano.

Passato Perfetto.

Sing. Io amái, ed ho E'rix. Eyw nyámnoa. amáto. tu amásti, ed hai amato. esso amò, ed ha amato. Plur. Noi amámmo, ed abbiamo amato. voi amáste, ed avete amato. essi amárono, ed hañno amato.

Pass. più che Perfetto.

Sing. Io avéva amato. tu avevi amato. esso aveva amato. P. Noi avevámo amato. voi aveváte amato. essi avévano amato.

Fu-

σεις αγαπατέ. εκείνοι αγαπώσι.

Παραπατικός.

Ενικ. Έγω αγαπέσα. συ αγαπέσες. εκείνος αγαπέσε. Πληθ. αγαπέσαμον. он сауатвосте. excivos ayantous.

Παρακείμενος.

סט איץ מדווס בכ.

באפונסב איצמדאסב. Πληθ. Ήμῶς ήγαπήσασείς ηγαπήσετε.

Excipos nyamnous,

Υπερσυντελικός.

Ε΄νικ. Είχα αγαπήση. eixes avannon. eixer ayamnon. Πλ. Είχαμον άγαπήση. जलंद संप्रहार वंप्रवामानमा. exervoi eixor ayannon. MEX-

Futuro.

Sing. Io amerò. tu amerài. esso amerà. Plur. noi amerémo. voi ameréte. essi ameránno.

Imperativo. Presente.

Sing. A'ma tu.

ami esso.
Plur. Amiamo noi.

amáte voi.

ámino essi.

Futuro.

Sing. Amerái tu.
amera esso.
Plur. Amerémo noi.
ameréte voi.
ameránno essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Che, se, quando
io ámi.
esso ámi.
tu ámi.
Plur. Noi amiámo.
voi amiáte.
essi ámino.

Pas-

Méxwor.

Ε΄νικ. Θέλω ἀγαπήσει. Βέλεις ἀγαπήσει. Βέλει ἀγαπήσει. Πλ. Θέλομοι ἀγαπήσει.

Πλ. Θέλομον άγαπήσει. Θέλετε άγαπήσει. Θέλεν άγαπήσει.

Προς ακτική. Ένες ως.

Ε΄νικ. 'Αγάπα σύ .
ας άγαπα έκεινος .
Πλ. Αςάγαπωμεν ήμεις .
ας άγαπατε σεις .
ας άγαπεν έκεινοι .

MEXLOP.

Ε΄ν. Θέλεις άγαπήσει σύ . θέλει άγαπήσει ένεινος . Πλ. Θέλομον άγαπήσει . Θέλετε άγαπήσει . Θέλεν άγαπήσει .

Υποτακτική. Ένες ώς.

Ε΄νικ. Ἐπειδη, ἐαὶ, ὅται ἐγω ἀγαπῶ. σὸ ἀγαπᾶς. ἐκῶνος ἀγαπᾶ. Πλ. Ἡμῶς ἀγαπῶμον. σῶς ἀγαπᾶτε. ἐκῶνοι ἀγαπᾶν.

Πα-

Passato Imperfetto.

Sing. Io amássi, ed ameréi.
tu amássi, ed amerésti.
esso amásse, ed amerébbe.
Plur. Noi amássimo, ed amerémmo.
voi amáste, ed ameréste.

Passato Perfetto.

amássero, amerébbe-

ro, o amerébbono.

Sing. Io ábbia amato.
tu abbi amato.
esso abbia amato.
Plur. Noi abbiamo amato.
voi abbiate amato.
essi ábbiano amato.

Passato più che perfetto.

Sing. Io avessi, ed avréi amato.

tu avessi, ed avresti amato.

esso avesse, ed avrebbe amato.

Plur.

Παραπατικός.

Ενικ. Έγω αγαπεσα, κ ήθελα αγαπήση. συ αγαπεσες, ητώ ήθελες αγαπήση. έκεινος αγαπήση. ήθελεν αγαπήση. Π. αγαπεσαμον, κ) ήθελαμον αγαπήση. σείς αγαπέσαπ, ητώ ήθελεπε αγαπήση. έκεινοι αγαπέσαν, κ) ήθελαν αγαπήση.

Παρακείμενος.

Ε'νικ. Έγω να άγαπησα.
σύ να άγαπησες.
εκείνος να άγαπησε.
Πληθ. Ήμεις να άγαπήσει.
σεις να άγαπήσετε.
εκείνοι να άγαπησαν.

Υπερσωσελικός.

Ενικ. Έγω είχα, η ηβελα άγαπήση.
συ είχες, η ηβελες
άγαπήση.
εκείνος είχον, η ηβελονοί αγαπήση.
β Πληβ.

82 FPAMMATIKH

Plur. Noi avéssimo, ed IIIng. Eizapor, n n9éavrémmo amato. voi avéste, ed avréste amato. avéssero, avrébbero, o avrébbono amato.

Futuro.

vrò amato. tu amerái, ed avrai amato. esso amerà, ed avrà amato. Plu. Noi amérémo, ed avremo amato. voi ameréte, ed avrete amato. essi ameránno, ed avranno amato.

Infinito.

Perfetto, e più che Perfetto.

Sing. e Plur. Avere a- E'v. 2 111. Na ayannmato, ec.

Fu-

λαμον αγαπήση. σεις είχεπ, η ηθέλε-TE ayannon. เหตุของ ค่านนา, ที่ ที่วิธλαυ αγαπήση.

Mixwy.

Sing. Io amerò, ed a- E'nix. Eya Séla aya-Thoes. कर् अर्था वेश्वमावस. exerves DEXES aganh-

> Πληθ. Ήμεις θέλομον ayannoes. σῶς θέλεπε αγαπήexcivos Denow aya-THOSE .

Απαρέμφατος.

Presente ed Imperfetto. E'res de y Παραπατικός.

Sing. e Plur. amare, ec. Er. x II. Na ayara, x)r.

Паракеји. пр Ужераше. τελικός ..

Tay xit.

MEX-

Futurd.

Sing. e Plur. Avere ad Ε'ν. η Πλ. Να έχω, μέλamare, dovere, o esser per amare, ec.

Gerúndio. Amándo. Part. Attivo. Amante. Passivo. Amáto.

Il Participio di Tempo Presente, Amante Leggente, Temente, ec. è di pochissimo uso, ed in vece di questo Participio si adópera il Gerúndio, amándo, ec.

Nell' Imperf. dell' Indicat, la prima persona dée finire in a, e non in o, come malamente si dice da molti. Questa terminazione in a è comúne a tutti i Verbi. Io amava, io temeva, e non amavo, temevo.

Nell' Imperfetto del Soggiuntivo si dice méglio ameremmo, leggerem mo, che ameressimo, leggeressimo.

Le voci dell'Infinito non sógliono troncarsi avanti a Vocale, ma

MEXX WV.

λω, η είμαι, να αyanw, yT.

Συνοχή. Αγαπώντας. Μετοχή ένεργ. Ο αγαπών. Παθητ. Ο αγαπημείος.

Σημείωσαι ότι ή Μετοχή τε Ένες ώτος, άγαγαπών, αναγινώσκων. φοβέμανος, είναι πολλα onlyng renoswe, if with ταύτης μεταχειείζονται το ακλιτον amándo, κ)τ.

Είς τον Παραπατ. της Оріти. то а. тростог λήγει είς. α, κ) όχι είς ο, όπερ κακώς λέγουσι πολλοί. Αύτη ή κατά-Angic eig a, eivai noivh είς όλα τα Ρήματα. αmáva, teméva, zal őyi amávo, temévo.

Είς τον Παρατατ. της Т'потант. Вехтор то аmerémmo leggerém. ino, παρά το, ameressimo, leggeréssimo.

Ή λήγεσα τε Απαρεμ. δον τεμνεται τορο φωνήοντος, αλλά πρό συμφώνε.

Dhragle Google

84 FPAMMATIKH

innanzi a consonante: cercare altrui: fuggir seco. Se poi séguiti s impura, si scrive intiéro: Sesuire speditamente.

Nel Passato perfetto dell' Indic. la terza persona Plur. finisce in árrono, e non in orono; onde si dice Amárono, e non mai amórono.

Nel Futuro dell'Indicativo ed Imperfetto del Soggiuntivo si cambia l'A in E, e dicesì, amerò, amerài: e non amarò, amarai. Così amerei, ameresti, e non amarei, amaresti.

Le tre persone Singolári del Presente del Soggiunt. hanno la terminazione in i: io ami, tu ami, esso ami. Nelle tre altre Conjugazioni finiscono in a: io téma, tu téma, esso téma, io légga, ec. io óda, ec.

cercare altrui: fuggir seco. Έων δε επηται s μη καθαρόν, γράφεται ολόκληρον seguire speditamente.

Είς του Παραπώμι της Ο εις τις το γ'. Πρόσωπου λήγει είς arono, κ) όχι είς orono όθου λέγεται. Απάτοπο, κ) όχι amórono.

Εἰς τον Μέλλοντα τῆς Ορισικ. τὰ εἰς τὸν Παρατατ. τῆς Ὑποταιντ. τρέπεται τὸ Α εἰς Ε, τὰ λέγεται amerò, amerái,
κὰ ὅχι amarò, amarái.
Οῦτω λέγεται ameréi,
amerésti, κὰ ὅχι, amarei, amaresti.

Τὰ τεία πρόσωπα το ένικο το Ενες ῶτος τῆς Τ΄ ποτακτ. λήγουσιν εἰς ὶ ιο ámi, tu ámi, esso ámi προς διας ολίω τρι ἄλλων τειῶν Συζυγιῶν, ἐν αῖς λήγεσιν εἰς Α. io téma, tu téma, τρτ. io légga, io óda, κτλ'.

Arai-

Anomali della Prima.

DARE.

E' Anomalo ne'seguénti Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing. Io dò. tu dái. esso dà.

Plur. Noi diámo, voi date. essi danno.

Passato Imperfetto.

Sing. Io dava, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io diédi, o détti, Evin. Edwaa, Edwaa, e ho dato. tu désti, ec. esso diéde,

o diè, o détte, ec. Plur. Noi démmo voi Πληθ. Εδώκαμεν, εδώdéste : essi diédero, nare, Edwan. diérono, o déttero.

Futuro.

Sing. Io dard. tu da- Evin. Of No, DENEIS, rai. esso darà. Plur. Noi darémo. voi Hang. Oéhouce, Séhedaréte. essi daránno. TE, Sidari Swoes. Im-

A'venada The How The.

ΔΙΔΟΝΑΙ.

Είναι Ανώμαλον είς τες έφεξης Χρόνες.

Opisinh. Ereswic.

Evin. Alda, Siders, Si-Ses.

TIAND. Albouce, Sidere, 8/8801-

Παρατατικός.

Evix. Eya Edida, your.

Hapaxei ucroz.

MEXX WY.

θέλα δώσα.

Imperativo . Presente .

Sing, Dà tu, día esso; Plur, Diámo noi, dáte voi, díano, o díeno essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing, Io día, tu díi, o día, esso dia.
Pl. noi diámo, voi diáte, essi díeno.

Imperfetto.

Sing. Io déssi, e daréi.
tu déssi. esso désse.
Plur. Noi déssimo. voi
déste. essi déssero.
Ne' Tempi compósti
si declina coll' Ausiliario
Avére. Negli altri Tempi, che non sono qui estési, si declina come il
verbo regolare Amare.
E questo sia detto anche per gli altri Verbi

apprésso.

I Verbi Transitivi

(ebe denótano azióne,
che passa in un altro)
si declinano coll' Ave-

Anómali, che porrémo in

Προς απτική . Ένες ως .

Ε΄νικ. Δίδε. ᾶς δίδη.
Πληθ. Ας δίδωμαν ήμῶς. ᾶς δίδετε σῶς.
ᾶς δίδεσιν έκῶνοι.

Ύποτακτ. Ένες ώς.

Ε΄νικ. Έγω να δίδω. δίδης. δίδη. Πληθ. Ήμες να δίδωμεν. δίδωτε. δίδεν.

Παρατατικός.

Ε΄νικ. Να ἔδιδα, κὸ νὰ ἤθελα δώση. ἔδιδες. ἔδιδε. Πληθ. ἐδίδαμον. ἐδίδετε. ἔδιδαν.

Είς τές συνθέτες Χρόνες κλίνεται με το Βονθητικον Έχειν. Είς δε
τές άλλες, όσοι δον είναι
εδώ σημειωμούοι, ώς το
όμαλον Άγαπαν. Καὶ
τοῦτο γίνεται ησὶ είς τὰ
άλλα Ανώμαλα, όσα
κατωτέρω θέλομεν έκθέσει.

Τὰ μού Μεταβατικὰ (πὰ σημαίνοντα ἐνέργειαν μεταβαίνεσαν εἰς ἄλλοῦ) κλίνονται μὲ τὸ, Έχειν.

re;

ITAAIKH.

re; ed i Verbi Intransipiù coll' Essere.

STARE.

E' Anomalo ne' sequenti Eival Avanahov eic Tec *Tempi .

Indicativo. Presente.

Sing. Io sto, tu stai. Evin. Eyw senw, oreesso sta.

Plur. Noi stiamo. voi Inang. Etenoper, 56x6státe. essi stánno.

Imperfetto.

S. Io stáva, tu stávi, ec. Er. "Esena, esenec, nor.

Passato Perfetto.

Sing. Io stétti, e sono Evin. isá9lw. isá9nc. stato, tu stésti. esso stétte.

stéste, essi stéttero.

Futuro.

Sing. lo stard. tu sta- E'vin, 96ha, 96her, rái. esso starà. Plur.

τα δε 'Αμετάβατα (τὰ σηtivi (che denotano azio- μαίνοντα ενέργειαν μείνεne, che resta in chi la oan eis tor crepyounta) fa) si declinano per lo πλίνονται ώς έπι το πλεί-500 me 10 . Elva.

INTANAI.

באסעכיצק אפטעבי

Oeisinn, Ereswe.

neis, senei.

re, 5 é 1801.

Παρατατικός.

Παρακείμονος.

isán.

Plur, noi stémmo, voi Mand, isanne, isa-Ante, esadnow.

Mixwy.

अंभेस इवरेगे.

FPAMMATIKH

Plur. noi starémo. voi | Tlang. Oédouce, Sédestaréte, essi staránno.

Imperativo. Presente.

88

Sing. Sta tu. stía esso. Plur. stiámo noi. státe voi stiano essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Che io stia. tu stía. esso stía. Plur. Noi stiámo. voi stiáte. essi stíano.

Imperfetto.

Sing. Io stéssi, e staréi. tu stessi, e starésti. esso stésse, e starébbe.

P. noi stéssimo e starémmo, voi stéste e staréste, essi stéssero. e starébbero.

Negli altri Tempi si declina come Amare, e ne tempi compósti col Verbo Ausiliare Essere.

π. θέλεσι ςαθη.

Προς ακτική . Ένες ώς .

Ε΄νικ. Στέκα. ας σέκη. Πληθ. "Ας σέκωμαν. ας séxere. às séxwoir.

Υποτακτ. Ένες ώς.

E'vin. Eyw vd esena, vd esexes, và esexe. Mang. Na es éxaucr, va ESEXETE, và ESEXAV.

Παρατατικός.

Ε΄νικ. Να ές εκα, κρ ήθελα sadn. va esexes, x và no shes sadn. và esexe, nTh.

Hand. Na esénapor, 2 να ηθέλαμον ταθή. va esexere, va eorenov, nTh'.

Είς τές άλλες Χρόνες κλίνεται ώς το 'Αγαπαν. is eig ris ound froug us TO Bon Sur. Elvac.

поі-

FARE.

Indicativo Presente.

fai esso fa. Plur. Noi facciámo, voi fate, essi fanno.

Nota che Fatte con Participio Femmin. Fatta: e Fate, con un solo t, è anche Plurale del Nome femminino Fata, cioè Incantatri- νόματος Fáta, Μοίρα, ce, Mága.

Passato Imperfetto. Парататиос.

Sing. Io faceva. tu fa- Evin. Eya enauva. :cévi. esso facéva. Plur. Noi facevámo. facevate, facévano.

Passato Perfetto.

Sing. To féci, e ho fatto. Evix. Eyw Exaua. ou tu facésti, e hai. esso féce, e fe. Plur. Facémmo, ed abbiamo, facéste, ed avéte. fécero ed hánno fatto.

HOIEIN.

Oessinh. Ereswc.

Sing. Io fo, o faccio. tu Evix. Eya κάμνω, ποιά. κάμνεις. κάμνει. Πληθ. Ήμεις πάμνομον. πάμνετε. κάμνεσι. Enuelwood or to, Fatdue t. è il Plur. del te ue duot. eivau to Ilang. της θηλ. Μετοχής Fátta. no πάλιν Fáte, μέ co movor t, eval to חאוש. דסט שאטע. '0-

Μάγιατα.

καμνες. έπαμνε. Πλ. Ήμεις εκάμναμον. εκάμνετε, έκαμνων.

Dapaneiucroc.

Exames . Exervos Exaus. Πληθ. Ημείς έπαμαμον. " ฮตัว เหตุแรร เหตุvoi snapar.

MEX-

Futuro.

esso farà.

Plur. noi farémo. voi faréte. essi faránno.

Imperativo. Presente.

Plur. facciámo noi . fáte voi . fácciano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing, che io faccia, tul faccia. esso faccia. P. noi facciámo. voi fac-

ciáte, essi facciano. Imperfetto. Facéssi, e Παρατ. έκαμνα, ήθελα faréi, ec.

Fâce, è Poétice, invece di fa, e così Féa, per faceva : Féi, per féci: e Féo, per féce. Gerundio. Facéndo. Participio, Fatto, e

Fatta, femminino. Fato, con un solo t. è Nome, che significa O ropa onpairor Ei pap-Destino .

Mexx wy.

Sing. Io faro. tu farai. Evez. Sedw, Seder, θέλει πάμη.

Πληθ. θέλομον, θέλεπε, θέλων κάμη.

Προςακτική. Ένεςως.

Sing. Fa tu. faccia es- Evix. Kaurs ou. ac namuy exervoc.

Πλ. "Ας κάμνωμεν ήμεις, केंद्र सर्वामण्डाह जलाद . केंद्र naureou encivoi.

Употактини Енегас.

Ενικ. Να κάμω. να κάμης. να κάμη.

Πληθ. Να χαμωμον. να κάμετε. να κάμεν.

κάμη, κτλ.

Face, Hoint. arti To fa: ούτω το, Fea, αντί facéva, Fei, airi feci, rai Féo, airi féce. Σωνοχή . Κάμνωντας .

Μετοχή. Καμωμούος, κ ucin, ent Induns. Fáto, di évos t. eivas

μούη, ροιζικόν.

Negli altri Tempi si declina come il Verbo Amo, e ne' composti coll' Ausiliário Avere.

********** ANDA'RE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io vo, o vádo. tu vái. esso va. Plur. noi andiámo. voi andáte. essi vánno.

Passato Imperfetto.

Sing. Io andava, tu an- E'eix. Eye emiyoura. idávi. esso andáva. Plur. noi andavámo, voi andaváte essi andávano.

Passato Perfetto,

Sing. Io andai, e sono E'nz. Eya emiya. andato. tu andasti. esso andò.

Plural. noi andámmo, voi andáste ; essi andárono.

I Tempi composti fanno: io sono, io era, io sarò andato, o ito.

Fu-

Είς τές άλλες Χρόνες ώς το, Αγαπώ, κ) είς TES oundéres pe to Bon-Surinov "Exer.

ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ.

'Opisixn'. Eresws.

Εν. Πηγαίνω, η ύπαγω. mnyaires, mnyaires. Πλ. Πηγαίνομεν. πηγαί-PETE. THY aires.

Παραπατικός.

חוץ שנויבן. בחוץ מווים. Πλ. Επηγαίναμον. האימניביב . בהאיצמנ-

Παρακείμενος.

אוץ בכ . באוץ ב .

IIAnd. Emnyaucr. Emnyete, emnyagi.

Οί Σύνθετοι κάμνυσιν, iya eiua, iya nuoun, θέλω εμαι πηγαιμοίος.

Futuro .

drái. esso andrà. Plur. Andrémo. andréte', andránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Va tu. váda esso. Plur. andiámo noi . andate, o ite voi. vádano essi.

Sogg. Pres. io váda, tu vádi, o vada. esso vada.

Plur. noi andiámo, voi andiáte, essi vádano.

Imperfetto.

Sing. Io andássi, e andréi, tu andassi, e andrésti, esso andasse, e andrébbe. I Tempi composti fan no, io sia; io fossi, io saréi andato.

Infinito.

Presente. Andare. Passato. Essere andato. o ito.

Fu-

MEXX WV .

Sing. io andro. tu an- Evix. Béha, Béhas, θέλα υπάγη.

Πληθ. Θέλομον, θέλεπε, θέλεσιν ύπάγη.

Προς απτική . Ένες ώς.

Ε'. Πήγαινε. ας πηγαίνη. Π. "Ας πηγαίνομεν ήμεις. àς πηγαίνετε σεις. àς สหาสับธอบ อนคับอเ.

T'morant. Eres. Na muyaira. Thyairns. mnyairn.

Πληθ. Νά πηγαίνωμα. ה אשמי אדב. האץ מניצי.

Παραπατικός.

E'vin. Eyw va emnyai-ים, אן עם אל באם חוי . zaivy. Emyauves, ETTHY alve, NTX. Οί Σύνθετοι κάμνεσιν, έγω να ήμαι, να ήμεν, να

ηθελα είμαι πηγαιμούος. Απαρέμφατος.

E'vesais. Inydiver. Παρακείμονος. Το và ñμαι πηγαιμούος.

re, dovèr andare, o avere ad andare. Gerundio. Andándo. Participio. Andáto.

Molti Verbi hanno alcúne delle loro voci con raddoppiaménto, ed alcune senza; come fare, piacère, tacère, sapere, ec. fáccio, piáccia, táccio; fáccia, piáccia, táccia, sáppia, ec. Intorno a che è da osservare che questa è proprietà de'dittonghi io, ia, il far raddoppiare la consonante. Quando però l'i può far sillaba separáta dall'a, e dall'o, come in bácio, audácia, malvagio, ec. allora non si fa tal raddoppiamento.

Il Verbo Gire, difettivo e Poético, non ha che le seguenti voci: Pres. Indic. voi gite . Imperf. Io giva o gia. Tu givi. Esso giva, o gia. Plur. Noi givámo. Essi givano o giano. Perf. Sing. tu gisti. Plur. noi gim-

Futuro. Esser per andá- Mémar. Eina, Aus Ja. ή μελλω, μελλομον να ύπαγωμον. Σωοχή. Πηγαίνωντας. Μετοχή . Πηγαιμενός.

> Σημείωσαι ότι πολλά Ρ'ήματα έχεσι μερικάς άπο τας φωνάς των μετά διπλασιασμέ τε συμφώνε, is meeinas xweig to diπλασιασμού οίον κάμνειν, αρέσκειν, σιωπάν, ηξουρειν, κρτ. Είς τετο παραπρητέον, ότι αύπι έστιν idioms The Sip Dogywov io, ία, το διπλασιάζειν το σύμφωνον. Όταν όμως το ι διώσται να κάμη χωειsle out able and to a. में वंत्र के रहे 0, मक्री केंद्र हांद्र रखे, φίλημα, τόλμη, πακός, भार. मंगर हिंग, श्रीमहत्तवा है। πλασιασμός.

Το Phua Gire ελλειπτιnov, ny Hointin. Sou Exes πάρεξ τὰς έφεξης φωνάς. E'ves. mg Oels. Unayeτε. Παρατ. επηγαινα. επήγαινες . επήγαινε . Πληθ. επηγαίναμον. επήγαιναν. Παρακ. επήγες. Πληθ. επήγαμον. ГРАММАТІКН

gímmo. voi gíste. essi gírono. Fut. Io girò. tu girái. esso girà. Plural. Noi girémo. Voi giréte. Essi giránno. Soggiunt. Imperf. Io gíssi e giréi. tu gíssi e girésti. esso gísse e girébbe. Plur. Noi gíssimo e girémmo. Voi gíste e giréste. Essi gíssero e girébbero.

'Ire, ha nel Pres.' Ite. Nell' Imperf. 'Iva, ivano. Nel Fut. Irémo. i

réte. iránno.

Calère, ha nel Pres. Câle. Nell'Imperf. caléva. Nel Perf. calse. Nel Fut. calerà, o carrà. Nel Soggiunt. Pres. câglia. Nell'Imperf. calésse, calerébbe, o carrébbe.

Solére (ésser sólito)
non ha se non queste
voci. Indicativo Presente. Io sóglio. tu suóli.
esso suóle. Plur. noi sogliámo. voi soléte. essi
sógliono. Imperfetto. Io
soléva, solevi, ec. Gli
altri Tempi si formano
coll'ausiliare Essere. p. e.
Più che perfetto. io era

ἐπήγετε. ἐπῆγαν. Μέλλ. Θέλω, Θέλεις, Θέλοι ὑπάγει. Πληθ. Θέλοι ὑπάγει. Πληθ. Θέλοι ὑπάγει.
Υποτ. Παρατ. ἐπήγαινα, κὶ ἤθελα πηγαίνη.
ἐπήγαινες, κὶ ἤθελες πηγαίνη. ἐπήγαινε, κτλ.
Πλήθ. ἐπηγαίναμον, κὸ
ηθέλαμον. ἐπηγαίνετε.
ἐπήγαινον, κτλ.

Υπάγειν, έχει εἰς τὸν Ε΄νες: ὑπάγετε. Παρατ. ἐπήγαινε, ἐπήγαιναν. Μέλλ. Θέλομον, Θέλετε,

שבאצע עודמצנו .

Μέλειν, ἔχει εἰς τον Ἐνες. μέλει. Παρατ. ἔμελε. Παρακ. μεμέληκε. Μέλλ. μελήσει. Ύποτ. Ε'νες. Νὰ μὲ μέλη. Παρατ. ἤθελε μὲ μέλη.

Συμεθίζειν, δον έχει πάρεξ τέτας τὰς φωνάς. Ο εις. Ένες. συνειθίζω. συνειθίζεις. πυνειθίζει. Πληθ. συνειθίζομεν. συνειθίζομεν. συνειθίζομεν. ότυ ει δε άλλοι χόνοι χηματίζονται με τὸ βοηθητι. Είναι. π. χ. Υπερσων. ημεν συμεθισμοίος.

sólito, tu eri sólito, ec. Méth. Séhw einau owe-Fut. io saro solito, ec. Dionesoc, nir.

Lice, o léce è la sola voce del Verbo Licere, o Lécere, che non si úsa neppure all' Infinito.

Redire, Verbo antico. non ha che riédi, e riéde, e di rádo redirono,

voci Poétiche.

Arrogere . Pres. Arrógo. Perf. arrósi. Gerund. Arrogendo.

Olire, ha oliva, olivi,

olivano.

CONJUGAZIONE

SECONDA

Che sinisce nel Presente dell' Infinito in 'ERE lungo, come TEMERE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io témo. tu témi. esso téme. Plur. noi temiamo. voi teméte. essi témono.

Pas-

EEEsw (eival συγχωpnucion) erau n morn pa-गों के Egeral, के 28 11500 x3 είς το Απαρέμφατον.

Επιτρέφεια, Ρημα αρχαϊκόν, δον έχει πάρεξ, επισρέφεις, σρέφει, κ) αυανίως έπιςρέφεσι, Ποιητ.

Προθέτειν. Ενες. Προσθέτω. Παρακ. ετορόθεσα. Σωυ. Προδέτωντας.

"Οζειν, έχει ώζον, ά-

ζες, ωζον.

ΣΥΖΥΓΙΑ

A E T T E P A

Λήγεσα είς του Ενες ώτα TOU ATT APEN. EIC "EPE махроговог Фовендал.

Osion . Ereswic.

Ενικ. Έγω φοβεμαι. σύ φοβείσαι. exervos poserrae. nang. Hueig ooksueda. क्संद क्रिसियेह. enervos poburas.

Ta-

Passato Imperfetto.

Sing. io teméva. tu temévi. esso teméva. Plur. noi temevámo. voi temeváte. essi temévano.

Passato Perfetto.

Sing. io teméi, o temét- Erix. Exa soosis lw. ti. e ho temúto. tu temésti, e hai temúto. esso temè, o temétte, ed ha temuto.

Plur, noi temémmo, e abbiamo temuto. voi teméste, ed avete temuto. essi temérono, teméttero, e hanno temuto.

Passato più che Perfet.

Sing. io avéva temúto. E'r. Eya eixa goßuSi. tu avévi temuto. esso aveva temuto. Plur, noi avevámo temuto.

voi

Παρατατικός.

Ένικ. Έγω εφοβεμεν. סט בססβאסצי. εκείνος εφοβείτο.

Πλ. Ήμεις εφοβέμεδεν. σείς εφοβέσαδε. exervos epoßerto.

Παρακείμενος.

อบ ร์ตุอดิท์อิทธ.

exervos epophon.

Πληθ. Ήμεις έφοβήθηµcv. оет серовидите.

excirci epoßin Indas.

Υπερσυμπελικός.

συ είχες φοβηθή. exeros eixe pobudi. Плид. Ний в бхансь φοβn9ñ.

GHC

ITAAIKH.

voi aveváte temuto. essi avévano temuto.

Futuro.

Sing. Io temerò. tu temerái. esso temerà. Plur. noi temerémo. voi temeréte. essi temeránno.

Imperativo. Presente.

Sing, témi tu. téma esso. Plur, temiámo noi. teméte voi. témano essi.

Futuro.

Sing. temerái tu. temerà esso. Plur. temerémo noi. temeréte voi. temeránno essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Che, se, quando Evin. Ori, car, oras io témas. tu témi, o téma. esso téma.

Plur.

ज्झेंद संश्रहत्त क्विशा में. อนคับอเ ค่างอบ ๑๐฿ที่วิที.

Méxav.

E'vin. Θέλω. DEXEIG. θέλει φοβηθή. Πληθ. Θέλομαν. JENETE. θέλεν φοβηθη .

Προςακτική . Ένες ώς .

EIIZ. DOBE OU. ας φοβείται εκείνος. Π. "Ας φοβέμεθα ήμεις. वेंद्र क्ठिसंकेड क्संट. ας φοβενται έκείνοι.

MÉXLOV.

Ε΄νικ. Θέλεις φοβηθή σύ. . Séhes poßทภิทิ ยนยังoς . Πληθ. Θέλομον, φοβηθή. θέλετε φοβηθή. อร์กรบ อุดุธิทอิทิ.

Υποτακτ. Ένεςώς.

εγώ να φοβώμαι. σύ να φοβησαι. εκείνος να φοβήται. Πλ.

ГРАММАТІКН .98

Plur. Noi temiámo. voi temiáte. essi témano.

Passato Imperfetto.

Sing. Io teméssi, e te-

meréi. tu teméssi, e temerésti. esso temésse, e temerébbe. Plur, noi teméssimo, e temerémmo. voi teméste, e temeréste. essi teméssero, e temerébbero.

Passato Perfetto.

Sing. Io ábbia temúto. tu abbia temuto. esso abbia temuto. Plur. Noi abbiamo temuto. voi abbiáte temuto. essi ábbiano temuto.

Pass. più che Perfetto.

Sing. Io avessi, ed avréi Evin. Ear eya eixa, n temúto.

Πληθ. Να φοβωμεθα. ज्लंद एवं क्विमें के . εκείνοι να φοβώνται.

Παρατατικός.

E'vix. Na ecchount, n va ηθελα φοβέμαι. συ να εφοβόσων, η να ηθελες φοβήσαι. έκεινος να έφοβητο, η να ήθελε φοβήται. Πληθ. Νά έφοβωμεθα, n và ndéhauco. σείς να εφοβήσως, η va no Exert. exervoi và ecobarto. n va in DExav.

Παρακείμονος.

Ε΄νικ. Έγω να εφοβήθην. συ να εφοβήθης. έκεινος να εφοβήθη. Πληθ. Ήμεις να εφοβή-Snucy. σείς να εφοβήθητε. eneivoi và ecobin Inow.

Υπερσωντελικός.

ndena.

tu

συ ώχες, η ήθελες.

tu avéssi, ed avre-1 sti temuto.

esso avésse, ed avrébbe temuto.

Pl. noi avéssimo, ed avrémmo temuto. voi avéste, ed avréste temuto. essi avessero, ed a

Futuro.

vrebbero temuto.

Sing. Io temerò ed avrò temúto. tu temerái ed avrái temuto.

esso temerà ed avrà temuto.

Plur, noi temerémo ed avrémo temuto. voi temeréte ed avréte temuto. essi temeránno ed avránno temuto.

Infinito.

Perfetto, e più che Perfetto.

S. e P. aver temúto. Fuรักลังอง ลังcv, ห หือ=-

λε φοβη. 9ñ.

Πληθ. Ήμῶς ἔχαμον, η ηθέλαμον. σεις είχετε, η ηθέλε-

eneivoi eixar, ที ที. 98λαν φοβηθή.

Méxwy.

Ε΄νικ. Έγω θέλω φοβησύ θέλεις φοβηθή.

έκεινος θέλα φοβη-

Πληθ. Ήμεις θέλομον фовиди. σείς θέλετε φοβηθή.

eneivor Jeduor cobn-Dñ.

Απαρέμφατος.

Presente ed Imperfetto. Ε'νες ως, κ Παραπατικός.

Sing. e Plur. Temére . E'v. 2) ПAnd. фовейди.

Παραπείμονος, κ) Υπερσυυτελικός.

E'r. x Πλ. Na soogh Stw. MEX-

FPAMMATIKH

Futuro.

S. e P. avér a temére, Ε'ν. κ Πλ. να έχω. μέλdovèr, o ésser per temére.

Gerundio. Teméndo. Part. Temúto, temúta.

Anómali della Seconda.

CADERE.

Anómalo in tre Tempi dell' Indicativo.

Presente.

Sing. Io cággio, o cádo. tu cádi. esso cáde. Plur. noi caggiámo, o cadiámo. voi cadéte. essi cággiono. 0 cádono.

Passato Perfetto.

Sing. io cáddi, e sono Ε'νικ. Ένω ἔπεσα. cadúto. tu cadésti, e sei caduto.

CSSO

MEXX OD.

λω, να φοβηθω. κτλ'.

Σιωοχ. Φοβέμανος. Μετ. Φοβησμούος, μούη.

Α'νώμαλα τῆς Δοιτέρας.

піптеін.

Ανωμαλον είς ξείς Χρό-VES THE OUTING.

Frestic.

Ε΄νικ. Ένω πίπτω. סט אוחדפוב. έχῶνος πίπτα. Πληθ. Ἡμᾶς πίπτοucv. ספוב חוחדבדב. έκεινοι πίπτεσι.

Hapaneinevoc.

συ έπεσες.

EXE

esso cadde, ed èl exeros exers. cadúto.

Plur. noi cadémmo, e Thus. Hueic energesiámo cadúti. voi cadéste, e siéte caduti. essi cáddero, e cadérono, o sono

Futuro.

cadúti.

Sing. Io cadrò, o caderò. tu cadrái, o caderái. esso cadrà, o caderà. Plur. noi cadrémo, o caderémo. voi cadréte, o caderéte. cadránno, o essi caderánno.

Soggiuntivo. Presente.

S. Che io cáda. tu cáda. esso cáda. Plur. cadiámo. cadiáte, cádano. Imperf. Cadéssi e ca- Парат. Na єпита, той dréi, ec. Si declina col Verbo Essere. Il Participio è CADU TO .

σείς έπέσετε.

exervoi execus.

MEXLOV.

Ε΄νιχ. Ένω θέλω πέσει. σύ θέλας πέσα. έκεινος θέλει πέσει. Πληθ. Ήμεις θέλομον TETEL. वलंद अर्थेश्वर महत्त्व.

ะหลังอเ อะกอบม สะoes .

Ένες ως. Υποτακτ.

Νά πέσω. να πέσης. rà méon.

Πληθ. Να πέσωμον. να πέσητε. να πέσεν.

να ήθελα πέση.

Κλίνεται με το Είνου 'Ρημα. Ή Μετοχή πεσucios.

102 FPAMMATIKH

PARE'RE.

Anómalo in quáttro Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing. Io pájo.
tu pári.
esso páre.
Plur. Noi pajámo.
voi paréte.
essi pájono.

Imperf. lo paréva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io párvi, e son parúto, e párso. tu parésti. esso párve.

Plur. noi parémmo. voi paréste. essi párvero.

Futuro.

Sing. Io parrò.
tu parrài.
esso parrà.
Plnr. noi parrémo.
voi parréte.
essi parránno.
Im-

ΦAINOMAI.

Α'νώμαλον είς πέσταρας Χρόνες.

'Opisina. Eresas.

Ε'νικ. Έγω φαίνομαι.

σὺ φαίνεσαι.
ἐκῶνος φαίνεται.
Πλ. Ἡμῶς φαινόμεθο.
σῶς φαίνεθε.
ἐκῶνοι φαίνονται.

Παρατ. Έφαίνομεν, πτλ'.

Παρακείμενος.

Ε΄νικ. Έγω έφαθω, π έφαθηκα.

συ έφαθης.

έκεθνος έφαθη.

Πληθ. Ήμεις έφαθημον.

σεις έφαθητε.

έκεθνοι έφαθησαν.

MEXLOV.

Ε'νικ. Έγω θέλω φανή.
συ θέλεις φανή.
εκείνος θέλει φανή.
Πληθ. Θέλομον φανή.
θέλετε φανή.
θέλεσι φανή.
Προ-

Imperativo. Presente.

Sing. pári tu.
pája esso.
Plur. pajámo noi.
paréte voi.
pájano essi.
Sova Pres. Che jo

Sogg. Pres. Che io pája tu pája esso pája. Plur. noi pajámo voi pajáte. essi pájano.

Imperf. Io paréssi, e parréi, ec.

I Tempi composti si formano col Verbo 'Essere, e col Participio Parúto, e talvólta Párso.

SAPERE.

Anomalo in due Tempi dell' Indicativo.

Presente.

Sing. io so. tu sái.
esso sa.
Plur. noi sappiámo. voi
sapére. essi sánno.
Imperf. Io sapéva, ec.

Pas-

Προσακτική. Ένες ώς.

E'vix. "Aç quiverau ou . ας φαίνεται εκείνος. Π. "Ας φαινώμεθα ήμες. वेद क्वांग्रिक जलाद. ας φαίνωνται έχεινοι. Υποτακ. Ένες. Έγω να φαίνωμαι . . φαίνεσαι . φαίνεται. Πληθ. να φαινώμεθα. να οαίνεωε. να φαίνωνται. Παρατ. Να φαίνωμαι, κ va no sha parn. Oi σύν θετοι γρόνοι χηματίζονται διά τε Είναι, ray dia mis Meroxis Paruto, z celore Parso.

ЕПІТТАМАІ.

Α'νώμαλον είς δύο Χρό-

Ένες ώς .

Έν. Έγω ήξουρω, ήξουρεις, ήξουρει. Πλ. Ήξουρομον. ήξουρετε. ήξουρεσι. Παρατ. Έγω ήξουρα, ήτ.

д 4 Пα-

Passato Perfetto.

Sing. Io séppi, e ho E'vin. Eya nEstoa. sapúto. tu sapésti, ed hai saputo. esso séppe, e ha

saputo. Plur. noi sapémmo, e

abbiámo saputo. voi sapéste, ed avete saputo. essi séppero, ed hanno saputo.

Imperat. Sáppi tu, sáppia esso, ec.

Pres. del Soggiunt. Io sáppia, ec.

Imperfet. Sapéssi e sapréi, ec.

In questo Verbo dée d'irsi, saprò, ec. saprei, ec. e il dir, senza sincopa, saperò, ec. saperéi, ec. sono modi contadinéschi. Si declina col Verbo

Avére.

Παρακείμονος.

où nEdpec.

exervos nedpe.

Πληθ. 'Hμες ηξούραucv. σεις ήξουρετε.

exervos nEdpar.

Thosaxt. "HEdos ou, as nEdiper exerroc.

Ε'νες. της Υποτακτικ. Ε-שש של אצלוףם, אלד. Παρατ. "Ηξοίρα, ης; ή-

θελα ηξούρη, κίτ. Eig To to Pipe copéπει να λέγηται, saprò,

म्योग. sapréi, म्योग. मर् वेह λέγειν, χωρίς τυγκοπ. saperò, saperéi, xìr. eiναι χυδαϊκόν.

Κλίνεται με το 'Ρημα

E'xew.

SE.

KA-

SEDE'RE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io séggo. tu siédi. esso siéde. Plur, noi seggiámo, o sediámo. voi sedéte. essi séggono, o séggiono.

Imperfetto.

Sing. Io sedéva, ec.

Imperativo. Presente.

Sing. siédi tu. ségga esso. Plur. sediámo, o seggiámo noi. sedéte voi. séggano essi. Soggiunt. Presente. Io, tu, esso ségga. Plur. Noi sediámo, o seggiamo, voi sediáte, o seggiáte. essi séggano.

Im-

KAOOMAI.

Anomalo in due Tempi. Α'νώμαλον είς δύοΧρόνες.

Oeisinh. Eveswic.

Ε΄νικ. Έγω κάθομαι. συ κάθεσαι. έκεινος κάθεται. Πληθ. Ήμεις καθήμεθα ที่ หลวิจนะอิงง. oeic nadede. exervol nadortal.

Παρατατικός.

Έν. Έγω εκάθεμεν, κζτ.

Προς ακτική . Ένες ώς.

Ενικ. "Ας κάθεσαι σύ. ας κάθεται έκείνος. Πληθ. "Aς καθήμεθα ήμeis. वेद मर्वजेहिक जहाद. às na Davrai exervoi. Υποτακ. Ένες. Έγω, σύ, encivos va nadntal. Πληθ. Ήμεις να καθήμεθα. σείς να κάθη. DE. eneivos và ná Inv-

 $\Pi \alpha$ -

T P A M M A T I K H

Imperf. Sedéssi e sede-| Παρατατ. Έκάθεμεν, κ

rii, ec.

Ne' Tempi composti si declina col Verbo Essere, e col Participio Sedúto.

TENERE.

Anomalo in sei Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing, io téngo. tu tiéni. esso tiéne.

Plur. noi tenghiámo. voi tenéte.

essi téngono. Imperf. Io tenéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io ténni, e ho tenúto.

tu tenésti, e hai tenuto.

esso ténne, ed ha tenuto.

Plur. Noi tenémmo, ed abbiamo tenuto. voi tenéste, ed avete tenuto. essi ténnero, ed

hanno tenuto.

Fu-

ที่ ปี ธิงิล หลอท์ อท.

Eig Tag DUN SÉTEG KAiverau με το Είναι, κ) με την Μετογίω Καθησμούος.

KPATEIN.

Α'νώμαλον είς 5'. Χρόνες .

'Oessinn . Ereswc .

Ε΄νικ. Έγω κράτω. συ κρατείς. έχεινος χρατεί.

Πληθ. Ήμεις πρατέμεν. σείς πρατέται.

exervoi npateri. Παρατ. Έγω εκράτεν, κέτ.

Παρακείμονος.

Ε΄νικ. Έγω εκράποα.

συ έκράπσες.

enervos exparnos.

That. Hueig exparisaовіс виратовтв.

exervoi expamoar.

MEX-

Futuro.

Sing. io terrò.

tu terrài.
esso terrà.
Plur. noi terrémo.
voi terréte.
essi terranno.

Imperativo. Presente.

Sing. tiéni, o te tu. ténga esso.
Plur. tenghiámo noi. tenéte voi. téngano essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Che io ténga.
tu ténghi, o ténga.
esso tenga.
Plur. che noi tenghiámo.
voi tenghiáte.
essi téngano.

Imperfetto.

Sing. Tenéssi e terréi. tu tenéssi e terrésti, ec. Col Verbo Avére. MEXLOV.

Ε'τικ. Έγω θέλω. θέλεις. θέλει κρατήσει.

Πληθ. Θέλομαν. θέλετε. θέλεν πρατήσει.

Προς απτική. Ένες ώς.

Ε'νικ. Κράτει σύ. ᾶς πρατη έκεινος. Πλ. "Ας πρατημον ήμεις. ᾶς πρατητε σεις. ᾶς πρατην έκεινοι.

Υποταιτ. Ένες ως.

Ε΄νικ. Ένω να κραπω.
συ να κρατης.
ε΄κεϊνος να κρατη.
Πληθ. Να κραπωμον.
να κραπωτ.
να κραπωτ.

Παραπατικός.

Ε'νικ. Ἐκράτων, ἤθελα. ἔκράτης, ἢ ἤθελες κρατήση, ἢτ. Μὲ τὸ Ἐχειν Ῥῆμα.

OPEI-

DO.

108 FPAMMATIKH

DOVERE.

Anómalo in sei Tempi, e con mutazióne della vocale o in e.

Indicativo. Presente.

Sing. io débbo, o déggio. tu déi, o débbi. esso dée, o débbe. Plur. noi dobbiámo, o dovémo. voi dovéte. essi débbono, déggiono, o déono. Imperf. Io dovéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. io dovétti, ed ho dovúto.
tu dovésti, ed hai dovuto.
esso dovétte, ed ha dovuto.
Plur. noi dovémmo, ed abbiamo dovuto.
voi dovéste, ed avete dovuto.
essi dovéttero, ed hanno dovuto.
Fu-

ΟΦΕΙΛΕΙΝ.

'Ανώμαλον είς 5'. Χρόνες, κ) με ξοπην τε φωνήςντος ο είς ε.

Oeisinh. Ereswis.

E'vin. 'Εγω' οφείλω, η χεωςω.

σύ χεωςείς.

ἐκείνος χεωςεί.
Πληθ. 'Ημείς 'χεωστά.

Πληθ. Ήμες χεωστ μαν. σεις χεωσείτε. ένεινοι χεωσείσι.

Παρατατ. Έχεώς εν, ήτ.

Παρακείμενος.

Ε΄νικ. Έγω έχεως ησα.

סט באפשט אסבק.

เหตีของ รัพระพรทธร.

Πληθ. Ἡμεῖς ἐχεωσήσαμον. σεῖς ἐχεωσήσετε.

รัพย์ของ อ่างอะพรพอสมะ

MEX-

Futuro.

Sing. io dovrò. tu dovrai. esso dovrà.

Plur. noi dovrémo. voi dovréte. essi dovránno.

Imperativo. Presente.

Sing. débbi tu. débba, o déggia esso.

Plur, dobbiámo noi. dovéte voi. débbano, o déggiano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. che io débba, débbia, o déggia. tu débbi, déi, débdébbia. o déggia.

esso débba, débbia, o déggia.

Plur. che noi dobbiámo. voi dobbiáte. essi débbano, débbiano, déggiano, déano.

Impersetto. Dovessi, e Парат. Едейсиг, и пdovréi. dovéssi, e dovrésti, ec.

Dé-

MEXLOV.

Ενικ. Ένω θέλω. συ θέλεις.

έκανος θέλα χεως ήσα.

Πληθ. Θέλομον. σείς θέλετε. อนดัง. ยองสะบ พอบรท์อยา.

Προςακτική. Ένεςως.

Ενικ. "Ας χεως ης σύ. às rewsn exervos.

Πληθ. "Ας χεως ωμον. מק אפשקאדב ספוק. ลิร หยอรอบาง อนอังงเ.

Υποτακτ. Ένες ώς.

Ενικ. Έγω να χρεωςω.

où và प्रहळडमेंड. อนยางธุงส์ วุรอบรุที.

C .3473

Πληθ. Hueig và χεωswucv. σείς να χεως ήτε. eneivoi và 28 8 65 60 01.

θελα χεωσήση. ε-REWSHS, W "DERES.

Dévo, dévi, déve, ec. sono da amméttersi. Col Verbo AVERE.

POTERE.

Anomalo in quáttro Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing. Io posso, tu puoi. esso può, e puote. e non mai puble. Plur. noi possiámo (e non mai potiámo). voi potéte. essi póssono. Imp. Io potéva, ec. Perf. Io potéi, ec.

Futuro.

Sing. Io potrò. tu potrái. esso potrà. Plur. noi potrèmo. voi potréte. essi potránno.

Soggiunt. Presente.

Sing. ch'io possa.

TPAMMATIKH

Devo, devi, deve, 27. संगवा भी वंगारे हर्ग्या १००० . Me to "Exer Phua.

MUNICALANA

ATNAMAI.

Α'νωμαλον είς πέσσαρας Xpóvec.

Oeisinh. Erescoc.

Ет. Ниторы. питорыс. инторей, й puote, я őχι puóle. Πλ. Ήμεις ήμπορούμο (x) oxi potiámo).

σείς ημπορείτε. ร่นยังอเ ทุนสอุริง. Παρατ. Έγω ημπόρεν. Παρακ. Έγω ημπόρεσα.

Méxw.

Ε'ν Θέλω. JEXEIC.

ЭЕХН ИНТОРЕСН.

Πλ. Θέλομαν. DÉNETE . θέλεν ημπορέσει.

Υποτακτ. Ένες ώς .

Ε΄νιπ. Έγω τα ημπορώ.

tu póssi, o póssa. esso póssa.

Plur. noi possiámo. voi possiáte. essi póssano.

Imperf. Potéssi, e potréi.
Potéssi, e potrésti, ec.
Si noti che il dire, poterò, poterai, ec. per
potrò, potrai, ec. e porerei, poteresti, ec. per
potei, potresti, ec. è

maniéra da contadini. Pónno; per póssono,

è Poético.

Ne' Tempi composti si cónjuga coll' Ausiliario Avere, e col Particípio Potúto.

VOLERE.

Anomalo in séi Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing. Io vóglio, oppúre
io vo'.
tu vuói.
esso vuóle.
Plur. noi vogliámo.
voi voléte.
essi vógliono.

Imp.

να ήμπορης. να ήμπορη:

Πληθ. Να ημπορωμον.

να ήμπορητε.

Παραπατ. Ἡμπορούσα,

Σημείωσαι ὅτι τὸ λέγειν, poterò, poterái, κὶτ.
αντὶ τῶ, potrò, potrái.
καὶ potereï, poterésti,
αντὶ τῷ potereï, potrèsti,
είναι χυδαϊκόν.

Ponno, airi ne possono, eivae mointinov.

Είς τές σωθέτες Χρόνες αλίνεται με το Βουθητικόν Ανετε, ησι με τω Μετοχίω Ροτίιτο.

ΘΕΛΕΙΝ.

Α'νώμαλον είς 5'. Χρόνες.

'Ousinh. Everas.

Ε΄νιπ. Έγω θέλω, ἢ io vo'.

σύ θέλως.

ἐκῶνος θέλω.
Πληθ. Ἡμῶς θέλομον.

σῶς θέλετε.

ἐκῶνοι θέλωσι.

Πα-

TPAMMATIKH Imperfet. Io voléva, ec. Παραπατ. "Ηθελα, ατλ'.

Passato Perfetto.

Sing. Io volli, e ho E'vix. Eyw no en no a. volúto. tu volésti. esso volle. Plur. volémmo. voi voléste, essi vóllero.

Futu o.

Sing. lo vorrò tu vorrái. esso vorrà. Pl. vorrémo, voi vorréte. essi vorránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Vógli tu. vóglia esso. Plur. vogliámo noi. voléte voi. vógliano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io vóglia. tu vógli, o vóglia. esso vóglia. Plur. noi vogliámo. voi vogliáte. essi vógliano. Imp. voléssi, e vorréi. voléssi e vorrésti, ec. Ne

Παρακείμενος.

של אש אחספכ . εκείνος ηθέλησε. Πληθ. Ήθελήσαμο. ήθελήσατε. ήθέλησαν.

Méxica.

Ε΄νιχ. Θελήσω. Θελήσεις. Θελήσει. Πληθ. Θελήσομαν. θελήσετε. Θελήσεσι.

Προσακτική. Ένεςως.

Ενικ. Θέλε σύ. äg Bedy eneivog. Πλ. ας θέλωμον ήμεις. as DENETE Teis. às Dédeu exervoi.

Ύποτακτική. Ένεςως.

Ε΄νικ. Έγω να θέλω. συ να θέλης. enervoc và Senn. Πληθ. ήμεις να θέλωμον. σεις να θέλετε. exervoi va DEXEV: Парат. Na йЭгла, га noshes, uth

Ne' Tempi composti va |

Si noti che, volsi, e vólse, per vólli, e vólle, e volsero, per vollero, apparténgono propriamente al verbo Volgere, non già al Volére.

VEDE'RE.

Anómalo in cinque Tempi.

Indicativo. Presente.

Sing. Io védo, véggo. E'vin. Eya Brina. o véggio. tu védi. esso véde.

Plur. noi vediamo, o veggiámo. voi vedéte. essi védono, o véggono.

Imp. Io vedéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io vidi, o veddi, E'vix. Eya eidor. e ho vedúto.

Eig nig Tunding, pi col Verbo Avere, e col πο, "Εχειν, και με των Participio volúto. Μετοχ. Volúto. Merox. Voluto.

Σημείωσαι ότι τα, νόΙsi, volse, airi, 78 volli, volle, x) volsero, ai-Ti 78, vollero, ainxeot πυείως είς το Στρέφειν, όχι είς το Θέλειν.

ВЛЕПЕІМ.

Α'νώμαλον είς πούτε Xpóvec .

Oeisinh. Everas.

σύ βλέπεις: εχείνος βλέπει. Πληθ. Ήμεις βλέπομες.

> σείς βλέπετε excisos Baéneos.

Παρατ. "Εβλεπα, πτλ'.

Hapaxeiucros.

h

TPAMMA . tu vedésti. esso vide, o védde. Plur. noi vedémmo. voi vedéste. CSS1 vídero, o véddero.

Futuro.

Sing. To vedrò. tu vedrái. esso vedrà: Plur. noi vedrémo. voi vedréte. essi vedránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Védi tu. végga esso. Plur. veggiámo noi. vedéte voi. veggano essi.

Soggiunt. Presente.

S. ch' io véda, o végga. tu végghi, o végga. esso véda, o végga. Plur. noi vediámo, o veggiámo. voi vediáte, o veggiáte. essi védano, o véggano.

Im-

हंप्रलेण्ड संवेह. Πληθ. Ήμεις είδαμον. जलंद लंबेहरह. exervoi eidov.

MEXLOY.

E'vin. Eyw Sélw. של של אפוני हंप्रसंग्ठद अहंभेस हिंगू. Πληθ. Ήμεις θέλομαν. σείς θέλετε. อนตัวอเ วิธ์มิธร เอิทิ.

Προς ακτική. Ένες ώς.

Ενικ. Βλέπε σύ. ας βλέπη ενείνος. Πληθ. "Ας βλέπωμαν. ας βλέπετε. ας βλέπεν έχεινοι.

Υποτακτική . Ένες ώς .

Ε΄νικ. Έγω να βλέπω. σύ να βλέπης. εκείνος να βλέπη. Πληθ. Ήμες να βλέπωμαν. reis va BhETHTE.

exervoi và Bhéner.

Ila-

ITAAIKH.

Imperf. Vedéssi e ve- | Паратат. Na євлета, к

ηθελα. έβλεπες, κ "SENEG. EBNETTE, X

n Sehe Bhémn.

Plur. vedéssimo, e ve- III no. iBat mauco, i nθέλαμον. έβλέπετε.

ny noe here . EBherran. κ ηθελαν βλέπη.

Me to Exerv, mai pie The Merozle Vedúto.

To Vederei, vedero, nth'. Soi ciral sugensa.

non sono del buon úso. RECORDENCEMENT

MAN WINDER WIND CONJUGAZIONE

dréi vedéssi e ve-

drésti vedésse e

drémmo, vedéste,

e vedréste, vedés

sero e vedrébbero.

Col Verbo Avere, e

Vederei, Vederd, ec.

col Participio Veduto.

vedrébbe.

TERZA.

Che finisce nel Presen. te dell' Infinito in Ere breve, come Léggere.

Indicativo. Presente.

Sing. Io léggo. tu léggi. esso légge. Plur. noi leggiámo. voi leggéte. essi léggono.

Passato Imperfetto.

Sing. To leggéva.

STZYFIA

TPITH.

Anysoa eig Tor Everaτα της Απαρεμφ. είς Ερε Braxu, ofor Léggere.

Oeisinh. Eresaic.

Evin. Eyw Siafalw. διαβάζεις. διαβάζει.

Πληθ. Διαβάζομον. διαβάζετε. διαβάζεσι.

Παρατατικός.

Evix. Eye FoiaBala.

116 TPAMMATIKH

tu leggévi. esso leggéva.

Plur. noi leggevámo. voi leggeváte. essi leggévano.

Passato Perfetto.

Sing. Io léssi, ed ho létto. tu leggésti, ed hai letto. esso lésse, ed ha letto. Plur. noi leggémmo, ed abbiámo letto.

voi leggéste, ed avéte letto. essi léssero, ed hanno letto.

Passato più che Perfet.

Sing. Io avéva letto.

tu avévi letto.

esso avéva letto.

Plur. noi avevámo letto.

voi aveváte letto.

Futuro.

essi avévano letto.

Sing. Io leggerò. tu leggerái. esso leggerà.

Plu.

εδιάβαζες.

Πληθ. Ἐδιαβάζαμον •
ἐδιαβάζετε .
ἐδιάβαζαν .

Παρακείμενος.

Sing. Io léssi, ed ho Ενικ. Ἐδιάβασα (ανέlétto. γνωσα). τη leggésti, ed hai συ εδιάβασες.

> έκεινος εδιάβασε. Πληθ. Ήμεις εδιαβάσαμον. σεις εδιαβάσετε.

> > รัพถึงอง ร้องส์βล์σαν.

Υπερσωπελικός.

Ε΄νικ. Έχω είχα διαβάση.
συ είχες διαβάση.
εκείνος είχε διαβάση.
Πληθ. Είχαμεν διαβάση.
είχετε διαβάση.
είχαν διαβάση.

Mixwy.

Ε΄νικ. Θέλω. Θέλας. Θέλα διαβάσα. Πλ. Plut. noi leggerémo. voi leggerete. essi leggeránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Léggi tu.
légga esso.
Plur. leggiámo, e legghiámo noi.
leggéte voi.
léggano essi.

· Futuro .

Sing. Leggerái tu. leggerà esso. Plur. leggerémo noi. leggeréte voi. leggeránno essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Che, se, quándo io légga.
tu légghi, o légga.
esso légga.
Plur, noi leggiámo.
voi leggiáte.

Imperfetto.

·essi léggano.

Sing. Io leggéssi, e leggeréi.

Πληθ. Θέλομον. Θέλετε. Θέλεν διαβάσει.

Προς ακτική. Ένες ώς.

Ε΄νιχ. διάβαζε σύ.
ᾶς διαβάζη εκείνος.
Πληθ. "Ας διαβάζωμον
ήμεις...
ᾶς διαβάζετε σεις.
ᾶς διαβάζετε έχεινοι.

Mémay.

Ε'ν. Θέλας διαβάσα σύ. θέλα διαβάσα έχειν. Πλ. Θέλομον διαβάσα. Βέλετε διαβάσα.

111. Θελομον οιαβασει Θέλετε διαβάσει. Θέλεν διαβάσει.

Υποπακτική. Ένες ώς.

Ε΄νικ. Έαλ, ὅταν ἐχω νὰ διαβάζω.

στὶ νὰ διαβάζης.

ἐκεῖνος νὰ διαβάζης.
Πληθ. Νὰ διαβάζωμον.

Πληθ. Να διαβάζωμον. σεῖς να διαβάζετε. ἐκεῖνοι να διαβάζεν.

Παρατατικός.

Ε΄νικ. Έχω να έδιάβαζα. ἢ ἦθελα διαβάζη. h 3

118 FPAMMATIKH

tu leggéssi, e leggerésti. esso leggésse, e leg-

esso leggésse, e leg

Plur. noi leggéssimo, e leggerémmo. voi leggéste, e leggeréste.

essi leggéssero, leggérébbero.

Passato Perfetto.

Sing, Io ábbia letto.
ábbi, o abbia letto.
esso abbia letto.
Plur, noi abbiámo letto.
voi abbiáte letto.
essi ábbiano letto.

Passato più che perfetto.

Sing. Io avèssi, ed avréi

tu avéssi, ed avré-

esso avésse, ed avrébbe letto.

Pl. noi avéssimo, ed avrémmo letto. voi avéste, ed avré-

essi avessero, ed avrebbero letto.

Fu-

σὐ τὰ ἐδιάβαζες, ἢ ἢ Ͽελες διαβάζη. ἐκεῖνος νὰ ἐδιάβαζεν, ἢ ἢ Ͽελε διαβάζη. Πλη Θ. Νὰ ἐδιαβάζαμον ;

η ηθέλαμον. σεις να έδιαβάζετε, η ηθέλετε. έχεινοι να έδιαβαζαν.

έκεινοι να εδιάβαζαν,

Παρακείμονος.

Ε'νικ. Έγω νὰ εδιάβασα.
συ νὰ εδιάβασες.
εκείνες νὰ εδιάβασες.
Πληθ. Νὰ εδιαβάσαμον.
σείς νὰ εδιαβάσετε.
εκείνοι νὰ εδιάβασαν.

Υπερσιωτελικός.

Ε'νικ. Έγω νὰ εἰχα, ἢ ἢθελα διαβάση.

σὺ νὰ εἰχες, ἢ ἦΘελες διαβάση.

ἐκεῖνος νὰ εἰχον, ἢ
ἤθελε διαβάση.

Πληθ. Νὰ εἰχαμον, ἢ
ἢθέλαμον.

σεις νὰ εἰχετε, ἢ
ἢθέλατε.

ἐκεῖνοι νὰ εἰχαν, ἢ
ἤθελαν διαβάση.

Μέλλ.

Futuro.

Sing. Io leggerò ed a- E'vix. Eyà Séla diavrò letto. tu leggerái ed avrai letto. esso leggerà ed avrà letto. Plur, noi leggerémo ed avrémo letto. voi leggeréte ed avréte letto. essi leggeránno ed avránno letto.

Infinito.

Presente ed Imperfetto.

Sing. e Plur. léggere.

Perfetto, e più che Perfetto.

S. e P. aver letto:

Futuro.

S. e P. aver a léggere, dovèr, o ésser per leggere.

Gerundio. Leggéndo... Participio. Letto.

OS-

Méxay.

Báses. σύ θέλεις διαβάexervos Séxes Sia-Bares. Πληθ. Ήμες θέλομα διαβάσει. σεις θέλετε διαβά-อนคับอง วิธ์มหา อิเล-

Απαρέμφατος.

Bares.

Ε΄νεςως, κ Παραπατικός.

Ε΄ν. κ) Πληθ. διαβάζειν.

Параженисто, х Ужерσιωτελικός.

Ε΄ν. κ Πλ. να εδιάβασα.

· Mixwr.

E'vin. ngi IIIng. To và έχω, έχωμεν να διαβάσωμαν.

Σιωοχή. Διαβάζωντας. Μετοχή . Διαβασμούος.

OSSER VAZIONI

Sopra la Terza.

1. I Verbi, che nella prima persona Singolare del Presente dell' Indicativo éscono in go, colla g doppia, come léggo, sono anche simili ad esso nel Passato Perfet. términano in colla s dóppia, sálva a ciascún Verbo la penúltima vocále sua própria. Così trággo, fa trássi; eléggo, eléssi; réggo, réssi; affliggo, affiggo, configgo, trafiggo, fanno afflissi, affissi, confissi, trafissi, struggo, distruggo, fanno strússi, distrússi; e così degli altri. 2. Altri, che nella prima lor voce non hanno l' última consonànte dóppia, pure hanno terminazióne regoláre nel Passato Perfetto, come dico ha dissi; scrivo, scrissi; vivo, vissi; muóvo, móssi; cuóco, cóssi, conduço, induco, intro-

APATHPHEEIS

Eni me Teime.

ά. "Οσα είς το ά. πρόσωπ. chinor 18 Opis. E. νες. λήγεσιν είς go, με δύο g. οίον leggo, είναι όμοια αυτώ είς τον Παρακ. ήτοι λήγεσιν είς si, με διπλεν'ς, φυλαττομοίε τε τις παραληγ. φωνήςντ. :δίε τε κάθε 'Ρήμ. Ούτω του, traggo, ο Παρακ. trássi, eléggo, eléssi, réggo, réssi, affliggo, affiggo, configgo, trafiggo, πάμνεσιν είς τον Παρακ. afflissi, affissi, confissi, trafissi, struggo, distúggo, κάμνουor strussi, distrussi . 8-TW x) ETT IN alkav. B. "Aka, ativa eiç την ά. Φωνήν των δον έχεσε το ύσερον σύμφ. διπλέν έχεσιν δμως όμαλω κατάληξιν είς τον Παρακείμ. olor dico, Hapax. dissi. scrivo, scrissi, vivo, vissi . muovo, mossi . cuóco, cóssi. condúco, indúco, introdúco, x) 70

dú-

duco, e simili, hanno condussi, indussi, introdússi, ridússi. Imprimo, esprimo, hanno impréssi, espréssi, oppréssi, représsi. Scuóto, riscuóto, percuoto, e simili, hanno scóssi, riscóssi, percóssi. Concédo, cédo, precédo, succédo, e simili , hanno concessi. ec. ma è meglio concedétti, procedétti, succedétti; e il Participio. concésso, ma è meglio concedito, procedito, succeduto; ec.

Que' Verbi, che nella prima loro voce finiscono in do, seguénte a vocále, nel Pass. Perf. escono in si, a cui precéde la vocále própria del Verbo. Così chiédo fa chiési; assido, assisi; conquido, conquisi; divido, divisi; recido, recisi; rido, risi; uccido, uccisi; ródo, rósi; chiúdo, chiúsi.

4. I Verbi termináti nella prima voce in endo, ondo, nel Pass. Perf. éscono in si, a cui precéde

τοιαύτα, κάμνεσιν είς τον Παρακ. condússi, indússi, introdússi, ridússi. Imprimo, esprimo, opprimo, reprimo, xáursow impréssi, espréssi, oppréssi, représsi. Scuoto. riscuóto, percuóto, nei τοιαυτά τινα, κάμθεσι scossi, riscossi, percossi. Concédo, cédo, procédo, succédo, πάμνεσι concessi, x)T. all of 28 15 6 TEPOV nd, concedétti, procedétti, succedetti, no n Merox. concedúto, procedúto, succeduto, xt.

y. Ora eig mir mpwτω ἀυτῶν φωνω λήγεou eis do, Exor mpo auτε φωνήςν, είς τον Πάρακ. Anysow eig si, eig o copon-צבודמו דם וצוסי קשיחבי דב P'nuar. Outo ro, chiédo ποιει Παρακ. chiési, assido, assisi, conquido. conquisi. divido, divisi, recido, recisi, rido, risi . uccido, uccisi . rodo, rósi . chiúdo, chiúsi .

δ'. Τα ληγοντα είς τω πρώτω άυπον φωvlw eig endo, ondo, eig τον Παρακ. λήγεσιν είς

Dn zedt Google

TPAMMATIKH céde la vocále própria del Verbo. Così, accendo, ha accési; ascendo, ascési; appréndo, apprési; atténdo, attési; conténdo, contési; spéndo, spési; difendo, difesi; inténdo, intési; offendo, offési; préndo, prési; ripréndo, riprési; sospéndo, sospési; téndo, tési; sténdo, stési; e così i loro composti.

Parimente nascondo nascósi, rispóndo, rispási; ma si nóti, che fondo, rifóndo, profóndo, confóndo, mútano nel Pass. Perf. la prima vocále in u, e fanno füsi, rifúsi, profúsi, confusi. A questi si aggiúngono, póngo, che ha posi; e metto, prometto, che hanno misi, e promisi .

5. I Verbi, che nella loro prima voce hanno innanzi l'última vocále due divérse consonánti, la prima delle quali sia una delle tre liquide L-N-R, colla medésima lettera, aggiun-

Si, eig to omoion mpon-YETTOU TO POUNCE TO TOU Ρήματος ίδιον. Ούτω ro, accendo, nauver eis ron Параксіць accesi, ascéndo, ascési, appréndo, apprési, atténdo, attési, conténdo, contési, spéndo, spési, diféndo, difési, inténdo, intési, offéndo, offési, אדא צדש אמן דע כל מט-TWO OW DETTO .

Ouoles w, nascondo ποιεί Παραπείμανον nascósi, rispóndo, rispósi. αλλα το, fondo, rifondo, profondo, confondo, τρέπουσι τὸ ά. φωvnev eige, no moisor nafúsi, rifúsi, propax. fúsi, confúsi. Πρόσ θες τέτοις το, pongo, ε ο Παpan. posi, nai metto, prométto, wv o Hapax. misi, yay promisi.

é. "Ora eis rlu apai-The autier parled tysos THE TENSTRALE OWINCHτος δύο διάφορα σύμφωva, we to aparor eras ดี รลัง รอเลีย ที่นเอลียลง L-N-R . με το αυτό στοιxeior, mpor Jéres & si.

gén-

Perfétto. Così:

I. Scélgo, ha scélsi, divélgo, divélsi; cólgo, cólsi; dólgo, dólsi; sciólgo, sciólsi, tólgo, tólsi; vólgo, volsi. A questi aggiúngonsi cále, e váglio, che fanno cálse, e válsi, da Calére, e Valére.

II. Vinco, ha vinsi, frángo, fránsi, piángo; piánsi; spéngo, spénsi, cingo, cinsi; dipingo, dipinsi; fingo, finsi; sospingo, sospinsi; stringo, strinsi; tango, tansi; distinguo, distinsi; estinguo, estinsi; giungo, giúnsi; úngo, únsi; múngo, múnsi; púngo, púnsi; e simili. A questi aggiungéte, consumo, e presumo, che fanno consúnsi, (e anche consumái) presúnsi, e presumétti:

III. Tórco, fa tórsi; árdo, ársi; mórdo, mórsi; spárgo, spársi; aspérgo, aspérsi; accorgo, accórsi; scórgo, scórsi; pórgo, pórsi; sórgo, sórsi, o súrgo, súrsi; scér-

géndovi si, formano il | ποιούσι τον Παρακείμεvov . Outw.

A'. Scélgo, o Парак. scélsi, divélgo, divélsi, cólgo, cólsi, dólgo, dólsi, sciólgo, sciólsi, tólgo, tólsi, vólgo, vólsi. Trois mposidental to. Cále (μέλει) ε το váglio, ων ο Παρακ. cálse, x válsi.

B'. Vinco, o Парак. vínsi, frángo, fránsi, piángo, piánsi, spéngo, spénsi, cingo, cinsi, dipíngo, dipínsi, fingo, finsi, sospingo, sospinsi, stringo, strinsi, tingo, tínsi, distínguo, distínsi, estínguo, estínsi, giúngo, giúnsi, úngo, únsi; múngo, múnsi, púngo, púnsi, x) τὰ őμοια. Τέτοις πρόδες το consúmo, z) presúmo, ar o Παρακ. consúnsi, voi consumái, presúnsi, x presumétti.

Г'. Torco, о Парах. tórsi, árdo, ársi, mórdo, mórsi, spárgo, spársi, aspérgo, aspérsi, accorgo, accórsi, scórgo, scórsi, pórgo, pórsi, sórgo, sórsi, n súrgo, súrsi, scér-

110,

124 PPAMMATIKH

no, scérsi; cárro, córsi; ricórro, ricórsi.

Pérdo, presso a' Poéti ha pérsi, e nel Partic. perso; ma l'uso miglióre si è perdéi, perdúto.

6. Non póchi della Terza hanno il Pass. Perf. in ei, .o. in etti, ch'è próprio della seconda. Così, émpiere, ed i suoi composti, fa empiéi; bát. tere, battéi; pérdere, perdéi; prémere, preméi, e premetti; vendere, vendei, e vendetti; tondere, tondéi; spléndere, e composti, splendéi, réndere, rendéi, e rendétti; ricévere, ricevéi, e ricevetti; crédere, credetti; pascere, pascéi, péndere, e dipén dere, pendéi, e dipendéi; fendere, ha fendei, ma talvolta anche, fessi; discernere, discernéi.

I seguénti sémbrano fuóri d'ogni régola nel Pass. Perf. Essere, che ha fúi, conóscere, conóbbi; rómpere, rúppi; náscere, nácqui; e nuocere,

scérno, scérsi, corro, córsi, ricórro, ricórsi.

Perdo, παρά Ποιηταίς έχει persi, κ Μετοχ. perso all of gensompa ta, perdéi, rai perduto.

5'. Oun oxiya mg y'. έχεσι τον Παρακ. eiç ei, й eic étti, ibiov mic B'. Outw w, émpiere, si ron mis σιωθέπων ο Παρακ. empiél, báttere, battéi, pérdere, perdéi, prémere, preméi, va premétti. véndere, vendéi, x vendétti, tondere, tondei, splendere, x 700 owids. πα, splendéi, réndere, rendéi, prendétti, ricévere, ricevéi, x ricevétti, crédere, credétti, páscere, pascéi, péndere, vai dipéndere, pendéi, à dipendéi, féndere, fendéi, culore x) féssi: discérnere, discernéi.

Τα εφεξης φαίνονται έξω παιτός Καιόνος έπὶ τέ Парах. Essere, Парах. fúi, conóscere, conóbbi, rómpere, rúppi, náscere, nácqui, z nuócenócqui; e piovere, che re, nócqui, qui pioveha pióvvi, e piovói, re, pióvvi, za piovéi.

ANO-

ANΩ-

ANOMALI

Della Terza.

La maggior parte de' seguenti Anómali hanno la prima voce sincopáta; ma perchè la
voce intéra (benchè non
débba usársi, per éssere antíca) è della terza Conjugazione; perciò l'analogía, e l'anomalía di questi Verbi si
consídera per relazióne
alla Terza, e non già
a quella Conjugazione,
alla quále la voce sincopáta apparticne.

DIRE.

(Anticamente Dicere)

Anómalo in séi Tempi, e con esso Ridire, Disdire, e gli altri composti.

Indicativo. Presente.

Sing, Io dico. tu dici, o di.

Plur.

ΑΝΩΜΑΛΑ

The Teims.

Τὰ περισσότερα τῶν ερεξῆς 'Ανωμάλων έχεσι τὸ πρώτιω φωνὸυ μὲ συγκοπήν ἀλλ' ἐπειδλ ἡ ὁλόκληρος φωνὰ (αὐ κὰ ἀχρηστος, ὡς παλαιά) εἰναι πῆς Τείτης Συζιγίας διὰ τὰτο ἡ αὐαλογία, ηςὰ ανωμαλία τῶν τοιούτων 'Ρημάτων Θεωρεται κατ αὐαφοραν τῆς Τείτης, ηςὰ ὅχι ἐκείνης πῆς Συζυγίας, εἰς τὸ τὸ ὁποίαν ἡ συγκεκομού ἡ φωνὰ αὐκε.

ΛΕΓΈΙΝ:

(Το πάλαι Dicere)

'Ανώμαλον είς ς'. Χρόνες, κὸ σὺν τέτφ τὰ, Ridire, Disdire, κὸ τ'ἄλλα σωίθετα.

'Ousinh. Ereswis.

Ε΄νικ. Έγω λέγω.

σὺ λέγεις, ἢ dì.

ἐκεῖνος λέγει.

Πληθ.

TPAMMATIKH dichiámo. voi dire. essi dicono. Imperf. S. to diceva, ec. Парат. Е. έγω έλεγα, κήτ.

Passato Perfetto.

Sing. Io dissi, e ho détto. tu dicésti. esso disse, ec. Plur. noi dicémmo, ed abbiámo detto. voi dicéste. essi dissero, ec.

Futuro.

Sing. Io dirò. tu dirái. esso dirà. Plur. noi dirémo. voi diréte. essi diránno

Imperativo. Presente.

Sing. Di tu. dica esso. Plur, diciámo noi dite voi. dicano essi.

Plur. noi diciamo . OI TIAND. Hueic hezouco, i dichiámo. σείς λέγεπ. excivos hereos.

Παρακείμονος.

E'vin. Eyw Gora. συ είπες. हेमलंग्ठद संग्रह, भ्रेत. Πληθ. Ήμες επαμα, κ abbiámo détto. क्लंद संमहत्त्व. EREIVOI ETTON, XT.

MEXQU.

Evin. Eyw Sexw einn. סט שוצוב פוחוו. eneivos Seher einn. Πληθ. Θέλομον είπη. σείς θέλετε είπη. รัทยังชา อิร์มชา ยาสที่ .

Προς απτική . Ένες ώς .

Evix. Eine ou. वेद संत्रम हमल्या . Πληθ. "Ας είπεμον ήμεις. वेद समाम जसंद. वेद सम्बंध इसस्था।

Sog-

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io dica. tu díchi, o díca. esso dica. Plur. noi diciámo. voi diciáte. essi dicano. Imperfetto. io dicessi, e diréi, ec. . Col Verbo Avere, e eol Participio Detto.

PORRE.

(Anticamente Ponere)

Anomalo in sei Tempi.

E con esso Comporre, Proporre, ed altri composti.

Indicativo. Presente.

Sing. io pongo. tu póni. esso pone. Plur, noi poniámo, e | ponghiámo. voi ponéte. essi pongono. Imperf. To ponéva, ec. Паратат. БВажог, гут.

Употантині Егетас.

Ε΄νικ. Έγω να λέγω. סט עם אצייון. encivos va hezn. Πλ. Ήμεις να λέγωμον. ספו עם אלצאות. εκείνοι να λέγεν. Παρατ. Έλεγα, κ ήθελα είπη, κ)τ. Με το Ρημα Έχειν, κ) με την Μετοχίω Détto.

TIOHMI.

(Παλαιόθο Pónere)

Α'νώμαλον είς έξ Χρόνως.

Kai με αυτό Comporre, Proporre, rej alla ouid sta.

Opisinh. Eresais.

Ενικ. Έγω βάλλω. Bátheig. Bánder.

HANG. Balloper, & ponghiámo. Bankers. Banker.

Πα-

Passato Perfetto.

Sing. Io pósi, e ho pósto.

tu ponésti.
esso póse, ec.

Plur. noi ponémmo, ed
abbiámo posto.
voi ponéste.
essi pósero, ec.

Futuro.

Sing. Io porrò.
tu porrài.
esso porrà.
Plur. noi porrémo.
voi porréte.
essi porranno.

Imperativo. Presente.

Sing. Póni tu.
pónga esso.
Plur. poniámo, pognámo, o ponghiámo noi.
ponéte voi.
póngano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io pónga. tu pónghi, o pónga. esso pónga.

Plur.

Παρακείμενος.

Ε΄νικ. Έγω ἔβαλα.

σὰ ἔβαλες.
ἐκεῖνος ἔβαλε, κὸτ.
Πληθ. Ἡμεῖς ἐβάλαμος.

ὰ abbiamo pósto.

σεῖς ἐβάλετε.
ἐκεῖνοι ἔβαλαν, κὸτ.

Méxwo.

Ε΄νικ. Έχω θέλω βάλει.
συ θέλεις βάλει.
εκείνος θέλει βάλει.
Πληθ. Θέλομον βάλει.
σες θέλετε βάλει.
εκείνοι θέλεν βάλει.

Προςακτική. Ένεςως.

E'vix. Βάλλε σύ.

ας βάλλη εκείνος.
Πλ. Ας βάλλωμον ήμεις.
pognámo, η ponghiámo noi.
ας βάλλετε σεις.
ας βάλλεν εκείνοι.

"Употантий. Егетыя.

E'vix. 'Eyw và Báino.

σὐ và Báing.

ἐκεῖνος và Báiny.

Πληθ.

ITAAIKH.

ghiáte. póngano.

Imp. Ponéssi, e Porréi. Hapar. EBallor, no nponéssi, e porré-sti. ponésse, e porrébbe, ec.

Coll' Avere, e col Participio, Pósto.

********* SCIO'GLIERE,

Comunemente Sciorre.

Anomalo in cínque Tempi.

E con esso Prosciórre, Disciorre, ed altri composti, e ancora altri Verbi di simile desinénza, come Cógliere, Ricógliere, ec.

Indicativo. Presente.

Sing. scióglio, o sciólgo. tu sciógli. esso scióglie.

Pl. sciogliámo. scioglié- Πληθ. Ἡμείς λύομα. sciólgono, o sciógliono. Imperf. Io sciogliéva, ec.

Plur. ponghiámo. pon- Πλ. Να βάλλωμον. να βάλλετε. να βάλλεν. θελα βάλη. έβαλλες, xy no ελες βάλη, χτλ'.

Me to "Exer Phua, x με τω Μετοχίω, Posto.

ATEIN.

Kowac Sciorre.

Ανώμαλον είς ποίτε Xpores .

Καὶ με ἀυτο Prosciórre, Disciorre, y rana σιώθετα, η έτερα 'Ρήματα ομοίας καταλήξεως, of or Cógliere, Ricógliere, χτλ'.

Oeisinn . Erisic.

Ε΄νικ. Έγω λύω. συ λύεις. exervos hues. σείς λύετε. exervoi husoi. Παρατ. Έγω έλυσε.

Pas-

IIa-

PAMMAT 130

Passato Perfetto.

sciólto. tu sciogliésti. esso sciólse, ec. Plur. noi sciogliémmo, ed abbiámo sciolto. voi sciogliéste. essi sciólsero, ec.

Futuro.

Sing. Io sciorrò. tu sciorrái. esso sciorrà. Plur, noi sciorrémo. voi sciorréte. essi sciorránno.

Imperativo. Presente.

Sing. sciógli tu. sciólga esso. Plur. sciogliámo noi. sciogliéte voi. sciólgano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io sciólga. tu sciógli, o sciólga. esso sciólga.

Plur.

Παρακείμενος.

Sing. Io sciólsi, e ho E'vix. Eyal ¿λυσα, ης ho sciólto. סט בֹאטסבנ. eneivos educe, mr. Πλ. Ήμεις ελύσαμον, κή abbiámo sciólto. σείς ελύσετε. excivos exurar, xit.

MEXwr.

Ε'νικ. Έγω θέλω λύσει. של שלאמן אטספו. έπεινος θέλα λύσα.

Πληθ. Θέλομον λύσει. σεις θέλετε λύσει. Exervoi DE ABY AUTEI.

Προς ακτική. Ένες ώς.

Erix. Aus σύ. ας λύη εκείνος. Πλ. "Ας λύωμον ήμεις. ας λύεται σείς. ας λύωσιν εκείνοι.

Тпотантий. Егес бс.

Ενικ. Έγω να λύω. σύ να λύης. eneros va hun. IIAng. Plur. noi sciogliamo, ο | Πληθ. Ήμεις να λύωμεν, sciolghiámo. voi sciogliáte. essi sciólgano. Imperfet. Sciogliéssi e sciorréi . sciogliéssi , e sciorrésti. sciogliésse, e sciorrébbe. Pl. sciogliéssimo, e sciorrémmo, sciogliéste, e sciorréste. sciogliéssero, e sciorrébbero. Coll' Avere, e col Participio, Sciólto.

MUMINIMAN MAN TO'GLIERE.

Comunemente Torre e con esso Distorre, ed altri composti.

Indicativo, Presente.

Sing. io tólgo, o tóglio. tu togli. esso tóglie, o tólle. Plur. togliámo togliéte. tólgono, o tóllono.

Passato Imperfetto.

Sing. Io togliéva, ec. Pas-

a sciolghiamo. σείς να λύητε. έχεινοι να λύωσι. Παρατατ. Έλυα, κ ήθελα λύση. έλυες, και "DEXEC DUON. EDUE, x ηθελε λύση. Π. ελύαμεν, κ ηθέλαμεν λύση. έλυετε, κ ηθέλετε λύση. έλυον, και ήθελαν λύση.

Me To, "Eyen, xai µ6 The Metoxne, Sciolto.

KING KINGKINGK A PAIPEIN.

Kowas Hipra, Torre. nai με αυτό Distorre. मुक्रो बैतिक क्यां निहत्त्व.

Ocisinh. Eresais.

Ε΄νιπ. Έγω πέρνω. où mepresc. EXELVOS TEPVEL. Πληθ. Ήμες πέρνομαν. σείς πέρνετε. Excivor mepusor.

Παραπατικός.

Е'ин. Еуы Епериа, жт.

FPAMMATIKH 132

Passato Perfetto.

Sing. Io tolsi, e ho tol- E'vin. Eyw empa, to. tu togliésti. esso tólse, ec. Plur, noi togliémmo, ed abbiamo tolto. voi togliéste.

Futuro.

essi tólsero ec.

Sing. io torrò. tu torrái. esso torrà. Plur. noi torrémo. voi torréte. essi torránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Tógli tu. tólga esso. Plur. tolghiámo noi. togliéte voi. tólgano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io tólga. tu tólga. esso tólga.

Plur.

Παρακείμενος.

ho tólto. συ επήρες. exerves empe, mr. Πληθ. Ήμεις επήραμο, abbiamo tolto. σείς έπήρετε. encivoi empar, mr.

MEXX WY .

Ε΄νικ. Έγω θέλω πάρη. σύ θέλα πάρη. έχεινος θέλει πάρη. Πληθ. Θέλομον πάρη. , σείς θέλετε πάρη.

Προςκατική. Ένεςως.

έχεινοι θέλεν πάρη.

Ε΄νικ. Πάρε σύ. ας πάρη εκείνος. Πλ. "Ας πάρωμον ήμεις. ας πάρετε σείς. ας πάρωσιν εκείνοι.

THOTOMER. EVESNIC.

Ε΄νικ. Έγω να πάρω. συ να παρης. εκείνος να παρη. IIAng.

Plur. che noi tolghiamo. | Πληθ. Να πάρωμον. voi tolghiáte.

essi tólgano.

Imperf. Io togliéssi e torréi. Tu togliéssi, e torrésti. Esso togliésse e torrébbe. Togliéssimo e rémmo. Togliéste, e torréste. Toglièssero, e torrébbero

Infinito. Torre, e avér tólto.

Coll' Avére, e col Participio. Tolto.

BBB

SCE'GLIERE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io scélgo. tu scégli. esso scéglie. Plur. noi scegliámo. voi scegliéte. essi scélgono. Imperf. lo scelgéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io scélsi, ed ho scélto.

σείς να πάρετε.

εκείνοι να παρωσι. Παρατάτ. Έπερνα, η ήθελα πάρη. Επερνες, ν ηθελες πάρη, έπερνε, ησύ ήθελε πάρη. Πληθ. επερναμον, κ) ηθέλαμεν. επέρνετε κ ηθέλεπε. έπερταν, ησή ήθελαν πάρη.

Α'παρέμφατον. Πέρνειν, भी का एवं इस्ताव्य, भीत.

Με το Έχειν, κ) με τον Μετοχίω, Τοlto.

EKAEFEIN.

Opis. Everas.

Evin. Eyw enheyw. שט באאבץפוב. ERENDS ERREYES. Πλ. Ήμεις επλέγομον. veic exherere. exervoi endeyeoi. Παρατ. Έγω εκλεγα, ερτ.

Παρακείμενος.

E'vin. Eyw endega, no ho scélto.

TPAMMATIKH 134

tu scegliésti. esso scélse, ec.

abbiamo scelto. voi scegliéste. essi scélsero, ec.

Futuro.

Sing. io sceglierò ec.

Imperativo. Presente.

Sing, Scégli tu. scélga esso. Plur. scegliámo noi. scegliéte voi. scélgano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing, Io scélga, tu scélga. esso scélga.

Plur. noi scegliámo, voi scegliate, essi scélgano.

Imp. Scegliéssi, e sceglieréi. Scegliéssi, e sceglierésti. Scegliésse, e sceglierébbe. Scegliés. simo, e sceglierémmo. Scegliéste, e sceglieréste. Scegliéssero, e sceglierébbero.

In-

OU EXXEEG exervos exhete, xit.

Plur, noi scegliémmo, ed IIA. Hueic ende Eauce, x) abbiamo scélto. σείς εκλέξατε. eneivor endekan, nor.

Mixwr.

E'vin. Θέλω εκλέξει, κτ.

Προς ακτική. Ένες ώς.

E'vix. "Exhefae ou. às endeth exervos.

Πληθ. "Ας έκλέζωμον. åς exhégere. ac exhéger.

Употант. Егегос.

Evin. Na enhera. שמ באלביאק. ขน รมภราท .

Πληθ. Να έκλεγωμον . va Exharmite.

να εκλέγωσι.

Παρατατ, Έκλεγα, γω חשבאם. באאבובה, א ה-Senec. Endere, x noteλου εκλέξη. Π. εκλέrauci, is indinauci, באאלין בדב אמן אל אבדב. έκλεγαν, ηφή ήθελαν exhégy.

Infinito. Scegliere, ο Απαρέμφατον. Έκλέ-Scerre, e avere scelto. Yen, no no và enlega. Coll'Avere, e col Parti Me no Exer, no me mir cipio Scélto.

VOLGERE

E con esso Rivólgere, ed altri composti.

Indicativo. Presente.

Sing. Io vólgo. tu vólgi. esso vólge. Plur. noi volgiámo. voi volgéte. essi vólgono. Imp. S. Io volgéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. vólsi, ed ho vólto. tu volgésti. esso volse, ec. Plur. noi volgémmo, ed abbiamo volto. voi volgéste. essi vólsero, ec.

Futuro.

Sing. io volgerò, ec. ImMerozlw, Scélto.

******** ΣΤΡΕΦΕΙΝ

Καὶ σιιὶ τέτω Rivolgere, z alla our deta.

Oeisinn . Ereswis .

E'vix. Eya spequ. ou spederc. exervos speper . Плия. Чий преформ. oeis spépere. exervoi spequoi. Παρατ. Έν. Έςρεφα, ητ.

Παρακείμονος.

E'nix. Eya espe la. où éspetes. हम्हाँग्वद हर्द्राहर्म, म्रोत. Πλ. Hueis espe Lauce, abbiamo volto. reis espé Late. excivos espe ar, xir.

MEMar.

E'vix. Eyw Jéhwspé Jes ...

Imperativo. Presente.

Sing. vólgi tu.
vólga esso.
Plur. volgiámo noi.
volgéte voi.
vólgano essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. ch'io volga. tu vólga. esso vólga. Plur. che noi volgiámo,

o volghiámo. voi volghiáte. essi vólgano.

Imperf. Volgéssi, e volgerèi. Volgéssi, e volgerésti. Volgésse, e volgerébbe. Volgéssimo, e volgerémmo. Volgéste, e volgeréste. Volgéssero, e volgerébbero.

Partícipio. Vólto, e non Voltáto, che vien da Voltáre.

Coll' Ausiliario Avére.

Προς απτική . Ένες ώς .

Ε΄νικ. Σβέζαι σύ.
ας τρέζη ἐκεῖνος.
Πληθ. *Ας τρέζωμον.
ας τρέζετε.
ας τρέζωσιν.

'Употикт. Егегыс.

Ε΄νικ. Έγω νὰ τρέφω. σὐ νὰ τρέφης. ἐκεῖνος νὰ τρέφη...

Πληθ. Ήμεις να τρέφω-

μον. σείς να ερέφηπε. έκεινοι να ερέφεν.

Παραπατ. "Εσ ξεφα, καὶ κοδελα σξέφη. ἔσξεφες κὶ κοξεκες. ἔςρεφε, κὶ κοξέλαμον. ἐςρέφετε, καὶ κοδέλετε. ἔςρεφαν, καὶ κοδελαν ςρέφη.

Mετοχ. Volto, ερεμμένος, εχι Voltato, ότε ες Mετοχ. τε, Voltare.
Με το Βοηθητ. Έχειν.

AD.

ЕПА-

ADDU'RRE.

E così Ridúrre, Condúrre Produrre, ec.

Indicativo. Presente.

Sing. io addúco. tu addúci. esso addúce. Plur. noi adduciámo. . voi adducéte. essi addúcono. Imperf. Io adducéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io addússi, e ho · addótto. tu adducésti. esso addússe, ec. Pl. noi adducémmo, ed abbiámo addótto. voi adducéste. essi addússero, ec.

Futuro.

Sing. Io addurrd. tu addurrái. esso addurrà. Plur. ЕПАГЕІЙ.

(Anticamente Adducere) (To πάλαι Adducere)

Our na, Ridúrre, Condurre, Produrre, xir.

Oeisinh. Ereswic.

Ε΄νικ. Έπάγω, η φέρω. ou Dépenc. exervos péper. Πληθ. Ήμεις φέρομα, σείς φέρετε. exervoi Dépati. Παρατατ. "Εφερά, κ)τ.

Параксицегос.

Ε΄νικ. Έγω έφερα, καὶ ho addótto. συ έφερες.. exervos epepe, nit. Πλ. Ήμεις εφέραμον, κ abbiamo addotto. veic evépere. exerpor everan, nor.

MEX av .

Ε΄νικ. Ένω θέλω φέρη. συ θέλεις φέρη. exervos Déheis pépy. TANG.

138 PAMMATIKH

Plur. noi addurrémo. yoi addurréte. essi addurránno.

Imperativo. Presente.

Sing. Addúci tu.
addúca esso.
Plur. adduciámo noi.
adducéte voi.
addúcano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io addúca. addúchi, o addúca. esso addúca. Plur. noi adduciámo. voi adduciáte.

essi addúcano.
Imperf. Io adducéssi, e
addurréi. adducéssi,
e addurrésti. adducésse, e addurrébbe. P.
Adducéssimo, e Addurrémmo. Adducéste, e addurréste. Adducéssero, e addurrébbero.

Gerundio. Adducéndo. Participio. Addótto. Coll'Ausiliario Avére.

Πληθ. Θέλομον φέρη. σείς θέλετε φέρη. έκεινοι θέλεν φέρη.

Προς απτική. Ένες ώς.

Ε΄νικ. Φέρε σύ.
ας φέρη εκείνος.
Πλ. "Ας φέρωμεν ήμεις.
ας φέρετε σεις.
ας φέρωσιν έκείνοι.

Υποτακτική. Ένεςως.

Ε'νικ. Έγω να φέρω.
συ να φέρης.
εκείνος να φέρη.

Πλ. Ήμεις να φέρωμεν.
σεις να φέρητε.
έκεινοι να φέρωσι.

Σιωοχή. Φέρωντας. Μετοχή. Φερμούος. Μέ το Βοηθητ. Έχειν.

SPE-

EBY-

SPE'GNERE.

E con esso Spignere, Dipignere, Tignere, Cignere, Strignere, ec. mutándo l'E in I.

Indicativo. Presente.

Sing. Io spégno. tu spégni. esso spégne. Plur. noi spenghiámo. voi spegnéte. essi spéngono. Imperf. Io spegnéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing, Io spénsi, ed ho spénto. tu spegnésti. esso spense, ec. Plur. noi spegnémmo, ed abbiamo spento. voi spegnéste. essi spénsero, ec.

Futuro.

EBYNEIN.

Καὶ συν τέτω Spignere, Dipignere, Tignere, Cignere, Strignere, थ्रेर. हिंग्स्स के E, eig I.

Oeisinn. Ereswic.

Ενικ. Έγω σβιώω. où oBuiers. exervos o Buier. Πλ. Ήμεις σβιώσμεν. σεις σβυώρτε. EXCIVOI OBUNHOI. Παρατ. Έσβυνα, κτ.

Паракенцегос.

Ενικ. Ένω έσβυσα, κ ho spénto. ou éphurec. exervos ea Bure, xit. Πληθ. Έσβύσαμεν, και abbiamo spénto. σεις εσβύσετε. skeivoi to Buoar, xir.

MEXLOV.

Sing. Io spegnero, ec. E'r. Eya Sehw o Bucet.

Im-

Hpe-

140 FPAMMATIKH

Imperativo. Presente.

Sing. spégni tu. spégna esso. Plur. spenghiámo noi. spegnéte voi. spéngano essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Ch'io spénga.
spénghi, o spénga.
esso spénga.

Plur. noi spenghiámo.
voi spenghiáte.
essi spéngano.

Imperf. Io spegnéssi, e
spegneréi. Spegnéssi,
e spegnerésti. Spegnésse, e spegnerébbe, ec.

Gerundio. Spegnéndo.
Participio. Spento.
Coll' Ausiliario Avére.

CONOSCERE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io conósco. tu conósci. esso conósce.

Plur.

Προς απτική. Ένες ως.

Ε΄νικ. Σβύσε σύ.

ας σβύση εκείνος.

Πληθ. "Ας σβύσωμων.

ας σβύσετε σείς.

ας σβύσεν εκείνοι.

Ύποτακτ. Ένεςως.

Ε΄νικ. Έγω κὰ σβύσω.
σὐ νὰ σβύσης.
ἐκεῖνος νὰ σβύσης.
Πληθ. Νὰ σβύσωμον.
σεῖς νὰ σβύσωμον.
ἐκεῖνοι νὰ σβύσων.
Παραπατ. Έγω ἔσβυνα,
κὰ ἤθελα σβύση. ἔσβυνες, κὰ ἤθελες σβύση. ἔσβυνε, κὰ ἤθελε
σβύση, κὸτ.
Σωυοχή. Σβοκωντας.
Μετοχή. Σβυμονος.
Με τὸ Βοηθητ. Έχειν.

'Oeisixh. Eveswis.

Ε΄ννα. Έγω γνωείζω. συ γνωείζεις. «κείνος γνωείζει . Πλ

o conoschiámo. voi conoscéte. essi conóscono. Imperf. Io conoscéva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io conóbbi, ed ho conosciúto. tu conoscésti. esso conóbbe, ec. P. noi conoscémmo, ed abbiamo conosciuto. voi conoscéste. essi conóbbero, ec.

Soggiunt. Presente.

Sing. ch'io conosca. tu conoschi, o conósca. esso conosca. Plur. Noi conosciámo. voi conosciáte. essi conóscano. Imperf. Conoscéssi, e conosceréi . conoscéssi; e conoscerésti. conoscésse, e conoscerébbe, ec. Coll' Ausiliario Avére, e col Participio Conosciúto.

BE-

Plur. noi conosciámo, Πλ. Ήμεις γνωρίζομεν. n conoschiámo. oeis your (ETE. exervor graveilsor. Παρ. Έγω έγνωειζα, κτ.

Παρακείμονος.

Ενικ. Έγω έγνω εισα, κ ho conosciúto. συ εγνώρισες. exervos eyvapios,xjr. Πλ. Έγνωεισαμεν, κ abbiamo conosciúto. σείς έγνωρίσετε. exervoi egraveiour.

Υποτακτ. Έρεςως.

Ε΄νιχ. Έχω να γνωείζω. où và prweigns, n conosca. eneiros va zvacion. Πληθ. Να γνωρίζωμεν. oeis và prweignre. ineiroiva zrweiser. Παρατατ. Έγνωειζα, ndeha yvacion. Eyva-PICEG, & ADENES YVWeion. Equalic, x n-JERE YVEREIGH, XT. Με το "Εχειν, και τω Mετοχ. Conosciúto, yrueso ucios. II I-

TPA MMATIKH 142

ER E.

scáni è Anomalo, come ségue.

Indicativo. Presente.

Sing. Io béo. ru béi. esso bée. Plur, noi beiámo. voi beéte. essi béono.

Imperfetto.

Sing. Io beéva. tu beévi. esso beéva. Plur. noi beevámo. voi beevate. essi beévano.

Passato Perfetto.

S. Io bévvi, e ho bevuto. tu beésti. esso-bévve, ec. Pl. noi beémmo, ed abbiamo bevúto. voi beéste. essi bévvero, ec. Fu-

HINEIN.

Nel miglior uso de'To- Eig mir nath weepan 20 nσιν τω Τοσκανων Ανώμαλον, ώς έπεται.

'Oeisinh. Ereswic.

E'vix. Eya πίνω. συ πίνεις. exervos miver . Πληθ. Ήμῶς πίνομον. oeic mivere . exervoi miveri.

Παρατατικός.

Ενικ. Ένω έπινα .. סט באוצוני. exervos emive. Πληθ. Ήμεις επίναμεν.

σείς enlvere. exervoi Emirar .

Παρακείμονος.

E'vin. Eyw Enia. סט פֿאופנ. exervos ente, xir. Πλ. Ήμεις επίαμεν, ή abbiamo bevúto. oeic entere. enervoi imian, nor. Méx.

Futuro.

Sing. Io berò.

tu berái.

esso berà.

Plur. noi berémo.

voi beréte.

essi beránno.

Imperativo. Presente.

Sing. béi tu. béa esso. Plur. bejámo noi. beéte voi. béano essi.

Futuro.

Sing. berái tu.
berà esso.
Plur. berémo noi.
beréte voi.
beránno essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Ch' io béa.
tu béi, o bea.
esso béa.
Plur. ehe noi bejámo.
voi bejáte.
essi béano.

Im-

Mémar.

Ε΄νικ. Έγω θέλω.

συ θέλεις.

έκεινος θέλει πίη.
Πληθ. Ήμεις θέλομον.

σεις θέλετε.

έκεινοι θέλεν πίη.

Προς απτική. Ένες ώς.

Ε΄νικ. Πίε σύ.

ας πίη έκενος.
Πληθ. Ας πίωμεν ήμες.
ας πίετε σες.
ας πίεν έκενοι.

Méxwy:

Ενικ. Θέλεις πίη σύ. Βέλει πίη ένειτος. Πλ. Θέλομον πίη ήμες. Βέλετε πίη σείς. Βέλεν πίη ένεινοι.

Υ΄ ποτακτική . Ένες ώς.

Ενικ. Έγω να πίνω.

σύ να πίνης.

εκείνος να πίνη.
Πλ. Ήμες να πίνωμον.

σεις να πίνητε.

εκείνοι να πίνωσι.

ATIKH L B V W W

Imperf. Beéssi e beréi Паратат. Еπινα, и йbeéssi, e berésti. beésse, e berébbe. Pl. beéssimo e berémmo, beéste, e beré ste. beéssero, e berébbero.

Infinito.

Bere, aver bevuto. Gerundio. Beéndo.

Questo Verbo però fa anche Bévere, e allora si cónjuga regolarmente. Bévo, bévi, béve. be-

viámo, bevéte, bévono. Bevéva, bevévi, bevéva. bevevámo, beveváte,

bevévano.

Bevétti, bevésti, bevétte. P. bevémmo, bevéste, bevéttero.

Il Futuro, Beverò, ec. ma è meglio Berò. Imperativo. Bévi tu, béva esso, beviámo noi. bevéte voi, bévano essi.

Sogg. Pres. Ch' io béva, tu bévi, esso béva. P. beviámo, beviáte, bévaro.

Inf. Bévere, aver bevúto. Gerundio. Bevéndo.

CON-

Sena nin. Eniver, no n Deneg min . Emivery nθελε πίη. Πλ. επίναμαν, κ) ηθέλαμαν. έ-मांग्डार, भे भे में भे हिम . है माvov, x n Sexan Tln.

'Απαρέμφατος.

Півня, то ва हमाब, भ्रेर. Σιωοχή. Πίνωντας.

Τέτο το Ρημα κάμτει x) Bévere, x) τότε κλίνεται όμαλώς.

Tires, Tires, Tires. Ti-יסעכי, הוצפה, הוצפיו.

Επινα, επινες, έπινε. έπίναμον, έπίνετε, έ-TIVOR .

Επια, έπιες, έπιε. Π. έπίαμον, έπίετε, έ-

71 10N . .. O' Méd. Beverò, gir. alla BEATION TO Bere. Προστακτ. Πίε σύ, ας

πίη εκείνος. Πλ. άς πίωμεν. ας πίετε. ας Tious.

Υποτακτ. Ένες. Να πίva, và ming, và miνη. Πλ. να πίνωμεν, να πίνητε, να πίνεν. Απαρ. Πίνειν, το να έπια. Σωοχή. Πίνωντας.

ΣΥ-

CONJUGAZIONE

QUARTA.

Che finisce nel Presente dell'Infinito in IRE, come SENTIRE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io sénto. tu sénti. esso sénte. Plur. noi sentiámo. voi sentite. essi séntono.

Passato Imperfetto.

Sing. Io sentiva. tu sentivi. esso sentiva. Plur. noi sentivámo. voi sentiváte. essi sentivano.

Passato Perfetto.

sentito. tu sentisti. esso sentì, ec. Plur. noi sentímmo. voi

ΣΥΖΥΓΙΑ

TETAPTH,

Λήγουσα είς τον Ένες. της Απαρ. eig. Ips, οίον aidairedat, ที่ ล่าเรียง.

Opisinn . Eussa's .

Evin. Eyw answ. συ ακέεις. हेमसंग्ठद व्यक्षस . Πληθ. Ήμεις απέσμον. oeis ansete. **ะหลังงเ** ฉหรัชงาง .

Παρατατικός.

E'vix. Eya nusev. סט אוצבר . อนผบอง ที่มธร. Πλ. Ήμες ηπέαμον. oeig nusare. EXCIPOL NXBOD .

Παρακείμενος.

Sing. Io sentii, ed ho E'vix. Eya nusoa, red nataisle. ou ทีมเออธร . exervos nueve. Πληθ. Ήμεις ηπέσαμεν.

146 PAMMATIKH

voi sentiste.
essi sentirono, ec.

Pass. più che Perfetto.

Sing. Io aveva sentito.

tu avevi sentito.

esso aveva sentito.

Plur. avevámo sentito.

aveváte sentito.

avévano sentito.

Futuro.

Sing. io sentirò.
tu sentirài.
esso sentirà.
Plur. noi sentirémo.
voi sentiréte.
essi sentiránno.

Imperativo. Presente.

Sing. sénti tu.. sénta esso.
Plur. sentiamo noi. sentite voi. séntano essi.

Futuro.

Sing. sentirái tu. sentirá esso. Plur. sentirémo noi. ชตั้ง ทุ่มชัชฉาะ. อันดังอเ ทุ่มชชนง.

Υπερσωπελικός.

Ε΄νικ. Έγω είχα ακέση.
συ είχες ακέση.
έκεινος είχεν ακέση.
Πληθ. Είχαμον ακέση.
σεις είχετε ακέση.
έκεινοι είχαν ακέση.

Méxar.

Ε'νικ. Έχω θέλω ἀκέσει.

σὺ θέλει ἀκέσει.

ἐκείνος θέλει ἀκέσει.

Πληθ. Θέλομον ἀπέσει. Βέλετε ἀπέσει. Βέλεν ἀπέσει.

Προς απτική . Ένες ώς.

Ε'νικ. "Ακεε σύ .
ας ακέη εκείνος.
Πλ. "Ας ακέμες νημείς.
ας ακέτε σες.
ας ακέτε έκείνοι.

MEXX av.

Ενικ. Θέλας ακύσα σύ. θέλα ακύσα έκᾶνος. Πληθ. Θέλομον. Θέsentiréte voi. sentiránno essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Che, se, quando Evix. "Ori, éar, oras 10 senta. tu senta. esso senta. Plur. noi sentiámo. voi sentiate.

Passato Imperfetto.

essi séntano.

S. Sentissi, e sentiréi. sentissi, e sentirésti. sentisse, e sentirébbe.

P. Sentissimo, e sentirémmo, sentiste, e sentiréste. sentissero, e sentirébbero.

Passato Perfetto.

Sing. Io ábbia sentito. tu abbi sentito. esso abbia sentito. Pl. noi abbiamo sentito. voi abbiáte sentito. essi ábbiano sentito. DENEV anson.

Υποταπτική . Ένες ώς .

हेर के रवे व्रष्टक. où và ansig. enervos va anen. Πλ. Ήμεις να απέωμον.

क्टांद्र एवं व्यक्षमाह. exervoi .va answoi.

Παραπατικός.

E'vin. Husa, n ndeda. ที่หชอง, หลา ที่ชิยกอง. nxous, nay no sexcu ansn.

Πλ. Ήπεαμον, κὸ ηθέλαuco. nusare, 'n' nθέλαπ. ήμεον, ησ) ndehau ansn.

Паракенцегос.

Ε΄νιπ. Έγω να ήμεσα. ชบ งล์ ที่มอบลร. อนคับอธุ ขน ทีมธรร.

Πλ. Ήμεις να ππέσαμον. oeis va insoare. exervor va insoav.

Pas-

YTEP-

TPAMMATIKH

Pass. più che Perfetto.

sentito. tu avessi, ed avrésti sentito. esso avesse, ed a-

vrebbe sentito.

Plur, noi avéssimo, ed avrémmo sentito. voi aveste, ed avré ste sentito. essi avéssero, ed avrébbero sentito.

Futuro.

S. Sentirò, ed avrò sentito. sentirái, ed avrai sentito. sentirà, ed avrà sentito.

P. sentiremo, ed avremo. sentiréte, ed ayrete. sentiránno, ed avránno sentito.

Infinito.

Presente ed Imperfetto.

S. e P. Sentire, ec. .. Per· YTEPOWITE AIROS.

Sing. Io avessi, ed avréi Evin. Eyw eixa, no no eλα ακέση סט פוֹצָבּכ, אַ אֹשׁ פּאבּב anson.

eneivos eixci, ny n-Seace anson.

Πληθ. Ήμεις έχαμεν, κ ndexauer anson. σεις είχετε, κ) no é-ASTS anson.

Exervor eixtur, x DENOV anson.

MEXXWY.

Ε΄νικ. Έγω θέλω ακούoù अहित्राद व्याह्म .

έκεινος θέλει ακέσει.

Πληθ. Θέλομον απέσει.

θέλετε ακέσει. θέλεν απέσει.

Απαρέμφατος.

Ένες. η Παρατατικός.

Εν. κ Πλ. Να ακεω, κτ.

Perfetto, e più che Perfetto.

Futuro.

S. e P. aver a sentire, dover, o esser per sentire, ec. Gerundio. Senténdo. Participio. Sentíto.

Séntesi, o si sénte.

Anomali della Quarta Conjugazione.

APRIRE.

E con esso, Coprire, Ricoprire, Scoprire, regolári in tutti i tempi, fuorchè nel Passato Perfetto dell' Indicativo, che fa così.

Sing: Io aprii, o apersi, ed ho apérto. tu apristi. esso aprì, o apérse, ec. Plur. noi aprimmo, ed abbiamo apérto.

Per-

Παρακείμονος, κ Υπερ. σιωτελικός.

S. e P. aver sentito, ec. E'v. x Πλ. Να ήκουσα.

MEXX WV.

Εν. κ Πλ. Να έχω, μέλλω, είμαι να ακέσω, xyT. Σιμοχή. 'Ακέωντας. Μετοχή. 'Ακεδιείς. Axsetal.

Α'νώμαλα της Τετάρτης Duluyias.

ANOITEIN.

Καί με άυτο, Σπεπάζειν , Ξανασκεπάζειν , Ξεσκεπάζειν, όμαλα καθ όλες τες γεόνους, πλω TE Паранещов ті Opi-SINNS .

E'r. Eyw nvoiga; n apersi, x) ho apérto. où levoites. exervos lu orger. Πλ. Hueig whoisauer, ng abbiamo aperto. k 3 OFIC

voi apriste.

voi apriste.

essi aprirono, o a
pérsero, ec.

Ne' Tempi composti

si declina coll' Avere.

πλίνετ

KKKKKKKKKK

SALIRE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io sálgo, o ságlio. tu sáli. esso sále. Plur. Salghiámo. salíte. sálgono, o ságliono. Imperf. Io salíva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io salii, e sono. tu salisti. esso salì, ec.

Plur. salímmo, e siámo. voi salíste. essi salirono, ec.

Futuro.

Sing, io salirò, ec.

Imperativo. Presente.

Sing, sáli tu. sálga, o ságlia esso Plur. σες Ιωοίζετε. έκεινοι Ιωοίζαν, η αρέτετο, κλτ. Είς τὸς συνθέτες Χρόνες κλίγεται μὲ τὸ Έχειν.

ANABAINEIN:

Oeisinn. Evesas.

Ε΄νικ. Έγω αὐαβαίνω. συ αὐαβαίνεις. ἐκεῖνος αὐαβαίνει.

Πλ. Ἡμεῖς αὐαβαίνομον.
σεῖς αὐαβαίνετο.
ἐκεῖνοι αὐαβαίνετο.

Παρατ. Έγω ανέβαινα.

Παρακείμονος.

Ενικ. Έγω ανέβίω. συ ανέβης. έκεινος ανέβη.

Πληθ. Ἡμεῖς ανέβημον. σεῖς ανέβητε. ἐκεῖνοι ανέβησαν, ζότ.

MEX wv.

Ε'ν. Έγω θέλω αναβή.

Προς απτική. Ένες ώς.

Ε'νικ. 'Ανέβα σύ. ᾶς ανεβη εκείνος. Πλ. Plur. salghiámo noi. salíte voi. sálgano, o ságliano.

Soggiunt. Presente.

S. Ch'io salga, o ságlia.

tu sálghi, o sálga.
esso sálga, o ságlia.
P. salghiámo, o sagliámo.
salghiáte, o sagliáte.
sálgano, o ságliano.
Imperf. Io salíssi, e salirésti. Salísse, e salirésti. Salísse, e salirébbe. Plur. Salíssimo, e salirémmo.
salíste, e saliréste.

he' Tempi composti si cónjuga col Verbo E'ssere, e col Participio Salito.

salissero, e saliréb-

VENIRE.

Indicativo. Presente.

Sing. Io véngo, o végno. tu viéni. esso viéne.

P. noi veniámo, venghiámo, o vegnámo.

Πλ. "Ας ανεβεμον ήμες. ας ανεβετε σες. ας ανεβεν εκείνοι.

Υποτακτ. Ένες ώς.

Ε'νικ. Έγω να ανέβω. σύ να ανέβης. εκείνος να ανέβη.

Πλ. Ἡμεῖς νὰ αὐέβωμον.
σεῖς νὰ αὐέβητε.
ἐκεῖνοι νὰ αὐέβεν.

Παραπατ. ανέβαινα, παλ ήθελα. ανέβαινες, κὸ ήθελες. ανέβαινε, παλ ήθελον ανάβη. Πλ. άνεβαίναμον, κὸ ηθέλαμον. ανεβαίνετε, παλ ήθέλετε ανέβαιναν, κὸ ήθελαν αναβη.

Είς τες συνθέτες Χρόνες κλίνεται με το Είναι, κ) τω Μετοχ. Salito.

ΕΡΧΕΣΘΑΙ.

Oeisinh . Everwig.

Ε'νικ. Ένω ἔρχομαι. συ ἔρχεσαι, ἐκεῖνος ἔρχεται. Πλ. Ἑρχόμεθα, venghiámo, ἢ vegnámo.

k4 org

FPAMMATIKH voi venite. essi véngono.

Passato Imperfetto:

Sing. Io veníva. tu venívi. esso veniva, ec.

Passato Perfetto.

Sing. Io vénni, e sono. tu venisti. esso venne, ed è venúto. Plur. venímmo, e siamo voi veniste. essi vénnero, ec.

Futuro.

rái, ec.

Imperativo. Presente.

Sing. viéni tu. venga esso. Plur, venghiamo, e vegnámo noi. venite voi. véngano essi.

ज्लंद हिंद्रश्चिश. EXEIVOI EPXOVTAL.

Παραπατικός.

Ε΄νικ. Έγω ήρχομεν. συ ήρχοσον. exervos Apxero, xir.

Παρακείμενος.

Even. E'yw nada. où in Dec. อนคับอรู ที่มิสิธ, หา ชา

Πληθ. Ήμες ήλθαμον. σεις πλθεπε . . excivat na Dan, xir.

MEXX wv .

Sing. Io verrò, tu ver- E'vix. Eyw 96λω έλθη. סט שוצאפוק באשון אלד.

Προς ακτική. Ένες ώς.

Ε΄νικ. "Ερχου σύ. ας έλθη έκείνος. Πληθ. Ας έρχόμεθα ή-केंद्र हिर्मा केंद्र कराद. ας έρχονται έκείνοι.

Y710-

Soggiunt. Presente.

Sing. Ch' io vénga. venghi, o venga. esso venga.

P. che noi venghiámo. voi venghiáte. essi véngano.

Imperf. Io venissi, e verréi. venissi, e verrésti. venisse, e verrébbe. P. Venissimo, e verrémmo. veniste, e verréste. venissero, e verrébbero.

Ne' Tempi composti si forma col Verbo Essere, e col Participio Venúto.

MORIRE

Cámbia la R in J, come Parére, e prende l'u avanti l'o, quando l'accénto sta súlla prima sillaba.

Indicativo. Presente.

Sing. Io muójo, e Poeticaménte, móro. tu muóri. esso muóre.

Plur.

Υποτακτ. Έιεςώς.

Ε΄νιπ. Ένω & ἔλθω. σο νὰ ἔλθης. ἐκεῖνος νὰ ἔλθη.

Πλ. Ημείς νὰ ἔλθωμον. σείς νὰ ἔλθητε. ἐκείνοι νὰ ἔλθεν.

εκεινοι να έλθεν.
Παρατατ. "Ηρχομεν, και ήθελα. πρχοσεν, και ήθελες. πρχετο, κι ήθελαν έλθη. Π. πρχόμεθα, κι ηθέλαμεν. πρχεθα, κι ηθέλαμεν. πρχοντο, και ήθελαν έλθη.

Είς τές συνθ. Χρόνες χηματίζεται με το Είναι ιζ τω Μετοχ. Venúto.

ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙΝ

Τρέπει το R είς J, ώς το, Parére, κ) δέχεται το υ τρο τέ ο, όταν ο τονος είναι είς την πρώτην συλλαβίω.

Opisina. Eresais.

Ε'ν. Έγω αποθνήσηω, η Ποιητικώς móro. συ αποθνήσηκεις. έκεινος αποθνήσηκει. Πληθ.

FPAMMATIKH 154 moriámo. voi morite. essi muójono..

Passato Perfetto.

Sing. Io morii, e son mórto, e non mai morsi . tu moristi. esso morì, non già morse. Plur, noi morimmo.

voi moriste. essi morirono, e non morsero; perchè tali yoci apparténgono al Verbo Mordere .

Futuro.

Sing. To morirò, e me- Ενικ. Θέλω αποθαίη, κ glio morrò, ec.

Imperativo. Presente.

Sing. muóri tu. muója esso, e in verso móra.

Plur. muojámo noi. morite voi.

muo-

Plur, noi muojamo, o [Ting. Hueic anoguńσείς αποθυήσκετε.

εκεινοιαποθιήσκεσι.

Imperf. Io moriva, ec. Παρατ. Εγω απέθνησηον.

· Παρακείμονος.

Ε΄τικ. Ένω απέθανα, κ זמ אסודם, א חסדב morsi.

συ απέθανες. exervos antedave. x morse .

Πλ. Ήμεις απεθαίαμεν. σεις απεθαίετε. έκεινοι απέθαναν . χ πο-Tè morsero, did Ti ai τοιαύται φωναί ανήκεσιν είς το 'Ρημα Δαγnaverv .

Μέλλων.

βέλτιον, morrò, κ)τ.

Προς ακτική . Ένες ώς .

Ε΄νικ. 'Απόθανε σύ . ας anodain encivos, x ποιήτικώς móra. Π. Ας αποθανωμεν ήμεις.

वेद वंत्रा विवाहत जहांद.

muójano essi, e. Poeticamente mórano. ὰς ἀποθωίωσιν ἐκᾶνοι, κὸ Ποιντικῶς mórano.

Soggiuntivo. Presente.

Υποτακτική. Ένεςως.

Sing. Che io muoja tu muoj, o muoja cesso muoja .

Ε΄νικ. Έγω να άποθαίω.

σὺ να άποθαίης,

ἐκῶνος να άποθαίη.

Πληθ. Να άποθαίωων.

Plur. che noi muojamo. voi muojate. essi muojano. Πληθ. Να άποθαίωμον.

να άποθαίντε.

να άποθαίωσι.

Imperf. Sing. Moríssi, e morrei moríssi, e morresti morísse, e morrebbe. Plur. Moríssimo, e morremmo moríste, e morreste moríssero e morrebbero, o morriano.

Παρατατ. Έν. 'Απόθνησκα, κὸ ἢθελά. ἀπόθνησκες, κὸ ἢθελες. ἀπόθωνησκε, κὸ ἢθελεν
ἀποθαύν. Πλ. ἀποθνήσκαμεν, κὸ ἢθέλαμον. ἀποθνήσκετε, κὸ ἢθέλετε. ἀπόθνησκαν,
κὸ ἢθελαν ἀποθαύν.
Συνοχ. 'Αποθνήσκωντας.
Μετοχὴ ἀνες. ὁ ἀποθνήσκον.
σκων, ἡσκεσα, σκον.
Παρακείμ. 'Απεθαμονος."

Gerundio. Moréndo. Participio presente. Moriénte.

Παραπείμι. Απεθαμούος τ κ) τότο σημαίνει ονίστε κ) φονουμούος.

Passato. Mórto: e questo vale talvólta Ucciso.

> Είς τες συνθέτ. Χρόνες κλίνεται μέ το Είναι, κο με την Μετοχ. mórto.

Ne' Tempi composti si declina col Verbo Essere, e col Participio, morto.

UDI-

AKOY-

156 T P A M M A T I K H

UDIRE

Anomalo con mutazió-. ne dell'v in o, quando l'accento è nella prima sillaba.

Indicativo. Presente.

Sing. Io ódo. tu ódi. esso óde. Plur. noi udiámo. voi udite. essi ódono. Imperf. Io udiva, ec. Perf. io udii, ho udito. Fúturo, io udirò.

Imperativo. Presente.

Sing. odi tu. óda esso. Plur. udiámo noi. udite voi. ódano essi.

Soggiunt. Presente.

Sing. Ch'io óda. tu óda. esso óda. Plur. noi udiámo.

AKOTEIN

Ανώμαλον Εοπή του υ લેંદ્ર 0, ઉપયા ὁ પ્રાંગ્ઠ લેં-મ્યા લેંદ્ર મીટે જાવબારીય outhablei.

Ousinh. Ereswis.

E'vin. Eyw answ. συ ακέεις. eneivog anser. Πληθ. Ήμεις απέσμαν.

ous ansere. exervoi axesoi.

Παρατατ. Έγω ήκεον. Παρακείμ. Έγω ήκεσα. Μέλλ. Ένω θέλω απέσει.

Προς απτική . Ένες ως .

E'vix. "Axee ou às ansy exerros. Πλ. "As answer nueis. às ansere ous.

Υποτακτ. Ένεςως.

ac answow exercor.

E'vin. Eyw va anew. où và ansuc. enervos va anon . Πληθ. Να ακέωμον.

157

voi udiáte. essi ódano.

Negli altri Tempi è regolare, colla prima vocale u. Είς τὸς ἄλλικς Χρόνικς εἰναι ὁμαλὸν, μὲ τὸ πρῶτον Φωνῆςν υ.

Ne' Tempi compósti si cónjuga coll' Avere. Gerundio Udéndo.

USCIRE

Ed Escire .

Anomalo colla mutazióne dell'v in E, quando l'accénto è nella prima sillaba.

Indicativo. Presente.

Sing. Io ésco.
tu ésci.
esso ésce.
Plur. noi usciámo.
voi uscite.
essi éscono.
Imperf. Io uscíva, ec.
Perf. uscíi, e sono uscito.

Imperativo. Presente.

Sing. ésci tu. ésca esso.

Plur.

σείς νὰ ἀκέντε.
ἐκείνοι νὰ ἀκέωσι.
Εἰς τὸς ἄκλες Χρόνες εἰναι ὁμαλὸν, μὲ τὸ
πρῶπον φωνῆςν υ.
Εἰς τὸς σαυ. Αλίνεται

με το Bong. Έχειν... Σιωοχή. Ακέωντας.

ETTAINEIN

Kai Escire.

Α' κώμαλον τροπη το U, είς Ε, όταν ο τόνος είναι είς των πρώτων συλλαβων.

Oeisinh. Ereswis.

Ε΄νικ. Έγω δίγαίνω. δίγαίνεις. δίγαίνει.

Πμηθ. Ευγαίνομον.

δίγαίνετε.

δίγαίνετε.

Παρατατ. Έγω εύγαιτα. Παρακείμ. Εύγηκα.

Προς απτική. Ένες ως.

Ε'νικ. Εὔγα σύ. ᾶς εὔγη ἐκεῖνος . Πλ.

158 FPAMMATIKH

Plur. usciámo noi. uscite voi. éscano essi.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. ch'io ésca. tu ésca. esso ésca.

Plur. che noi usciámo. voi usciáte.

essi éscano. Negli altri Tempi

incominciándo da v, è regolare, e si declina col Verbo Essere.

Il Participio Uscito, è meglio che Escito. Gerundio. Uscendo.

Ci sono de' Verbi terminati in ire, alcuni de' quali amméttono una dóppia terminazione nella prima persona Singolare del Pres. Indic. ed altri mancano della prima persona del Plurale. I primi sono p. e. Abborrare, che sa abborrasco e abborrare, avvertisco e avverto: inghiottire, inghiottirsco e inghiotto: nutrire,

Πλ. "Ας εὐγωμαν ἡμεῖς.
ας εὐγεται σεῖς.
ας εὐγωσιν ἐκεῖνοι.

Ύποτακτ. Ένεςως.

Πλ. Ήμεις νὰ εὖγωμον. σεις νὰ εὖγητε. ενείνοι νὰ εὖγεν.

Είς τὸς ἄλλες Χρόνες, ἀρχόμονον ἀπό τε υ, εἶναι όμαλὸν, τὸ πλίνεται με το Εἶναι Ῥῆμα.

Ή Μεπχή Uscito, πρείττων ές Ι, ἢ τὸ, Escito. Σωνοχή. Εὐγαίνωντας.

Εἶναι δὲ Ῥἡματά τινα λήγονται εἰς ire, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα μεὰ δέχονται διπλίῶ κατάληζικ εἰς τὸ ἀ. πρόσωπον Ένικον τῶ Ε΄νες. τῆς Όρις. ἄλλα δὲ ὑςερουῦται τῶ Πληθ. ἀ. προσώπε. Τὰ πρῶπα εἶναι π. χ. ἀποςρέφομαι, ὁπῶ κάμνει abborrisco, κὸ abborro: νεθετῶ, avvertisco, κὸ avvertisco, κὸ avvertisco, κὸ inshiottig: βέφω, nutrisco καὶν

nutrisco e nutro: offerire, offerisco, e offero: proferisco, e profero: profero: ferire, ferisco, e fero: perire, perisco, e pero, e così altri pochi.

I secondi, cioè quelli, che mancano della prima persona Plur. sono Ambire, in cui non si dice ambiamo; gioire; in cui non dicesi giojámo: fiorire, in cui non si dice fioriámo: impallidire, in cui non si dice impallidiámo, e così alcuni altri. Per supplire a questa mancánza convien far uso di altro Verbo, che significhi lo stesso, ma che términi in módo divérso, p. e. invéce di adoperare ambiamo, si può usare desideriamo. Così invece di giojámo, ci rallegriámo; oppure si può esprimere con più parole il sentimento, come per supplire al fioriámo, si dirà: noi siamo in fiore, e così invece dell'impallidiamo, si può dire noi diventiam pállidi.

De'

κὶ nútro: προσφέρω, offerísco, κὶ óffero: προζέρω, proferísco, κὰ prófero: πλήττω, ferísco, κὶ féro: χαίομαι, perísco, κὴ péro, κὰ ἀλλα ολίγα.

Τά δοίτερα, ηγεν όσα ύς ερενται τε ά. προσώπε πληθ. έναι π. χ. φιλο-ठि० हैं , संद के ठमठां ० ठिले λέγεται ambiamo: χαίρω, ου ω δού λέγετας giojamo: ai Đũ, ch & δοι λέγεται fioriamo: ωγεαίνω, ον ώ δον λέγεται impallidiamo: म्यो बेरेरे व τίνα. Πρός έκπληρωσιν ग्यर्थमाद माद होते हां ई हळद, क्लहें-חפו עם עובדמצמפוד שון דוב άλλο 'Ρημα ταυτοσήμαντου, κ ληγου κατ άλλου ξόπον. π. χ. αντί να μεπαχειεισ θης το, ambiámo, μεταχειρίσε το, desideriamo. Oŭ w wirl 78 giojámo, w, ci rallegriámo: η δύνασαι να φανερώσης τω ενοιαί σε και με περίφρασιν, καθώς αντίτο fioriamo, Déleis eini, noi siamo in fiore: (nueis संप्रश्चित संद का रे0द): हिंग्फ with rou impallidiamo, के श्राण्याहतीय के अर्थ.

De' Verbi Passívi ed Impersonáli. Περὶ 'Ρημάτων Παθητ. η 'Απηροσώπων .

XII.

IB'.

Italiana Lingua non ha alcun Verbo di voce passiva di sua na tura; onde se per esempio vogliamo voltáre in Passivo questa proposizióne, io amo Pietro diciamo così: Pietro è amáto da me; e conjugándo il Verbo Sostantívo Sono, Essere, in tutti i Tempi col detto Participio in amendúe i Generi, venghiámo a formáre il Verbo Passívo.

Per dare un'idéa del la Conjugazione de'Verbi Passivi, écco il quádro di tutte e quáttro le Conjugazioni.

Διὰ νὰ δώσωμον μίαν ἰδέαν τῆς Συζυγίας τῶν Παθητιαῶν 'Ρημάτων, iδὲ ὁ Πίναξ τῷ πασάρων Συζυγιῶν.

Modo Indicativo.

"Eyndiois 'Oeisinh.

Tempo Presente .

Χρόνος Ένες ώς.

Sing. Io sono. tu sei. esso è amato, temúto, létto, sentito.

Ε΄. Εἶμαι. εἶσαι. εἶναι ἀγαπημένος, φοβησμένος, διαβασμένος, ἀκεσμένος.

Plur.

Plur. Noi siamo. voi sie- | II. Ei με Da. ei De. eiva atemúti, létti, sentíti.

te. essi sono amáti, γαπημένοι, φοβησμένοι, διαβασμένοι, ακεσμένοι.

Imperfetto.

Παρατατικός.

Sing. Io era. tu eri. esso era amato, temuto, letto, sentito.

Ε'ν Έγω ήμεν. συ ήσεν. Exervos nov ayannueνος, πτλ'.

Plur. Noi eravámo. voi eraváte. essi érano amati, temuti, letti, sentiti. Πλ. Ήμες ήμεθα. σες nae. Encivoi nous aγαπημούοι, πτλ'.

Passato Perfetto.

Παρακείμενος.

Sing. Io fui e sono stato. tu fosti e sei stato. esso fu ed è stato amato, temuto, letto, sentito.

E'v. Eyw ที่ผยง นู อรส์ วิทา. อบ ท้อยม xy อรล์ ภิทธุ. ฮ-หลังอธุ ที่งอง หรู อรล์ วิท ลγαπημείος, φοβησμένος, πτλ.

Plur. Noi fúmmo e siamo stati. voi foste e siete stati. essi fúrono e sono stati amati, temuti, letti, sentiti.

Πληθ. Ήμεις ήμεθα κ દંદલી માટા . જલેંદ્ર મેં એક પ્રો esadnte. exervoi nous ม เรล์ วิทหลง ล่วลสานย์νοι, φοβησμούοι, κτλ'.

Più che Perfetto.

Υπερσωτελικός.

Sing. jo era stato: tu eri stato. esso era stato amato, temuto, letto, sentito.

E'rın. Eyw eixa. ou eiχες. εκείνος είχε ςαθη αγαπημούος, φοβησμούος, πτλ'.

Plur. noi eravámo stati. voi eraváte stati. essi čra-

Πληθ. Ήμεις είχαμαν. **उहाँद संश्रहत्या, हम्रहाण्डा** i62 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ érano stati amati, te- είχω ταθ muti, letti, sentiti. νοι, πτλ'.

Futuro.

Sing. io sarò. tu sarái.
esso sarà amato, temuto, letto, sentito.
Plur. noi saremo. voi
sarete. essi saranno
amati, temuti, letti,
sentiri.

Imperativo. Presente.

Sing. Sii tu. sia esso ámato, temuto, letto, sentito.

Plur. siamo noi. siáte voi. sieno essi amati, temuti, letti, sentiti.

Futuro.

Sing. Sarai tu. sara esso amato, temuto, letto, sentito.

Plur. Saremo noi . sarete voi . saranno essi amati, temuti, letti, sentiti.

Soggiuntivo. Presente.

Sing. Che, se, quando,

ค่า ผม รลงที่ ล่งลภทุนย์-

Mémar.

Ε΄νικ. Θέλω ε΄μαι. Θέλεις ε΄σαι, Θέλει ε΄ναι άγαπημονος, κτλ'.
Πλ. Θέλομον ε΄ναι. Θέλειτ ε΄ναι. Θέλων ε΄ναι
αγαπημονοι, φοβησμονοι, κτλ'.

Προς απτική . Ένες ώς .

Ε΄νικ. "Ας ε΄σαι σύ. ας ε΄ναι εκείνος αγαπημονος, πτλ'.

Πλ. Ας લેμε δεν ήμες. ας લેδε σες. ας લેναι ένεινοι αγαπημούοι, κτλ.

Méxar.

Ενικ. Θέλεις είσαι σύ . Θέλει είναι έκεινος άγαπημονός, πτλ'.

Πλ. Θέλομον είναι. Βέλετε είδε. Βέλεν είναι αγαπημούοι, πτλ'.

Ύποτακτ. Ένεςώς.

E'rın. Ear, örar syw rd

io sia. tu sia. esso sia amáto; temuto, letto, sentito.

Plur. Noi siamo voi siate essi sieno amati, temuti, letti, sentiti.

Imperfetto.

Sing. To fossi e saréi. tu fossi e saresti. esso fosse e sarébbe amato, temuto, letto, sentito.

Plur. Noi fossimo e sarémmo. voi foste e saréste. essi fossero, e sarébbono amati, temuti, letti, sentiti.

Passato Perfetto.

Sing. Io sia stato tu sia stato esso sia stato amato, temuto, letto, sentito.

Plur. Noi siamo stati. voi siate stati. essi sieno stati amati, temuti, letti, sentiti.

Più che Perfetto.

Sing. Io fossi e sarei

ημαι. σο να ήσαι. εκενος να ήναι αγαπημονος, πτλ. ληθ. Ήμες να ήμεθα.

Πληθ. Ἡμεζο τὰ ἤμεθα. σεις νὰ ἦθε. ἐκείνοι νὰ ἦναι ἀγαπημένοι, πτλ.

Παρατατικός.

Ε΄νικ. Έγω ἤμοιω κ) ἤ
Βελ' εἰμαι. σὐ ἤσοιω

κ) ἤθελ' εἰσαι. ἐκεῖνος

ἦτον κ) ἤθελ' εἰναι ἀ
γαπημονος, κτλ'.

Πλ. Ἡμεῖς ἤμεθον κ) ἤ
Βελ' εἰμεθεν. σεῖς ἡθε,

κωὶ ἤθελ' ἦθε. ἐκεῖνοι

ἦσαν κ) ἤθελ' εἰναι ἀ
γαπημονοι, κτλ'.

Παρακείμενος.

E'v. Eyw vd eixa sadī.

où va eixe, sadī. e
neïvo, va eixe sadī. e
yamnucio, nri.

ni. Hueï, vd eixauev sa
dī. oei, va eixaus sa
dī. exeïvou va eixau sa
dī ayamnucio, nri.

Υπερσωπελικός.

E'r Eyw rd nuse, od n-

164 stato. tu fossi e sarésti stato. esso fosse e sarebbe stato amato, temuto, letto, sentito. Plur. Noi fossimo e saremmo stati, voi foste e saresté stati. essi fossero e sarebbero stati amati, temuti, letti, sentiti.

Futuro.

Sing. Io sarò e sarò stato, tu sarai e sarai stato. esso sarà e sarà stato amato, temuto, letto, sentito.

Plur. Noi saremo e sarémo stati. voi sarete, e sarete stati, essi saranno e saránno stati amati, temuti, letti, sentiti.

Infinito. Pres. e Imperf.

Essere amato, temuto, letto, sentito.

Perf. e più che Perf.

Essere stato amato, te- Na esa Inv ayamnucios, " muto, letto, sentito. Fu-

FPAMMATIKH θελα είμαι. συνά ήσεν, να ήθελες ήσεν. εκείνος và ntor, xì và no exev eiναι αγαπημενός, μτλ.

> Πλ. Ήμες να ήμεθα κ να ηθέλαμεν είναι σείς và no ex và no éxere eival. ineivol va noav x va Bahar eival aya-THUCKOL, RTA'.

MEXLOV.

E'vix. Eyw Sexw einau και θέλω σαθή. σύ Dédeic es al. exervos Βέλω ώναι αγαπημένος, πτλ'.

Πληθ. Ήμεις θέλομον era. ous Séden eival. Excivol Déder diναι αγαπημείοι, φοβησμούοι, διαβασμέvoi, auso poioi.

Α'παρ. Ένες. κ) Παρατ.

Να ήμαι αγαπημείος, φοβησμείος, πτλ.

Παρακείμ. κ) Υπερσιωτ.

. poproucios, xTX. Μέλ-

Futuro.

muto, letto, sentito.

Quanto a' Verbi Impersonáli, altri sono Impersonali di lor natúra, declinano solo nella rerza Persona del Numero Singolare, v. g. tuóna, névica, pióve, lampéggia, ec. onde si dice, tonáva, nevicáva, piovéva, lampeggiáva, ec. tonò, nevicò, piovè, lampeggiò, è tonato, nevicáto, piovuto. Altri sono mézzi Impersonali, che si cónjugano similmente anche questi nella sola terza Persona del Singolare, v. g. appar tiene, conviene, disdice, ec. si appartiene, si conviene, si disdice, ovvéro, appartiensi, ec. Altri finalmente sono Impersonali di voce e significazione Passiva, e si aggiúnge loro la particélla si; e questi ancora hanno la sola terza Perso-

MEXLOT.

Dover esser amato, te- Na μέλλη να ήμαι αγαπημούος, κτλ'.

> "O ov Se Sia Tà 'A mpoσωπα 'Ρήματα, άλλα είναι φύσει Απρόσωπα, κλινόμονα μόνον επί δίτε Προσώπου τε Ένικε, π. χ. βροντά, χιονίζει, βρέχει, ατράπτει, πτλ. όθον λέγεται, εβρόντα, εχιονίζεν, έβρεχεν, άσρα-TTEN, XTA' . E BOOVTHOEV . 8χιόνισεν, εβρέξε, κτλ'. Αλλα είναι μέσα Απρόσωπα, τα όποια κλίνονται ωσαύπως είς μόνον το τείτον Πρόσωπον τε Ενικέ. π. χ. σρέπει, είναι ίδιον. อออกหล, agiov isiv & कार्वन मास , हिंदी कार्रमास , πτλ'. si appartiéne, si conviéne, si disdice; n appartiénsi, conviénsi, πτλ'. Αλλα τέλος παύτων είναι Απρόσωπα φωνής, κ) σημασίας Παθητικής x) retois apportidetal to ubeion si . x Execto wσαύτως μόνον το τείτον Evenoù . πρόσωπον του

TPAMM na del Singolare, come | π. χ. λέγεται, η dicesi dice , o dicesi , si créde o crédesi , ec.

Dell' Infinito.

XIII.

L' Infinito non ha nè Persone, nè Númeri; onde per se stesso è indeterminato e confúso. e perciò ha bisógno di un altro Verbo, che lo detérmini ad una certa e particolar significazióne. Per esempio: Assái manifestamente posso compréndere, quello . ésser véro, ehe sógliono i Sávi dire, che la sola miséria è senza invidia, ec.

L'Infinito dunque indica solamente l'operazióne, e non detérmina verúna affezióne dell'animo verso di essa, e perciò si dice Infinito, ma più propriamente si direbbe Indefinito. Per esempio se dico: il mangiare è necessário: non detérmino il mangiare nè a tempo nè ad ora

si, mis d'erai, n crédesi, κτλ'.

Περί Απαρεμφάτε.

IT'.

Ι δ' Απαρέμφατονδον έχει έτε Πρόσωπα, ούτε A'erdung, öder nad' au-के ही प्रवा बठाउं हा करण, मुद्रो συγκεχυμούον, κ) χειάζεται άλλο Ρήμα να το διο-உர்சு கூற்த திதிவ்வ ம் முடிextui onparlar. T. x. Πολλά σαρώς διώαμαι νά καταλάβω έκεινο είναι άληθές, όπερ συμειθί-ζουσιν οι Σοφοί λέγειν, οτι μόνη ή πτωχεία ές? xweis odovor, noir.

ΤὸΑ' παρέμφατον λοιπόν δυλοι μόνον την ενέργειαν, κ) δού διοείζει καμμίαν διάθεσιν της Luxing ropos αυτήν , κ) δια τέτο λέγεται Α παρέμφατον, αλλά προσquesepus AJEXCU OVOMA-Di Adióeisov. II. x. sai פוחשי דם בשיצפו בקוש מvarnaior Sci Siocila to ξώγειν μήτε είς καιρον, muts eig wow preunting. άλparticoláre; ma dico solo generalmente, che il mangiare è necessario.

Per altro questa voce dell'Indefinito ricéve tutte le determinazioni di tempo da un altro verbo, da cui è sempre retta, e perciò dévo andáre, è Presente: dovéva andare, è Imperfetto: ho dovúto andare, è Passato Perfet. aveva dovitto andare: è più che Perfétto; dovrò andare, è Futuro: ove si véde che la sémplice voce andare, è determináta dall'altro verbo Dovére. Ha nondiméno anch' egli un Passato proprio, come ésser andáto, e un Futuro proprio, come esser per andare, o aver ad andare.

Del Reggimento de' Verbi.

XIV.

άλλα λέγω μόνον ζε γέves, हैरा के हिंधेरूसर हंडोर

avay nator. Αυτή όμως ή φωνή τε Απαρεμφάτε δέχεται όλες τους χεονικούς όρους άπο ον άλλο ρημα, αφ έ παύτοτε κρεμαται " όθον χρειάζεται να ύπάγω, eivae Evesws · Exeraseτο να ύπαγω, είναι Παρατατικός έχειάδη να ύπάγω, είναι Παρακείμ. είχε χειαθή να υπάγω, είναι Υπερσυστελ. Θέλει γειαθη να υπάγω, είναι Μέλλων όπε φαίνεται ότι ή άπλη φωνή ύπάγειν, είναι περιορισμών άπο το άλλο ρημα Χρειάζεται. Ε'χει όμως κὸ το Απαρέμ. ίδιον Παρωχήμ. οίον να έπηγα, η ίδιον Μέλλοντα, οίον είμαι διά νά υπάγω, η έχω να ύπάγω.

> Περί Σωπακτικού τω Ρημάτων.

I A'.

er conoscere quando Διαναμάθης πόπε πρέsi debba in italiano a- πει να μεταχειείζεσαι το doperare l' indefinito, απαρέμφατον, η πότε το 168 PAMMATIKH

e quando il soggiuntivo e l'indicativo, conviene osservare in 1. luogo se il Verbo che è retto da un altro apparténga al suggetto del Verbo, che lo regge, o apparténga ad altro nome. Dicendo per esempio io voglio leggere, il Verbo leggere spetta al soggetto io, e dicendo voglio che tu legga, il Verbo legga, spetta al Pronóme tu.

2. Conviene osservare, se il Verbo della proposizione principale esprima un affetto dell'animo, come mi piace, mi duóle, temo, spero, vóglio, desidero, ec. o un atto della mente, come so, credo, conosco, dubito, ec. o un'azione che fassi col mezzo delle parole, come ei narra, di ce, pregà; csórta, consiglia, persuade, comanda, afferma, nega, induce, raccomanda, commétte, incárica, ec. o un movimento proprio, come va, viene, giunge, ascenβ'. Παραπρητέον εαν το ρημα της πυθιωτέρας προτάσεως επφράζη διά-SETIV TIVE THE LUXHE, οίον άρεσκει μοι, λυπεμαι, φοβέμαι, έλπίζω, θέλω, έπιθυμώ, κρτ. η μίων τοράξιν το νοός, οίον επίσαμαι, πισθώ, γινώσκω, αμφιβάλλω, κ.τ. n crépyeran z moncilu dia τω λόγων, οίον εκείνος διηγείται, λέγει, παρακαλεί, παραινεί, συμβελδίει, πείθει, προςάζει, καταφάσκει, αποφάσκει, azer, owlomor, naραγγέλλει, επιφορτίζει not. n nivnouv idlav, oler mento fatto fare ad altri, come tira, conduce, strascina, spinge, manda, e altre cose so-

miglianti.

Quando il verbo principále esprime un affetto dell'animo, se il Verbo soggiúnto appartiéne al suggétto della proposizione, egli ama di esser posto all'indefinito, e tráttone il Verbo voglio, cogli altri ama anche di essere accompagnato dalla proposizione di, come voglio partire; e desidero, bramo, mi piace, temo, spero, godo, m'incrésce di più restare; sottintendéndo l'occasione, l'incontro, l'óbbligo, ec. di restáre. Se poi appartiéne ad altro nome, gode piuttosto di esser messo ad un modo definito, e questo dev'éssere il soggiuntivo, perchè la proprietà, o l'azione da lui espréssa non si afferma, ma si accénna soltánto. Quindi si dirà: voglio, desidero,

The Land

ascende, ec. o un movi- junayer, spystur, o9aνει, αναβαίνει, γά)τ. หเราทธเท เส ผู้ห้อย, อเอม έλκει, άγει, σύρει, ω-Sei, sikker, ny roiaund TIVA.

"Όταν το πυριώτερον ρήμα δηλοϊ διάθεσιν ψυχής, εων το υποτασσόμονον ρημα αθήκη τω υποκειμούω της προτάσεως, τότε άγα-मत् गर्व गाँ निस्तवा लंद 'Aमतρεμφατον, κ) έκτος το ρήμ. θέλω, με τὰ ἄλλα άγα-πᾶ νὰ έχη μεθ' έαυτε τὸ The aposterie di, oior Séλω αναχωρείν, η επιθυμω, ποθώ, αρέσκει μοί, φοβέμαι, ελπίζω, χαίρω, δυσαρες εί μοι το μένειν περισσότερον ύπονοκμούων τω ονομάτων, ή άcoppin, nairia, to xéos, nit. To uchen . Ear de ainκη είς άλλο όνομα, φιλεί μαλλον τ/ Dedas eig alkny ร้านโเบเท, หู ฉบับ ออร์สเ หลั ทุ้งสะ ที่ บัสบานนาเมที่ हं म स्रोठिम में iSioms, में में €νέργεια ή έκ τε ρήματος δηλουμούη, δού παταφάσπεται, αλλά νδίεται μόνου. "Οθου λευτέου · θέλω, ποθώ, χαίρω, άρέzodo, mi piáce ec. che tu váda. o che tu stía.

Se il Verbo principa le esprime un átto della mente, il verbo soggiúnto si può méttere sempre all' indefinito: ma se appartiéne al suggetto vuole per ordina rio la preposizione di, come egli sa, crede, conosce di essere innocente; laddóve quando appartiene ad altro nome; non la vuol mai, come io so, credo, pérmi, dúbito, penso, conosco lui ésser reo: lo stesso è pure dei Verbi dire, narrare, sentire, provare, affermare, negare, e simili.

Che se il Verbo soggiuntivo vuol porsi ad un modo definito, questo dev'essere indicativo, quando il Verbo principale è affermativo, ed esprime una cognizione certa: ma all'incontro dev'essere soggiuntivo quando il Verbo principale è accompagnato dalla negazióne, o significa una co-

σπειμοι, κρτ. ότι συ να ύπάγης, η ότι να ξαθης.

Έαν το πύριον ρημα δηλοί πράξιν το νοός, το ύποταστόμι διώαται να τεθή παύτοτε είς Απαρέμφ. all sai ainny To o Tones p. απαιτεί ως έπι το πλείςον mir mpos. di, olor enerros επίσαται, πιςδύει, γινώσκει ότι είναι άθωος αλλ öran annun eig älko övona. δον απαιτεί αυτίω ποτέ, οίον επίταμαι, πιτδύω, φαίνεταί μοι, άμφιβάλλω, σοχάζομαι, γινώσκω ότι έκεινος είναι πταίτης. παυτον γίνεται κή είς τα pnu. hezen, Singeidae, απέων, δοπιμάζων, πατα-Φάσκειν, αποςάσκειν, κίτ.

Έων δε το υποτασσόμετον ρημα μέλλη να τεθή
είς άλλην Έγκλισιν, αυτη πρέπει να ήναι ή Οεισική, ότων το κυριώτερον
ρημα είναι καταφατικόν,
δηλοιώ γνώσιν βεβαίαν
τεναντίον πρέπει να ήναι
ή Υποτακτική ότων το κυριώτερον ρημα έχη μεθ έαυτε απόφασιν (άρνησιν)
η δηλοί γνώσιν μόνον πιθαιήν, η αμφίβολον Λε-

gnizione soltánto probábile, o dubbiósa. Si dirà adunque io conosco, vedo, comprendo che ciò è vero: e non so, non co. nosco, dubito, credo, pármi, che ciò sia falso. E la ragione n'è chiara, poichè nel primo caso. l'oggetto d'una cognizione certa si afférma assolutamente, laddove nel secondo l'oggetto d'una cognizione o soltanto probabile, o dubbiosa non può che solamente accennársi.

Coi Verbi andare, venire, giungere, scendere, ascendere, tirare, condurre, accompagnare, spingere, mandare, durre, muovere, sforzare, e con tutti quegli altri che significano qualche spezie di movimento o reále, o figuráto, il Verbo soggiunto si mette all'indefinito, accompagnato dalla preposizione A, come ei va, giunge, tira, sforza, ec. a préndere, o a lasciáre la tale, o la tal cosa.

υτέον άρα έγω γινώσκω, BAÉTO, CNOW OTI TETO Eναι αληθές, η αγνοώ, ε γινώσεω, αμφιβάλλω, माइ र्थक, ठिलास मारा ठेरा यह-To ra prac foldes. O de λόγος σαφής, επειδή επί τε πρώτου παραδείγματος, το ύποκείμενον μιας γνώσεως βεβαίας καταφάσκεται απολελυμονως, αλλ έπι του δουτέρου το υποκείμονον μιας γνώσεως η μόνον πιθανής, η αμφιβόλου, δον δύναται είμα μόνον άπλῶς να hexen.

Με τα Ρήματα υπάyen, spxsodai, νειν , καταβαίνειν , ανα-Bairer, Exner, ager, συνοδείειν, ωθείν, σέλλeir, ayeir, κινείν, βιάζειν, κ) με όλα τ άλλα τα σημαίνοντα κίνησίν τινα η empay matinny, n Cominny, το ύποτασσόμενον ρίμα τίθεται είς Απαρέμφ. σύν τη Α προθέσει, οίον eneros unayer, odaver, έλκει, βιάζει, κρτ. να λάβητις η να αφήση το δείνα πράγμα. Μέ τα 'Ρήματα σιωισταίαι, παραγγέλ-Year.

172 FPAMMATIKH

Coi Verbi raccomanda. re . comméttere , incaricare, comandare, come pure coi Verbi pregare, consigliare, esortare, per suadére, e simili, se il soggiunto si pone ad un modo definito, questo dev'essere il soggiuntivo, come vi raccoman. do . commétto , incárico ec. che andiáte nel tale o tal luogo; se poi si mette all'indefinito, co' primi vuole essere prece dúto dalla preposizione di, co'secondi ammétte anche questa, ma colla preposizione a si accompagna più volentiéri, come vi raccomando, commetto, comando, incárico di andare nel tal luogo: e vi prego, consiglio, esórto, persuado di passare, o a passar nel tal altro.

herv., strigopticer, apooταζειν ' έμοίως κ με το Ρήμ. παρακαλείν, συμβελδίων, παραινών, πώ Эст, и та тогайта, зай το υποτασιόμενον τίθεται eig aklu "Eynhioi, au-गा कार्टम एवं भ्रेंग्या में 'Yποτακτική, οξον σιωίςημι ύμιν, παραγγέλλω, επιφορτίζω, κρτ. ότι να ύπαγητε είς τον δείνα η τον δείνα τόπον εαν δέ τίθεται είς Απαρέμ. με τα αρώτα ρήμ. φιλεί αρό αύ-TE The di aposteous, x µs τα δείτερα δέχεται κ αυτω, άλλ' άσμενέστερον δέχεται τίω Α, πρόθεσιν, οίον, συνίστημι ύμίν, παραγγέλλω, προστάζω, επιφορτίζω τὸ ύπάγειν είς τον δείνα τόπον, η παρακαλώ ύμας. συμβουλδίω, παραινώ, πείθω να περάσητε είς τον δείνα άλλον.

Del Participio.

XV.

Il Participio è quella parte del Discorso, che partécipa egualmente e del Nome e del Verbo.

Come Nome, ha generi e casi, come Verbo, ha tempo e signi-

ficazione.

Tre sono i Generi del Participio. Mascolino, come amato. Femminino, come amata; e Comúne, come amante, dolente, ec.

Il Participio si declina come il Nome, per Numeri, e Casi: coll' Articolo, o pur co' Segnacási Di, a, o

ad, e da.

Ha due Numeri, il Singolare, come lo, e la amante, ed il Plurale, come gli, e le amanti; e sei Casi, come il Nome.

Quanto alla significazione i Participi sono di tre sorti; Attivi, PasHeel Metoxing.

IE'.

Η Μετοχή είναι ειείνο τὸ μέρος τε Λόγε, τὸ μετέχον Εξίσε η τε Ονόματος, η τε Ρήματος. 'Ως "Ονομά, έχει Γέ-

νη, κ) Πτώσεις, ώς . Ρῆμα πάλιν, έχει χόνον,

naj onuaviav.

Τεία είναι τὰ Γούη τῆς Μετοχῆς. Αρσενικόν, οἶον αγαπημούος. Θηλ. οἷον μούη. η Κοινόν, οἷον ὁ αγαπῶν, η ῶσα, ὁ αλγῶν, η ἔσα.

Ή Μετοχή κλίνεται ώς το "Ονομα κατα 'Αριθμές, κὸ Ππώσεις, με το Αρθρον, η με το αόρισα μόρια, Di, a, η ad, κὸ da.

Έχει δύο 'Αριθμές, τον Ενικον, ώς ο άγαπῶν, ή ῶσα ' κὶ τον Πληθιωτικόν, ώς οἱ άγαπῶντες, αὶ ῶσαι ' κὶ ἐξ Πτώσεις, ώς τὸ "Ονομα.

Κατα δε την συμασίαν αι Μετοχαί είναι τειών είδων Ένεργητικαί, Πα-

-KC

ГРАММ sivi, o Comúni. Attivi sono quelli, che significano operazióne, come lo, e la amante, il, e la veggénte, ec. Passivi sono quei, che accennano passione, come lo, e la amábile, il reverendo, ec. Comuni sono quelli, che hanno e Attiva e Passiva significazione come, trovato, sentito. Perchè se per esempio dirò: Egli trovato un cavállo . andossene . sentito il romore, s'affacciò, il significato è Attivo. Ma se dicessi: Egli trováto con quella persona, o sentito mentre andáva, fu preso: allora la significazione è Passiva.

I Participi di tempo presente términano in ante, o ente! Amante,

Leggente, ec.

I Participi di tempo passato, in Attivo vanno uniti al Verbo Avere. p. e. Ho amaio,
áveva amaio ec. In
Passivo vanno uniti al
Verbo Essere, p. e.

ATIKH Intinai, ny Koivai. Eνεργητικαί, αι σημαίrouvai crépyear, olor o αγαπών, ή ώσα. ὁ βλέπωνς ή βλέπεσα. Πα-Intinai, ai onuairesat πάθος, οίον ο άγαπηtos, i ayattum, o aidéσιμος, rajr. Kowai, ai exsour Erepyntinku, x Παθητικήν σημασίαν, οίον dipair, no dipedeic, ansous, n ansdeis Diari εω π. χ. είπω δίρων ї тпох, вфизор · й анвσας τον θόρυβον, ανέχυ Lev' nonuavía eivae Eνεργητική · έαν δε έλεγα · Supereis meta is deivos n anovo Deig, er odyco, Ennogn' n onuavia eivat Hadn-TIKN 4

Αί τοῦ ἐνεστῶτος λήγουσιν εἰς αὐτε, ἢ εὐτε . Α'γαπῶν, Αναγινώσκων, τοὺτ.

Αί τοῦ παρωχημοίου Μετοχαὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ ονώνονται μὲ τὸ Ἐνεργητιχω ἀγαπημονον, είχα ἀγαπημονον, είχα ἀγαπημονον καὶτ. Ἐπὶ δὲ Παθητικῦ, μὲ τὸ Εἰ-

sono amato, era ama- vai. π. χ. είμαι, ήμεν

10, ec.

I Participi di tempo passato, che náscono da Verbi della prima Conjugazione in are, hanno regolarmente la desinénza in ato, come da amare; amato, da stimare, scimato ec.

Quelli, che náscono da Verbi della seconda Conjugazione in ere lungo, hanno ordinariamente la desinenza in úto, come da temére, temúto; da godére, godúto ec. eccettuáto rimanére, che ha rimáso o rimásto.

Quelli, che nascono da Verbi della terza Conjugazione in ere breve, hanno la desinenza in molte maniére.

Se i Verbi della terza Conjugazione nella prima persona del Pas. sato Perfetto finiscono in ssi con due s, hanno il Participio passato in to con due t. e. lessi, létto, diάγαπημούος, καίτ.

Αί του παρωχημούου χόνε, όσαι γίνονται από ρήματα της ά. Συζυγίας είς άρε, έχουσιν όρθώς την κατάληξίντων είς ατο, olov and is amare, amato, and is stimare. stimato.

"Όσαι γίνονται από ρήματα της β'. Σδζυγίας είς έρε μαπρόν, έχεσιν ως επί το πλείσον τω κατάληξιν είς ετο, οίου άπο τε temére, temúto: and is godere, godúto κ)τ. εξαιρείται, το rimanere, έχου μετοχήν rimáso n rimásto.

"Όσαι γίνονται από ρήματα της γ'. Συζυγίας είς έρε βραχύ, έχουυ την κατάληξεν κατά πολ-

λες 60πες.

"Αν τα ρήματα της γ'. Συζυγίας είς το ά. πρόσωπον τε Παρακειμούου λήγουσιν είς ssi με δύο ς, έχουσι τω παρωχημούω Μετοχίω είς tto με δύο t. π. χ. léssi, létto, distrusstrussi, distrutto, tras- si, distrutto, trassi,

TPAMMATIKH si, tratto, afflissi, af- tratto, afflissi, afflitflutto.

to.

Se finiscono nella prima persóna del Passato Perfetto in si con una sola s, preceduta da vocále, hanno il Participio passato in 50. p. e. rási, raso, as sisi, assiso, rosi, roso, chiúsi, chiúso. Si eccettuano chiesi, che ha chiesto, posi, che ha posto, misi, che ha

Se finiscono nella prima persona del Passato Perfetto in lsi, hanno il Participio in lto, p. scelto ; scelsi, ha tolsi, ha tolto. Si ec. céttuano valsi e calse, che hanno valutto e caluto .

messo .

Se finiscono nella prima persona del Passato Perf. in rsi, altri hanno il Participio in rso, p. e. sparsi, sparso; dispersi, disperso: morsi, morso; ed altri in rto, p. e. scorsi, scorto; sersi, sorto.

Se finiscono in nsi, han-

"Av eig 70 a. mpo o wπον τε Παραπειμείε λήyeou eig si, me cu moror ς, έχον προ αυτου φω-יותר, באצטו דעש דצ דמρωχημείε Μετοχ. είς so, π. χ. rási, ráso, assisi, assíso, rósi, róso, chiú-si, chiúso. Εξαιρένται chiési, ¿χον Μετοχ. chiésto, posi, posto, misi, mésso, παρά το méttere.

"Αν είς το ά. πρόσω-TOV TE Παρακειμούε λήyears eig lsi, Exect The Μετοχίω είς Ιτο. π. χ. scélsi, exe scélto: lólsi, tolto. Έξαιροῦνται válsi voi cálse, ¿xovτα Μετοχ. valúto κ) calúto.

"Αν είς το α. πρόσωπον τε Παρακ. λήγωσιν eig rsi, alla exect my Μετοχ. eig rso. π. χ. spársi, spárso: dispérsi, dispérso, mórsi, mórso: alka eig rto. T. X. scórsi, scórto, sórsi, sórto.

"Ar hizwoir eig nsi, *XX-

hanno il Participio in Exert Menz, eig nto, nto, come fransi, franto; spensi, spento; finsi, finto, giunsi, giunto.

Se in ei, o etti, hanno il Participio in uto, perdei, o perdetti, perdúto, ricevéi, o ricevetti,

ricevuto, ec.

Alcúni poi hanno il Participio in esso, isso, osso, usso, p. e. con césso (e meglio concedúto) fisso, percosso, discusso, ec.

Quelli, che náscono dai Verbi della quarta in ire, hanno regolarménte la desinénza in ito, come da udire, udito: da sentire, sentito.

Si eccéttuano comparire, che ha comparso; aprire, aperto; concepire, conceputo; morire, morto; offerire, offeri to, ed anche offerto; seppellire, seppellito, ed anche sepólto.

olov, fransi, franto, spénsi, spénto, finsi, finto, giúnsi, giúnto.

"Av eig ei, n etti, ixsor the Metoxin eig uto. perdéi n perdétti, perdúto: ricevéi, n ricevétti, ricevúto, x)r.

"Αλλα δε έχουσι τω Merozlu eig ésso, isso, ósso, ússo, π. χ. concésso (βέλτιον το, concedúto) fisso, percósso, discusso, xt.

"Ora y l vovrat and Phματα της δ'. eig ire, %γεσιν όρθως τω κάτάλήξιν eig ito, οίον από πο udire, udito: ἀπδ re sentire, sentito.

Έξαιρουνται comparire, έχον Μετοχίω compárso: aprire, apérto: concepire, concepito: morire, mórto: offerire, offerito, 2) offerto: seppellire, seppellito, x) sepólto.

Del Gerundio.

XVI.

Il Gerúndio altro non è che una significazióne del Verbo, la quale non ricéve gli accidenti del Nome. Uno solo è il Gerundio, che finisce sempre in do, come, amándo, tacéndo, leggéndo. Talvólta si aggiúnge la particella si, in fine, come amándosi, tacéndosi, leggéndosi, ec.

La voce Gerúndio viéne dal Latino géro (fáre) cioè paróla, che fa le veci del Participio; e siccome il Participio Pres. della prima Conjugazione términa in ante, amánte, cantánte, ec. così il Gerúndio; che fa le sue veci, termina in ando, amándo, cantândo: e siccome nelle altre tre Conjugazioni il Partic. Pres. finisce in énte, come temén

te, leggénte, sentente; co-

sì

Περί Σωνοχής.

19'.

Η Σωνοχή ἄλλοτι δον είναι, είμη σημασία τις το Ρήματος, μη δεχομένη τὰ πάθη τε Ονόματος. Μία μόνη είναι ή Συνοχή, λήγουσα παύτοτε είς do, οἶον άγαπῶντας, σιωπῶντας, αὐαγινώσηωντας. Προστίθεται ἐνίοτε τὸ μόριον si, είς τὸ τέλος, οἶον amándosi, tacéndosi, leggéndosi, κτλ.

Ή λέξις προέρχεται άπο το Λατιν. gero (κάμνω) δηλ. λέξις έπέχεσα του τόπου της Μετοxñs ' w xadws 'n Meroχη το Ένες: της ά. Συ-Luy. Anyer eig ante, aγαπών, ωσα. άδων, εσα. έτως ή Συμοχή, ή επέχεσα τον τόπον αυτής, λήγει eic ándo, amándo, cantándo: xì na Dais eis rais amas Feis Eusuylas in 18 Eves. Anger eig ente. οίον φοβέμονος, μούη, αναγινώσκων, ουσα, αnswr,

e questa voce serve a tutti i generi, numeri, e persone. p. e. io, tu, esso, essa teméndo: noi, voi, essi, esse teméndo, ec.

termina in endo, temen-

do, leggendo, sentendo;

Di alcune particelle le quali sono chiamate Accompagnanómi.

XVII.

sa la Lingua Toscana di mettere avanti i nomi, ed i pronomi le! voci uno, è una, non già come nomi numeráli, ma per una certa accompagnatúra própria sua, che non hanno la Lingua Greca, nè la Latina, e perciò si chiamano Accompagnanomi. Bocc. g. 3. n. 8. Io credo che gran noja sia ad una bella e delitata donna, come 2001 siéte, aver per marito un mentecatto.

Di

μές, ή πρόσωπα. π. χ. eya, ou, eneivos, un. nueic, veic, exervoi, vais teméndo, xTX'.

Περί τινών μορίων συμπαρατιθεμείων τοίς Ονόμασι.

Zown Files in Irahinn Γλώσσα να βαίμ προ τίδ Ο νομάτων, κ Αντωνυμιών τας λέξεις είς, κ) μία, όχι ώς αειθμητικά, αλλά διάτινα συμπαρακολού-Inow idias autis, The οποίαν δεν έχεσιν τ Ελλην. έτε η Λατιν. γλωσα: διό καλένται Μόρια συμπαρατιθ. τοις Ονόμασι. Box. Hu. y. Ae. 3. 8. Νομίζω να ήναι μεγάλη ένοχλησις είς (μίαν) ώpaiar ny aspar yuvaina; ώς लें ज्या करे, के है प्रसार कीδρα (ενα). φρενόληπτον Di alcune altre dette · Accompagnavérbi .

Gli Accompagnavérbi sono alcune particelle, che si accompágnano co'Verbi, o ad essi si affiggono, senza necessità, ma per sola proprietà di Linguággio; e sono mi, e ci, per le prime persone: ti e vi, per le seconde; si, per le terze, e ne, che da se sola, e con le altre suddette particelle si mette avanti i Verbi, o loro si affigge. Bocc. g. 3. n. 1. Io mi creda (affisso. crédomi) che le Suore sien tutte a dormire. Io mi vénni, (e con la particella ne) io me. ne vénni: perchè allora si dice me, non mi.

tici si conjugano con le particelle mi, ti, si, ci, vi. si: così stimiamo ben fatto di esténder 4

Περίτινων άλλων συμπαρατιθ. τοις Ρήμασι.

Taura eirai Mopia Tiνα, συμπαρατιθέμονα τοίς Υήμασιν, η τούτοις συναπτόμενα, χωείς ανάγκω, αλλά μόνον όξ ίδιωτισμέ. κ) είναι mi, κή ci, διά τα πρώτα πρόσωπα · ti, κ vi, διὰ τὰ β'. si, dià rà y'. i) ne, rò οποίον καθ' αύτο, η μεта тр тростриневой, троτίθεται τοίς Ρήμασιν, η τέτοις συνάπτεται. Βοκ. H'μ. 2'. 'Ae. 9. 1. Noμίζω (συναπτέμενον δέ, crédomi) ὅτι αἱ Καλογραΐαι να έπηζαν όλαι ra nounder. Eya ที่กา θα, (κ) μετά τε μορίου ne) io me ne vénni · δια τί πρό του ne, λέγεται me, özı mi.

IH'.

Siccome i Verbi Neu- | Καθώς τὰ Ουδέτερα Ρ'ηματα κλίνονται με το Moeia mi, ti, si, ci, vi. si: ETW RELVOUCE EUhorov và endécauce à

di tali Verbi.

CONJUGAZIONE

del Verbo Neutro

ADDORMENTARSI .

Indicativo. Presente...

S. mi addormento. ti addorménti. si addorménta.

P. ci addormentiámo. vi addormentáte. si addorméntano.

Passato Imperfetto.

S. mi addormentáva. ti addormentávi. si addormentáva.

P. ci addormentavámo. vi addormentaváte. si addormentávano.

Passato Perfetto

S. mi addormentái, e mi sono. ti addormentásti. ti sei.

qui a modo di esempio, | δε χάριν παραδείγματος, la Conjugazione di uno mi Kai ou évos Mo rois-TWV PHUATWV.

ΚΛΙΣΙΣ

του Ουδετέρου Ρήματος

ΑΠΟΚΟΙΜΑΣΘΑΙ.

Opisinn . Eresaic . I

Ε. Αποκοιμώμαι. αποκοιμάσαι. атопогратае.

Π. Αποχοιμώμεθα. αποκοιμαδε. άποκοιμώνται...

Παρατατικός.

Ε'. 'Απεκοιμώμίω. απεκοιμώσον. απεκοιματο.

Π. Απεκοιμώμεθα. ฉพรมอเมลัสร. απεκοιμώντο.

Параксіцегос.

E'. Aπεκοιμήθω, και mi sono. anenosundus, nai ti .. m 3

e quando il soggiuntivo e l'indicativo, conviene osservare in 1, luogo se il Verbo che è retto da un altro apparténga al suggetto del Verbo, che lo regge, o apparténga ad altro nome. Dicendo per esempio io voglio leggere, il Verbo leggere spetta al soggetto io, e dicendo voglio che tu legga, il Verbo legga, spetta al Pronome tu.

2. Conviene osservare, se il Verbo della proposizione principále esprima un affetto dell'animo, come mi piace, mi duóle, temo, spero, vóglio, desidero, ec. o un atto della mente, come so, credo, conosco, dubito, ec. o un'azione che fassi col mezzo delle parole, come ei narra, di ce, prega, csórta, consiglia, persuáde, comanda, afferma, nega, induce, raccomanda, commétte, incárica, ec. o un movimento proprio, come va, viene, giunge, ascen-

ύποιακτικον η το όρις ικον, πρέπει να παρατηρής
ά. εαν το 'Ρημα το συνταστόμενον υφ ετέρε 'Ρημ.
ανήκη τω ύποκειμούω τε
συντακτικού 'Ρηματος, η
αν ανήκη είς άλλο όνομα.
Λέγων π. χ. έγω Θέλω
αναγινώσκειν το 'Ρημα
αναγινώσκειν, ανήκει τω
ύποκειμούω, έγω ' κ) λέγων, Θέλω ότι σύ να αναγινώσκης, το 'Ρημα αναγινώσκης, ανήκει είς
τω συ 'Αντωνυμίαν.

β'. Παραπρητέον εαν το ρημα της πυριωτέρας προτάσεως επφράζη διά-SECIV TIVE THE LUXHE, οίον άρέσπει μοι, λυπεμαι, φοβέμαι, έλπίζω, θέλω, έπιθυμῶ, κρτ. ἢ μίαν πράξιν το νοός, οίον επίσαμαι, πιςδίω, γινώσκω, αμφιβάλλω, κέτ. η ζιέργειαν γινομούω δια τω λόγων, οίον επείνος διηγείται, λέγει, παρακαλεί, παραινεί, συμβελούει, πείθει, προςάζει, καπαφάσκει, αποφάσκει, azer, ouvlomor, maραγγέλλει, επιφορτίζει not. n nlunger iblar, oler

mento fatto fare ad altri, come tira, condúce, strascina, spinge, manda, e altre cose so-

miglianti. Quando il verbo principale esprime un affetto dell'animo, se il Verbo soggiúnto appartiéne al suggétto della proposizione, egli ama di esser posto all'indefinito, e tráttone il Verbo voglio, cogli altri ama anche di essere accompagnato dalla proposizione di, come voglio partire; e desidero, bramo, mi piace, temo, spero, godo, m'incrésce di più resottintendéndo stare ; l'occasione, l'incontro, l'óbbligo, ec. di restáre. Se poi appartiéne ad altro gode piuttosto esser messo ad un modo definito, e questo dev'éssere il soggiuntivo, perchè la proprietà, o l'azione da lui espréssa non si afferma, ma si accénna soltánto. Quindi si dirà: voglio, desidero,

ύπάγει, έρχεται, φθάνει, αναβαίνει, κώντι ή κίνησιν έπ' άλλου, οίον έλκει, άγει, σύρει, ώθεί, εέλλει, κ) τοιαῦτά τινα.

"Όταν το πυριώτερον ρήμα δηλοί διάθεσιν ψυχής, έων το υποτασσόμονον ρπμα ανήκη τω ύποκειμείω דוק שףסדמים בשב, דלדב מץמ-मव गर्व गां निस्तवा लंद ' मनवρέμφατον, κὶ έκτος το ρήμ. θέλω, με τὰ άλλα άγα-मत्र थ्ये हैर्भ एडरे हेवणड में mir apódeour di, olor déλω αναχωρείν, η έπιθυμω, ποθώ, αρέσκει μοι, φοβέμαι, έλπίζω, χαίρω, δυσαρες εί μοι το μένειν περισσόπερον . ύπονοκμούων το ονομάτων, ή άcopun, nairia, to peoc, Er. To polen . Ear de ainκη είς άλλο όνομα, φιλεί mallor Tidedan eig all no έγκλισιν, κ) αυτη πρέπει ים אוימני אי טידס מודואוי, รัสยอิทิ ที่ เอีเอสกร, ที่ ที่ รνέργεια ή έκ τε ρήματος δηλουμοίη, δού παταφάσπεται, αλλά νδίεται μόvov. "OSCV NERTEOV. Séλω, ποθώ, χαίρω, άρεgodo, mi piáce ec. che tu váda, o che tu stía.

Se il Verbo principá le esprime un átto della mente, il verbo soggiúnto si può méttere sempre all' indefinito: ma se appartiéne al suggetto vuóle per ordiná rio la preposizione di, come egli sa, crede, conosce di essere innocente; laddóve quando appartiene ad altro nome; non la vuol mai, come io so, credo, pérmi, dúbito, penso, conosco lui esser reo: lo stesso è pure dei Verbi dire, narrare, sentire, provare, affermare, negare, e simili.

Che se il Verbo soggiuntivo vuol porsi ad un modo definito, questo dev'essere indicativo, quando il Verbo principale è affermativo, ed esprime una cognizione certa: ma all'incontro dev'essere soggiuntivo quando il Verbo principale è accompagnato dalla negazióne, o significa una coσκειμοι, ης. ότι συ να ύπάγης, η ότι να ςαθης.

Εαν το πύριον ρημα δηλοι πράξιν το νοός, το ύποπαστόμι. διώαται να πεθή παύτοτε είς Απαρέμφ. άλλ' εων ανήκη τω ύποκειμ. απαιτεί ώς επί το πλείσον mir mpos. di, olor enelros בחוב מדמו, חוב לנים, צויםσπει ότι είναι άθωος αλλ Star ainny eig allo ovopa, δω απαιτεί αυτίω ποτέ, οίον έπΙς αμαι, πις δύω, φαίνεταί μοι, αμφιβάλλω, 50χάζομαι, γινώσκω ότι έκεινος είναι πταίτης. παύτον γίνεται κή είς τα ρημ. λέγειν, διηγείθαι, απέων, δοπιμάζων, παταφάσκειν, αποφάσκειν, κίτ.

Εαθ δε το υποταστόμετον ρημα μέλλη να τεθή
είς αλλην Εγκλισιν, αυπό πρέπει να ήναι ή Ορισική, όταν το κυριώτερον
ρημα είναι καταφατικόν,
δηλοιώ γνώσιν βεραίαν
πόναντίον πρέπει να ήναι
ή Υποτακτική όταν το κυριώτερον ρημα έχη μεθ εαυτέ απόφασιν (ἄρνησιν)
η δηλοί γνώσιν μόνον πιθανην, η άμφ/βολον. Λε-

gnizione soltánto probá- [bile, o dubbiósa. Si dirà adunque io conosco, vedo, comprendo che ciò è vero: e non so, non conosco, dubito, credo, pármi, che ciò sia falso. E la ragione n'è chiara, poichè nel primo caso. l'oggetto d'una cognizione certa si afferma assolutamente, laddove nel secondo l'oggetto d'una cognizione o soltanto probabile, o dubbiosa non può che solamente accennársi.

Coi Verbi andare, venire, giungere, scendere, ascendere, tirare, condurre, accompagnare, spingere, mandare, 222durre, muovere, sforzare, e con tutti quegli altri che significano qualche spezie di movimento o reále, o figuráto, il Verbo soggiunto si mette all'indefinito, accompagnato dalla preposizione A, come ei va, giunge, tira, sforza, ec. a préndere, o a lasciáre la tale, o la tal cosa.

κτέον άρα έγω γινώσκω, βλέπω, ἀννοῶ ὅτι τῶτο ἐιναι άληθές, η άγνοω, ε γινώσχω, αμφιβάλλω, माइ डींक, ठिल्रस मारा ठेरा गई-To va jivat Jobbés. O de λόγος σαφής, έπειδή έπι τε πρώτου παραδείγμαπος, το υποκείμενον μιας γνώσεως βεβαίας καταφάσκεται απολελυμονως, άλλ' έπι του δουτέρου το ύποκείμανον μιᾶς γνώσεως η μόνον πιθανής, η αμφιβόλου, δον δύναται είμα μόνον απλώς hex Si.

Με τα Ρηματα υπάγειν, έρχεσθαι, νειν, καταβαίνειν, ανα-Bairer, Exxer, ager, συνοδείειν, ωθείν, σέλher, ager, ziver, Biáζειν, κ) με όλα τ' άλλα το σημαίνοντα κίνησίν τινα η פום אומדוגאי, או בסתומוי, το ύποτασσόμονον ρίημα τίθεται είς Απαρέμφ. σύν τη Α προθέσει, οίον εκείνος υπάγει, φθαίει, έλκει, βιάζει, κρτ. να λάβητις η να αφήση το δείνα πράγμα. Μέ τα 'Ρήματα συνισταίαι, παραγγέλherr .

172 FPAMMATIKH

Coi Verbi raccomanda. re . comméttere . incaricare, comandare, come pure coi Verbi pregare, consigliare, esortare, per suadére, e simili, se il soggiunto si pone ad un modo definito, questo dev'essere il soggiuntivo, come vi raccoman. do, commétto, incárico ec. che andiáte nel tale o tal luogo; se poi si mette all'indefinito, co' primi vuole essere prece dúto dalla preposizione di, co'secondi ammétte anche questa, ma colla preposizione a si accompagna più volentieri, come vi raccomando, commetto, comando, incárico di andare nel tal luogo: e vi prego, consiglio, esórto, persuado di passare, o a passar nel

here, strigoptiler, aporτάζειν ' έμοίως κή με τά Ρ'ημ. παρακαλείν, συμβελδίων, παραινών, πώς Serv. is Ta TOLAUTA. eas το υποταστόμενον τίθεται eig alle Eynlion, du-गा कार्हमा एवं भूणवा में Ymorantinh, ofor ourismμι ύμιν, παραγγέλλω, επιφορτίζω, κρτ. ότι να UTTAYNTE eig Tor Seira n τον δείνα τόπον εαν δε τίθεται είς Απαρέμ. με τα மையை ந்திய. ஒடிக் வுற வப்-To mir di apo Deour, x µs τα δείτερα δέχεται κ αυτω, άλλ' άσμονέστερον δέχεται τω Α, πρόθεσιν, οίον, συνίστημι ύμίν, παραγγέλλω, προστάζω, επιφορτίζω το ύπάγειν είς τον δείνα τοπον, η παρακαλώ ύμας, συμβουλδίω, παραινώ, πείθω να περάσητε είς Tov deiva alkor.

Del

Del Participio.

XV:

Il Participio è quella parte del Discorso, che partécipa egualmente e del Nome e del Verbo.

Come Nome, ha generi e casi, come Verbo, ha tempo e signi-

ficazióne.

Tre sono i Generi del Participio. Mascolino, come amato. Femminino, come amata; e Comúne, come amante, dolente, ec.

Il Participio si declina come il Nome, per Numeri, e Casi: coll' Articolo, o pur co' Segnacási Di, a, o

ad, e da.

Ha due Numeri, il Singolare, come lo, e la amante, ed il Plurale, come gli, e le amanti; e sei Casi, come il Nome.

Quanto alla significazione i Participi sono di tre sorti; Attivi, PasHeel METOXIG.

IE'.

Η Μετοχή είναι ενείνο τὸ μέρος τε Λόγε, τὸ μετέχον Εξίσε τὸ τε Ονόματος, τὸ τε Ρήματος. Ως "Ονομα, έχει Γέ-

νη, η Πτώσεις, ως Ρῆμα πάλιν, ἔχει χόνον,

ray on marian.

Τεία είναι τὰ Γούη τῆς Μετοχῆς. Αρσενικόν, οἶον ἀγαπημούος. Θηλ. οἷον μούη. ὰ Κοινὸν, οἷον ὁ ἀγαπῶν, ἡ ῶσα, ὁ ἀλγῶν, ἡ ἔσα.

Ή Μετοχή κλίνεται ώς το "Ονομα κατα 'Αειθμές, τὸ Πτώσεις, μὲ τὸ Αρθρον, η μὲ τὰ ἀδεισα μόρια, Di, a, η ad, κὰ da.

Έχει δύο 'Αριθμές, τον Ένικον, ώς ο άγαπῶν, η ῶσα ' κὰ τον Πληθιωτικόν, ώς οἱ άγαπῶντες, αἱ ῶσαι ' κὰ εξ Πτώσεις, ώς τὸ "Ονομα.

Κατά δε την σημασίαν αί Μετοχαί είναι τειών είδων Ένεργητικαί, Πα-

-n C

174 FPAMMATIKH sivi. o Comúni. Attivil sono quelli, che significano operazione, come lo, e la amante, il, e la veggénte, ec. Passivi sono quei, che accénnano passione, come lo, e la amábile, il reverendo, ec. Comuni sono quelli, che hanno e Attiva e Passiva significazione come, trovato, sentito. Perchè se per esémpio dirò: Egli trováto cavállo. andossene . o sentito il romore, s'affacciò, il significato è Attivo. Ma se dicéssi: Egli trováto con quella persona, o sentito mentre andáva, fu preso: allora la significazione è Passiva.

I Participi di tempo presente términano in ante, o ente: Amante,

Leggente, ec.

I Participi di tempo passato, in Attivo vanno uniti al Verbo Avere. p. e. Ho amato. áveva amato ec. In Passivo vanno uniti al Verbo Essere, p.

Intinai, ny Koivai. Evepyntinai, ai onuaivouvai evépyeian, olor o αγαπών, η ώσα. ό βλέπωνς ή βλέπεσα. Πα-Intinai, ai onpaireoat πάθος, οίον ο αγαπη-गठ्ड, में वंश्वमामां, ठ वार्वहormos, nair. Kowai, ai Execut Everyntinku, n Παθητικήν σημασίαν, οίον dipair, n' dipedeis, ansoas, n ansdeis. Diati έων π. γ. είπω δίρων ίππον, έφυρον · ή ακέσας του θόρυβου, ανέπυ-Lov' nonuavia eivai Eνεργητική · εαν δε έλεγα · डिंग्डिमें पहांचे के वेलांग्ड, n anovo Deig, er & odyce, Exhodn. n onuavia cival NaIn-TIKN -

Αί του ένεστώτος λήyours eig aire, n cire. Α'γαπων, Αναγινώσκων,

hair.

Αί του παρωχημείου Μετοχαί έπι ενεργητικου ενώνονται με το "Εχειν ρημά . π. χ. "Εχω αγαπημείου, είχα αγαπημένον καιτ. Επί δέ Παθητικέ, με το Εί-2014 a

sono amato, era ama-

to, ec.

I Participi di tempo passato, che nascono da Verbi della prima Conjugazione in are, hanno regolarmente la desinenza in ato, come da amare; amato, stimare, stimato ec.

Quelli, che nascono da Verbi della seconda Conjugazione in ere lungo, hanno ordinariamente la desinenza in uto, come da temére, temúto; da godére, godúto ec. eccettuáto rimanére, che ha rimáso o rimasto.

Quelli, che nascono da Verbi della terza Conjugazione in ere breve, hanno la desinenza in molte manière.

Se i Verbi della terza Conjugazione nella prima persona del Passato Perfetto finiscono in ssi con due s, hanno il Participio passato in tto con due t. p. e. lessi, létto, diναι . π. χ. είμαι, ήμεν αγαπημοίος, ησύτ.

Αί του παρωχημείου χρόνε, όσαι γίνονται από ρήματα της ά. Συζυγίας eis ape, Excusio opdas την κατάληξίντων είς ατο, olor and is amare, amato, and is stimare. stimato.

"Όσαι γίνονται από phuara The B'. Elluylas είς έρε μαπρόν, έχεσιν ως επί το πλείτον τω κατάληξιν είς ετο, οίου άπο τε temére, temúto: and is godére, godúto x)τ. εξαιρείται, το rimanere, έχου μετοχήν rimáso n rimásto.

"Όσαι γίνονται από ρήματα της γ'. Συζυγίας είς έρε βραχύ, έχουν την κατάληξιν κατά πολ-

λες δόπες.

"Αν τα ρήματα της γ. Συζυγίας είς το ά. πρόσωπού τε Παρακειμείου λήγουσιν είς ssi με δύο ς, έχουσι τω παρωχημούλω Μέτοχλω tto με δύο t. π. χ. léssi, létto, distrussirussi, distrutto, tras- si, distrutto, trassi,

TPAMMATIKH si, tratto, afflissi, af- | tratto, afflissi, afflit-

fluto.

Se finiscono nella prima persóna del Passato Perfetto in si con una sola s, preceduta da vocále, hanno il Par-50. ticipio passato in p. e. rási, raso, as sisi, assiso, rosi, roso, chiúsi, chiúso. Si eccéttuano chiési, che chiesto, posi, che messo.

Se finiscono nella prima persona del Passato Perfetto in lsi, hanno il Participio in lto, p. e. scelsi, ha scelto; tolsi, ha tolto. Si ec. céttuano valsi e calse, che hanno valútto e calúto.

Se finiscono nella prima persona del Passato Perf. in rsi, altri hanno il Participio in rso, e. sparsi, sparso; p. dispersi, disperso: morsi, morso; ed altri in rto, p. e. scorsi, scorto; sersi, sorto.

Se finiscono in nsi, han-

to.

"Αν είς το α. προσωπον τε Παραπειμείε λήyeou eig si, με ch μόνον ς, έχον πρό αυτου φω-יחכי, בצוסו דוש זצ דםρωχημείε Μετοχ. είς so, π. χ. rási, ráso, assísi, assiso, rósi, róso, chiúsi, chiúso, Έξαιρενται chiési, exor Metox. chiésto, posi, posto, miha posto, misi, che ha si, mésso, παρα πε méttere.

"Αν είς το ά. πρόσω-TOV TE Παρακειμονε λήyeou eig lsi, Exect Thu Meroxle eig to. T. X. scélsi, éxer scélto: lólsi, tolto. Έξαιροῦνται válsi voi cálse, «xovτα Μετοχ. valúto κ calúto.

*Αν είς το ά. πρόσωπον τε Παρακ. λήγωσιν eic rsi, alla exect The Μετοχ. eig rso. π. χ. spársi, spárso: dispérsi, dispérso, morsi, morso: alla eig rto. T. X. scórsi, scórto, sórsi, sórto.

"Ar Anywork eig nsi, 1X8hanno il Participio in Exers Merox. eig nto, nto, come fransi, franto; spensi, spento; finsi, finto, giunsi, giunto.

Se in ei, o etti, hanno il Participio in uto, perdei, o perdetti, perduto, ricevéi, o ricevetti,

ricevuto, ec.

Alcúni poi hanno il Participio in esso, isso, osso, usso, p. e. con césso (e meglio concedúto) fisso, percosso, di-

scusso, ec.

Quelli, che nascono dai Verbi della quarta in ire, hanno regolarmente la desinenza in ito, come da udire, udito: da sentire, sentito.

Si eccettuano comparire, che ha comparso; aprire, aperto; concepire, conceputo; morire, morto; offerire, offeri to, ed anche offerto; seppellire, seppellito, ed anche sepólto.

olov, fransi, franto, spénsi, spénto, finsi, finto, giúnsi, giúnto.

"Av eis ei, n etti, exe-

or my Merczny eig uto. perdéi n perdétti, perdúto: ricevéi, n ricevétti, ricevuto, x)r.

"Αλλα δε έχουσι τω Meroxles eis ésso, isso, ósso, ússo, π. χ. concesso (REXTION TO, concedúto) fisso, percosso, discusso, x)T.

"Ora vivoviat and Pnματα τῶς δ'. eig ire, ¿γεσιν όρθως τω κάτα-Anger eig ito, olor and πο udire, udito: απδ ve sentire, sentito.

Έξωρουντω comparire, έχον Μετοχίω compárso: aprire, apérto: concepire, conceputo: morire, mórto: offerire, offerito, 2 offerto: seppellire, seppellito, x sepólto.

Del

Del Gerundio.

XVI.

Il Gerúndio altro non è che una significazióne del Verbo, la quale non ricéve gli accidenti del Nome. Uno solo è il Gerundio, che finisce sempre in do, come, amándo, tacén do, leggéndo. Talvolta si aggiúnge la particella si, in fine, come amándosi, tacéndosi, leggéndo: es

géndosi, ec. La voce Gerúndio viéne dal Latino géro (fare) cioè paróla, che fa le veci del Participio; e siccome il Participio Pres. della prima Conjugazione términa in ante. amante, cantante, ec. così il Gerúndio; che fa le sue veci, termina in ando, amándo, cantândo: e siccome nelle altre tre Conjugazióni il Partic. Pres. finisce in énte, come temén te, leggénte, senténte; coΠερί Σωνοχής.

19'.

Η Σωνοχή ἄλλοτι δεν είναι, είμη σημασία τις το Υρήματος, μή δεχομένη τὰ πάθη τὰ Ονόματος. Μία μότη είναι ή Συνοχή, λήγουσα παίτοτε είς do, οἶον αγαπώντας, σιωπώντας, αἰαγινώσκωντας. Προστίθεται ἐνίοτε τὸ μόριον si, εἰς τὸ τέλος, οἶον amándosi, tacéndosi, leggéndosi, κτλί.

Ή λέξις προέρχεται άπο το Λατιν. géro (κάμνω) δηλ. λέξις ἐπέχεσα του τόπου της Μετοxis ny nadws i Mero-XN THE EVEST THE a. EUζυγ. λήγει eig ánte, αγαπών, ώσα. άδων, εσα. έπως ή Συμοχή, ή επέχεσα τον τόπον αυτής, λήγει eic ándo, amándo, cantándo: में मक्रिकेंद्र संद माद amas Feis Dusuylas i TE Eves. Anger eig ente. οίον φοβέμονος, μούη, αναγινώσκων, ουσα, αnéwr,

sì il Gerundio di queste termina in endo, temendo, leggendo, sentendo; e questa voce serve a tutti i generi, numeri, e persone. p. e. io, tu, esso, essa teméndo: noi, voi, essi, esse teméndo, ec.

Di alcune particelle le quali sono chiamate Accompagnanomi.

XVII.

Usa la Lingua Toscana di mettere avanti i nomi, ed i pronomi le voci uno, è una, non già come nomi numeráli, ma per una certa accompagnatura propria sua, che non hanno la Lingua Greca, nè la Latina, e perciò chiamano Accompagnanomi. Bocc. g. 3. n. 8. Io credo che gran noja sia ad una bella e delicata donna, come voi siéte, aver per marito un mentecatto.

Ď.

κέων, εσα επως ή Συνοχή τόπων λήγει εἰς έndo, teméndo, κτλ' κοὴ
αυπ ή φωνή χησιμούει
εἰς ὅλα τὰ γοίη, ἀριβμες, τὸ πρόσωπα. π. χ.
εγω, συ, ἐκεῖνος, ναι,
teméndo, κτλ'.

Πεελ τινών μοείων συμπαρατιθεμενών τοῖς Ονόμασι.

IZ'

Zwudiles i Tradini Thousa và Bain mpo is Ο νομάπων, κ Αντωνυμιών τας λέξεις είς, κ) μία, δ-पा कंद वंशा प्रभागामते, वंशे दे διάτινα συμπαρακολού-Snow idian autis, The οποίαν δεν έχεσιν τ Ελλην. έτε η Λατιν. γλώσσα: διό παλένται Μόρια συμπαρατιθ. τοις Όνόμασι. Вох. "Ни. у. Астэ. 8. Νομίζω να ήναι μεγάλη cooxinous eis (plan) wpaiar ni aspai yuraina; खंद लेकवा करे, को हूसा काδρα (εία) φρενόληπτον.

п 2 Пе-

- Accompagnavérbi .

- Gli Accompagnavérbi sono alcune particelle, che si accompágnano co'Verbi, o ad essi si affiggono, senza necessità, ma per sola proprietà di Linguaggio; e sono mi, e ci, per le prime persone; ti e vi, per le seconde; si, per le terze, e ne, che da se sola, e con le altre suddette particelle si mette avanti i Verbi, o loro si affigge. Bocc. g. 3. n. 1. Io mi creda (affisso, crédomi) che le Suore sien tutte a dornire. Io mi vénni, (e con la particella ne) io me ne venni: perchè allora si dice me. non mi.

XVIII.

Siccome i Verbi Neuti si cónjugano con le particelle mi, ti, si, ci, vi. si: così stimiamo ben fatto di estender logor và endequevaguì

Di alcune altre dette Περίτινων άλλων συμπαρατιθ. τοις Ρήμασι.

> Tauta eirae Mopia Tiνα , συμπαρατιθέμονα τοίς Υήμασιν, η τούτοις συναπτόμονα, χωείς άvázniw, aka povor čk ίδιωτισμέ. κ) είναι mi, κ) ci, δια τα πρώτα πρόσωπα' ti, x vi, διὰ τὰ β'. si, διά τα γ'. κ) ne, το οποίον καθ αυτό, η μετα τζε προειρημένων, προτίθεται τοίς Ρήμασιν, η τέτοις συνάπτεται. Βοκ H'μ. γ. Ae. 3. μίζω (συναπτέμενον δε, crédomi) ὅτι αι Καλογραΐαι να έπηγαν όλαι ra noign Der. Eyw nha Da. (x) METO TE MOCIOU ne) io me ne vénni ·δια τὶ προ τοῦ ne, λέγεται me, oxi mi.

IH'.

Καθώς τα Ουδέτερα Ρ'ηματα κλίνονται με το Mógra mi, ti, si, ci, vi, si: gra neirouce eudi tali Verbi.

CONJUGAZIONE

del Verbo Neutro

ADDORMENTARSI .

Indicativo. Presente.

S. mi addormento. ti addorménti. si addorménta.

P. ci addormentiámo. vi addormentáte. si addorméntano".

Passato Imperfetto.

S. mi addormentáva. ti addormentávi. si addormentáva.

P. ci addormentavámo vi addormentaváte. si addormentávano.

Passato Perfetto.

S. mi addormentái, e mi sono. ti addormentásti, e ti sei.

qui a modo di esempio, | δε χάριν παραδείγματος, la Conjugazione di uno me Kaiger eros To misτων 'Ρημάτων.

ΚΛΙΣΙΣ

του Ουδετέρου Ρήματος

АПОКОІМА ЕӨАІ.

Opisian . Eussais . I

Ε'. Αποκοιμωμαι. αποχοιμασαι. ажоногратага

Π. Αποκοιμώμεθα. αποκοιμαδε: αποκοιμώνται.

Παραπατικός.

Ε΄. Απεκοιμώμιω. απεκοιμωσον . a TENOIHATO.

Π. Απεκοιμώμεθα. απεχοιμάδε. απεκοιμώντο ..

Παρακείμενος.

E'. A TEXOLUNG leu, nai mi sono. anenosundns, nad ti .. m 3

82 PAMMATIKH

si addormentò, e si è addormentato.

P. ci addormentámmo, e ci siamo.

vi addormentáste, e vi siete.

si addormentárono, e si sono addormentáti.

Pass, più che Perfetto.

S. Io mi era.
tu ti eri.
esso si era addormentato.

P. noi ci eravámo.
voi vi eraváte.
essi si érano addormentati.

Futuro.

S. mi addormenterò, ti addormenterái, si addormenterà.

P. ci addormenteremo . vi addormenterete . si addormenteránno .

Imperativo. Presente.

S. tu ti addorménta, o addorméntati tu.

απεκοιμήθη, και si è addormentato.

Π. Απεκοιμήθημον, πα) ci siamo.
απεκοιμήθητε, πα) vi

siete, ἀπεκοιμήθησαν, κ) si sono addormentati,

Υπερσωντελικός.

Ε΄. Έχω έχα.
συ έχες.
ἐκῶνος έχον ἀποκοιμηθή.

Π. Ἡμᾶς ἔχαμου.
 σεις ἔχετε.
 ἐκῶνοι ἔχαν ἀποκοι.
 μηθη.

MEMAY.

Ε΄. Θέλω. Θέλεις. Θέλει αποποιμηθή.

Π. Θέλομον. Θέλετε. Θέλεν αποκοιμηθή.

Пробактий. Егебыя.

Ε΄. Αποκοιμήσου συ, ή συυθέτως.

ãς

si addorménti, o addorméntisi esso.

P. ci addormentiámo, o addormentiámo ci noi.

vi addormentate, o addormentatevi voi. si addormentino, o addormentinsi essi.

Futuro.

5. ti addormenterái tu.
si addormenterà o addormenterássi esso.
ci addormenterémo,
o addormenterémo
ci noi.

vi addormenteréte, o addormenterétevi voi.

si addormenteránno, o addormenteránnosi essi,

Soggiunt, Presente,

S. Che, se, quando io mi addorménti. tu ti addorménti. esso si addorménti.
P. ci addormentiámo, vi addormentiáte. si addorméntino.

Pas-

àς ἀποκοιμηθη έκεινος.

Π. *Ας ἀποκοιμηθώμαν ήμεῖς.

वेद वंतराध्यामार्जिया वहाँद.

वेद वेम्प्रवाधानिक है है है है.

MEMOI.

Ε'. Θέλεις ἀποχοιμηθῆ σύ, Θέλει ἀποχοιμηθῆ έκείνος.

Π. Θέλομον αποκοιμηθή ήμεις.

Βέλετε αποχοιμηθή

Θέλυν αποκοιμηθή έκάνοι.

Ύποτακτική, Ένες ώς,

Ε΄. Έαὶ, ὅταν γὰ ἀπονοιμηθῶ.
 γὰ ἀποκοιμηθῆς.
 γὰ ἀποκοιμηθῆ.
 Π. Νὰ ἀποκοιμηθῶμον.
 γὰ ἀποκοιμηθῶπε.
 γὰ ἀποκομηθῶρ,
 πα μα

184 PPAMMATIKH

Passato Imperfetto.

S. Io mi addormentássi, e mi addormenteréi. tu ti addormentássi, e addormenterésti. esso si addormentásse, e si addormenterébbe.

P. noi ci addormentassimo, e ci addor menterémmo.

voi vi addormentáste, e vi addormenteréste. essi si addormentássero, e si addormenterébbero.

Passato Perfetto.

S. mi sia.
ti síi.
si sia addormentáto.
P. ci siamo.
vi siáte.
si síeno addormentáti.

Pass. più che Perfetto.

S. Io mi fossi e mi saréi.
tu ti fossi e ti sarésti.
esso si fosse e si sarébbe addormentato.
P.

Παρατατικός.

Ε΄. Έγω να απεκοιμωμίω, κ) να ήθελα.
συ να απεκοιμώσον,
ης) να ήθελες.
εκείνος να απεκοιμάτο, ης) να ήθελον

άπονοιμηθή. Π. Ήμες νὰ ἀπεκοιμώμεθα, κὰ νὰ ἡθέλαμον.

σες να απεκοιμάδε,
γοὶ να ηθέλεπ.
έκενοι να απεκοιμώντο, γοὶ να ηδελαν
απεκοιμηθη.

Παρακείμενος.

Ε΄. Εγώ να απεκοιμή Эην.

συ να απεκοιμή Θης.

εκείνος να απεκοιμή Θη.
Π. Να απεκοιμή Θημον.

να απεκοιμή Θησε.

να απεκοιμή Θησαν.

Υπερσωνελικός.

Ε΄. Ένω είχα κὶ ἤθελα.

σὐ είχες κὶ ἤθελες.

ἐκεῖνος είχε κὶ ἤθελεν

ἀποκοιμηθή.
Π.

P. noi ci fossimo e ci II. Hueig eixauco noi sarémmo. voi vi foste e vi sareste. essi si fossero e si sarébbono addormentati.

Futuro.

Sing. io mi sard. tu ti sarái. esso si sarà addormentato. Plur. noi ci sarémo. voi vi saréte. essi si saránno addormentáti.

Infinito.

Presente ed Impersetto,

S. e P. E'ssersi addormentáto.

Futuro.

S. e P. Aver ad, dover o esser per addormentársi.

nde hauce. ספוק פוצבדב אמן וושב-อันดังงเ ดังสม น) ที่มีธλαν αποκοιμηθή.

MEXLOT.

Ε'. Έγω Θέλω. où Déheic. exervos Dédes amonosundi. Π. Ήμεις θέλομαν. oeig Dehere. έκεινοι θέλεν αποκοιundñ.

Απαρέμφατος.

Ένες. κ Παρατατικός.

S. e P. Addormentarsi. E'. 2 II. 'A Tonoipadu.

Perf. e più che Perfetto. Парахена. по Ужерошт.

Е'. и П. На апеноция

MEXLOV.

Ε΄. κ Π. Να έχω, η μέλλω να αποκοιμή-Sã.

 Σu -

186 FPAMMATIKH

Gerúndio . Addormentándosi.

Participio Pass. Addormentátosi.

Delle Parti Indeclinabili.

Della Preposizione.

XIX.

Le Preposizióni sono voci, che significano le divérse circostánze delle cose. Sono differenti dagli Avvérbj in questo, che si póngono necessariamente avanti al Nome, e talvólta al Verbo (che fáccia le veci del Nome) o ad altra parte declinabile del Discorso, che loro s'appóggia, e sono indeclinabili.

Molte sono le Preposizioni, ma le più usitáte sono queste: Accánto, alléto, présso, vicino, addósso, appie, dentro, in, nel, sópra, dirimpétto, a fronte, di sotto. Da, di, indi, fuóΣυνοχή . Άποκοιμώμενος, μείη.

Μετοχή Παθητ. 'Αποκοιμημούος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΚΛΙΤΩΝ ΜΕΡΩΝ.

Περί Προθέσεως.

IO'.

Αί Προθέσεις είναι λέξεις σημαίνεσαι τὰς διαφόρους περιστάσεις τῶν πραγμάτων. Διαφέρεσι δὲ ἀπό τὰ Ἐπιρρήματα εἰς τετο, ὅτι τίθενται εξ ανάγκης πρό τε ἀνόματος, ης) κάμμίαν φοραν πρό τε Ῥήματος (τε ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἀνόματος) ἢ ἀλλε μέρες Λόγε κλιτέ, εἰς ἀυτὰς αναφερομούου τὸ είναι ἀκλιτοι.

Πολλαί είναι αι Προθές σεις, άλλ αύται αι συνηθέσεραι Σιμά, εγγύς, επαίω, παρά πόδας, είς δοι, μέσα, είς, είς τον, επί, επαίω, κατοίαντι, άγναίτια, ύπὸ, ύποκάτω: 'Απὸ, ἔπειτα, έξω,

xa-

ri, da cánto, da láto, di là, ec. per, lúngo, su, ec. a, ad, infino, vérso, ec. a, con, da, mediánte, ec. Diétro, circa, dopo, sino, innánzi, infra, verso, ec. intórno, oltre, senza, a paragóne, assai più, molto più, ec.

La preposizione da quálche volta esprime attitudine, abilità, convenevolézza, come non è terréno da viti, cioè atto alle viti; egli è uomo da ciò, vale a dire, ábile a ciò fare; egli 6º pera da uomo sággio, cioè come ad uomo saggio si conviéne. Così si dice: vi è da céna, vi è da dormire, cioè quanto si richiéde alla cena, o al dormire. Da uómo di onore, cioè sulla fede di uomo d'onore. Da gióvane, da vécchio, cioè mentre uno è, o era giovane, o vécchio. Verrò da voi, andrémo da lúi, cioè a casa vostra, a casa di lui.

κατὰ μέρος, πλουρόθεν, εκείθεν, κὸτ. Διὰ, επάνω, κὸτ. Είς, εως, ἄχει,
πρὸς, μετὰ, κὸτ. ἀπὸ, διὰ
μέσου. Ὁπίσω, χεδὸν,
περὶ, περίπε, κὸτ. παρὰ,
πλῶν, χωρὶς, πρὸς σύγκεισιν, μετὰ, ὕστερον,
πολῶ μάλλον, κὸτ.

'H da Πρόθεσις crioτε δηλοί διαρμός ίαν, επιπδειόπτα, εφαρμογίω, ofor Sci eval yn Sia auπέλια, ήγεν διάρμοςος είς τα αμπέλια εκείνος είναι ανθρωπος είς τετο, τετές ιν επιτήδειος να κάμη τετο * πράττει ως φρόνιμος, ήτοι καθώς είς φρόνιμον ανθρώπον προσήnes. Ούτω λέγεται · είναι मां कार्वेंद्र हिल्माएग, संग्रा में-Troc Sià và noinn In Tis, भारता ठेव वस वास्थारहण्या ठाव τον δείπνου, η το ποιμάδαι. 'Ως τιμημονός, n-TOI ETT TH TISH TILINUCIS ανδρός εκ νέε, εκ γερον-TOS, मेरा देश के संग्रा, में मेंτον τις νέος ή γέρων . θέλω έλθη eig έσας, θέλομον υπάγη εις εκείνου, ήros eig the oinias oac, eic The oixian Ts.

Dell'

118-

Dell' Avverbio.

XX.

Avvérbio è una parte del Discorso indecli nábile, che spiéga i grádi e le qualità dell' azióne. Siccome le qualità delle cose s'indicano col mezzo de' Nomi Addiettivi, così le qualità delle azioni s'indicano pure cógli stessi Nomi Addiettívi variáti qualche poco nella desinénza. L' Avverbio dunque è un Nome addiettívo variáto nella desinénza. p. e. se agli addiettivi soáve, forte, leggiéro, si aggiúnga mente, si hanno subito tre avverbi soavemente, fortemênte, leggermente. Si noti peraltro che talvolta si pone anche l'addiettivo sémplice a guisa di Avverbio. p. e. Pietro cammina lénto, in vece di lentamente. Sono avverbj anche i seguenti: Ora, adésso, jeri, dománi, oggi, oggiΠεελ Έπιρρήματος.

K'.

1 d'Emipphua eivau plρος τε Λόγε ακλιτον, το choior cknyer is Bad. थार्ड, में खेद मार्गियात मेंड EVERY ciac. Kalaic ai moió-THIEC TO TOPAY MATTON SH-ABUTOU SID TO ETIDEτων ονομάτων, ούτως αξ מוסוס מודוב ושו באורץ בושף δηλένται όμοίως διά το αυτί Έπιθέτων, μετηλλαγμούων ολίγοντι είς την κατάληξιν. π. χ. αλ είς τα επίθετα ήδυς, δυνατός, έλαφρός, προσεθή no mente, phorrae diθύς τεία επιρρήματα, ηδέως, δυναπώς, ελαορώς. Σημείωσαι δμως öti cviote tidetai ki auτο το απλουώ Επίθετον δίκου επιρρήματες. π. χ. Ο Πέξος περιπατεί αργός, αίτι τε άργως. Είναι Επιρρήματα κ ταῦτα νω, τώρα, αύριον, סוֹעבּסִסי, שוֹע סוֹעבּסִסי, וֹים δη, παραυτίκα, προπίτεра, порытом, виста, ви-

dì, oramái, omái, dián- , Dus, culore, naujular qoto, talóra, talvólta, alle volte, présto, rátto, orar, σωεχώς. adágio, quando, continuamente, ec. Quì, qui. vi, ivi, là, colà, colassù, colaggiù, quaggiù, costi, costà, quà, quassù, quindi, quinci, indi, onde; dottamente, a bello stúdio: assái, molto, più, tróppo, meno, abbasténza: no, non, non già, non mai, volentiéri, anzi, méglio, piuitósto; più presto, bene; ottimamenie, mále, péggio, pessimamente, finalmente.

Della Congiunzione, ed Interjezione.

XXI.

La Congiunzione è quella che congiúnge, e δέων τα άλλα μέρη του léga le altre parti del Λόγε, η είναι ακλιπος. discorso, ed è indeclinabile. Molte sono le ouoi ain oi xueintepoi Congiunzioni, ma le principali sono: Perchè, δη και, ὅπως, ἴνα, διά imperciocilie, acciocche, ra, cvence, of airlas, affine, a cagione, se, sur poror, man, ayna-

zi, prima, dipói, súbi- ραν, κάποιαις φοραίς, γρήγορα, δίθύς, άργα, enei, enei enaiw, enei κάτω, έδω κάτω, έδω, αυτού, έδω, έδω επάνω, έδόθαν, αντεύθαν, έπατα, οθον, σοφώς, Εξεπίπδες, επιταυτοῦ. Πολύ, περιστόν, πλέον, παραπολύ, όλιγώπρου, αρκετά, όχι, δού, πώποτε, κρτ. ασμείως, μάλιτα, καλήπερα, χεηγορώτερα, κρτ. καλώς, άρισα, καλώπατα, κακώς, χειρότερα, κακιστα, τέλος παίτων.

> Περί Σωδέσμου, κ) Παρεμβολής.

Σωδεσμός ές το δ σω-Πολλοί είται οι Σιώδεoi épegng. Alari, emes. purchè, ancorchè, Nè, fuorchè, eccétto, eccettuáto, cioè, e, ancóra, anche, similmente, ezian
dio, inóltre, oltrechè, o,
ovvéro, pure, nondiméno, comechè, alméno, solaménte, sólo, dúnque,
pertánto, laónde, ec.

Le Congiunzioni ancorchè, comechè, contuttochè, avvegnachè, quantúnque, benchè, se, vógliono il Soggiuntivo.
Ancorchè tu mi préghi.
Quantúnque di Lúglio sia.
Si dispose, se morir ne
dovésse, di parláre egli
stésso.

Non si dee dire dopochè, ma dipoichè, e
dappoichè, non abbenchè, ma benchè: non acciò, ma acciocchè: non
ánco, ma anche, o ancóra: non comechè per
come, ma per benchè:
non assieme, ma insiéme: non fórsi, ma forse.

Inoltre bisogna guardársi bene di non dire cossì, ma così; nè chi, invece di che; e di non adoperare il p, invéce del λά. Οὐδὲ, οὖτε, ἔξω, πλίω, ἤγουω, δηλαδή, ἐς, ἔτι, προσέτι, ὡσαὐτως, περὶ πλέον, ἔξω ἐπε, ἢ, ἤτε, ὅμως, μ'ὅτλον τἔτο, ὡσαὶ ὁπε, αἰ τὸ, κὰν, μόνον, μοναχὰ, ἄρα, διὰ τοῦτο, ὡς τόν σον, ὅθςν, χὰτὶ

Οί Συνδεσμοι ancorchè, comechè, καὶτο
(καίπερ, αγκαλά, έαὶ)
άπαιτεσι τω Υποπακτο
Α'γκαλά σὰ με παρακαλῆς αῦ καὶ ἦναι Ἰελιος. Απεφάσισον, ἐαὸ
καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάο
νη, νὰ ὁμιλήση αὐτὸς ὁ
ἴδιος.

Où de he pen dopoche, ama dipoiche, si dappoiche, si abbenche, ama benche, si dacciocche, si dacciocche, si ancora, si comeche, si ancora, si comeche, si ancora, si comeche, si si si assiéme, ama insiéme, si forsi, sima forse.

Προς πέτοις προσεκτέον μη λέγειν πώποτε cossi, αλλά cosi, έτε chi, αντί το chè τὸ μη χαδαι το p αντί το b, η πυπιτίο del b, o al contrario il m b airi ni p. Ou we b invece del p. Così nemeno il t, invece del d: errori, in cui spesso sógliono cadére i miei Greci, ed i Germáni.

Vi sono poi alcúne voci, che nulla operándo nel discórso, si dícono Ripiéni, e si sogliono usáre per sola proprietà di linguaggio; come già, altrimenti, mái, avanti e dopo il sem pre: mai sémpre, sémpre mái. Se non fosse già mátto. Senza sapére altrimenti chi egli fosse. Io sempremái fúi sfortunáto. Tali sono anche le particelle mi, ci, ti, si, vi, ne, allorchè si affiggono a' Verbi senza necessità.

L' Interjezione poi è una parte del Discorso indeclinabile, che mostra vári affétti dell'ánimo; come, Oh, ah, aimè, dèh, viva, evviva, guái, sì, maisì, nò, maino, oibò, eh, olà, su, via, zì, zitto, écco, éccoi, ec. E tanto sia detहैं म गढ़ी t, क्षारों गई, d, में τέναντίου σφάλματα, είς τα οποία πίπτουσι συχνάκις οι φίλοι όμογενείς με, κ οι Γερμανοί.

Είναι καί τινες λέξεις παύτη ἀσήμαντοι ἐν τω λόγω, κ) δια τέτο καλέμεναι μόρια Αναπληρωματικά, εύχνησα μότον ce idiations, ofor ta, già, altrimenti, mái opo x) μετα το sempre, aci ποτε, κ sempremái, το autor. Eas Sor how non wwoods xwels rdiestpy ric apays nov. Eya acimore lu dusuxis. Τοιαυτα είσι κ) τα μόera mi, ci, ti, si, vi, ne. όταν προσάπτωνται τοίς ρήμασι χωρίς κάμmiar arayulu.

Η Παρεμβολή είναι μέρος τε Λόγε απλίτον, ή όποία φανερώνει διάφορα πάθη της ψυχής. παραδείγματος χάριν "Ω; αχ, οίμοι δέομαί σου, amoi moror, euge, Chia, sai, vai, oxi, ê, δεύρο, σίγα, ίδε, ίδε σοι, και τα λοιπά. Και ταῦτα όν

TPAMMATIKH detto in brève delle no- σωνόμω περί Το ζωνέα ve Parti del Discorso.

Delle Lettere Majuscole.

XXII.

Le lettere majúscole sérvono a distinguere certe parole nel discorso.

Per indicare huoghi, persone, o cose, che méritano d'essere indicate con distinzione.

Da lettera majúscola dée incominciare:

La prima parola d'o-

gni discorso.

La prima parola dopo il punto fermo, o finale.

La prima parola d'ogni verso, scrivéndo in Poesía.

Ogni nome próprio di persona, come Pietro, Andrea, Giórgio, ec.

Ogni nome proprio di famiglia, come Zósima, Famiglia illustre, per essere oggidi i Mece. náti delle Lettere e degli studiósi della Greca Nazióne.

Ogni

Μερών το Λόγε.

Περί το Κεφαλιακών Γραμμάτων .

KB'.

L α πεφαλιακά χρησιμείκοι πρός διασολίω τινων λέξεων είς τον λόγον.

. Xpnound'sow eig beiξιν τόπων, προσώπων, σραγμάτων αξιολόywv.

Μέ πεφαλιακόν χεάμμα πρέπει να άρχίζη.

Ή σρώτη λέξις πάσης

ομιλίας. Η πρώτη λέξις μετά την

τελείω, η τελικήν σιγμήν. Ή πρώτη λέξες έκασου σίχου, γράφωντας

TOINTINGS . Παν πύριον δνομα, οίον Πέξος, Ανδρέας, Γεώρyios, y sxi Georgio.

Παν κύριον δνομα οίκογενείας, οίον Ζωσιμά, λαμπρά Οίκογούεια διά το είναι των σημερον οι Μηπίωαι γα Προστάται το Λόγων, κ) συκδαίων TE Extwixe Feres.

 $\Pi \alpha r$

Ogni nome, che indi-l ca titolo, come Eccellen za, Marchése, Illustressimo, Reverendo, ec.

Ogni nome, che signífica podestà, grádo, dignità, ec. come Patriárca , Sacerdóte , Se-

natore, ec.

Ogni nome, che comprénde moltitudine di persone, come Capitolo, Magistráto, Collégio, Sétta, ec.

Ogni nome di Città, e di Nazione, come Venézia, Roma, i Gréci, i Veneziáni, i Români, ec.

Le paróle, che si úde' Nomi sano invéce Própri, e spiégano lo stato, la professione, l'arte, come Pádre, Maéstro, Mercatante, ec.

Qualunque virtù, o vizio, o passióne, come Prudénza, Ira, Amore.

I Nomi própri di Regni, di Provincie, di Città, di Fiúmi, di Mari, di Monti, di Sciénze, di Arti, ec.

In una parola si scriverà con lettera majús-

Παν όνομα δηλωτικόν τίτλε, οίον Έξοχότης, Μαρκέσιος, Έκλαμπρότατος, Αίδετιμος, κέτ.

Παν δυομά σημαϊνον Εουσίαν, βαθμον, άξίαν, ησή τα παρόμοια, οίον Πατειάρχης, Ίερους, Teperiasis, nair.

Παν ονομα περιεκτικόν πλήθες προσώπων. οίον Αδελφάτον, Αρχή, Σύλλογος, Αίρεσις, ηα). τα τοιαύτα.

Παν δνομα Πόλεως, ny Toise, ofor Bereria, Papen, oi "Exluse, oi Βονετοί, οί 'Ρωμαίοι, κότ.

Ai λέξεις, αίς χώμε-שם מידו ולו אינפושי 'סיסות. δηλέσαι την κατάς ασιν. το επάγγελμα, τον τέχνω, οίον Πατήρ, Διδάσκωλος, Πραγματοιπίς, καίτ.

Πασα αρετή, η κακία, η πάθος, οίον Σιώεσις,

Opyn, Epas.

'Ονόματα πύεια Βασιλειών, Έπαρχιών, Πόλεων, Ποταμών, Θω λασών, Βενών, Έπιςημων, Τεχνών, ώτ.

Ενί λόγω γραπποι μετα κεφαλιακού γεάμμα-

194 F P A M M cola qualúnque términe avrà per se, o vorrémo che ábbia nel Discorso significazione più ragguardévole e particolare.

Dei punti e delle virgole.

XXIII.

L'uso de' punti e delle vírgole si è introdótto per indicáre le pause del discorso, e distínguerne i sensi.

Il punto sémplice (.) si mette alla fine di ógni semplice Período; ma se il Período contiéne ammirazione, vi si mette al di sopra una línea perpendicolare (!) come: Ob vanità delle umáne cose! Ob tempi! ob costúmi!

Se contiène interrogazione, si mette al di sopra una s rovéscia (?) come Quante ore sono? Come vi nominate?

I due punti (:) si póngono quando il sentiménto è compito quán-

ΑΤΙΚΗ
τος πᾶσα λέξις, έχεσα
καθ' άυτίω, ἢ ἢν Θέλομον έχειν ἐν τος λόγο
εξαίρεπν κ) διακεκειμένίω σημασίαν.

Πιεί τιγμών κι ύπο-

$K\Gamma'$.

Η΄ χενοις τέτων δίρεθη πρός ενδειξιν τῆς ανέστεως, ήτις πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὴν Όμιλίαν, τὰ πρός διάπεισιν τῆς ἐννοίας.

'Η άπλη στιγμη (.)
ηπι πλεία, τίθεται είς
πο τέλος πάσης Περιόδε.
ἀλλ' ἐαν η Περιόδος περιλαμβαίη θαυμασμόν τινα, πότε τίθεται ανωθεν
κάθεπος γεαμμη έπως (!)
οἶον, ὧ ματαιότης τڼν ανθρωπίνων πραγμάτων!
ὧ ηθη! ὧ καιροί!

"Αν περιλαμβαίη έρωποιν, τίθεται ανώθον οθ ς αντίστροφον, οδον πόσαι ώραι είναι? πώς ότομάζεσαι?

Αί δύο 517 μαὶ (:) βάνονται όταν ή εὐνοια είναι τελειωμείη όσον αρκεί διὰ

Va.

to basta per capire ciò, να καταλάβητις τω πρόch'è esposto, ma non quánto al fatto totále. Si póngono cioè fra un mémbro e l'altro del período, quando si débbono riferire le precise parole dette da alcuno, o un qualche esémpio, che si vóglia portáre, o al cominciáre d'una parláta.

Il punto e coma (;) índica una fermáta minóre di quella dei due punti, e si ségna dopo una proposizione, che fa da se quálche senso intéro, ma pur necessariamente láscia aspettare qualche cosa diétro.

La Cóma (,) così chiamáta dai Greci, dai Latini virgula, e dagl'Italiani virgola, serve a distinguere cosa da cosa, che separataménte non fa senso verúno. E'lla si pone ordinariamente:

I. Avanti le Congiunzioni, e, o, ne, se, come, perchè, acciocchè, affinche, onde, dove, che, il quale, cioè, oc.

τασιν, όχι όμως τὸ όλον της υποθέσεως. Βάνονται δηλαδή μεταξύ το หญ่งอง พี่ธุ สะอเองอบ, όταν θέλωμον να αναφέρωμον αυτολεξεί τα όσα संमादा बारी ०६ गाड, में ठेरवा θέλωμεν να φέρωμον κάνεία παράδαγμα, ѝ είς τω άρχω λόγε τινός.

Η ειγμή μετα ύποδιαsonns del xves aneouv puxpoτέραν από τω τω δύο 512μων, и σημειέται μετά μίων πρότασιν, αποτελέour nad authy cotten Tiva chroian, all apireous éξηρτημούον του λόγου, κ SEGUCION TE DOITE.

Κόμμα, ήτοι υποδιασολή, έπω καλεμούη παρ Ε'λλησι, παρά Λατ. Βίργελα, κ) παρ Ιταλ. Βίρroxa, renoundles mopos διατολίω πραγμάπων, κ τινα χωρισά δον άποτε-ASTIV CIVOIAN. Ti Derai ως επί το πλείσον,

A'. Tho The Sunderμων, κ), η, έτε, αν, ως, διά τί, όπως, ίνα, διά νά, πε, ότι, ο όποιος, סחצ, אוצי, אפוד.

II.

TPAMMATIKH

II. Quando due, e più sostantivi, o aggettivi, o verbi, o avvérbi vanno nel discorso uniti insième, come: le quattro parti della terra sono l' Európa, l'Asia, l'A'. frica, l' América.

III. Fra due virgole pur si méttono i Vocativi, cioè i Nomi delle persone, a cui è dirétto il discorso, per esempio: Ascolta, Pietro, chi ti chiáma. Pórgimi, o Antonio, cotésto libro.

Si avvérta però, che presentemente si è introdétto l'uso da alcúni di tralasciáre la virgola innánzi alle congiunzióni, e al pronôme relativo il quale, la quale ec. quando non fanno che congiungere una o più qualificazioni ad un medesimo sostantivo. Quindi scrivono alcuni: Ciceróne fu Filosofo ed Oratóre, senza virgola; ma ognúno può in questo seguir l'uso, che più gli piace.

Finalmente si noti, Τέλος σημειωτέον ότι che

Β'. "Οταν δύο, κο πλείω Ουσιαςικά, ή Έπ/Α. η Ρήματα, η Έπιρρήματα Angairer évapora ous eic τον λόγον, οίον τα τέασαpa mepu mg yng eival n Ευρώπη, η Ασία, ή Αфегий, й Амеелий.

Γ'. Μεταξύ δύο ύποδιασολών βαίονται αι Κλητιπαί, ήγεν τα ονόμ. τώ προσώπ. πρός α αποβλέπει ο λόγος. π. χ. "Ακεε, ω Πέβε, τον κράζοντά σε. Δόσμοι, δ Αντώvis, eneivo to Bibliov.

Σημείωσαι όμως ότι nard to mapor own dils-סוֹ דוויפּג ומ שח βמוצו טποδιασολίω προ To συν-Séculir, is ropo me avaφορικής Αντωνυμίας, δ οποίος, ή όποία, κτ. 6ταν δον κάμνουν παρά να ενώνεν μίαν, η πολλάς ποιόπιτας είς ού κ TO EUTO OUGIAS. OSEN γεάφουσιν έπω ο Κικέρων ήτον Φιλόσοφος γεμ Ρήπωρ, χωρίς ύποδιασο-New all eig 18 to Sunx-Tal nadeic và anoledin no apocupeirau zenour.

illa

mézzo o per modo di avvertiménto, o per digressióne, o per altro motivo, si chiáma Greco Paténtesi, ed in Italiano Trapposizióne. Se questa è breve, si suòl chiúdere fra due virgole. per esempio: Grande, secondo quello ch' io penso, è la moltitudine degli stolti . poi è lunga, si chiúde fra due semiline, per esémpio: Vedendo Pietro che il suo servo era divenuto si temerário, che alle buone maniere si mostráva insensibile (perciocchè non era cosa, ch'ei non avesse tentâta, onde corréggerlo) fu costrétto alla fine di scacciárlo

Quando poi si riferisce alcun passo di qualche Autore, s'è breve, si suóle segnáre con línce, s'egli è lungo, al principio e al fine vi si póngono due virgolétte accoppiate, (,,) le quali da molti si sógliono

da casa sua.

197 che un senso posto fram- | uía cirota rideucin dia עבסצ שףסק שש שבסומד. κατά παρέκβασιν, η διάτινα άλλην αιτίαν, λέγεrae Emurisi, Hapco 96σις, Ίταλ. δέ, Trapposizione. "Av cival gurraμος, κλείεται μεταξύ δύο υποδιαςολών π. χ. Μέya, kar eneiro one 50xaloual, Grat to TAN-Dog To μωρών. Ear διεξοδική, κλείεται μεταξύ δύο καμπύλων γεαμμών ούτω () π. χ. Βλέπων ο Πέρος ότι ο δελός το פוצה עונות דסססי מטשמ-ठेमद, केंडड कारेंद्र कार्यसंद Conse ideixvero wieldy דסב (לומ דו לכו אדטו שףמץ-แล. อ์สซี เหตุของ หล่ แท้ง εδοχίμασε, διά να τον Siep Scion) Waynadn Teλος να τον διώξη άπο τω oixian TH.

"Oran de avapeparas aπόσσασμα, η ρητον Συχγεαφέως, έαν σιώπομον. σημείεται με γεαμμάς sar de diskodinov, eig mir αρχίω, γαι είς το τέλος τίθενται δύο υποδιαςολαί, συζελγμείαι ούπο (,,) τας οποίας πολλοί

TPAMMATIKH aggiúngere al princípio βαίεν είς των άρχων έd'ogni riga.

Della divisióne delle parole in fine di linea.

XXIV.

Le vocali, che forman Dittongo, non si débbono mai dividere l'una dall'altra. Quindi non si dividerà sci-o gli-e-re, pi-a-no, buo-no, ec. ma scio-glie-re, pia-no, buo-10 , ec.

Quando una nante sola si trova in mezzo a due vocali, dé. vesi unire alla vocale seguénte, non alla precedente, come a-mi-co, divi no, a do ra bi-le, ec.

Allorchè in mezzo al la parola s' incontrano due consonanti della medesima spézie, come due b. due c. ec. una di esse deve congiúngersi alla vocale precedente, e l'altra alla seguénte, come at to, ac-cet-to, as-sogget-ta-10.

La s colle consonanti,

rasns reappins.

Thee Simpersons To he-Eswe de texes reaming.

KΔ'.

Ι α Δίφθογγον ποιέντα φωνήςντα ε δεί ποτέ χωρί-(en To co and TE and 8. 6-Ser & xweilerau sci-o-glie-re, pi-a-no, bu-o-no, nair. an ours scio-gliere., pia-r.o, buo-no . HEUT.

Όται εν μόνον σύμφωσον δίρεθη μεταξύδύο φω-PHONTON, APEREI PÀ CHETAL τις επομείω φωνήσετι. nai oxi To mpony sucio, olor a-mi-co, di-vi-no, a.do-ra-bi-le, yair.

"Όταν ἐν μέσω λέξεως τύχωσι δύο σύμφωνα όμοια, ώσαν δύο b. δύο c. xjr. το cũ αὐ-TOV TOSTES Và Ciw In ue to appony sucror quevier, agy to and o us to έπόμονον, οίον at-to. ac-cet-to, as-sog-get-tato.

Το ς με τα παρεπό-

unisce sempre alla vocale, che viene appresso, come que-sto, a-spetto, vo-stro, ec.

Le parole composte si eccéttuano, perchè débbono dividersi nelle lor componenti, come malagévole, dis ingánno, disporre, dis-giungere.

Se due consonanti divérse si trovino in mezzo a due Vocali, l'una si congiúnge con la prima vocale, e l'altra con la seconda, come conten-to, trom-ba, ec.

Gn, e gl, dévono stare in una stessa síllaba, perchè divise renderébbero suono divér so, come segno, sogno,

pa-glia, ci-glio, ec.

Se le consonanti in una parola sono tre, la prima si unisce alla vocal precedente, le altre due alla seguénte, come om-bra, sem-pre, eccétto quando la prima sia s, come si è detto, p. e. vo-stro.

Convién guardársi dal

ti, che la séguono, si μανα αυτώ σύμφωνα, ε-PENETAL TRANTOTE ME TO COvner, one epxeral enesπα, επω qué-sto, a-spétto, vo-stro, hair.

Εξαιρενται το σιώθε-Ta, SIGTI TOPETTEN VA YOUρίζωνται είς τὰ συνθέτοντα αυτά, οίον, mal-agévole, dis-ingánno, disporre, dis-giugnere.

"Αν δύο σύμφωνα διάφορα δύρεθεν ον μέσω δύο φωνης των, το εν ενώνε-דמו עוב דם שףשודטי סשיוובים καί το άλλο με το δούrepor, olov con-tén-to, tromba, quit.

To gn, ig gl, mpenes ra sénarras eig thu au--The outhas. or xweig, ηθελαι αποτέλη διάφορον n'xov, olov sé-gno, sogno, pá-glia, cí-glio, 1/27.

"Αν τα σύμφωνα είς μίας Activersa & ia, to mparor CHETAL HE TO TOPONY EUCHON. மையாம், என் கீட் வில்வ கம்ற με το έπομονον, οίον ombra, sém-pre, ¿¿ω μόνον αν τύχη το -πρώτον να eivat s, wie eiphrat, T. x. vo stro.

Φυλάτη από το να τε-Nerw-... n 4

FPAMMATIKH

termináre la línea con una consonante apostrofáta, la quale dee sempre far sillaba colla prima vocale della parola

seguénte.

Le cifre de' Numeri non ci débbono divídere. Quindi non si dee dimezzare p. e. 1822. ponéndo due cifre nel fin d'una linea, e due nel principio della seguénte 18-22, ma dèesi scrivere intero 1822.

Alcune Régole di Ortografía.

XXV.

Nelle parole composte la consonante raddóppiasi în più incontri: I. Quando una delle voci componénti finisce per vocále accentáta, e l'altra incomincia per consonante: p. e. in perciocchè, composto da perciò e che, si raddóppia la c: in vedróllo, composto da vedrò e lo, si raddoppia la l. Si eccét-

λειώνης την άράδα με σύμφωνον έχον απόσεροςον, τὸ όποιον πρέπει πωίτοτε νὰ κάμνη συλλαβίω με τὸ πρώτον φωνης της έπομούης λέξεως.

Τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα δολ διαιρενται ὅθον δολ διαιρενται ὅθον δολ διαιρεπαι π. χ. τὸ 1822. μὲ τὸ νὰ τεθέν δύο σημεῖα εἰς τὸ τέλος μιᾶς ρεαμμῆς, κὸ δύο εἰς τὸν ἀρχὸν τὰς επομούης οὕτως 18-22. ἀλλὰ ρεάφεται ὁλοκληρον 1822.

Κανόνες τινές 'Ορθο-

KE'.

sempre scrivesi semplice, sebbéne sia unito ad una voce, che términi per vocale accentáta. Quindi non si scriverà dirózgli, faróggli, ec. ma dirógli, farógli, ec. II. Quando il primo de' vocáboli componenti è un Verbo monosillabo. come évvi, státti, dám mi, fassi, compósti dai verbi è, stà, dà, fà, e dalle sillabe vi, ti, mi, si. III. Quando la prima delle voci componénti è una delle seguénti Monosillabe: A, come accorrere, ec. I, come irrigare, ec. O, co me opporre, ec. Co, come commovere, ec. So, come sollevare, ec. Su, come succedere, ec. Da, come dabbéne, ec. Ra, co me raccontare, ec. Fra, come frammettere, ec. Si eccéttua Comandare, e la s impúra, che sempre si scrive semplice, come aspiráre, costringere, sospiráre. I Futuri dei Verbi vógliono la terza

tua il Pronome gli, che w, l. Egasparas n gli Α'ντωνυμία, ήτις παύτοτε γεάφεται άπλως, αθ κή ήvapichy pe legir lys-סמו פוב סמוחכו עבדם דליצ. Ο'θεν δού γεάφεται diròggli, faróggli, gr. all à dirógli, farógli, xr. B'. O-TOU IN TOPE THE TO CV OUP-Βέσει λέξεων είναι ρημα μονοσύλλαβον, ώς τα, ένvi, státti, dámmi, fássi, σωθετα έκ τω ρημάτων è, stà, dà, fà, ngì ex τών συλλαβών vi, ti, mi, si . γ'." Οταν ή τορώ-חודו ביו סעשלוספו אפר Eswy eiras mia To speEng μονοσυλλάβων Α, οίον accorrere. I, oior irrigare. O, olov opporre. Co, oior commovere. So, olor solleváre. Su, of or succedere. Da, oiov dabbéne. Ra, oiov raccontáre. Fra, olor framméttere. Eξαιρει. ται το, Comandare, κ) το μη καθαρός S, άτινα γεάφονται παίποτε άπλως, οίον aspiráre, costringere, sospiráre. Oi Μέλλοντες των 'Ρημάτων απαιτέσι το γ. πράσωπ.

persona plurale scritta doppia, come ameranno,

leggeránno, ec.

Nelle parole composte non si raddoppia la consonante, quando la prima delle voci componénti è di più sillabe, e non finisce per accento: p. e. pórtami, védilo, gódasi, oltremódo, altresì, sottoposto, ec.

Sono eccettuáte alcune parole, che si scrivono raddoppiáte, sebbéne la prima parte di esse sia di più sillabe, e non términi per accénto. Tali sono Contra e Sopra, che fan raddoppiáre la consonante, che lor succède, come contrapporre, prattuto: Altre raddoppia in altrettanto. Ogni, in Ognissanti. Oltra, in oltracciò.

Non si raddóppia la consonante neppur quando la prima delle parole composte è de, re, pre, come deridere, relegare, preméttere, ec.

TRA, raddóppia so-

האחש. על לנהאפי סטעי φωνον, οίον ameránno. leggeránno, zir.

Eic To owideta Ser διπλασιάζεται το σύμφω-VOV. OTWO in cope TH. The CV oundéres dégens esvat πολυσύλλαβος, και δού λήγη με τόνον. π. γ. pòrtami, védilo, gódasi, oltremódo, altresì,

sottoposto, xir.

Eξαιρένται λέξεις τινές, χεαφόμεναι μεδιπλέν σύμφωνον, μολονότι το σρώτον μέρος αυτών είναι πολυσύλλι κι δού λήγει με τόνον. Τοιαυται είναι αί Contra 2) Sopra, ai diπλασιάζεσαι το έπομεvos σύμφ. οΐον Contrapporre, soprattutto. Altre, eic waltrettanto. no, Ogni, eig no Ognissanti (n copmi To Aylwv Παίπων) το Oltra, eic n, oltracciò.

Δον διπλασιαζέται το σύμφωνον μήτε όταν ή மையா மா ப் சயிச்சக λέξεων eivai de, re, pre, olor deridere, relegare,

preméttere, zair. ΤκΑ, διπλασιάζει μό-

lamente in trattenere . Di vor eig to, trattenere . raddóppia solamente la f e la s. come diffondere, dissimile; ma circa la f si deve eccettuare difetto, e difendere; e per la s si ossérvi che quando la seconda delle voci componénti comincia da vocale, invéce di di si scrive dis, ma con una s sola, come disinganno, disonore. IN raddoppia sempre quando la secon da delle voci componenti comincia da n, come innato, innumerabile: e talvólta anche quando la seconda voce comincia da vocale, come acquare, inn-alza, innamorare, inn-anzi ec. SE, raddoppia solamente in sebbéne, e seppure. RI, solamente in rinnegare, rinnestare, rinnovare. PRO, solamente in proceurare, provvedére; ma queste voci si possono scrivere anche sémplici. E, raddóppia la c e la f. come eccedere, eccitare, effeminato, effusione ec. ed anche la be la pnelle duc

DI, διπλοί μόνον τρ f κ 70 s, of or difféndere, dissimile: and eni to f e-Easperras difétto, & diféndere: 2) meel ne s, i-SEON OTI OTAN H SOUTE PA TO ον συνθέσει λέξεων άρχεται άπο φωνήςντος, αντί τε DI, γεάφεται dis, πλην με co μόνον s, olor disingánno, discnóre. IN, διπλοί παντοτε όταν ή Soltépa To in our déven λέξεων άρχεται από τε n, olor innáto, innumerábile: crione de x 3-6ταν ή δείτερα λέξις αρχεται άπο φωνήςντος, οίον inn-acquare, inn-aizare, inn-amoráre, inn-ánzi κ)τ. SE, διπλοί μόνον είς n sebbéne, z seppúre. RI, µbrov eig to, ringegáre, rinnestáre, rinnováre. PRO, μόνον είς το, proccuráre, provvedére όμως αύται γεάφονται κ) απλώς. Ε, διπλοί το С rai to f. ofor eccedere, eccitare, effeminato, effusione mair. andun ray to, b ray piers rds δύο λέξεις ebbène;

204 FPAMMATIKH

due parole ebbéne, eppúre. G, non si raddóppia mai innanzi alle lettere ione, come ragióne, cagióne, prigióne, stagióne, cc.

Innanzi alle lettere io cia, alle volte si raddoppia, come raggio e reggia (sostantivo) e alle volte no, come malvagio e régia (addiet.) Nelle parole derivate dal Latino, se il gè sostituito al d, o all' j lunga, deve sempre esser dóppio; p. e. móggio, raggio, che derivano dal latino módins, ra dius. Così maggiore e peggióre dal Lat. májor, péjor. Se poi il g è sostituito al t, al s, o al g Latino, per lo più è semplice, come palágio, Ambrógio, Collégio, dal Latino Palátium, Ambrasius, Collegium:

B, c, f, p, innánzi ad io e ia, per lo più si raddóppiano, come gábbia, cáccia, gráffio, dóppio, ec. Sono eccettuáti bácio, audácia, fallácia, prosápia, inópia, eppúre. G, δο διπλεται ποτε προ τω γεαμμάτων ione, οίον ragióne, cagióne, prigióne, stagióne, ηψιτ.

Про क 10 में 12 देगी वर्ष διπλασιάζεται, οδον rággio x) réggia (20105.) culore di, & olov malvágio κ) régia (ἐπίθ.) Εἰς τάς έκ τε Λατινικέ παραγομοίας λέξεις, αι το g בת באו דטר דט מסף דצ d, א τε j μακρε, αρέπει το g να ήναι παίτοτο διπλέν. π. χ. móggio, rággio, en 78 Aariv. módius, rádius. Outo maggiore, x peggiore ex no Aar. májor, péjor. Ear de n' g हेत्र हं प्रभू प्रवेग प्रवेत्र वर्ष t, भी रहें S, में रहें g Λατ. ώς επέ το πλείςον είναι απλέν, olov palágio, Ambrosio, Collégio, ex 18 Aatir. Palátium, Ambrosius, Collégium .

B, C, F, P, πορο τε io κ) ia, ως επι το πλείσον διπλείται, οἶον gábbia, cáccia, gráffio, dóppio κοὶτ. Εξαιρενται bácio, audácia, fallácia, prosápia, inópia, cópia (δυ-

copia per abbondánza, a differénza di cóppia, che significa unión di due cose. Taciúto, piaciúto, giaciúto.

D, L, M, N, R, V, Z innanzi ad io e ia, seguiti da altra vocale, non si raddoppiano quasi mai, come sédia, ólio, prémio, testimónio, glória, sávio, grázia. Si eccéttua múmmia, pazzia, e qualche altra voce. S, innanzi ad io e ia, segui ti da vocale, si scrive doppia, quando si pronunzia aspra, come Messia, passione, ec. e semplice, quando si pronúnzia dólce, come cortesia, occasione, ec.

CT e PT, che si trovano nelle parole latine, come réclus, fructus, àptus, inéptus, ec. in Italiàno si mútano in due t, rétto, frutto, atto, inétto ec. Sono eccettuáte le parole, santo, tinto, unto. GM, che si trova nelle voci latine, come fragméntum, dogmáticus ec. in Italiano si Βυνία) πρός διασολίω το coppia, όπερ σημαίνει ζεύγος, όνωσις δύο πραγμάτων. Ταciúto, piaciúto, giaciúto.

D, L, M, N, R, V, Z ropo te io x ia, erropeνου άλλε φωνήςντος, δον διπλούνται χεδόν ποτέ, olor sédia, blio, prémio, testimónio, glória, sávio, grázia. Easpeiras mummia, pazzia, z rappia ann dé-Eig. S, mpo no io so ia, έπομοίε φωνήσιτος, γεάφεται διπλέν, όταν προφέpara baxeus, ofor Messia, passione, ητ. απλεν δέ, όταν προφέρηται όμαλώς, σίον cortesia, occasione, your.

CT κ) PT, α τινα δίεισκονται εἰς τὰς Λατ. λίξεις, οἶ ον réctus, fructus,
aptus, inéptus, κ)τ. εἰς τὸ
Γταλ. Γέπονται εἰς δύο t,
rétto, frutto, átto, inétto, κ)τ. Ἐξαιρ. αὶ λίξεις, sánto, tínto, únto.
GM, ὅπερ δἰείσκεται εἰς
τὰς Λατ. λέξεις, οἶ ον fragméntum, dogmáticus, εἰς
τὸ Ἰταλ. Γέπεται εἰς δύο

mênto, dommático ec. Si eccéttuano le parole aumento e segmento.

Inóltre si déve sapére che i verbi, i quali hanno nell' Infinito per naturàl consonante la c, come tacére, piacere, giacere, ec. ed i loro compósti, nella prima persona del Pres. Indic. ed in tutte le persone del Pres. Sogg. hanno due c. táccio, piáccio, giáccio: táccia, piáccia, giáccia, sácciano, piácciano, giácciano: ed in tutti gli altri Tempi e Persone hanno una sola c. Nella prima e terza persona Sing. e nella terza Plur. del Perf. Indicat. questi stéssi Verbi préndono la q dopo la c, onde si dice: tácqui, piácqui, giácqui; tácque, piácque, giácque; tácquero, piáequero, giácquero: perchè la q equivale ad un secondo c: e questa sostituzione della q alla c si fa anche nei verbi nacqui e nócqui, e nei no-

muta in due m, fram-| m: framménto (κλάσμα) dommático, (δοχparinos) ut. This To. auménto, x segménto.

Ίσεον πρός τέτοις ότι τα έχοντα Ρήματα είς το Α΄ παρέμ. ίδιον σύμφωνον 70 c, olov tacére, piacére, giacere, xir. xi ra of άυτων σύν 3. είς το ά. πρόσωπ. τε Ever. της Oels. κ) είς όλα τα πρόσωπα τέ Ε'νες. Τως Υποτακ. έχεσι δύο c. π. χ. táccio, piáccio, giáccio: táccia, piáccia, giáccia; tácciano, piácciano, giácciano: eic de όλους τος άλλους χεόνους κ) πρόσωπα έχεσιν έν μόvor c. Eig To a. nay 2's क्विंठ . ट्रांस. में संद का र. πληθ. τε παρακ. της Oe15. τα 'Ρήματα αυτά δέχονται το η μετά το с. όθον λέγεται tácqui. piácqui, giácqui: tácque, piácque, giácque, tácquero, piácquero, giácquero: ori ro q igoduna-पास पाई टा ठेडी म्हा or C: भी भी Conn aum is q eig c. ylverae nay eig ta Phμαπα nácqui z nócqui, mi sig ra ovo mara, acqua, acmi ácqua, acquisto, o ne loro composti.

Tutte le parole derivate da un'altra vógliono essere scritte come
quella, da cúi derívano.
Dunque attivo, attual
ménte, si scrívono con
due t, perchè derívano
da atto. Si eccéttua mellífluo, benchè derívi da
méle; così pure dúbbio,
e dubbioso, benchè derívino da dubitáre.

Si noti finalmente che quando ad una paróla, che términa per consonante, ségue una parola, che comincia per s, accompagnáta da un'altra consonante, per leváre il fischio, che formerébbe l'incontro di queste consonanti, si deve mettere un i avanti la s. Infatti nel dire a cagióne d'esémpio per stento, per spirito, con studio, con sforzo, si sente un síbilo, che infastidisce. Adunque per evitárlo si dirà per istênto, per ispírito, con istudio, con isfórzo, e così

acquisto, e acquisto, rai eiç mì off posti. avill oui dem.

"Όσαι λέξεις παράγονται από άλλιω τινά, χεάφονται ως ή λέξις, εξ ής
παράγονται." Αρα τὸ, αττίνο, attualmente, χεάφονται μὲ δύο τ, ὅτι παράγονται ἀπό τῶ, atto.
πλήν τῶ mellífluo (μελίρρύτος) μολονότι παράγεται ἐκ τῶ, mele: κὰ τῷ,
dúbbio κὰ dubbióso, αῦ
κὰ τῶ dubbiáre.

Σημείωσαι τέλος ότι ό-Tas eig mias high highσω με σύμφωνον, έπηται λέξις αρχομείνη διά τε ς, έχοντος μεθ' έαυτε κ) έπερον σύμφ. Ίνα άραι-פושה ס שנים אולם הם שונים שו השוק συμπλοκής των συμφώ-ישע דודשי, שובידו וע דב-Đỹ cử i ropò toữ s. Từ άληθεία ον τι λέγειν π. x. per sténto, per spirito, con stúdio, con sforzo, anseral ouply mos TIS PEPER. andian. Did να τον αποφύρης λοιπον λέγε επω' per istento, καύτ. μο δυσκολίαν, διά πνούματος, μετά συνδής, μετά αγώνος, και ούτω T P A M M A T I K H

il suóno

dolce.

- Aggiungerémo due parole anche intórno all'accento. Questo metprimieraménte su que' Monosillabi. che formano dittóngo, p. e. già, ciò, più, quì, quà, ec.

I monosillabi poi che. non fórman dittóngo, o hanno un solo senso, o ne amméttono due. Se ne hanno un solo, p. e. ma, re, tre, ec. non vogliono accento: se nehanno due, lo ricércane per distinzione; p. e. l'accénto messo sulla è, e sul dà, índica che sono Verbi; altriménti il pri mo si potrébbe confondere colla e congiunzione, e il secondo col da segnacaso dell'ablativo.

L'accénto posto sul di índica ch' è nome sostantivo, ovvéro modo imperat. del verbo dire, dì tu; altrimenti potrebbe confondersi col di, segna caso del Genitivo. Sì, coll' accento è particélla affermativa, come signor

riuscirà più γίνεται γλυκύπερος ο н-205.

> Θέλομον προθέσει δύο λόγια κ πεεί τόνε. Τίθεται ο βαρύς πρώτον eig τα Μονοσύλλαβα, חסוצידם לוסטסץ סדי, חםραδείγματος χάριν già, ciò, più, quì, quà, xìr.

> Τα δέ μονοσύλλαβα τα עול חסוצידם ללף שסיץ סיי, א έχεσι μίαν μόνην σημασίων, η δέχονται δύο σηuarias. "Ar exwer ular μόνην, π. χ. ma, re, tre, (all d. Barildis, Eig) δον θέλεν τόνον εαν δε δύο, מא שנוצרו דטי דטיסי שחום διαςολήν. π.χ. ο τονος είς 10, è, x) eig 10, dà (251, Sides) Sudoi del civas Púματα, είδε μή, το ά. ή-Jese owenzeny ne tor e (12) σύνδεσ. 12) π β'. με τίω da, πρόθεσιν.

O tovos eis to di, onλοί ότι είναι όνομα έσιας. (nuipa) n'éyaxiois aposτακτ. τε 'Ρήμ. λέγειν, είπε σύ αλλέως ήθελε συρsuntern us to di mocion THIS TEVINHS. TOSI, ME TOνον είναι μόριον καταφα-TINOV, ofor vai Kueis, n

sì,

sì, o significa così: sen22 accento è particella
propria del Verbo passivo, come si fa, si ama
ec. Là, lì coll'accento
sono avvérbj di luogo, e
senza accento sono articoli. Il nè coll'accento
è congiunzion negativa,
e così si distingue dal
ne relativo, e dall'altro
ne' coll'apostrofo, che si
usa invéce di nei.

Inóltre l'accento scrivesi sopra tutte le parole tronche, come virtu, pieta, merce, ec. usate invéce di virtude, pietade, mercede, ec. Scrivesi sopra tutti i Passáti e Futúri dei Verbi, p. c. amò, amerò, ec. talvolta si métte anche sopra la penúltima vocale, p. e. balia, che significa, podestà, per distinguerlo da baha, senza l'accento, che significa nutrice.

Prima di por fine a questo bréve Trattato, non sarà inútile aggiúngere che la lingua Italiana è quella, che si

ragil.

σημαίνει τὸ, ὅπως κỳ χωρὶς πόνον, μόριον ἴδιον τὰ
παθητ. Ρήμ. οἰον ποιεῖται, ἀγαπὰται, κỳτ. Là,
lì (ἐκεὶ) μὲ τόνον εἶναι
Ε΄ πιρρ. τοπικά, κỳ χωεὶς
τόνον εἶναι ἄρθρα. Τὸ nὰ
μὲ τόνον εἶναι σιείδεσ. ἀποφατ. (μήτε) κỳ ὅπω διαπείνεται ἀπὸ τὸ ne αναφορικὸν, κỳ ἀπὸ τὸ ἄκλο ne'
μὲ ἀπός ροφον, ἐν χήσει
αντὶ τὰ néi, εἰς τές.

Πρός πέτοις ο τόνος γεάφεται είς όλας τος μετο συγκοπης λέξεις, οίον virtù, pietà, mercè, nair. Ou xphoen with The virtúde, pietáde, mercéde, κρ. Γράφεται είς όλες τες Παρακ. κ) Μελλ. τω Pnμ. π. χ. amò, amero, xit. Eviote de Tiθεται η έπι της παραληγεσης, π. χ. balia, οπερ σημαίνει εξεσίαν, δια να διακείνηται από το bália. χωείς τόνε, το όποιον σηmaires The Copór.

Πεὶν δώσωμεν τέλος τῆς σωνόμε ταύτης Πραγματείας, οὐκ ανωφελές νὰ προσθέσωμεν ὅτι τ΄ Γταλικὰ γλώσια εἶναι τ΄

par-

FPAMMATIKH

parla presentemente in κατά το παρον ομιλεμέ-Italia .

La parte dell' Italia, ove la lingua Italiana si parla méglio, è la Toscana.

Nelle altre parti, come nella Lombardía. Genovesáto, nel Piemonte, ec. si parla una lingua più o meno corrótta, che si chiáma Dialétto Lombárdo, Genovése, Piemon-

tése, ec.

Questi dialétti però non si usano che nel parlar famigliare, madiscorréndo con persone di riguardo, o scrivendo, si suóle adoperàre la lingua più pura, cioè la Toscàna, non già quella che in Toscana si parla comunemente dal pópolo, la quale suól éssere scorrétta in molte parti; ma quella, che si parla dalle persone colte, e che si trova usata da' buoni Scrittóri.

vn eig Irahlav.

Το μέρος της Ιπαλίας. όπε ή Ίπαλική γλώσσα όμιλείται καλλήτερα, είναι ή Τοσκαία.

Είς τ'άλλα μέρη, ωour eig mir Λομβαρδίαν. είς το Γονοβεζάτον, είς το Πιεμόντιον, κρτ. όμιλείται μία γλώσσα μάλλον η ήττον διεφ θαρμείη, ή όποία καλείται Διάλεκτος Λομβαρδική, Γενοβέζικη, Πιεμοντέζ. κ.τ.

Αύται αι διάλεπτοι όμως δεν είναι είς χενσιν, सं प्रमे प्रवेषका संद क्रिंग मवाνω όμιλίαν άλλ' όταν όμιλη τις με αξιόλογα πρόσωπα, η γεάφη, πρέ-חבו ול עבדמצבופונחדמו τω πλέον καθαρών, ήtos The Too xavixle, 0-XI Exciples, HTIS eig Thy Τοσκαναν λαλείται κοινως από τον λαόν. τω δοαν είς πολλά μέρη α-διόρθωτον αλλ έκεινω, όπε λαλέσιν οἱ πεπαιδουμοίοι, κ μεταχειείζον-. rai oi xahoi Eux seapeis.

Pri-

But A est

la Sintássi, oltre a quanto si è detto alla pag. 12. aggiungerémo quì alcúni altri avvertiménti sopra l'úso dell'Articolo, e sopra l'i lúngo.

Spesso si dà l'articolo ai nomi di Donna, come la Fiammétta, la

Tancia, ec.

Si dà pure sovente ai Cognómi, o Nomi di Famíglia, come il Pe-trárca, il Boccáccio, il Bémbo .

·I nomi de' Monti, e de' Lághi si úsano con l' Articolo, come le Alpi, gli Appennini, il Benáco cioè il lago di Garda, il Verbáno, cioè il lago maggióre, il Lário, cioè il lago di Como.

I nomi de' fiúmi, delle Provincie, e de'Re gni si úsano coll'articolo, quándo si parla di tutto il fiùme, di tùtta la Provincia, di tutto il Regno, o di qualche loro parte determinata,

Prima di parlare del- Heir ouiliounce meεί Σωντάξεως, έπτος τω, όσα είπαμον σελ. σροσθέτομον έδω άλλα माण्ये महरी माँद्र प्रशंजहळद्र मह A poppe, you meet TE j Maxps .

Συχνάκις τίθεται το άρθρον είς τα 'Ονόματα ywainds, ofor i Diauμήπη, ή Ταγκία, ατλ.

Τίθεται συχνάκις eic ra smarupa, not ονόματα Οίκος ενείας, οίον ο Πεξάρκης, ο Βοχκάκκιος, ὁ Βέμβος.

Τά ονδυατα των 'Οpewr, if The hiprar ourndicorrae us to Spor, ofor at Axies, τα Αππείνινα, ο Βεναnoc, not in himmy rou Γάρδα, ο Ουερβανός, ήτοι η μείζων λίμνη, ο Λάριος, ήτοι ή λίμνη τω Kous .

Τα ονόματα τω πο-TOLLEY, TWY STAPYION, nai To Barixeian own-AlCorrae us to apspor. όταν ὁ λόγος είναι περί όλου του ποταμέ, όλης τῆς Επαρχίας, όλε τοῦ Bariheis, in Tree Tivos

212 FPAMMATIKH

come il Pò è tórbido; la Lombardía è fértile: P Itália è piéna di nóbili ingégni. Si úsano senza, quando si parla di alcúna loro parte indetermináta, come è cadúto in Pò; è nato in Lombardia; vive in Italia.

Tra i nomi di titolo sono eccettuati i seguén ti, che si úsano senza articolo: Don, Donna, Madáma, Monsignóre, Santo, Santa, Suóra, e Frate.

Sáppiasi inoltre che P j lungo equivale talvolta a due ii, nel Plutale, in quelle parole, che nel Singolare finiscono in io, come ózio, Plur. ózj, stúdio, Plur. stúdj, ordinário, Plur. ordinário,

Sono eccettuáti, 1. I nomi, che finiscono in cio o in ccio, come bácio, ladronéccio. 2. I finiti in cchio, come ócchio.

3. I finiti in gio, o in

9910 ,

διωρισμούν μέρες ἀυτής, οΐον ο Πάδος είναι 3ολερός, ή Λομβαρδία είναι είναρπος, ή Ιταλία γέμει δύφυων νόων. Συνηθίζονται ανός άρθρου, όταν γίνεται λόγος περίτινος άδιωρίς ου μέρες ἀυτών, οἴον ἔπεσον είς Πάδον ἐγενήθη είς Λομβαρδίαν ζη είς Ιταλίαν.

Απο τη τίτλον, η αξίαν σημαινόντων ονομάτων εξαιροωύται τα εφεξης, ως μη δεχόμονα άρθρον. Don, Donna, Madama, Monsignore, Santo, ηώ) Santa, Suora, η Frate.

Ίς έον πρός τέτοις ότι τό j μαπρόν ισοδωναμει όνιστε τοις δύω ii, επί Πληθυτικής, είς επείνας τας λέξεις, όσαι έπι τέ Ε΄νικοῦ λήγεσιν είς io, οίον όχιο, Πληθ. oxi, stúdio, Πληθ. oxidinário, Πληθ. ordinário, Πληθ. ordinário.

Έξαιροιώται, ά. Τὰ εἰς cio, ἢ εἰς cio λήγοιτα ονόματα, οἶον bácio, ladronéccio. β. Τὰ λήγοντα εἰς cchio, οἶον occhio. γ. Τὰ λήγοντα

ggio, come pálagio, pas- leis gio, n eis ggio, ofor sággio. 4. I finiti in glio, come figlio. 5. Quelli, che véngono dal sing. ajo, ojo, ujo, come calamajo, strettojo, bujo, perchè nel Plur, tutti finiscono con semplice i. baci, occhi, palági, figli, calamái, strettói, búi.

Si scriveránno con due ii. que'nomi, ne' quali si dovrà far forza su l'i, come restio, mormorio, onde si dirà restii, mormorii. Così pure i nomi di una sillaba sola, come Dio, pio, termineránno nel più Dii, pii .

REGOLE

INTORNO ALLA SINTASSI.

Delle Concordanze.

6. I.

Le Concordánze riguárla maniera. con cui deve accordársi l'ag-

palágio, passággio. Τά λήγοντα είς glio, ofor figlio. f. Ta payoucra and TE EVINE eic ájo, ójo, újo, oior calamájo, strettójo, bújo, έπειδή είς το Πλη. όλα λήγεσι μετά τε άπλε i. έχι δέ τε μακρε, báci, ócchi, palági, figli, calamái, strettói, búi.

Γράφονται δέ με δύω ii όσα τω ονομάτων έ-XEOU OFFICE ETT ITE AMyou'ong, olov, restio. mormorio, oder eni ne πληθυωτ. restii, mormorii. 'Opolog zai za μονοσύλλαβα, οξον Dio. pio, έπλ τοῦ πληθιωτ.

Díi, píi.

KANONES

HEPI ETNTA HEAL.

Περί Συμφωνιών.

6. A'.

Αί Συμφωνίαι αποβλέπουσι ά. τὸν τρόπον, nad or apines và συμ-

TPAMMATIK H l'aggettivo col nome. 2. quella, con cui si deve accordàr il Verbo col soggetto della proposizione.

Concordanze dell' Aggettivo col Nome.

L' Aggettivo si deve sempre accordare in gé nere, e in número col nome', al quale appartiéne. Perciò un colómbo si dice bianco, e una colómba bianca: e se son più, i colombi si dicon biánchi, e le colombe bianche.

Alla stessa guisa accordàr si débbono co'loro nomi gli aggiúnti di títolo, di dignità, di professione, come il Re Toloméo, la Regina Cleo. pátra, il Poéta Oméro, la Poetessa Sáffo, ec.

Nello stesso modo pacoi nomi, a' riménti quali si riferiscono, ac-

COT-

Ισωνή το επίθετον μετο τε ονόματος. β'. τον 60πον, καθ'ον πρέπει να συμφωνή το Ρήμα με το Umonelucion The motoria-TEWC .

Συμφωνία τε Έπιθέπυ μετα τε 'Ονόματος.

Το Επίθετον πρέπει παύτοτε να συμφωνή κατα γείος, και αριθμόν METO TE OFOMATOS, EIS TO onoion annes. Did co περισέρι λέγεται λουκον. κ) μία περισερά λουκή. मुक्ते को संगवा माग्रे के, नवे περισέρια λέγονται λοίna, rai ai reeisepai range .

Κατα τον αυτον βοπον πρέπει να συμφωνών μέ τα αυτών ονόματα τα ε-TI SETTE SHAWTING TITAS, άξίας, ησι επαγγέλματος, ώσαν ο Βασιλούς Ππολομαίος, η Βασίλισσα Κλεοπάξα, ο Ποιντης "Ομηρος, η Ποιήτρια Σαπφώ, ήτ.

Κατά του αυτον Εόπου όμοίως με τα ονόματα. είς α αναφέρονται, πρέ-

cordár si debdono i pronómi. Perciò se il nome esprésso innanzi sarà maschile, si dirà egli, costúi, colúi, ec. se femminile, si dirà, ella, costéi, coléi, e così degli altri.

Finalmente anche l'Artícolo si deve sempre accordáre col súo nome in génere, e in número: onde si dice il colómbo, la colómba, i colómbi, le colómbe.

E quì si avvérta, che quando si succédono più nomi di divérso genere, e di diverso numero, a ciascúno si deve adattáre l'articolo, che gli conviéne: onde si dirà i Monti, e le Valli, non i Monti, e Valli.

Se i nomi, che si succédono, sono dello stesso genere, e dello stesso numero, può anche bastare l'articolo dato al primo soltanto, senza ripéterlo dinanzi agli altri; ma il ripéterlo innanzi a ciascuno

πεινασυμφωνέν αί Αντωνυμίαι. Διο έαν το προηγεμενον όνομα είναι αρσενικόν, λέγομεν αυτός, έτος, εκείνος, κάρτι έαν βιλυκόν, λέγομεν αυτό, άυτο, έκείνο, κέ έτο περεί τη λοιπών.

Τέλος και το άρθρον πρέπει παίτοτε να συμφωνή μετά τε ονόματος κατά γείος, η άριθμόν. δθεν λέγεται το περιτέρι, ή περιτερά, τα περιτέρια, αί περιτέρια.

Καὶ ἐδῶ σημείωσας ὅτι, ὅταν ἔπωνται πολλὰ ὀνόμαπα διαφόρε γένες, κὶ διαφόρε ἀειθμε,
πρέπει νὰ προσαρμόζηται ἐκάς μὰυτί τὸ προσῆκον ἄρθρον του ὅθον
λέγεται τὰ ὀρη, καὶ αἰ
κοιλάδες, ἐχὶ τὰ ὄρη ἐρ
κοιλάδες.

Έαν τα έν τη συμεπεία ονόματα είναι τοῦ αυτό γείες, καὶ τε άυτο άνει νὰ τίθεται τοῦ πρῶτον ονομα, χωεὶς νὰ προστίθεται καὶ είς τ' ἄλλα ομως βέλτιον είναι νὰ τίθεται πρὸ έκας με

0 4 000

FPAMMATIKH

è di miglior uso . Si sονόματος. Βέλτιον λοιdirà adunque piuttosto, le Colline, le Válli, e le Pianure, che le Colline, Valli, e Pianure.

WITE.

Quando a più nomi uniti insiéme s'adátta un medesimo aggettivo, questo suòl éssere plurale, ancorchè ciascuno dei nomi sia singolare: come Demostene e Ciseróne insigni Oratóri.

Ove si tratti di cose animáte, se un de'nomi è maschile, tale suòl éssere ancòr l'aggettivo, come il Padre e la Madre a me carissimi.

Per le cose inanimáte l'aggettivo prende il genere del nome più vicíno; anche in questo però il maschile suol preferirsi al femminile; onde si dirà piuttósto molte case, e molti témpli incendiáti, che molti templi, e molte case incendiáte.

JIK.D.

मिंग केंग्या में किमानाइ की λόφοι, αι ποιλάδες, αί πεδιάδες, παρά λόφοι, κοιλάδες, η πεδιάδες.

Oran eig monda ovoματα συτηνωμεία προσαρμόζεται ον και το άυ-किंग हमां जिल्ला, महेक हैं। वर own Dera ra Ti Deras iπί πληθυντ. αξιθμού, aynada naj enasor To ονομάπον να πτον άριθμε ένικε, οίον ο Δημοσθένης ηφι ό Κικέρων επί-THUOL PHITOPEC.

Επί εμίνχων πραγμάτων, εαν το εν το ονομάτων είναι αρσεκιπόν, roistor eival ourn Das x το επίθετον, οίον ο πατήρ κ) ή μήτηρ έμοι φίλτατοι.

Επίδε τω αξύχων το επίθετον λαμβαίει το γένος τε εγγυτέρε ονόματος. όμως κ) લાંદ્ર મહત્રદ, πο αρσενικόν προτιμάται συνήθως בא עש בים יוסאטאור פד סדים YETAL MAIN OF TOMAL OF níai, no modoi vaoi euπρηθείτες, παρά πολλοί ναοί, κ πολλαί οίniai emmenderoat.

6. B'.

6. II.

6. B'.

Concordánza del Verbo col soggetto della proposizione.

I Verbi s'accórdano sempre col loro soggetto in persona, ed in numero: come io parlo, tu parli, quegli parla. noi parliámo, voi par late, ec.

Nei tempi composti, quando il verbo si costruísce coll' Essere, i participi s'accórdano pur col soggetto in genere, e in numero, come egli è venúto, ella è venúta; e nel plurale, églino sono venúti, élleno sono venúte.

Quando il Verbo si costruísce coll' Avére, il participio o ritiéne la terminazione in o, oppure s'accórda col nome, sopra cui cáde l'azióne del verbo. Laón-

Συμφωνία τοῦ 'Ρήματος μετὰ τε ύποκείμενε τῆς προτάσεως.

Τὰ Ρήματα σύμφωνος παίτοτε με το άυτο υποκείμενον κατά πρόσωπον, χαὶ ἀξιθμόν. οἶον εγω λαλῶ, σὰ λαλείς, εκείνος λαλεί ἡμείς λαλαμεν, σεις λαλείτε, κὸτ.

Είς τὸς συνθέτες χόνες, ὅταν τὸ ρῆμα σχηματίζεται μἢ τὰ Εἰνὰι, αὶ μετοχαί συμφωνοῦσι μὲ τὸ ὑποκείμονον κατὰ χονός, κὶ ἀριθμὸν, οἷον ἐκείνος ἐστὶν ἐληλυθώς (ἤγεν ἤλθε) ἐκείνη ἐςὶν ἐληλυθῶς κὰ ἐπὶ πληθων. ἐκείγοι ἐστὶν ἐληλυθότες, ἐκείναι ἐσὶν ἐληλυθότες, ἐκείναι ἐσὶν ἐληλυθήσι.

Όταν δε το Ρημα χηματίζεται με το Έχειν,
ή μετοχή η φυλάττει την
είς Ο, κατάληξιν, η συμφωνεί μετα τε όνοματος,
έπι τε όποίου πίπτει η
ενέργεια τε ρήματος "
δ-

9cr

de si dice equalmente: | Der dégerai et l'os : iio bo scritto una lettera, e bo scritta una lettera.

Se il verbo conviéne a più nomi, cioè se nella proposizione vi sono più nomi, che sérvono di soggetto, il verbo suòl essere comune mente plurale, ancorchè ciascúno di tali nomi sia singolare, come Orázio, e Virgilio sono sta. ti eccellenti Poeti.

E se questi nomi son di diverse persone, il verbo si accórda colla prima piuttosto che colla seconda, e colla seconda piuttosto che colla terza, come io e Pietro siamo concórdi; voi e Paolo siete discordi.

Coi nomi collettivi, cioè con quelli, che signíficano adunánza di più persone, o di più cose, come pópolo, esército, presso gli Antichi si trova qualche volta il Verγω έχω γεαμμοίον μίαν έπιςολίω, κή έχω γεαμμείω μίαν επισολίω.

Έων το ρημα ανήκη είς πολλά ονόματα, ηγεν έων eig The reportation eival πολλά ονόματα ποιέντα το υποκείμονον, το ρημα Tiderai oundans το πληθυντ. άγκαλά κ έκας ον των ονομάτων αυτων να γίναι αριθμέ κίνna, olor o Opários, n o Ouipyilios now Egoyou Hointai.

Και εαν τα ονόματα άυτα είναι διαφόρων προσώπων, το ρημα συμφωνεί μάλλον μετά του πρώπου πάρεξ μετά τοῦ δοιτέρε, του μαλλον μετά το δουτέρε, πάρεξ με-रते क कि कि कि कि कि कि ο Πέξος είμεθα σύμφωνοι. σείς και ο Παύλος eio DE Evantion.

Μέ τα περιληπτικά ονόματα, ήγεν τα σημαίνοντα σωάθροισιν πολλών προσώπων, ή πραγμάτων, οίον λαος, τράτόμα, παρά τοίς Πα-Actions deloneral evices

bo al número plurale, benchè tali nomi sien posti al singolare, come nel Boccaccio: il popolo a furóre corso alla prigione, lui ne avevano trat-10 fuori: invéce di aveva. Da' modérni Scrittóri però questo più non si usa che colle voci il più, la più parte, la maggior parte, un buon número, una gran truppa ec. come: Il più degli uomini, o la più parte degli uomini secondano anzi le lor passióni, che la ragione.

S. III.

I Nomi o sono retti dai verbi, o dalle altre parti del discorso.

I Verbi poi o sono Transitivi, o Intransitivi, come si è detto a suo luogo.

I verbi transitivi altri sono assoluti, ed altri relativi.

T

το ρημα είς πληθυντ. άειθμόν, αγκαλά και πά ονόματα αυτά είναι είς τον ενικόν, καθώς παρά πω Βοππαππίω το πλη-Τος μανικώς δραμον είς το δεσμωτήριον, αυτον είχον έπβεβλημούον έξω. αντί είχε. Παρά δε τοίς Νεωτέροις τέτο δού συνηθίζεται πάρεξ με τάς λέξεις το πλείον, το πλείον μέρος, το μεγαλήτερον μέρος, ίπανος αειθμός, μέγα πληθος, ώτ. οίον το πλείον τω αιθρώπων, η το πλείον μέρος των ανθρώπων ακολουθούσι μαλλον τα πάθητων, πά-פני של עם בקס עם בשם הם ב

§. Г'.

Τὰ Ὁνόματα ἢ συντάσσονται μὲ τὰ ρήματα, ἢ μὲ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόχε.

Τὰ δὲ Ῥνιματα ἢ εἶναι Μεταβατικά, ἢ ᾿Αμετάβατα, ὡς εἰρηται ἐν οἰ-

κείω τόπω.

Τὰ ἀμεπίβατα ρήματα ἄλλα είναι ἀπολελυμενα, ης ἄλλα αναφορικά.

Aus-

220 TPAMMATIKH

I transitivi assolúti son quelli, i quáli conténgono un attribúto, che riguárda il solo soggetto della proposizione, e non si riferisce a nessun' altra cosa, come Pietro vive, o è vivente.

Intransitivi relativi sono quelli, i quali nel soggetto della proposizione indicano un attribúto che si riferisce a qualche altra cosa: come Pietro ubbidisce al Padre, cioè è ubbidiénte al Padre.

Gl'intransitivi assoluti, quando sono della prima, o della seconda persona, spesse volte formano una proposizione da se soli, senza che nemméno il soggetto sia esprésso: così vivo, è una proposizione compiùta, perchè è lo stesso come io sono vivénte.

Quando però sono di terza persona, il soggetto si deve esprimere, come Patro vive, eccétto che apertamente si sottintenda, come se al Αμετάβατα άπολελυμεία είναι τα περιέχοιτα εθ κατηγορέμενον άποβλέπον το μόνον ύποκείμενον τῆς προτάσεως,
κὰ μη αναφερόμενον εἰς
εδέν ἄλλο, οἶον ὁ Πέξος
ζῆ, η εἶναι ζῶν.

Αμετάβατα αὐαζοςικὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ὑποκείμενον
πῆς προτάσεως δεκκνύνεσι
κατηγορούμονον αὐαφερόμονον εἰς ἄλλοτι, οἷον
ὁ Πέξος ὑπακέω τῷ Πατεὶ, ἤγεν εἶναι ὑπήκοος
εἰς τὸν Πατέρα.

Τὰ ἀπολελυμενως ἐμετάβατα, ὅταν ἐναι τε
πρώτε, ἢ τε δοιτέρε προσώπε, συχνάκις χηματίζουσιν ἀφ ἐαυτῶν μίαν
πρότασιν, χωρὶς νὰ ἐκφραδῆ μήτε το ὑποκείμενον.
ἔτω τὸ, ζῶ, ἐναι πρότασις ἐντελης, διότι ἔναι τ' ἀυτὸν ὡς τὸ, ἐγῶ
εἰμὶ ζῶν.

"Οταν όμως είναι τείτου προσώπε, τότε πρέπει να έκφράζηται το ύποκείμονον, οίον ο Πέξος ζη, πλίω μόνον αν ύπονοντο σαφώς, οίον

cu-

cuno domandasse se Pie- | iairis noutre iai o Ilitro viva, nel qual caso basterà rispondere vive.

Talvólta vi si aggiúgne pure un aggettivo, il qual si accórda col soggetto, come Pietro vive contento.

Fuor del soggetto gl'intransitivi assoluti per se non richiéggono altro nome: e se alcúna volta da qualche nome si trevano accompagnati, questo è sempre retto da una preposizione o espréssa, o sottintésa, come vivere anni, che vuol dire, per molti anni; correre molte miglia, che vuol dire per molte miglia.

Gl'intransitivi relativi per formare una proposizione compiuta, oltre al nome del soggetto richiéggono d'ordinário anche il nome del la cosa, a cui l'attribúto si riferisce. Così se semplicemente: dicéssi Io gióvo, la proposizione sarebbe imperfetta, e ognuno mi dimande-

हि०६ (में, हंम स्रोठेमें र्कार क्रिक-VEI n' amonerois (n.

Eriote mposideral x έπίθετον, το όποιον συμφωνεί μετά τοῦ ύποκει-Mers, ofor o Hitos (in

συτάρχης.

Έκτος τε υποκειμοίε τα απολελυμούως αμετάβατα καθ' άυτά δού άπαιτέσιν άλλο όνομα : κ) αν έχωσιν ένίστε μεθ έαυτων κάνενα ονομα, τετο έναι παίτοτε σιωτακτικον σοροθέσεως η έκφωremeins in umorospicing, olov Gnv. Roins goves, महार्डाण हमां माठोरे हु २००νες. ξέχει πολλά μίλλια, τέτεςιν έπι πολλά ulilia.

Τά αναφορικά αμετάβατα δια να σχηματίσωσιν έντελη πρόπασιν, TALL TE OFOHATOS TE Uποκειμούε άπαιτέσιν ώς हमां के मोसंहरण भे के हैंνομα τε σράγματος, εις δ αναφέρεται το κατηγορεμενον. Ούτως έων έλεγον άπλως έγω ώφελώ, η πρότασις ήθελου संग्रा बंग्हरे में मूबद गड़ ที่จิง-

rebbe; a qual cosa, o a πθελε σοῖον si: io mi ricórdo, do-manderébbe ognúno: di ἔλεγον qual cosa, o di chi?

Questo altro nome, che chiámasi il compleménto, o compiniento della proposizione, or s'accompágna colla preposizione di, come mancare o abbondáre, rallegrársi, o dolérsi di qualche cosa; ora colla preposizione a, come téndere, attendere, cédere, ubbidire a qualche cosa o a qualcuno; ora colla preposizione da, come dipéndere, derivare, provenire, scaturire, nascere, ec. da qualche cosa, o da qualcuno.

I verbi transitivi distinguonsi in attivi, e

passivi.

I verbi attivi, come altrove si è detto, sono quelli ch'esprimono direttamente l'azione di una cosa sopra d'un'altra, come Caino uccist Abèle.

Ηθελε μ' ερωτήση, είς ποῖον πράγμα, η είς ποῖον; Παρομοίως εαν έλεγον εγώ ἐνθυμεμαι, ήθελον ερωτήση καθείς, ποῖον ωράγμα, η ποῖος;

Τέπο τ' άλλο ονομα το καλέμονον η αναπλήρωσις η απόδοσις της σεροπάσεως, πότε έχει με-D' éaure mir apode our di, olov deedas, n dinoper, διθυμείν, η αλγείν πεεί דויסב י חלדב דעו חסם בou a, olor Terrer, mpooexer, Uneixer, Una-महला बंद को, में कार्र म नि TE The mpodeour da, οίον κρέμαδαι, παράyedat, opospyedat, THvaler, youadar, rait. EX TIVOC.

Τά μεταβατικά ρήματα διαιρώνται είς διεργητικά ω παθητικά.

Τα ενεργητικά ρήματα, καθώς άλλοθι ειρηται, είναι τὰ δηλάντα κατ δύθείαν των ενέργειαν τινός επαίω είς άλλοτι, οδον ο Κάϊν εφόνεισε τον Αβελ.

Ta

I verbi passivi sono quelli, ch'esprimono ciò | eivat ra onderra eneivo che una cosa patisce, o ricéve dall'altra, come Abéle fu ucciso da Cai-

I verbi attivi si trovano anch' essi qualche volta col solo soggétto, come Pietro légge, e talvolta anche senza, quando sieno di prima o seconda persóna, come leggiamo, o leggéte; o il soggetto si sottinténda facilmente, come se alla dománda: che fa Antonio? si rispondésse: legge.

Ordinariamente però, oltre al soggetto espriménte la persona o la cosa che ópera, il quale si chiama agénte, i verbi attivi vógliono anche il nome della persona o della cosa, sopra cui cáde l'azione, il qual chiámasi paziente. Così la proposizione sopraccennáta sarebbe imperfétta, se si dicesse unicamente Caino uccise: aggiungén-

Τά παθητικά ρήματα όπε ο πράγμα πάχει, η δέχεται παράλλη τινός, οίον ο "Αβελ εφονοί Эн παρά το Κάϊν.

Τά ενεργητικά ρήμα-Ta deionorrae criote no αυτά με το μόνον ύποκείμανον, οίον ὁ Πέτρος avayivaones. CVIOTE 1) xwels, oras esvas moisτε η δειτέρε προσώπου; οίον αναγινώσχομον, ά-עמץועשי מצוד, א דם טדםneincror inovocital diπόλως, καθώς έων είς me spamow Tl nauver ό Αντώνιος; ήθελες απο-महारेषे क, व्यवप्राण्धिकास. Ως επί το πλεί τον δμας, πλω τε υποκειμείε δηλέντος το πρόσωπον το σεράγμα, όπου ένεργεί, το οποίον καλείται Ενεργέν, τα ενεργητικά विम्याय वेत्रवास्ता भुक्षे क ονομα τε προσώπου. ידי שומין במדול אוני שוני על מים מדו של οποίε πίπτει ή ενέργεια, όπερ καλείται πάσχον. Ούτως η ανωτέρω πρότασις ηθελον είναι απελής εαν ελέγετο μόνον ὁ Κάϊν ecó-

géndovi Abele, diviéne e in questa proposizione Caino uccise Abele : Caino , è l' agente: Abele, il pazien-

Molti verbi attivi, oltre l'agente e il paziente, per compimento della proposizióne, richiéggon anche qualche altro nome, il quale s'accompágna o colla preposizione di, come accusare, ammonire, lodáre, biasimáre, spogliáre, vestire, privare, fornire ec. alcuno di qualche cosa; o colla preposizione a, come dare, réndere, somministráre, accordare, tógliere, rapire, involáre, negáre alcuna cosa ad alcuno; o colla preposizione da, come dividere, separáre, staccare, allontanare, rimovere, ec. una cosa da un' altra.

Quando un verbo di attivo si volta in passivo, il paziente divénta soggetto della proposi ZiO-

epovere noor Fromas το, "Αβελ, γίνεται ζυreding : xi eig aumir thui πρότασι ο Κάϊν έφονδισε τον Αβελ ο Κάιν ervai to everyour, o de Α' βελ, το πάχον.

Пожа сперуптика риματα, πλω τε ένεργεντος, η τε πάγοντος, είς συμπλήρωσιν τής προτάσεως, απαιτέσι ηαι έτερον όνομα, το όποιον συν-वंत्रम्हरवा में प्रक्रिये, माँद di προθέσ. οἱον κατηγορείν, παραινείν, επαινείν, Jέγειν, εκδύειν, εκδύειν, seper, προμηθοίειν, xt. माण्ये माण्डेद. में महत्त्वे साद व. προθέσ. οίον διδόναι, άποδιδόναι, παρέχειν, σύγχωρείν, αφαιρείν, αρπάζειν, ελέπτειν, αρveidal ti Tivi . " μετα της da προθέσ. καθώς διαιρείν, χωείζειν, άποστάν, απομακρυύειν, αποβάλλειν, κίτ. τι από TIVOC .

"Όταν το ρημα από το ένεργητικου Εέπεται είς. το παθητικόν, το πάχον. VINETAL UMORELUCION. THE - 60 30

77 pq-

zione, e l'agente si ac- | προπάσεως, το δε ενερcompágna colla preposizione da, come nel succitato esempio Abéle fu neciso da Caino. Qualche volta in vece della proposizione da, si usa anche la proposizione per, massimamente quando vi sia altro nome accompagnáto dalla proposizione da, come per voi fu Antonio staccato dal suo amico più caro.

I verbi intransitivi, o néutri che nella terza persona si usano anch' essi passivamente, póssono aver l'agente accompagnato dalle preposizioni, da, o, per, come da me si va: per te si viene. Ma se hanno dopo di se un aggettivo, questo dée cambiársi in avvérbio, o esprimersi in altra maniera. Così se vorràn farsi passive le due proposizioni: Egli vive felice; voi vivéte contenti, non si dirà: da lui si vive felice; da voi si vive contenti; ma da lui

γεν συνάπτεται μ da mpodéo. nadwe sig το ανωτέρω παράδειγμα ό Αβελ έφονδί θη από τον Κάϊν. Ένίστε αντί ms da mpodéo. ourndi-Cerau w n per, malisa όταν είναι άλλο όνομα συνωδουμείον μετά της da ropos. oior Dia vas (εξ αιτίας σας) ο 'Αντώνιος απεσσάσθη από τον απειβώτερον φίλοντε.

Τα αμετάβατα ρήματα, η ουδέτερα, α τινα έπι τη γ. προσώπε έκλαμβανονται κ αυτά πα-Эπτικώς, διώανται να έχωσι το ενεργούν μετά To apodéo. da n per, olor da me si va : per te si viene. (airì rou έγω υπάγω, συ έρχεσαι). 'Αλλ' εαν έχωσι μεθ έαυτα έπίθετον, τέτο σρέπει να ξέπηται είς επίρρημα, η να εκφρασθη κατ άλλον βόπον. Ούτως αν θελήση τις να μεταβάλη είς το παθητικόν τας δύω προτάσεις EXETVOS (n diruxns, σείς CHIE Sixaers nuevor och

226 FPAMMATIKH

si vive felicemente; da voi si vive con ánimo contênto, o in uno stato contênto.

Si avvérta, che quando i verbi passivi si può; si deve, si fa, si dice, si crede, e simili, réggono un indefinito, il quale apparténga ad un nome plurale, anche i suddetti verbi si débbon porte al plurale : onde non si dirà, si può fuggire i vizi: si deve amar le virtu: sette si dice és. sere stati i Sávi della Grecia ec. ma si póssono fuggire i vizi; si débbon amare le virtu; sette si dicono essere stati i Savi della Grecia.

6. IV.

Dei verbi retti dalle Congiunzioni.

La congiunzione che,

πρέπει νὰ εἴπη da lui si vive felice; da voi si vive conténti: ἀλλὰ da lui si vive δἴτυχῶς, da voi si vive με δἴθυμίαν, ἢ εἰς ἀυτάρκη κατάς ασιν.

Σημειωτέον, ότι όταν τα παθητικά ρήματα, διώσται, ωφείλεται, γίνεται, λέγεται, πιςδίε-דמו, אין דמ דסומטדם, סטיτάσσωνται μετά άπαρεμφάτου, το όποιον απαpeuparor và ainny eic óνομα πληθυντ. ομοίως κ τα ρήματα αυτά πρέπει rd Ti Derral eig To TAN-DUNT. ODEN & SE NEZEN. si può fuggire i vizi: si deve amar le virtù: sette si dice éssere stati i Savi della Grecia ec. ma si póssono fuggire i vizj; si débbon amare le virtù; sette si dicono essere stati i Savi della Grecia.

S. A'.

Περί Συνδέσμων συντα-

Ο Σιώδεσμος che, πο-

ora accompágna un in- | τε μον υπάγεται είς όdicativo, ed ora un soggiuntivo secondo che richiéde il verbo precedente, come so che tu puói, e desidero che tu vovlia:

· La congiunzione se, il soggiuntivo quando l'altro verbo è soggiuntívo condizionále, come verréi se potéssi: regge l'indicativo guando l'altro verbo è pure indicativo come verrò, se potrò

Qualche volta il se non è condizionale, ma dubitativo, e allor sempre regge un soggiuntivo, come non so se io

possa .

Le altre congiunzio ni condizionali sempre vógliono il soggiuntivo, come verrò, purchè, qualóra, quándo, dove possa. Le Congiunzioni acciocchè (invéce di cui non è del buon uso il dir soltanto acciò) affinchè, è perchè vogliono esse pure il soggiuntivo, come mo

eisinte exalion, more δέ είς υποτακτικώς κα-Dec anarei to apony 8-MCVOV PRUA, OFOV NEWpo ori Suvarat, ni int-Duna va Denne.

Ο σωδεσμος se, απαιτει το υποτακτικόν όταν το άλλο ρημα είναι υποτακτικόν ὑποθετικόν, οἱον ηθελα έλθη έων έδωνάμω απαιτεί δε το ό-PLEIROV OTON TO allo PR-ME Elvas Tapopolas 5ειςικόν, οίον θέλω έλ-. in Chund was , ne

Eviore o se oci eival ύποθετικός, άλλ άποριματικός, κ) τότε απαιτέ πωντοτέ το ύποτακτικόν, ofor bor nedipa ai bu-

rana.

Οί άλλοι σιώδεσμοι Uno Derinoi mairore amais τέσι το υποτακτικόν, οίον θέλω έλθη πλίω, όταν, κτ. να διώαμαι. Οί συνδεσμοι acciocchè ő-Truc (with is omois Sol eiral eugenser to heyer movor accid) ira, Start, απαιτέσι παρομοίως το intotantinov, ofor deles, *TPAMMATIKH*

chè, perchè io vi végga.

Un soggiuntivo pur réggono ordinariamente le congiunzioni quantúnque, sebbéne, ancorche, avvegnachè, comechè; per esémpio benchè egli possa, pur nega di farlo. V' ha qualche caso però, in cui posson réggere anche un indicativo, come ei può tentarlo, sebbéne io son persuáso che non potrà riuscirvi.

Le congiunzioni prima, avánti, innánzi, quando son sole, réggono un indefinito colla proposizione di, come prima, avanti, innanzi di venire: quando sono seguite dal che, vógliono il soggiuntivo, come primache, avantichè, innanzichè venga.

La congiunzione dopo, se è sola, regge un indefinito, come dopo esser venuto, o dopo di esser venuto: seguita dal

strátevi, accioccbe, affin- | ίνα, ὅπως, (δια να) σε 1800 .

Υποτακτικόν όμοί ως άπαιτέσινώς έπι το πλείστον κ) οί σύνδεσμοι καίτοι, εί ησί, άγκαλά, αν καί, κτ. παραδείγματος χάριν, αγκαλα έκεινος να ήμπορή, όμως δού θέλει ra кару тъто. Eivat őμως κάμμία περίσασις, είς τω οποίαν υπάγον-TOU MY EIG OCISING EYκλισιν, οίον εκείνος δύναται να δοκιμάση, αγκαλά πείθομαι ότι δού उह्तेस ठिल्ला में रे के हैंπιτύχη,

Oi our de ou meir, σρό, σρότερον, όταν είναι μόνοι, ανάγονται είς το απαρέμφατον μτ της di προθέσεως, οίον πρίν, कार्व मह हो प्रेडिंग: उपका है-मामवा वंपराह के sbe, वंπαιτέσι το ύποτακτικόν, οίον πρίν, πρό του να

¿ASn.

'Ο σωίδεσμος dopo, έαν είναι μόνος τε άπαιτεί απαρέμφατον, οίον वंदर मेरे जिटा, में प्रश्ति के έλθειν αυτόν. επομείε

che,

l'indicativo, come dopo [ini no maeisor no opisiche fu venuto ; qualche xer, ofor apoù na Der. volta anche il soggiuntivo, come dopo che sia wenuto.

Anche senza da se sola regge un indefini to, come senza tornáre; e senzachè, un soggiuntivo, come senzachè torniáte .

Conciossiache, e coneioffossechè vógliono sempre il soggiuntivo . come conciossiache io debba, o concioffossechè io dovéssi: ma amendúe presentemente si úsan di rádo, e in loro vece si sostituisce comunemente il gerúndio, come dovéndo io.

Le altre congiunzioni lásciano il verbo a quel modo, che chiéde il senso, nè per se vogliono piurrósto un modo, che l'altro

che, regge per lo più | δε τε che, απαιτει ώς culore new Unorantinde, ofor dopo che sia venúto. 12 13 13 11 1

Ert no o senza, oran είναι μόνος σιωπάσεται μη άπαρεμφάτε, οίον χωeis và emispely: ro de, senzachè, anautei uno-TaxTIXOV, ofor xweig và ETISPE LATE.

To Conciossiache agi Concioffosseche anairaof natione Unoraxterny olov हम लाठी भयो हुन्थे पर्व opeixa, में क्रास्तिमें भे हें इस va opinav and nard το παρον αμφόπερα είναι marias prioreus, is ai-ד' מעדם דו שפדמו אסונטים של Γερεντιον, οξον οφείλων 1200 ·

Οί λοιποί συώδεσμοι वंक्षां अव क्षेत्र संद मार בין אוסוף, דאי לאדסומי מmaire i civora, i del bider matter miar, n פאלש באאוסוי.

Dietter sim en actor in a comp direct a si

STATE ATE

हर । न्यूनियान ने प्रता च्याविद्यालय 5. V.

Della Costruzione.

Nella Costruzióne, os sía nella disposizióne delle parole a due cose si deve riguardare, cioè alla chiarézza, e all'armonía.

La maniera più chiara di espórre qualúnque proposizione: è quella di métter prima il soggétto con tutte le sue determinazioni, e qualificazióni, quando ne ábbia . come Aggettivi , Participi, Gerundi, Genitivi retti da proposizioni incidenti, ec. indi méttere il Verbo coi suoi avvérbj, quando ne abbia; dopo questo i nomi retti dal verbo colle loro determinazióni, e qualificazióni, quando essi pure ne ábbiano.

Ecco in qual maniera, secondo questa costruzione, dovrébbe dispórsi la seguénte pro5. E'.

Περί Σωντάξεως.

Ο πλέον σαφής εόπος τε έκφράζειν όποιαν-SHITTOTE COVOICE ELVAL VA דו שונים מדושות או שותםneiperor (n'oromasinn) me όλατου τα κατηγορούμενα, όταν έχη, οίου Επί-Эετα, Μετοχάς, Γερέντια, Γενικάς παρ αυτού συντασομείας, παρεμ-Вантинас поротитего, жт. באדפודע שם דו שבדמנ דם האי μα μετα το έπερρημά-דשי דצי, פדמו באאי, אל עוב-मधे महें का को वाम है मह है भे ματος συντασσόμονα ονόματα, με τα αυτώ καтурущога, бтак иЗеhan Exn.

'Ιδε' τίνι ζόπω, κατα ταύτίω τίω σωίταξιν, ἔπρεπε να διαταχθη ν ἐφεξης αρότασις τε Έπιposizione di Monsignor della Casa: l'adulazióne, spargéndo le sue menzógne di veléno dolcissimo, sotto spezie di vera lode, dilétta gli oréccbi degli sciócchi, con lingua vana

e bugiárda.

Siccome però il dispòr sempre le parole secondo questa costruzióne rigorósa, che si chiáma costruzione sémplice, renderébbe il discorso troppo nojóso; così per dárgli più grázia, e leggiadría, la costrúzione molte volte si vária, e al-Jóra si chiama costruzione inversa o inversione.

Così il Casa nella succennáta proposizione órdina le parole nel seguénte modo: l'adulazione sotto spezie di vera lode le sue menzogne di dolcissimo veleno spargendo, con lingua vana e bugiarda dilétta gli orecchi degli sciócchi.

Bisogna però guardarsi dal variare l'ordine

σχόπε ντέλλα Κάζα: κολακεία, επιπάσσουσα TO saving Jolon us youκύτατον φαρμάκι, ζι είδει αληθές επαίνου, πέρπει τα ωτία τω ανούτων, με ματαία η Ισίδη γλώσow.

Καθώς όμως το διαπάττειν παίτοτε πάς λέξεις nara ravitho the anes-BR owitagir, HTIG xaλείται συνταξις απλη, ndele natashin tou hoγον πολλά ανδή, ούτω διά να έχη περιστοτέραν χάριν του δύφράδειαν, σιώταξις πολλάκις άλλοιεται, κ) τότε καλείται σωνταξις αντίσροφος, witispoph .

Ούτως ὁ Κάζας είς των προρηθέσων πρότασιν διαπάσσει πάς λέξεις nata tor axons Jor 60-Tove i nodancia es cioss annes emaire tà Iston της με γλυκύτατον φάρμαπον ραντίζουσα, με γλώσσαν ματαίαν κο Joh לא דבף אפן דמ שדום דשי wiontwo . DINOUS. Gie 38

Πρέπει όμως να προσόχη καθείς να μι μετα-Bá-- P 4

ne delle parole in maniéra che il discorso diventi oscuro. Soprattútto quando in una proposizione si trovi un verattivo, che possa convenire del pári e all'agente, e al paziente, l'agénte si dée sempre métter prima del ver bo, e il paziente dopo, come nella proposizione recata altrove: Caino uccise Abéle; poiche al triménti facéndo, o la proposizione esprimerebbe tútto il contrário. come dicéndo Abéle uccise Caino, o darébbe un senso affatto dubbioso, come chi dicesse: Caino Abele uccise. Abele Caino uccise, dove non si saprébbe chi sia stato nè l'uccisore, nè l'ucciso.

Per la stessa ragione nelle proposizioni incidénti, quando il che possa far náscer dúbbio, se sia agente o paziente si deve usár cúi, il quale non può éssere che Bany The Taker To his-Eswi eig Comor ou o λόγος να γίνη ασαφής. Επί παντων όταν είς μίαν πρότασιν δίρεθη ρήμα ένεργητικον δυνάμενον να वावप्रमा दह रिज्य भे सद क CVEPTEN X eig TO TRESOV. דל דם כעבף עצע שף ב ארו να τίθεται παντοτε τορο τε ρήματος, το δε πάγον. ETTEITA, RADWS eig This ανωτέρω πρότασιν ο Κάϊν εφόνδισε τον "Αβελ' επειδή κατ άλλον δόπου πράττοντες, η πρόπασις n nexcu cknyn odov to έναντίου, καθώς λέγωντας Αβελ εφόνδισε Κάϊν. n no ske Swon civolar oλως αμφίβολον, καθώς εαν ελεγέτις Κάϊν Αβελ εφόνδισεν, η Αβελ Κάϊν epovolocu, one der note-ACV CHUON TIS TOTOS HTOV à porsus, unte moios à corduciós.

Διά τον αυτον λόγον είς τὰς κατὰ παρέκβασιν προτάσεις, ὅταν τὸ che δύναται νὰ φέρη ἀπορίαν, αν εἰναι ἐνεργῶν, ἡ πάχον, πρέπει νὰ μεταχειείζεται τις τὸ, cui,

Caino uccise, dove non si saprébbe qual sia stato l'ucciso, si dovrà dire Abele, cui Caino uccise, dove è manifesto, che l'ucciso è stato A. bele -

Molte volte per rénder la proposizione più chiara, gioverà ancòra il voltare il verbo di attivo in passivo, dicendo per esempio: Abele, che da Caino fu ucciso.

Qualóra poi o dal numero, o dalla persona, o dallo stesso significáto del verbo chiaraménte apparisca qual sia l'agente, e quale il paziénte, allora si potrà por l'uno o l'altro a piacére avanti o dopo del verbo. Così egualmente si potrà dire Alessandro vinse i Persiáni, e i Persiam vinse Alessandro: e sarà pur lo stesso il dire i Persiani, che Ales-

paziente. Invéce adun-1 to onoior des dunaras que di dire, Abele, che và frat ein πάσχον. A'TTI holmon TE heyen, Α΄ βελ, όπου Κάιν έφόvoloce, aida dei indexer elval oadec moios hou o pord Deic, Denteor STWC. Α' βελ. όντινα Κάϊν pordoco one eirae di-DON OTI O GOVE Deic HTON o "Aβελ.

> Homanic Sid va yivy n civola capesépa, wφελεί η το μεταβάλλειν το ρίμα οξ ένεργητικου eie madurixor, Alywrτας π. χ. ο "Αβελ, ος τις από τον Κάϊν έφοvel'on.

> OTAN DE N ATTO TON वंश्र प्रियोग में वंतर ते कार्वownor, में बंग वे बंधमोर मोर σημασίαν τε ρήματος φαίveral σαθώς ποιον elval के देशक्र हर, भे मठाँवर के πάχον, τότε διώαται να मा के के के के के के के कि o xar' apérxeias mpo ne primatos. η μετά το ρήμα. Ούτως όξ ໃσυ λέγεται ο 'Aλέξανδρος ενίπησε τές Πέρσας, κ) τές Πέρσας criκησεν ο Αλέξανδρος κα-रेकेंट संग्रह्म के वंपक्ष मर्व EITTH

234 Γ P A M M A T I K H
sandro sconfisse, o i Per
siani, cui Alessandro
sconfisse; veggéndosi
manifestamente dal numero singolare del ver
bo, che il vincitore è απο τον ενικο

stato Alessándro.

A 582 . OTTE . CEL Oltre alla oscurità nella costruzione è da schivársi ancòr l'affettazione. Perciò l'uso che avévano gli Antichi di portàr quasi sempre il verbo in fine, alla maniera de' Latíni, da' modérni è abbandonáto, attenéndosi questi ad una costruzione più sém plice, e più naturale. E' però da distinguere la diversità de' componimenti, potendo ad una orazióne accadémica, o ad un panigírico, ésser permésse molte di quel le inversióni, che ad una sémplice narrazióne, o ad una lettera disdirébbono.

L'armonía del discorso nasce 1. dal sapere ben temperáre le vocáείπητις οἱ Πέρσαι, όπε ὁ ἀλλέξανδρος κατέβαλον, ἢ οἱ Πέρσαι, οὕς Αλέξανδρος κατέβαλου, ἐπειδὴ φαίνεται σαφῶς ἀπὸ τὸν οὐικὸν ἀξιθμόν τε ἡήματος ὅτι ὁ νικητὸς ἦτον ὁ ἀλλέξανδρος.

Extes The avapeias eis την συώταξιν πρέπει να व्यावक्डीयुह्मवा भवा में हमांбегель . 'Дла твто и жи-TIC ENGINA TO HAXMEN να φέρωσι γεδον παίτοτς το ρημα είς το τέλος, κατα τον Εόπον τή Λατίνων, υπο : Τω Νεωτέρων απεβλήθη, προτιμώντες έποι απλεσέραν κο φυσικωτέραν σωνταξία. Πρέmer buwe và bianping mas TIC THE SIAGOPAN THE TLYγεαμμάτων, έπειδη είς ενα ακαδημιακού, η πανηγυρικόν λόγον διωανται να συγχωρηθώσι πολλαί από επείνας τας άvaspopas, oran Ser nosλαν άρμόζη είς άπλίω TIVA SINYNOIV, n eig E-TISONW.

Η άρμονία το λόγου γεννάται Α΄ άπο την δίταιπον σύγκρασιν τής βα-

pu-

to, con quelle di suono débole, e chiúso; e le γων, και των δαconsonanti di spirito forte con quelle di spirito ténue.

2. Dal ben moderare la gravità delle parole, che han molte consonánti colla piacevolézza di quelle, che ne han

poche.

3. Dal ben disporre, e distribuíre gli accénti, e le pose della voce, frammischiándo accortamente le parole piáne alle tronche, e alle sdrúcciole, e le parole corte alle lunghe. Intutto questo però l'orécchio, e l'esempio de' più colti Scrittóri oprortunamente imitato è quello, che dée guidárci principalmente.

li di suòn grave, e apér- ρυφθόγγων φωνηςύτων. μετά των λεπτορθόγσέων συμφώνων μο τω. Lixar.

> B'. And rle suran-TOV oinovoular Tis Baρυτήτος τω πολυσυμφώvar hé Eswy, x y > > 2 hapuρόπιτος τω όλιγοσυμοώ-VGIV -

Γ'. Από την ευταξίαν דוף דטישי, אן דול שובסבשי דווב סשואב, סטעעוץיטטיτες δεξιώς τας ομαλάς με τας όξυτόνους, και παροξυτόνες, κ τὰς βραχείας με τάς μακράς. Είς όλα ταῦτα όμως το ές, γαὶ το παράδειγμα, או א בטאמוססק עונעחסוק דע δοκιμωτέρων Συγγεαφέων αρέπει έξαιρέτως να μας na Dobnan.

INDICE | HINAZ.

Delle lettere dell' Al-	Περί τω γραμμάτων
fabeto. Delle parti dell' Ora-	Περί τω μερών το Λό-
zione, e dell'Ar-	28, mai Treel Ap-
ticolo. 10	3ps. 10
Dell' uso degli Arti-	Thee The penores of
	Αρθρων. 12
Del Nome. 12	Περι Όνόματος. 15
Delle varie sorti del	Περί τω διαφόρων εί-
	δων τε 'Ονόματος. 15
Nome. 15 Dei Generi, Nume-	Thee Torar, 'Aer9-
ri, e Casi. 16	μῶν, κ Ππώσεων. 16
De' Positivi, e Com-	Περί Θετικών, Συγ-
parativi, Superla-	Reitinar, Trepde-
tivi, e Diminuti-	тінші, я Ттонові-
	~
De' Segnacasi, o Ar-	Περί Μορίων, καλεμ.
ticoli indetermina-	Seguacasi, Asinti-
ti. 21	nor To Thosew. 21
	Περί τω πεατάρων Κλί-
Delle quattro De- clinazioni de' No-	THE THE TEWAPON KAI-
mi. 23	σεων τῶν 'Ονομά- των 23
Alcuni nomi da scri-	
	Ο νόματα τινά διά νά
versi per eserci- zio. 32	ρεάφωνται πρός γύ-
De' Nomi Indeclina-	μνασιν. 32
	Περί 'Ακλίτων 'Ονο-
bili. 34 De' Nomi Eterocliti. 35	μάτων. 34
	Περί Έπεροκλίτων. 35
De'	Пе-

and the second s	207
De' Nomi finiti in	Пहरो में अंद KO मुद्रो
co e Go. 38	ΓΟ 'Ονομάτων. 38
De' Nomi Numerali, 40	Песі 'Ась Эритікат. 40
Del Pronome. 42	Πεεί Αντωνυμίας. 42
De' Pronomi Primi-	Πεεί τω Πρωτοτύπων
tivi	Α'ντωνυμιών. 44
De' Pronomi Deriva-	Περί το Παραγώγων,
tivi e Possessivi. 46	и Kтилийг. 46
De' Pronomi Dimo-	Περίτβο Δειπτικών Αν-
strativi, 49	πωνυμιών. 40
De'Pronomi Relativi. 56	$Πεεὶ 'Αναφοεικών. \frac{56}{56}$
Di alcuni Pronomi	Περίτινων Αντωνυμιών
Universali, che non	Terinar, ons der ?-
hanno Plurale. 58	
Pronomi neutralmen-	χεν Αριθμον Πληθ. 58 Α'ντωνυμίαι ούδετέρως
te usati. 58	λαμβανόμεναι. 58
Pronomi Monosillabi, 58	Α'ντων.Μονοσύλλαβοι. 58
Del Verbo. 61	Πεεί Ρήματος. 61
De' Modi, Tempi,	Πεεί Έγκλίσεων, Χρό-
Numeri, e Perso-	rav, Aerduav, x
ne . 62	Προσώπων. 62
Della differenza tra	Περί διαφοράς μετα-
il Nome ed il Ver-	ξυ 'Ονόματος κ' Ρή-
bo • 63	ματος. 63
Delle varie sorti del	Περί το διαφόρων εί-
Verbo. 64	δων τε 'Ρήματος. 64
Delle Conjugazioni	Heer of Eugugian of
de' Verbi	'Ρημάτων. 66
Conjugazione del Ver-	Κλίσις του 'Ρήματος
bo Avere. 68	Έχειν . Κλίσις <u>ποῦ</u> 'Ρήμαπος
Conjugazione del Ver-	Κλίσις του 'Ρήματος
bo Essere. 73	Elvae. 73
Prima Conjugazione,	Πρώτη Συζυγία, λή-
che finisce nel Pre-	γεσα είς τον Ενες ω-
sen-	7702

238	
sente dell' Infinito	τα τῆς Απαρεμφά-
in Are. 78	rs eig Are. 78
Verbi Anomali del-	Ρ'ήματα Ανώμαλα
la Prima Conjuga-	της σρώτης Συζυ-
	yias. 85
zione . 85 Dare . 85	Διδόναι. 85
Stare. 87	Διδόναι. 85 Γ'ς αναι. 87
Fare. 89	Погет. 89
Andare. 91	Nopsledae: 91
Verbi, che in alcune	Ρ'ήματα έχοντα είς με-
delle loro voci han-	εικάς φωνάς των δι-
no raddoppiamen-	πλασιασμον, η είς
to, ed in alcune	μερικάς εκ έχοντα
non l'hanno. 93	αυτόν.
Gire, Ire, Calere, So-	Υπάγειν, Μέλειν, Συν-
lere, Licere, Re-	esticer, Egeral,
dire, Arrogere,	Επιτρέφειν, Προδέ-
Olire. 93. 94. 95	τείν, "Οζειν. 93.94.95
Seconda Conjugazio-	Δευτέρα Συζυγία λή-
ne, che finisce nel	γεσα είς τον Ενεςω-
Presente dell' Infi-	τα της Απαρεμφάτε
nito in Ere lúngo. 95	eis Ere manpór. 95
Verbi Anomali della	Ρ'ήματα 'Ανώμαλα της
Seconda Conjuga-	Δειτέρας Συζυγί-
zione. 100	αζ.
Cadere . 100	Πίπτειν. 100
Parere. 102	Φαίνεδαι. 102
Sapere. 103	Ε'πίςαδαι. 103
Sedere . 105	Ка́Э є Дац. 105
Tenere. 106	Кратеїв. 106
Dovere. 108	Ο'φείλειν. 108.
Potere. 110	Διώαδαι.
Voleré.	Θέλειν.
Vedere. 113	Βλέπειν.
Ter-	Tei-

7	259
Terza Conjugazio-	Teim Euloyia An-
ne, che finisce	γεσα είς τον Ένε-
nel Presente del-	ς ωτα της Απαρεμ-
l'Infinito in Ere	çárs eic Ere Bpa-
breve.	χύ. 115
Osservazioni sopra la	Παραπρήσεις έπι της
Terza. 120	Teims. 120
Anomali della terza	Α'νώμαλα της τείτης
Conjugazione . 125	Συζυγίας. 125
Dire. 125	Aéyer. 125
Porre. 127	Τιθούαι. 127
Sciogliere. 129	Λύειν.
Togliere. 131	A'capeir. 131
Scegliere. 133	Ε'κλέγειν. 133
Volgere. 135	Σξέφειν. 135
Addùrre. 137	Ε'πάγειν. 137
Spegnere . 139	Σβωίαν. 139
Conoscere . 140	Frweizer. 140
Bere • 142	Hivery. 142
Quarta Conjugazio-	Τετάρτη Συζυγία λή-
ne, che finisce nel	year eig wor Ere-
Presente dell' In-	σῶτα τε Απαρεμ-
finito in Ire. 145	<u>φάπε</u> είς Ire. <u>145</u>
Verbi Anomali della	Ρ'ήματα Ανώμαλα
Quarta Conjuga-	της Τετάρτης Συ-
; zione. 149	ζυγίας. 149
Aprire 4	A'voiyen 149
Salire. 150	A'va Baiver. 150
Venire. 151	Ε"ρχεθαι. 151
Morire. 153	Α'ποθυήσκειν. 153
Udire. 156	A'nger. 1 <u>56</u>
Uscire . 157	E'nBaiver. 157
De' Verbi, che am-	Πεεί 'Ρημάτων, δεα
mettono doppia	δέχονται διπλίω
ter-	na-

240	
terminazione nel-	κατάληξιν είς το
la prima persona	πρώτον Ενικόν πρό-
Singolare del Pre-	σωπον τε 'Ενεςω-
sente dell' Indica-	ros ms 'Oeisinns
tivo, e di altri, che	η άλλων, όσα 5ε-
mancano della pri-	ρένται τέ σρώτου
mapersona delPlu-	Пกลงแบบเหรื ๑๐๐-
rale. <u>158</u>	σώπε.
De' Verbi Passivi ed	Περί 'Ρημάτ. Παθητ.
Impersonali. 160	η 'Α ωροσώπων. 160
Quadro di tutte e	Είκων των πεσσάρων
quattro le Conju-	Συζυγιῶν εἰς το
gazioni in pessivo. 160	παθητικόν 160
Degl' Impersonali di	Περί τῶν φύσει 'Α-
lor natura, e de'	προσώπων, κ) τω
mezzi Impersona-	μέσων 'Απροσώ-
_ li, ec. <u>165</u>	$\pi\omega v$, \dot{v}_{τ} . 165
Dell' Infinito. 166	Περί Απαρεμφάτε. 166
Del Reggimento de'	Περί Σωτακτικέ τίδ
Verbi.	'Ρημάτων. 167
Del Participio. 173 Del Gerundio. 178	Περ! Μετοχής. 173
Del Gerundio. 178	Πεεί Σωνοχής. 178
Di alcune particel-	Περίτινωνμορίωνσυμ-
le, che sono chia-	παρατιθεμένωντοις
mate Accompa-	ονόμασι, η καλεμι
gnanomi 179	Accompagnanomi.179
Di alcune altre det-	Περίτινων άλλων συμ-
te Accompagna-	παρατιθεμένων <u>τοῖς</u>
verbi. 180 Conjugazione del	Ρ'ημασι. 180
Conjugazione del	Κλίσις 18 Ούδετέρου
Verbo Neutro Ad-	Ρ'ήματος 'Αποκοι-
dormentarsi. 181	μίζεδαι. 181
Delle Parti Inde-	Περε των Ακλίτων
clinabili, e prima	Μερών πε Λόγου
della	ne)

Title Distriction of	214
della Preposizio	भे काळाण महरो Про-
ne. 186 Dell' Avverbio . 188	θέσεως. 186
	Περί Επιρρήματος. 188
Della Congiunzione,	A' 11 (2) 11 (18) 18 (18)
e dell'Interjezione. 189	Α'ναβολης. <u>189</u> Περί τω Κεφαλιακών
Delle Lettere Ma-	Forus days
juscole . 192 Dei punti e delle	Γραμμάτων. <u>192</u> Περί 5ιχμών 19 ύπο-
virgole	Surrolan gono
virgole . 194 Della divisione delle	διατολών. 194 Περί διαιρέσεως τώ
parole in fine di	λέξεων έν τέλει
	-
linea	χεαμμής. 198 Κατόνες τινές 'Ορθο-
Ortografia	Ravoves Tives Oppor
Ortografía . 200 Dell' Accento . 208	ης τόνε. 200 200
Qual sia la lingua	Τίς ή καθαρωπέρα
nii) nura	2 dalara
ogiunta di alcuni	γλώσα. 210 Προσθήπη <u>κατόνων</u>
	TIVÃV 7582 284-
torno all'uso del-	σεως πῦ "Αρθρου
l'Articolo, e so-	γαὶ ποῦ j μα-
pra l' j lungo. 211	<u>πρου</u> . 211
egole intorno alla	Karóres meel Sim-
Sintassi, e primo	τάξεως, και πρω-
delle Concordan-	τον περί Συμφω-
	viwv. 215
ze. 213 oncordanze dell'ag-	νιών. Συμφωνίαι τοῦ ἐπι-
gettivo col No-	अर्धमा प्रधार में 'O-
gettivo col No- me. 214	νόματος. 214
oncordanze del Ver-	Συμφωνίαι τοῦ 'Ρή-
bo col soggetto	ματος μετά τοῦ ύ-
della proposizio-	मंग्रस्थादर्गंड माँद कार-
	τάσεως. 217
Co. Lon A. Co.	AND ROLL OF SHIP IN THE PARTY OF SHIP IN

IIs-

BIBAIA

ΟΣΑ ΕΞΕΔΩΚΕ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΑΝΤΗΣ.

Α΄ποθήκη τη παίδων είς Τόμ. 4. Εκδοσις Γ΄. Βοκακκία είκοσι δύω εκλεκτά Διηγήματα.

Καφενές Κωμωδία Καρόλε Γολδονίε.

Σιώπριος Σκιαχαφία ήθ, όσα συνέβησαν èν Βενετία ἀπὸ των 12. Μαΐου 1797. μέχει 18. Γαννεαείε 1789.

Κορνηλία Νέπωτος Βίοι το Εξόχων Ήγεμόνων τῆς Ε΄ Μάδος, μετά Σημειωμάτων ἐν τος τέλει. Εκ-

δοσις Β'.

Ο βιδίε Μεταμορφώσεων είς Τόμες δύω, μετά τῆς Εκηνήσεως τῷ Μύθων. Εκδοσις Β΄. νωῦ ὑπὸ τὰ Τυποχεαφικὰ Πιετήρια.

Λεξικόν της Ιταλικής Γλώσσης Δίγλωστον, δηλαδη Ιταλικόν ης Γραικικόν, μετά σροφήκης δε-

παπιχιλίων λέξεων. Έκδοσις Γ'.

Γραμματική τῆς Ἰταλικῆς Γλώσσης Δίγλωσσος, δηλαδή Ἰταλική κὰ Γραικική, με διαφόρως αὐαγκαίας Προθήκας, μάλιτα πεελ Συυτάξεως. Εκδοσις Γ΄.

Υγιεινατάριον, ήτοι Τέχνη δια να ζήση ο ανθρω-

חסק טוחק אל הסאטופפרוסק.

Λεξικόν πρόχειρον της Έλλωικης γλώστης. Έκδοσις Α΄. 1821.

MAG 2013341

